அமுத கலைக் ஞானம்

அகத்தியர்

1667

1

L B
M87
114622

உ

சிவமயம்.

அகஸ்தியமுனிவர்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அமுதகலைக்ஞானம்.

ஆயிரத்திருநூறு.

இஃது

பரிப்பாக்கம்.

முனியப்பமுதலியார் முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்கக்

கன்னிபுத்தூர்.

வேலாயுதமுதலியாரால்.

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னபட்டணம்

கலாக்கியானவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887

LG
M37

உ

114622.

விளம்பரம்

இதனால்யாவருக்கு மறிவிப்பது யாதெனில்:—

இப்புத்தகமும் இன்னும் தமிழ் - தெலுங்கு - கிரந்தம் இவற்றிலுள்ள பலவிதபுஸ்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாயகன்பேட்டை திருஞ்ஞானக்குளத்துவீதி (4) வது நெம்பருள்ள வீட்டிலிருக்கும் கன்னிபுத்தூர் கணபதி முதலியாரிடத்தில் விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இனி அச்சிடும் புத்தகம் அபிமன்னன் சண்டையும் அத்தியானவாசத்தில் கீச்சகன் சண்டையும் அச்சிட்டு வருகின்றது.

1872
15.E.17

உ

ஸ்ரீபரதேவதார்ப்பணமஸ்து

அகஸ்தியமுனிவர்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அமுதகலைக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு.

காப்பு.

ஆதிப்ராபரத்தினுடைதிருவடிசேர்ந்து
அப்பனென்மனோன்மணியைத்தொழுதுபோற்றி
சோதியெனுங்கமலமலரருந்தங்கொண்டு
சுந்தரம்போல்வந்ததிலட்சங்காப்பு
நீதிபெறவயித்தியத்திரண்டுலகும்
நிலைத்தமலருருத்திரத்திற்கோடாகோடி
வாதியெனவந்தோர்க்கும்பெரியோருக்கும்
மனமகிழ்ந்தருக்குருவாய்வசனித்தேனே. (௧)

நூல் வ. ௯ க.

வசனித்தேன்காவியந்தானுயிரத்திருநூறுக்குள்
வண்மையுள்ளசகலகலைக்ஞானமெல்லாம்
நிசனித்தேனுயிரத்திருநூறுக்குள்
நிச்சயமாய்க்கருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன்
இசனித்தமந்திரங்கள்சக்கரங்கள்
இட்சைசெயாடுசரக்குவைப்புசெந்தூரங்கள்
பசனித்தபற்பவகைமெழுகுஜெயநீர்
பாக்குகரண்தாம்பரமும்சிமிட்டுப்போக்கே. (௨)

போக்கானயந்திரமாமயேந்திரசாலம்
புதுமையுள்ள அஞ்சனமூம்வசியப்போக்கும்
நீக்கானமனைப்பேபாடுதிலதப்போக்கும்
நேரானமோடியிலேயனந்தப்போக்கும்
வாக்கானபலிதமுள்ளகருவின்போக்கும்
வஞ்சனைகன்பில்லியுடமார்க்கப்போக்கும்
தாக்கானசரிதையொடுகிரியைப்போக்குந்
தன்மையுள்ளயோகமுடன்ஞானமாமே. (௩)

ஞானமுடன்தேகசித்திக் கற்பகூறு நலமானதீட்சைமுதலந்தியானப்போக்கும், ஊனுனகாயசித்தப்போக்கும் உண்மையுள்ளமூப்பூவின்கருவின்போக்கும், தேனாமதியமுதஞ்சமாதிசற்பஞ், சிந்தைமனதோன்றுனஅஷ்டபந்தங், [illegible]காறணகுருவினுடகருவைபெற்றுங், கூறினேன்பன்னிர[illegible]தானே. (௪)

தானென்றபன்னிர[illegible]க்குள்ளே, சகலகலைக்ஞானமெல்லாமடக்கிப்பாடித், தேனென்றமொழிபோலேயிந்தநூலைச், சிக்கேவேசமாதிதனில்வைததேஉப்பா, நானென்றஆணைத்தால்சித்தர்கூடி நலமாகவந்தார்களொடுக்கந்தன்னில், சோமனென்ற[illegible]வேபூரணமேஐயா, கும்பமுனிசரணமென்று[illegible]டினரே. (௫)

சித்தர் அகஸ்தியரைக்[illegible]டு வசனி[illegible]தல்.

கூறினசொல்லைதெனவேயென்றுனாளுங்[illegible]குணமாகவந்தோர்க்கா அசனங்கள்போட்டு, மீறினஅஏதெனவே[illegible]ட்டேனைப்போ விளம்பினதுஆயிரத்திருநூறுக்குள், தேறினது[illegible]சகத்தோர்சண்டாளரானல் சிவசிவாகைலாசமிடங்கொள்ளாது, [illegible]றினதஎன்னையாவென்றுகேட்டார் குணமர்னசித்தருக்காமென்றுசொன்னேன். (௬)

சொன்னவுடனடிபணிந்துசித்தரெல்லாம் தான்மார்க்கருலகத்தோர்சண்டாளரானல், என்னவையாவுலகமெலாஞ்சித்தாய்ப்போகுமிதற்குசாபமதுசுவாயீவாய், உண்மையுள்ளஇந்தநூல்சித்தர்க்கேயாம் உலகிலுள்ளஇந்தநூலைச்சித்தரீந்தால், நன்மைபெறவுந்தறிஞல்செந்தீப்பற்றிநடுக்கமுடனவன்சிரசுதெரித்துப்போமே. (௭)

போமென்றுசொன்னவுடன்சித்தரெல்லாம் புகழானஇந்நூலைப்பதனம்பண்ணி, நாமென்றஆணைவத்தைதொடுகழிக்கொண்டு நலமானஇந்நூலைக்குகைக்குள்வைத்து, தேனென்றஅமுதம்போலேந்நூப்பார்த்து சிவசிவாமறுபடியுங்குகைக்குள்வைத்து, கோனென்றகுருவைப்போலிந்தநூலைக் குருநூல்போலவரவர்கள்பணிந்திட்டாரே. (௮)

நூல்பதனமாக்கும்படிபுலத்தியருக்குறைத்தல்.

பணிந்திட்ட இந்நூலைப்புலத்தியாகேள் பார்தனிலேயொருவருக்கும்பெசேவண்டாங், கனிந்திட்டபூஷணம்போலிந்நூல்மைந்தாகருவாலையொருவொணவேகருத்துள்வைத்து, துவணிந்திட்டமணம்போலே

குருவைக்காருசெலவாதபூரணத்தில்சொக்கியேறு, அணிந்திட்டவாசியைநினைப்பற்றி ஆதாரபூரணத்திலருள்தான்பாரே. (௯)

அருளானகுருபதத்தையழுந்திப்பாரு அழுந்திமுனைபார்க்கைவகிலேயருள்தான்காணும், இருளானமாய்கைதனையறுத்துநீயு மின்பமுள்ளபூரணத்தைகாயல்பாய்கொண்டு, மருளானபுத்திதனையறுத்துத்தள்ளு மறியானசங்கிரனைக்குந்திற்சேரு, உருவானபூரணத்திலுரிமைவைத்து உண்மையுடன்பூரணத்திலுன்னிப்பாரே. (௰)

பூரணமகிமை.

உன்னுவதுஎவ்விடமெனறுகந்துகேளு வுண்மையுடன்சொல்லுகிறேனுனக்காய்மைந்தா, கன்னுலதுஅகாரமடாஐயாஐயா நலமானஅகாரமொடுஉகாரமரண்டுமே, சொன்னபொருளிவையுமொன்றாய்கூடும்போது அருவமுள்ளஐங்காரங்கீதானுக்க, இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேன்புலத்தியனேகேள் இ[illegible]யிடம்நீதானச்சே. (௧௧)

நீயென்றசொல்லுதானொன்றுக்கால் நிச்சயமாய்ச்சொல்லுகிறேன்புலத்தியனேகேள், கோனென்றகுருவருளாகுந்திருவுமாகுங் குருவிருக்குமாயிரத்தெட்டிதழுமாகுஞ், சேனுனமிரகாசபூரணமேயாகுஞ் சிதம்பரத்தின்ஆசனா[illegible]குஸ்மாகு, மூன்னென்றநாதமுடன்விந்துவுந்து மூண்மையென்றபொருளாகும்ஊமையாமே. (௧௨)

மவுனஞ்சின்முரைத்தல்.

ஊமையென்றபொருளேதானஐயாஐயா உண்மையுடனிந்தநூலுக்குவுரைக்கவேணும், ஆமையெனறஅகாரமடாஉகாரமரண்டும் அருள்பெருகிக்கூடினதுமவுனமாகுஞ், சீமையெங்குந்திரிந்ததனுல்மவுனமாமோ சிவாயகுருதேசிகனைகண்டாற்காணும், தாமையென்றசொல்லதினுல்ரோஷம்பெற்ற துரோகியிடஞ்சொல்லாதேதூலைப்பாரே. ()

நாம்பார்த்தால்பூரணநூல்தன்னைபாரு நன்மையுள்ளதீட்சையதினுலுக்கம்பாரு, கால்பார்த்துவெறுதற்குகருணையாரு கருத்துவைத்துஇந்நூலைகருவாய்ப்பாரு, சேல்பார்த்துகொள்வதற்குஆயிரந்தப்பாரு சிவசிவாஎந்தனுடயட்சணியைப்பாரு, நாம்பார்த்துக்கொள்ளதற்குஜோதியத்தைப்பாரு நன்மைபெறவேணுமென்[illegible]குருவைக்காரே. (௧௩)

குருவானபதியறிந்துகுருவைக்காரு குருவறிந்துபூரணத்தைகுணமாய்க்கொள்ளு, திருவிருந்துபூரணதலைத்திருமுக்கொண்டால்சிவசிவாகயிலாசதேகமாகு, மருவிருக்கஆயிரத்தெட்டிதழுக்குள்ளேமகத்தானஅமுதமதுசிந்துகாணும், கருவானஅமுதமதையுங்கொண்டால்மைந்தா காயசித்தியோகமுடன்வாசமாமே. (௧௪)

வாதத்திற்குக் கருவுரைத்தல்.

வாதமப்பாலிலப்பதற்குகருணைக்கேளு மகத்தானபூரணத்தைமருவிப்பாரு, சேதமப்பாவொருநாளுமில்லையில்லை சிவஞ்சத்திஇரண்

டையுமேதினமுநோக்கி, பேதமப்பாஞருநாளுமினைக்கவேண்டாம்பி லக்கபுத்தி அறிவினுல்பேணிப்பாரு, நாதமப்பாநின்றநிலைதன்னைப் பாரு நபமாகஇந்நூலைக்காருகாரே. (கசு)

இந்நூல்தானுயிரத்திருநூறுக்குள் இன்பதான்பமிரண்டையுநா னெழுதிவைத்தேன், சொன்னதொருநூல்களுக்குஇந்நூல்தானும் சு த்தமுள்ளகுருநூலாய்த்தொழுதுபோற்று, நன்னயமாயிந்நூலையார்க்கி ந்தாலும்நான்சொன்னசாபமதுபலிக்குமப்பா, தன்மையுள்ளபுலத்தி யனேயோகவானே தகையினுலிந்நூலைப்பதனம்பண்ணே. (கஎ)

பண்ணப்பா அடிமூலமேலாதாரம் பாங்கானகுண்டலியிலக்கெ ல் திட்டு, விண்ணப்பாமேல்மூலமாருதாரம்மெய்யானமவுனத்தைதமே விபோட்டு, கண்ணப்பாசுழிமுனையில்நடுவென்னு கர்ப்பூரதீபமதை கருத்தாற்சேவி, உண்ணப்பா அமுதத்தையுண்ணுவுண்ணு உன்தேக ம்விளக்கொளிபோல்சித்திமாமே. (கஅ)

சித்தியப்பா அடிமூலமேலாதாரஞ் சென்றங்கேசதாசிவத்தின் தி டனைகூடி, பத்தியுடன்சேசகபூரகமும்பண்ணி பரியானகும்பகத்தி ல்நின்றாயானல், எத்திசைக்குமுள்ள அதிசயங்களெல்லாம் ஏகாந்தமா கஅறிந்துகொள்வாய், புத்தியுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு பேர தமென்னபூரணமேசத்யமாமே. (ககூ)

சத்தியமேசவிராமல்நினைக்கவேனும் தன்மையுண்டாய்தருமத் தில்திரியவேணும், பத்தியுடனபெரியோரைப்பணியவேணும் பதறாம ல்காயசித்திபண்ணவேணும், புத்தியுடன்பூரணத்தைக்காணவேணு ம், பூரணமேசெல்வமென்றுபுலத்தியனேவேணுஞ் சித்தியுள்ளசிதம்ப ரமேஅம்மையாய்த்தோன்றுஞ் சிவசிவாஎன்னசொல்வேன்பூரணத்தி ன்செயலே. (உ0)

சிதம்பரசக்கரமகிமை.

செயலானசிதம்பரத்தின்மகிமைகேளு சிறக்கவேஆறுவரைநே ரேகிறிமயமானஆறுவரைகுறுக்கேகீறி மைந்தனேயிருபத்தஞ்சறை யுமாச்சு, தயவானநசிவயவென்றுபோட்டு தன்மையுடநடுவணையை ப்பிடித்தாலுஞ், சுயமானசிதம்பரத்தினடனங்காணுஞ் சொல்லுமா ர்கடனசுபமென்றுபாரே. (உக)

பாரப்பாசிவயநமவென்றுபோட்டு பாங்காகநடுவணையைப்பிடித் துமாறு, சேரப்பாநின்றகயிலாசந்தன்னில் நிச்சயமாய்கனகசபைநே ரேதோற்றும், காரப்பா அதில்மனதைவைத்துக்காரு கனகமதுவுனக் குக்கருண்டோபிள்ளாய், கூரப்பாநமசிவயவென்றுபோட்டு குணமா கநடுவணையைப்பிடித்துமாறே. (உஉ)

மாறப்பாயான்சொன்னபடியேபார்த்து மகத்தானபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு, ஆரப்பாவுனக்கிடுநில்லைநாசர் அன்புடனேவெதிரா கநிற்பார்பாரு, காரப்பா அம்பலத்தில்தொண்டுபண்ணி கனிவாகத்தி

யானித்தாலப்பாகேளு, கூறப்பாவுன்மனதில்நிலைத்ததொல்லாங் கூ ர்மையுடனிங்கிடுவார்டிருவைப்போற்றே. (உங)

பஞ்சாட்சரமாந

போற்றப்பாநமசிவயவென்றிபோட்டு புகழாகநடுவணையைப்பி டித்துமாறு, காற்றமுள்ளசிதம்பரமேசீயேயாவாய் நன்மையுடன்மந் திரங்களெல்லாஞ்சித்தி, வாய்த்திரிவுஇல்லையடாமனமேசெம்மை வ ெயமுதலஷடசித்தமகிமநாஆடும் பூத்தமலர்வாசனைபோல்பிரகாசி க்கும் பூரணத்தைதப்பிறவாதேபுனிதமாமே. (உச)

புனிதமாய்வயநமசியென்றுபோட்டு பூரணத்தில்பற்றிமனதநி லைநின்றால், இனிதமுள்ளகாயசித்தியாகுமாகும் இன்பதான்பமிரண் டினுடைஇயல்புகாணும், அனிதமுள்ளபிணியெல்லாம்விலகிப்போகு ம் ஆனருநற்சிவஞானமையுமன்பாவிவார், மனிதனென்றபேர்போச்சும காத்மாவாச்சு மாநிலத்திலீயுமொருமுனிபாவரே. (உரு)

முனிவானஅஞ்செழுத்தாநமசிவயமாகும் முதன்மையுள்ளஅ ஞ்செழுத்தாக்குறிகைக்கேளு, தனிவானசிதம்பரமேஅல்லதன்டே காணவறும்பின்றதொருபூரணம்மயாகும், கனிவானபூரணத்தைதகண் டால்முத்தி கற்பமெனக்கொண்டாக்கால்காயசித்தி, மணியானமநே ன்மணியாம்நமசிவயவென்றுமைந்தனேமாறினதால்சித்தியாமே. ( )

நாடப்பத்து முக்கோணம்.

ஆமப்பாசிவத்திறுடகூறுசொன்னேன் அப்பனேசத்தியுடமார் க்கங்கேளு, காமப்பாசொல்லுகிறேன்முக்கோணவட்டம் நன்மையுடனு ம்பத்துமூன்றுயிர்ச்சு, தாமப்பாநாலுபத்துமூன்றுக்குந்தான் சங்கை புடன்சிதம்பரத்தைதகன்றாய்நாட்டி, காமப்பால்கானற்பாலிரண்டுகோ ணம் கருவேறவுருவேறக்கருத்திலூனே. (உஎ)

ஊணப்பாசத்தியுடபூசையாக்கு ஓகோகோசிவத்திறுடபூசையா ச்சு, பூணப்பாசிவசத்திஇரண்டுங்கண்டு புனிதமுடன்மனதறிவாகநி ன்றுகொண்டு, காணப்பாகாலைசிவமாலைசத்தி கருணையுடனிருவரை யும்பூசிததாக்கால், நானப்பாசொல்லுகிறேன்சித்திமுத்தி நன்றான யோகமுதல்வாதமாமே. (உஅ)

ஆமப்பா அகமறியார்சண்டிமாண்பர் அறுகலையின்விவரமறி யாமூடர், நாமப்பாவென்றுஅகம்புகுதாமாண்பர் நன்மையுள்ளபூ ரணத்தையறியாமாண்பர், காமப்பாற்கானற்பால்காணுமாண்பர் கடு மவீனைதீராதகழுதைமாண்பர், வாமப்பால்வகையறியாமடையர்மெ த்த வஞ்சருடன்சொல்லாலேமனைதைப்பாரே. (உ0)

பூரணதரிசனமகிமை.

மனமானபூரணத்தையார்தான்காண்பார் மகத்தானகுருசொல் வழியவேணும், இனமானவாசியைத்தான்காண்பார் இயல்பானயோ

ஞ்சொல்லஅறியவேணும்,குணமானகுண்டலியைக்கண்டால்மைந்தா
குருவாளபதிலத்திற்கூடலாகும், கனமானகண்டமதிலங்கென்றேசொட்
டுகருத்துறவேகுறியைமெள்ளகருதிப்பாரே. (கூ0)

பார்க்கவென்னதீபவொளிபளிச்சென்றேதான் பண்பாககாணும
ப்போகண்தான்கூசும்,மார்க்கமுடன்கண்கடுத்தகூசிற்றானல் மருட்
டிமெள்ளவருட்டியேகுறியிலேறு,ஏற்கையுடனிப்படியேபழக்கமானா
ல் என்னசொல்வேன்திப்பிரகாசமப்பா, சேர்க்கையுடன்அகாரமுஉ
காரம்ரெண்டுந் தினந்தோறுஞ்செபித்தனேசித்தனுமே. (கூக)

காலனைவெகூறல்.

சித்தானஇருபதற்குஅகாரதிட்சை செபித்திடுவாயாண்டொன்
றில்தவிரமற்றான், முற்றுதலாய்தினந்தோறும்பழக்கமானால் மூலத்
திற்கினிதானமுயன்றுகாணும்,பற்றுதல்விடாதபடிநின்றாயானால் பா
லனைமூலவன்னிஅகன்றுபோகும், அற்றுதடாஅசதியெல்லாமகன்று
போகுமறுசுவையின்வீறெல்லாமகன்றுபோமே. (கூஉ)

போனபின்புஉகாரத்தைமருவியேறு புத்தியுடனாண்டொன்றி
லதின்மேல்தானும், ஆனபின்புநீர்கழற்றுவெட்டைமீறு மாக்கைதனி
ல்வாய்வுநின்றுபித்தமீறும், ஊன்சுவையுமில்மனம்வெறுத்துநிகைத்து
காட்டுமுத்தமனேயிப்படியிருக்குமென்று, கோணுனேப்புலத்திய
னேவிட்டிடாதே கொண்டுமெள்ளயேற்றிவிடுவினைநில்லாதே. (கூஙு)

வினையானபிடையதுபிலத்துதானல் வேணபடிகருமமதைவிரு
ம்பியூட்டு, கனையானகனைவெல்லாமோடிப்போகுஞ் சுந்தரம்போலு
ன்தேகந்துலங்கும்பாரு,முனையானசுழிமுனைமேல்வாசியேற்று மூவு
லகுங்காணுதற்குமுனைமேல்நில்லு, துணையானசற்குருவைதொழுது
போற்று தொழுங்கவிட்டுத்தொழிதாக்கால்மனமேயாமே. (கூச)

பேய்பிடித்துசாத்திரத்தையுலகத்தோர்கள் பேணியேபடித்திடு
வார்குருவைக்காணர், வாய்புழுத்தநாய்போலேயுலகத்துள்ளே வண
க்கவொவ்வியதியாமல்மாண்டுபோனார், நோய்பிடித்துசித்தர்கள்தானனக்
தமுண்டு நோக்கியவர்களிடம்பேசவேண்டாம் தாயறியாப்பிள்ளை
இடஞ்சேராவிடாந் தன்மையுன்பூரணத்தைப்போக்குவாயே. ()

சடாட்சரமகிமை,

தன்மையுடன்சடாட்சரத்தின்மகிமைகேளு தயவாகஅறுகோ
ணமிட்டுகன்றாய், உண்மையுடன் ஓம்நமசிவாயவென்று உறுதியுள்ள
கோணமதிலுகந்துபோடு,நன்மையுடன்சரவணபவவென்றேதான்வ
ட்டகோணமதின்சுற்றில்தானே, உண்மையுடன்வட்டமிட்டுகுலவி
ட்டு வளவிந்துதானெழுதியோகம்பாடே. (கூரு)

போட்டவுடன்ரேசகபூரகபூரகமும்பண்ணி புனிதமுடன்கும்ப
கத்தில்நின்றுகொண்டு,நாட்டமுடன்மனதுரைத்துச்செபித்தாயானு
ல்நலமானமுருகனுமேபிரகாசிப்பான்,தேட்டமுடனவர்பதமேபணிந்

துபோற்றி சிவாயகுருதேசிகனெனவேமைந்தா, பூர்முனைதிறவுகோ
ல்திறக்கவென்று புனிதமுடன்தாவெனவேகருவார்பாரே. (கூசா)

விநாயகசக்கரம்.

பாரப்பாகணபதியின்திறத்தைகேளு பாங்காகமுக்கோணமிட்
டுக்கொண்டு, கேளப்பாஅதிலேவேழுங்காரம்போட்டு வினாயகஅதி
லதிலேயேகம்போட்டு, காரப்பாசதாசிவத்தைக்கருத்திலெண்ணிக் கரு
ணையுள்ளகணபதியேநமாவென்றேதான், கூடப்பாகுருபதத்தில்நின்
றுகொண்டு, கூர்மையுடன்செய்திடவேவருவார்பாரே. (கூஅ)

பாரானகணபதிதான்பிரகாசித்தால் பாங்காகஅவர்பதத்தைப்ப
ணிந்துபோற்றி, நேராகநின்றநிலைதன்னைக்கண்டு வினைவுடனேவெட்
டவெல்லாமீவார்பாரு, கூறானகுண்டலிதான்பிரகாசிக்கால் குணமா
னஅஷ்டசித்துகைக்குள்ளாகும், சீரானபக்திகொண்டுசெம்மையாகு
ம் வேண்டுவதுதாக்கியவர்திறந்தான்வேணும்பாரே. (கூக)

மானதபூசை.

பாரப்பாமானதமாம்பூசைகேளுபருவமுடன்நால்முகங்கள்சத்தி
பண்ணி,சேரப்பாவிபூதியைத்தான்உத்தளமாய்ப்பூசி சித்தமனதோ
ன்றுகஅறிவிற்பூண்டு, கேளப்பாநின்றநிலைதவிராமற்றான் ரேசகபூர
கப்பூரணத்தைதன்னையோட்டி, காரப்பாகும்பகத்தில்நின்றாயானு
ல் கருணையுள்ளசிவபூசைகேசமாமே. (சா0)

கேளிது சொன்றொன்றைதினையோகோடிகாணும் கூர்மையுள்ளமான
னதமாம்பூசைகேளாமை, பேடிகளாய்த்திரிந்திடுவருலகேதற பெ
ண்மயக்கங்கொண்டதிறத்தான்ப்பேதம், நாடிநனைந்துவினை
ணும்நாட்டிநான்ளதபோதலைவணங்கவேணும், வாடியவர்திரிக்
குதனுலெவ்துங்காணும் வஞ்சகருடன்சொல்லாதேதுமனம்பாரே. ()

மவுனமென்றபொருளதிலேமனத்தைப்பூரணமனதாகபூரணத்தை
வணங்கியில்லு, கெவனமுடன்பூரணத்தினின்றாயானல் கேளடாஅஷ்
டசித்துகைக்குள்ளாகும், பவனமென்றகுண்டலியின்தன்மையாலே
பராபரத்தின்கிருபையினால்பரிவாய்க்காணும் அவமானபுத்திதன்னைநினை
த்தாகிலும் அடிமுடியும்பரத்தைதருகின்றமையாமே. (சாஉ)

இரவிமண்டலம்.

ஆகலாதசூரியன்றன்மண்டலத்தைதக்கேளு அகாரமுடனுஉகார
மதையனைத்துக்கொண்டு, பகலானவுதயமதில்மகாரந்தன்னைப் பரு
வமுடன்கும்பகத்தைதப்பணிந்தாயானல், ஜெகமுழுதுமாடிவருந்தசூ
ரியன்தானப்பா சிவசிவாபிரகாசங்கோடிரவிக்கொப்பாம், இக்கான்
மனதுகந்தால்சித்தியாகும் இருள்கண்டுவெளியாகுமனதைப்பாரே.

மனதாகச்சந்திரன்தான்சூரியனிற்சென்று மறைதுவும்போறது
அயம்போகலாம், இனமானசந்திரன்தான்சூரியனையாகும் இன்பமா
னசூரியனைசந்திரனையாகும், கனமாகவிலைத்ததுதான்சூரியனையப்

பாகண்டதொருசந்திரனேயெங்கேயென்றால், தனதாகச்சத்தியிட்டிரு
க்குதாரையா தானவனுப்பின்றதுதான் சவியுமாச்சே. (௮௪)

பஞ்சபூசாதிவகையுரைத்தல்.

ஆச்சப்பாபிருதுவிதானப்பைக்கொள்ளு மப்பதுதான்மிரியல்
லோநெருப்பைக்கொள்ளும், பேச்சப்பாநெருப்பதுதான் வாய்வுகொ
ள்ளும் போனவாயுவதானெங்கேயென்றால், பேச்சப்பா ஆகாசங்கன்
னில்நின்று புகழானவிந்துவெனவளர்ந்தனையா, நீச்சப்பாவிந்துவது
நாதமாச்சு நிலைத்துகடாநாதமென்றபொருள்தான்பாச்சே. (௮௫)

பாக்கானநாதமதில்விந்துசேர்ந்து பரப்பிரமரூபமெனப்பாரின்
மீதே, நீக்காதமாய்கையொடுவளர்ந்துதப்பா நிலைத்ததொருபகுத்தறி
வின்வினையாலே, மீக்கானமாய்கையெல்லாம்றுத்துதள்ளி தெசதி
ட்சையேறுதற்குக்குருவைத்தேதும் ஓங்காரகம்பமதில்மனத்தைதவ
த்து ஒருமித்தேன்குருபதத்திலொருமித்தேனே. (௮௬)

முப்பூவிபரம்.

ஒருமித்தமுப்பூவின்விபரங்கேளு வன்மையுடன்பூமியுடைசாது
லீழங்கித், தருமித்தசிறுநீரும்பாண்டத்திட்டு சீபவானவுவர்ப்பூவை
யதிலேபோட்டு, கருவுற்றபாண்டமதைபடனமாக கருவாகவூரவி
டமுன்வைத்திடப்பா,மருவுற்றவுவர்ப்பூவைக்கரைத்துநீயும் வாரடைச
மதுபாண்டத்தன்னிற்றுனே. (௮௭)

தானேதான்பத்துமுறையிந்தவிதஞ் சமர்த்தாகமூழ்குவுடன்
சொல்லுக்கேளு, வீணேதன்றியேபோதேயிந்தவுப்பில் வீபரமுடனி
டைக்கிடைதானீரம்பூரம், தேனேதான்முப்பூவுமொன்றாய்க்கூட்டி
செம்மையுடனருனீராவ்கல்வத்தாட்டி, கோனருளாலுருட்டியதைவ
ட்டுபண்ணி கொதிமையுள்ளரவிமுகத்திலவைத்திடாயே. (௮௮)

வைத்திடுவாய்ரவிமுகத்திலீறுயட்டு மைந்தனேபத்தெருவில்
புடத்தைப்போடு, மெய்த்திட்டசுன்னமாமென்னசொல்வேன் மெய்
யானசுன்னமதைப்பாதனம்பண்ணிக், கைத்திட்டமாகவேசவுக்காரத்
தைக் கருவாகவடுத்துக்கலசத்திட்டு, மைத்திட்டமானசிறுநீரை
விட்டு மைந்தனேரவிமுகத்திலவைத்துப்போற்றே. (௮௯)

பேறுபெறவேரவிமுகத்திலவைத்தபின்பு பூரணத்தையுடன்சேர்
த்துப்புடம்போட்டு, கூட்டியேகரைத்துநல்லஅடுப்பிலேற்றி முறை
வேவைத்தெரிப்பாய்வற்றமட்டும், சாத்திகமாய்த்திரியாமலெடுத்து
ப்பாரு, தன்மையுள்ளசவுக்காரஞ்சுன்னமாகும் நாற்றிசைபுமெய்க்கு
யித்தசவுக்காரத்தை நன்மையுடன்பதனமாய்வைத்திடாயே. (௯௰)

வைத்தபின்புசிறுநீரைப்பாண்டத்தில் விட்டுமைந்தனேரவிபிசங்
கூடச்சேர்த்து, தைந்தபின்புஅடுப்பேற்றித்தீயைமூட்டி நன்மையு
டன்நீர்வற்றவுப்பாய்கிற்கும், கைத்ததொருநீருப்பைப்பதனம்பண்
ணு கசடருடனீகருவைக்கருதவேண்டாம், புத்தியுடன்பெரியோரை
த்தொண்டுபண்ணி பூரணத்தைப்பற்றிமனதறிவில்நில்லே. (௯௧)

நில்லப்பாசுழிமுனையில்வங்கென்றேறி நிலையானமூலமதில்நின்
றென்றேறு, சொல்லப்பாகண்டமதில்யுங்கென்றேதான் திரமானசார
துமடற்றும்விட்டில், அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்சாறுந்தமமர்ந்தி
ருக்குங்குருபதத்திலருளைப்போற்றி,வில்லப்பாநானேற்றிச்சரக்கொ
டுத்தாப்போல் விசையானசுழிமுனையில்மேவிப்பாரே. (௯௨)

பாரப்பாதிரவிமதிசுடர்மூன்றுமப்பில் பண்பாகவனைக்கொருடல்
க்கைதவாங்கி,சோப்பாகலவத்திலிட்டுமைந்தா சீக்கிரமாய்மூன்றமொ
ன்றாய்ப்பொடிதனக்கொண்டு, வாரப்பாசெயநீரைவிட்டுமைந்தா வா
ர்த்ததிர்வற்றமட்டுங்கலைத்தாட்டு, காரப்பாசாருசாமட்டுங் கல
லெழும்பன்றாகஆட்டிகத்திரே. (௯௩)

ஆட்டியதோர்முப்பூவைவட்டுபண்ணி ஆதித்தன்முன்பாகவுலர
ப்போட்டு, வாட்டுறைஇல்லாமலெடுக்கவேண்டாம் வரிசையுளவட்ட
துவுங்கன்னிலிட்டால், காட்டிகமாய்வட்டதனைப்பதனம்பண்ணக
மரசமாய்க்காற்றிலாவிடத்தில்காணு, மூட்டடாநாறெருவில்புடத்தான்
போட்டுமூக்யமுனைபுப்பதவுஞ்சுன்னமாச்சே. (௯௪)

பூநீறுகட்டு.

ஆச்சப்பாவின்னமொவிபரங்கேளு அருளானபூநீறு அன்பாய்
வாங்கி, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லாசுத்தகலசங்கன்னில் பேணியேக
ரைத்திறுத்துரவிமுகத்திலவைத்து, காச்சப்பாஇப்படியேபத்துமு
றைமட்டுங் கருவானபூநீறு கட்டிப்போகும், போச்சப்பாஇறலதுபோ
ச்சுபோகாது புதுமையுள்ளபூநீறைப்பதனம்பண்ணே. (௯௫)

பதமானகாரமுடன்சாரஞ்சேர்ந்துமி பக்குவமாய்பொடித்துச்சீரவி
டித்துப்போட்டு, சதமாகக்காய்ந்தபின்புசாரஞ்சேரு சாதகமாய்ரவிமுகத்
திலவின்னும்வைத்து, நிசமாகவிப்படியேபத்துமுறையப்பா நிச்சய
மாய்ச்செய்துவிடுக்கவாய்த்தநீரும், விதமாகக்கட்டியதுவுப்பாய்ப்
போகும், விருதுபெறவுப்பதுதான்சொல்லக்கேளே. (௯௬)

கேளப்பாகட்டியதோர்பூநீறொன்று கிருபையுள்ளகளிச்சுன்ன
மிடையேசேர்த்து, கேளப்பாவீரமொடிட்டுக்கூட்டி கொடியாகக்கல
வத்திலிட்டுக்கொண்டு, நீளப்பாசெயநீரால்விட்டுஆட்டி நிச்சயமாய்ச
ரதமாய், தேளப்பாகொட்டியதுபோலேமேகந்து சிவசிவான
ன்னசொல்லேவட்டுபண்ணே. (௯௭)

பண்ணப்பாவட்டதுவுகன்றாய்ப்பண்ணி பரிதிமுகமுன்பாகப்
பதியவைத்து, கண்ணப்பாகுரியனைப்பணிந்துபோற்றி நன்றாகக்கா
ய்ந்தபின்புவோட்டிலவைத்து, மண்ணப்பாமேலோடுபொதியமூடி
மகத்தானசீலையெழுஞ்செய்து, உண்ணப்பாபத்தெருவில்புடத்தைக
ப்போடு ஓகோகோசவுக்காரஞ்சுன்னமாச்சே. (௯௮)

சவுக்காரக்கட்டு.

ஆச்சப்பாஇன்னமொருவிபரங்கேளு அருளானசவுக்காரக்கட்
டினாங்கி, பேச்சப்பாஓடாமல்கலசத்திட்டு மூக்கியமுள்ளகாரமுடன்

சாரஞ்சேர்த்து, காச்சப்பா அப்பேற்றிநன்றாய்க்காய்ச்ச கருணையுள்ளசவுக்காரத்தெண்ணையைபோகும்; போச்சப்பாவொன்றுயில்லைசவுக்காரந்தான் மெலமாகக்கட்டியதுசெத்துப்போச்சே. (௫௯)

கற்பூரக்கட்டு.

போச்சப்பாகற்பூரக்கட்டிவாங்கிப் புதுமையுள்ளசெயநீரில்தோத்துத்தோய்த்து, காச்சப்பாவிமுகத்தில்நன்றாய்க்காச்ச கருவாகஇப்படியேபத்துமுறைகாச்ச மூச்சப்பாவொடிங்கியது ஒடுங்கியபோதும் முக்கியமுள்ளவிளக்கொளியில்பிடித்தாயானால் ஆச்சப்பாதீபமது அதிலொட்டாது அப்பாகக்கட்டியதுமூலக்கட்டாமே. (௬௰)

தாரிசக்கட்டு.

கட்டானதாரிசியொருகட்டிவாங்கிக் கருவானபாசையுப்பையதின்மேல்பூசி, மட்டாகச்செயநீரால்தோய்த்துதோய்த்து மைந்தனேயக்கினியில்வாட்டிவாட்டு, இட்டமுடனிப்படியேபத்துமுறைவாட்டி இறுகியதுதாரிசதுவும்வெளுத்துக்கட்டும், சட்டமுனிக்குருசைசப்பதனம்பண்ணு சண்டாளர்சிந்தமுறைசாற்றவேண்டாம். (௬௧)

மூக்கட்டுச்சுண்ணம்.

சாற்றக்கேள்சவுக்காரங்கற்பூரந்தான் தயவானதாரிசமுவமூன்றுக்கேளு, பாத்தல்லோமூன்றுமோரிடையாய்ச்சேர்த்துப் பக்குவமாய்கலவத்திலிட்டுமைந்தா ஊரத்தரைக்கஅறுவகையுந்தன்னாலாட்டி மைந்தனே முப்பத்திரண்டுசீசாம்சாற்றலேதானரைத்து வட்டுபண்ணி தளரவேரவிமுகத்திலுலர்த்திடாயே. (௬௨)

உலர்ந்தபில்லைஓட்டில்வைத்து ஒருமூடி உத்தமனேமண்சீலையேமூன்றுசெய்து, அலர்ந்ததொருஎருவுக்கிடுபுடத்தைத்தப்போடு அப்பனேஓடுநீத்துசுண்ணமாகும், வளர்ந்ததொருதியாநிவந்தப்பாருவுகளுசந்திக்கவனமாயிருக்குந்தூசைபண்ணி, மலர்ப்பூச்சுண்ணமப்பாகொடியவேகமாசறுமசுண்ணமதைத்தப்பதனம்பண்ணே. (௬௩)

முப்பூச்சுண்ணம்.

பண்ணப்பாவெடியுப்புநிகைக்காரம் பாங்கானகல்லுப்புமூன்றுமொன்றாய், கண்ணப்பாகல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு கருவானவெடியுப்புநீராலாட்டி, பண்ணப்பாசாறுசாமமாட்டு சமர்த்தாகக்கனல்மம்பநன்றாயாட்டி, விண்ணப்பாவிதனிலேகாயவைக்க விதமாகவுருட்டியதைவட்டுபண்ணே. (௬௪)

பண்ணியதோர்வட்டதனை ஓட்டில்வைத்து பக்குவமாய்க்காவைபப்பாய்பருதிதன்னில், புண்ணியனேவட்டதுவுங் கனிவிட்டாக்கால் புதுமையுடன் ஓட்டில்வைத்துசீலைசெய்து, நண்ணவேஅஞ்சுபத்தஞ்சுவிறகுனாலும் காட்டியேபுடம்போடுவெளுத்துநீறு தன்மையுள்ளசுண்ணமதாய்நீறிப்போகும் தயவானசுண்ணமதைப்பதனம்பண்ணே.

கருவங்கச்சுண்ணம்.

பதமானஇன்னமொருசுண்ணப்போக்கு பக்குவமாய்ச்சொல்லுகிறேன்புலத்தியனே, இதமானகருவங்கம்சமூலத்தோர்த்து இவ்வமுள்ளவிந்துவுடனேதங்கூட்டி, சதமானவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து சாதகமாய்கலவத்திலிட்டுக்கொண்டு; விதமாகஅறுவகைநீர்தன்னாலாட்டு விறைசயுடனேயீராறுசாமமாட்டே. (௬௬)

ஆட்டியதோர்வட்டதனைவட்டுபண்ணி அப்பனேரவிமுகத்தில்நன்றாய்வைத்து, காட்டியேகாய்ந்ததொருவட்டுதானும் நன்மையுடன்காய்ந்துகனிவிட்டாலைமைந்தா, காட்டிகமாயோட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து தன்மையுடனாறெருவில்புடத்தைப்போடு, பாட்டிநிகழ்சொல்லவில்லையப்பாகேளு பண்பாகநீறியதுசுண்ணமாச்சே. (௬௭)

கர்ப்பூரச்சுண்ணம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொருவிபரங்கேளு அன்பானகற்பூரக்கட்டிவாங்கி, பாச்சப்பாரவிமதிபுங்கூடச்சேர்த்து பரிகடையவீரமுடன்பூரங்கூட்டி, காச்சப்பாகலவத்திலிட்டுக்கொண்டு கனல்பூம்பநீராறுசாமமாட்டி, மாச்சலதுசெய்யாமல்வட்டுபண்ணி மைந்தனேரவிமுகத்திலுலர்த்திடாயே. (௬௮)

உலர்ந்தபில்லைதனையெடுத்து ஓட்டில்வைத்து உத்தமனேமேலோடுமதியமூடி, களர்ந்ததுவும்பொகாமல்மண்ணுஞ்செய்துதரணிதுணில்ஒருமுழத்தில்குழிதான்வெட்டி, உயர்ந்ததொருஎருவுக்கிடுபுடத்தைப்போட்டு வுத்தமனேபுடமாறியெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொருபூப்போலேசுண்ணமாகு மாசற்றசுண்ணமதைவைத்துப்போற்றே. (௬௯)

கெந்தகச்சுண்ணம்.

போற்றவேயின்னமொருபுதுமைகேளு பொல்லாதகெந்தகந்தான்பலமும்வாங்கி, காட்டியதோர்விந்துவுடனேதங்கூட்டி கருவானவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து, வாட்டமிலாக்கலவத்திலிட்டுமைந்தா வகையாகஅறுவகைநீர்தன்னாலாட்டி, காட்டிகமாய்வழித்துவைத்துபில்லைதட்டி தன்மையுடன்ரவிமுகத்திலுலர்த்திடாயே. (௭௰)

உலர்ந்தபதமென்னவென்றால்கனிவிட்டாக்கால் உத்தமனே ஓட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து, அலர்ந்தமலர்க்குருபுடத்தைத்தொண்டுபண்ணி, அளவுடனேபுடம்போடச்சுண்ணமாகும் மலர்ந்தசுண்ணந்தனையெடுத்துப்பதனம்பண்ணி, வாசமுள்ளசுண்ணமடாமைந்தாகேளு சலந்துமிகவாடாதேபதனம்பண்ணு, சுதாரித்துச்சரவித்தைகட்பணிந்துபோற்றே. (௭௧)

போற்றுவதுஆரையென்றால்பூரணத்தைமைந்தா புதுமையுள்ளபூரணமேதெய்வந்தெய்வம், சாட்டுவதாகுருமுனையில்காசியைத்தான்கவனமுடன் பூரகமேசெய்யவேணும, தேட்டமுடன்குருமுனையில்சேர்ந்தால்மைந்தா சிவசிவாசிவயோகிசிவன்முத்தன், நாட்டுகமாயருமுநோதாரந்தன்மையுடன்சார்ந்தவனேதவசியாமே. (௭௨)

பூமிசாதம்.

ஆமப்பாவின்னமொருவிபரங்கேளு அன்பானபூமியுடசாதம்வ
க்கி, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்விந்துநீரால் கன்றுகக்கரைத்திறுத்து
ரவியில்போடு, சாமப்பாகன்றுகக்காய்ந்துதானால் கருவாகப்பதமுமு
றைபிப்படியேகாச்சு, வாமப்பால்தன்னுநிலைகட்டிப்போகும் மகத்தா
னபூவப்பாசிவமதாச்சே. (௭௩)

செயநீர்.

ஆச்சப்பாசத்தியென்றபூரணக்கான் அருளானபீங்கானில்வார்த்
திமைந்தா, பாச்சப்பாசிவந்தனிலேவிட்டுலொன்று பந்துமாயிந்தவு
டன்பாருமப்பாது, பேச்சப்பாவொன்றாயிலேசிவமாய்ப்போகும் வெல
மானசெயநீரால்வீரம்பூரந்தேச்சப்பாசெயநீரில்பொடியைத்தூவி சி
வசிவாசவிமுகத்தில்வைத்திடாயே. (௭௪)

வைத்ததொருசெயநீரில்சாரமேறி மகத்தானகொடிதாகநீறதா
கும், கைத்ததொருசெயநீரைப்பதனம்பண்ணிகருவானசாரியென்ற
குப்பிதன்னில், புத்தியுடன்குருபதத்தைப்பூசைபண்ணி புதுமையு
ள்ளவடுகனுக்குவடமாலைசாத்தி, பத்தியுடன்பூசைபண்ணிசெயநீர்த
ன்னில் பக்குவமாய்செய்தொழிலைப்பகரக்கேளே, (௭௫)

கேளப்பாஇச்சலத்தில்அரிதலிங்கம் கெவுரிசிலைதாரவெள்ளைநீ
ரம்வீரம், நாளப்பாநவைத்தாரவிமுகத்தில்மைந்தா நாளாறுதினத்தி
லேதுகட்டிப்போகும், மாளப்பாஇச்சலத்திலேச்சரக்குமாறு - மைந்த
னேஇந்நீரிலக்காக்கேளு; கோளப்பாஒன்றாயில்லைசெயநீர்தன்னை - கு
ணமாகப்பீங்கானில்வார்த்துக்கொள்ளே (௭௬)

கொள்ளப்பாநாகமொடுமங்கநீயுங் குருவானசமூடனைகாத்துங்
கூத்த, மெள்ளப்பாவோட்டில்வைத்துக்குருக்குத்தாக்கவேகமதுதாவட
க்கிக்கட்டிப்போகும், வில்லப்பாதனைக்குநேணைறுமினுப்போல்-வெகு
வேதைசனவேதைவிதமாகும், அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்மனதட
க்கிநில்லு-அன்பாகக்குருபதத்திலறுள்தானேக்கே (௭௭)

நோக்குவதுபூரணத்தால்நோக்கவேணும் - துன்மையுடன்மன
தடக்கிநிலைக்கவேணும், வாக்குமனதொன்றாகநிற்கவேணும் - வஞ்சமு
ள்ளசடக்கற்றிமனதுபூண்டுஆக்கைநிலைதனையறிந்துகுருவைக்காருஆ
னந்தமதியமுதமன்பாய்க்கொள்ளு, நாகருதனிபதிவுமிகன்றுப்பா
ருமாதாந்தப்பேரொளியைக்காருகாரே. (௭௮)

யோகமுறைகூறுதல்.

காரப்பாமயேந்திரமாக்கிரியிற்சென்று கருணையுள்ளபூரணத்தி
ல்கருத்தைவைத்து, பாரப்பாசக்கரத்தில்நின்றுகொண்டு-பாதைகேலத
க்திகண்டால்வாதங்காணும், வீரப்பாசொல்லுகிறவார்த்தைதயிறுலெ
ன்ன-விருதாவில்சுடுகாட்டுப்பிணமாய்ப்போவார், சேரப்பாமூலத்தை
ஒளிகாண்மட்டுஞ்சேர்த்துநீசுழிமுனையில்சிறக்கவில்லே. (௭௯)

கின்றதினால்மனகொடுங்குங்காற்றுடாது - நேரறிந்துகுருபதத்
தைதினைவாய்க்காரு; பண்டுயினை தானகலும்பயமேயில்லை-பார்க்கை

யிலேஆதாரக்தோணுந்தோணுஞ்சென் றாகியவீடத்திற்சென்றுகொ
ண்டுநிலைநிலைநிறுத்திரலாக்கிமாயாகி, கன்றுனமனதைவிட்டுகொத்
தாயானால்-கவலையில்லாச்சகுருத்தியுள்ளேயமுதுண்ணாரே. (௮௦)

தானென்றவாசியினால் குருவைக்காரு-தன்மையுமிட்டுஇருந்தறி
ஞலிவாகன்றாயில்லே, உன்னுனை உனைநினைந்துகொண்டுவேணும் உன்மையுள்
ளசத்திசிவத்தானவேணும், தேறனைஅமுதமதுகொள்ளவேணும் - தெ
ளிந்தங்கேயோகமுடனிருக்கவேணும், கோறுனகுருஞானத்தெளிந்
துமைந்தா, கூர்மையுடன்சுழிமுனையைக்கூர்ந்துபாரே. (௮௧)

பாரானமன்றுதைசதன்னிலுனும்-பண்பானநிறியுடனுகைசயாறு
ம், போரானமென்றுதைசதன்னிறுனும் பிலுங்கதொகுதிபோனதவிக்க
த்திறுனும்;கூடுருனமன்றுனைசக்கொடிமையாறுங்கூற்றுனகாமத்திரர
கொடுமையாறுக், தெருமைந்தானசக்கொண்டேயோர்கள் சிவசிவாசிவக
லைத்திறன்கானுரே, (௮௨)

சிவகலைதனையறிந்தால்பாமகிக்குந் சிவசிவாவாரிசையுடனுன்
னைப்பண்ணுந்து, சிவகலைதானறிந்துகாட்டுகிறீனுந் சிவசிவாபுறப்பட்டு
காணும்பாறாய், சிவகலைமதிபோலேசிறணித்து செகத்திலேமாண்டர்
கள்மாண்டாரைபார, சிவகலைபானதுவேஅமுதமதுசெம்மையுள்ளக
திரவன்னிதானே. (௮௩)

தானென்றபரத்திலுடைஅடிதானென்பார் துன்மையுடன்அகார
முதல்சேடசமாய்நிற்கும், வாலென்றநாதமதுகண்டத்திற்காணும் மக
த்தானவாயுவுக்குவீடு, ஊனென்றபஞ்சகர்த்தாளிருக்கும்வீடுவு
ற்பனமாஞ்சத்திசிவமொடுக்கும்வீடு, தேனென்றமதியமுதஞ்சொலிக்
கும்வீடு சிவசிவாசிவகலையிருந்தவீடே. (௮௪)

சொன்னும்பொருள்.

வீடறிந்துமந்திரத்தைதிறக்கவேணும் விட்டுஇல்லைபேர்களையு
ம்விரும்பவேணும், காடறிந்துகல்பதங்காணவேணு மன்மையுள்ளச
த்திசிவபூசைவேணும், கூடுருந்துகுருபாதங்காணவேணுங்குருடரை
ப்போலிருந்தாக்காலகுணமோமைந்தா தேடறிந்தால்சற்குருவைத்
தேடவேணுந்தெகசாலமாய்வாவியல்லாந்தன்னுதன்னே. (௮௫)

தள்ளும்பொருள்,

தள்ளுவதுஆதுரையென்றால்குணமில்லானை சற்குருவையறியா
தசமயத்தோனை, ..கள்ளுஅபின்சாராயங்கொண்டபேரைக் கஞ்சாவு
மினிமைத்திலைக்கபேரை, உள்ளுணர்ந்துடாராதவுழுந்தமாண்டர்,உ
த்தமனைத்தூஷணித்தவடுமாண்டர், கல்லுணர்வுஇல்லாதஅசடர்
மெத்த காட்டிலேயவர்களைநீயறிந்துதள்ளே. (௮௬)

ஆகாசஜெயநீருப்பு.

அறிந்துகொண்டுஇந்தமேரைவினையக்கட்டு அந்தரவிபூரணத்திலெ
னுவாய்பபோகும்முறிந்தரவிபூரணத்திலட்டபோதேழுமுக்கியமுள்ள
சலமாமிதெயநீராகி, செறிந்ததொருசெயநீரைப்பீங்கான்தன்னில் இ

ராகவிட்டிரவிமுகத்தில்லைவைத்தால், பொறிந்தவொருபொறிபோலேயு ப்பாய்ந்திருக்கும் புதுமையுள்ளவுப்பதனைப்பதனம்பண்ணே. (௮௭)

பதயானவுப்பெடுத்துக்கொண்டால்மைந்தாபக்குவமாய்றுகலை யுங்கழன்றுபோகும், சதமானபூரணத்தையப்பால்பாரு கருவானக ற்பகம்போல்கற்பமாகும், அதுமானவியாதியெல்லாமதமாய்ப்போகும் ஞானந்தவமான அருபமாகும், மறியானமாய்கையெல்லாமற்றுப்போ கு மந்திரபஞ்சாட்சரத்தைதமருவிப்பாரே. (௮௮)

பஞ்சாட்சரமல்லமை.

மநுவிதிற்றஜனங்களுக்குமஞ்சுபூதம் வாகானதேவதைக்குமஞ்சு பூதம், தருவானயோனியெல்லாமஞ்சுபூதந் தாக்கானஅண்டமெல்லா மைந்துபூதம், குருவாலசதாசிவத்துக்கைந்துபூதங் கூறானஅஞ்செழு த்தாமெல்லாமச்சு, அருவமுடன்வேடமிட்டுக்றுசாற்றி அன்பனின னிராமல்தடிகொண்டாரே. (௮௯)

முப்பூவின்பெயர்,

தடிகொண்டமுப்பூவின்விபரங்கேளு சோதியப்புஆதிதனைச் சொல்லக்கேளு முடிகொண்டவழலையென்றுங்கல்லுப்பென்றுமுனை யானசுண்ணையென்றும்வண்ணனென்றும், படியானபடிகியென்றுக்கு டுத்தானைப் பங்கயத்தின்பூவென்றும்பாருப்பென்றும், வடிவானஆகா சபூரவியென்று மகத்தானமவுனமென்றும்வயக்கும்பேரே; (௯௰)

பேர்கொண்டவடிவானவிந்துவென்றும் பிலத்தநீருப்பென்றும் வாரிதிதானென்றும், கார்கொண்டமேகமென்றுங்கன்னகையென்றுங் க ருவானவூசிநீறுபபதென்றும், சீர்கொண்டவெண்சாரைசாரமென்று ஞ் சிவமென்றுங்கருவேம்பின்சாரமென்று, சூர்கொண்டசயிலமென் றுஞ்செயநீரென்றுமுத்தமனேஇராவகத்திலுண்மைதானே (௯௧)

உண்மையுள்ளஅடியென்றுஞ்சத்தியென்று மூவரானவுவிரன் றுஞ்சருகதென்றுந், தன்மையுள்ளபூமியுடநாதமென்றுஞ் சங்கைய ன்னமிருதிவியின்காரமென்றும், புன்மையுள்ளபூரமென்றும்பழ்கமெ ன்றும்பொல்லாதவிஷமியென்றும்போகமென்றும்,பண்புள்ளவிலெ ன்றுங்களிப்புபபென்றும் பாங்கானபூரணத்திலுப்பின்பேரே, (௯௨

முப்பூமகிமை.

உப்பான்முப்பூவின்விபரஞ்சொன்னேன் உவமையில்லாமுப்பூ மூன்றுமுப்பு, அப்பாகேள்முப்புவும்பிரமாவிஷ்ணு அரகரருத்தி ஞமாகின்றார், தப்பாதமுப்புவையார்காண்பார் தன்மையுள்ளபெ ரியோர்களறிவார்பாரு, முப்பானமுப்புவுமாதிபிலேகுருவாய் மூடி இருக்குமென்றறியார்மூடர்தானே, (௯௩

தானென்றமூடர்கள்தானுபபெருக்கவென்று தயவானமுப்புவை பபேதலமேசெய்வார், ஊனென்றமுப்புவையறியார்மூடர்ஊனிகீர்த ல்களைத்தூரவியில்லைவபார், தேனென்றபூரணத்தாமயக்கிடபே

ருஞ் சிவசிவாகாரமெல்லாஞ்செத்தேபோகு, மானென்றபூப்பார்த்தா ல்மயக்கிப்போவான் மனமடங்கும்பூவையார்முடிப்பார்சொல்லே. ()

சொல்லானமுப்பூவையுகைத்தோர்கள் தொழுதுமேயதின்விபர ங்றுலங்கமாட்டார், அல்லலதைச்செய்துவைத்துஅலைந்துபோவார் அ முதமென்றபக்குவத்தையார்தான்காண்பார், கல்லல்செய்யும்பாவிகள் தான்வெவ்வேறப்பு கலந்தெடுக்கவேணுமென்றுசுழுதைமாண்டர், சொ ல்லல்செய்துகுறும்பிமிகச்செத்தேபோனார் குலமானவுப்பினுடசெய ல்காணேறே. (௯௬)

செயலறியாப்பாவிகளைச்சேர்க்கவேண்டாஞ் செய்வினைகள்கி ராதகருமைதமாண்டர், மயலானதனைப்பிடித்துவாதமார்க்க மகத்தா னபூரணத்தையல்லால்செய்வான், தயவானகல்லுப்பைகொருவிக் கொண்டு தாலாத்துப்புடம்போட்டுத்தயங்கிப்போவான், தயகா னதயவர்கடாமெத்தவுண்டு தொல்லுலகிலதூலைத்தலைக்கிடாதே.

நூற்பெருமை.

இந்நூல்காரமிரத்துஇருநூறுக்குள் ஏகநிறமயமானகருவைச் சொன்னேன், நன்மையுடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணு சாயுச்சியபதவி யடாஇந்நூல்தான், உண்மையுடனேயெடுத்துஒக்கத்தன்னில்உண் மையுடன்மவுனந்தானுகந்துபாரு, நன்மையுடன்மனதுகந்துபார்த்தா யானல் நல்லபதமுண்டாகும்நாடிப்பாரே. (௯௭)

நாட்டமில்லாமூடரிடஞ்சொல்லவேண்டாம் நல்லருணையில்லா ரைநாடவேண்டாம், கூட்டமிட்டுக்கல்லங்கிக்குறும்பர்மெத்தக் கூத் தாடிச்சிலம்பதுபோல்குறும்புசெய்வார், வாட்டமிலாக்கருணைபெருந் தேவியாலே மகத்தானபூரணத்தின்மகிமைதன்னை, தேட்டமிலாவம பரிடஞ்சேரவேண்டாஞ்சேர்ந்தாக்கால்பூரணத்தின்செயல்காணாதே.

காணாதபூரணத்தின்கருவினாலே கருணையுள்ளகைலாசமேருத ன்னை, கோணுதேநின்றநிலைகுறித்துக்கொண்டு குணமாகநேசபூரக மும்பண்ணி,வாணாகுமபகத்திலமனதுபூண்டால் மகத்தானவேயோ கமாருமாகுந், மேதனையமதியமுதச்செயல்தன்னாலே சிவசிவாசிவயோ கத்திறந்தான்பாரே. (௯௮)

பஞ்சபூதமெழுகு.

பாருணையிரிஇவியுமப்புங்கூட்டி பங்கயத்தின்மேலேதிப்பதிவுமா கிக், கேருகத்தேய்வுடனேவாய்வுரெண்டுஞ் சேர்ந்தாக்காலேந்துறுவு மொன்றாய்போச்சு, கூறுதனுக்குருவுமொன்றாய்நின்றால் குறுவான போதமடாநூர்தான்காண்பார், மாறுதமனமுடையசித்தர்செல்தாம் வகையாகலுக்குருவும்வணங்கும்பாரே, (௱)

வணக்கமுள்ளோனுங்குருவுமைந்தேயுப்ப வரிசையுடனிதையறிந் துகலைத்திட்டு, இணக்கமுடனாக்கையிலேமெழுகாய்ப்போகும் என்னசொல்வேனிம்மெழுகினியல்புதன்னை, மணக்கமுடன்மெழுகெ

டுத்துபதனம்பண்ணி மார்க்கமுடனிம்மெழுகைவைத்துப்போற்றி, த வர்க்குமிதுகிடைத்தபொருளென் றுநீயுஞ் சதகாலமதுப்மெழுகைப் பூசைபண்ணே. (௯௧)

பூசையதுசெய்ததினால்பலிக்குஞ்சித்தி பூரணத்தைமறந்ததினா லொன் றுமில்லை, நேசமுடன்பூரணமேதெய்வமென் று நினைத்துமன துறுதியிலேயிருத்தவேணும், ஆசையென்னபூரணத்தினாசையானை அதைவிட்டால்வேறுமொருஆசையுண்டு, பாசமதைத்தானகற்றிய றிவில்சேர்ந்து பரவெளியில்நின்றதினால்பாலனுமே. (௯௨)

பாலனப்பதினாறுபிராயம்வாழும் பராபரைத்தாய்பூரணத்தால் பலிக்குஞ்சித்திக், காலனென்றகாலனவனோடிப்போவான் காலனென் றுசொன்னதுதான்பாசம்பாசம், ஆலமுண்டசிவனாரும்விஷத்தையுண் டார் அவ்விஷந்தான்பராபரத்தினாலேயாகுந், சீலமுடனுதமென் றவிஷந்தான்போதஞ் சிவசிவா பூரணத்தின்செயலைப்பாரே. (௯௩)

செந்தூரமெழுகு.

பாரப்பாமுப்பூவுமொன்றாய்ச்சேர்த்து பரையின்றகாதமடாசெ ந்திரசம்வீரஞ், சேரப்பாகலவத்திலாட்டிநன்கா சிவசிவாமெழுகது போல்சேர்ந்துநிற்கும், ஆரப்பா அறிவார்களெங்கேப்போக்கு அறிந்த வர்கள்சதாசிவத்தையறிவாரப்பா, சேரப்பாவின்றநிலைதவிராமாற்றின் நேசமுடனிம்மெழுகைப்பதனம்பண்ணே. (௯௪)

பண்ணப்பாபூசையினால்பலிக்குஞ்சித்தி பாசமதைத்தானறுத் துநேசம்வைத்து, உன்னப்பாபராபரமேசெயல்தானென்று வுற்று மெள்ளஆறுதலமூரேசென்று, விண்ணப்பா தீண்டாதேசுடரைப்போ ற்று வேதாந்தபூரணத்தில்விரும்பிநில்லு, கண்ணப்பாசுழிமுனையில் கருத்தாயூனு கருவாளபன்னிரெண்டிடக்குத்தானே. (௯௫)

தாளகமெழுகு.

தானென்றசற்குருவாமுப்பூவோடே தன்மையென்றதாளகமும் வீரம்பூரந், தேனென்றரசமுடனேகலவத்திட்டு திறமாகவராதுசாம மாட்டு, கோனென்றமெழுகாகுமப்பாகேளு குருவாளமெழுகதனை ப்பதனம்பண்ணு, தானென்றஆணவத்தைப்போக்கிக்கொண்டு தன் மையுடனிம்மெழுகைப்பூசைபண்ணே. (௯௬)

பூசையப்பாதினந்தோறும்பூசைபண்ணு புலத்தியனேஉன்னா கநினைத்தாலே, நேசமுடனேபிரத்தியிருதாருக நினைத்தனடாகருவெல் லாமிதிலேயப்பா, பாசமதைத்தானறுத்துப்பதியிலூணிப் பார்சடா மெழுகையுந்நேவலோகத்தில், மாசியதுதானறுத்துப்பழுப்பாயேறி ம கத்தானசிவசூத்தாய்மகிழ்ந்தகாணும் (௯௭)

மகிழ்ந்ததொருசிவகலையைக்கண்டுநீயு மகிழாதேபுலத்தியனே மனம்வேறாகும், நெகிழ்ந்தமனமிருக்குமடாவெருநாள்செல்லும் தே ரானபூரணத்தைநெஞ்சில்தாக்கு, பருத்தமெ தருசிவயோகப்பண்பில்

நில்லு பராபரமேமெய்ஞ்ஞெனவேபணிந்துபோற்று, கருத்தமனமுறு திபுடன்வலுத்துப்போகும் தன்மையுள்ளபராபரத்தைத்தாக்கிப்பாரே

லிங்கசமெழுகு.

பாரப்பாமுப்பூவும்லிங்கஞ்சேர்த்து பஞ்சுடையவீரமுடன்பூரு குபூரம், சேரப்பாகலவத்திலே ஒன்றாய்ச்சேர்த்து திராமாகஅரைக்கை யிலேமெழுகாய்ப்போகும், வீரப்பாசெய்யாமல்மெழுகன்னில் வி ஷயில்லாரசமதிலேகாண்லொன் று கரப்பாகலவத்திலிட்டுமைந்தா கு ருவிட்டுஅரைக்கையிலேசேர்ந்துபோமே. (௯௯)

சேர்ந்ததொருலிங்கசமெழுகுதன்னை திரமாகமகிழ்ந்தனிலேயட க்கம்பண்ணு, கூர்க்குமென்லிங்குருபத்தைத்தொண்டுபண்ணி கூ ர்மையுடன்மெழுகதிலேநின்றிலாக்கி, சேர்ந்துகொண்டுஇம்மெழு கைக்கொண்டாயானால் நிலைத்துநடாசடலமென்றகூடுதானும் தேர்ந் துஇந்தமெழுகதிலேமண்டலமேகொண்டால் சிவசிவாகவுனமென்ற சித்துதானே. (௱)

ஆனைக்கல்சத்துமெழுகு.

சித்தானசித்திலொருவிபரஞ்சொல்வேன் திரமானஆனைக்கல்ச த்துவாங்கி, முத்தானபூரணத்தையதிலேசேர்த்து மூர்க்கமுள்ளரச முடனேபூரங்கெந்தி, தக்கவைத்தால்தொழுதாரிபில்லைக்கரு ணையுடனுமதுவொன்றாய்ச்சேர்த்து, வற்றுதமெழுகதுபோலிருக் கும்பாரு வாகாகநிம்மெழுகைப்பதனம்பண்ணே. (௱௧)

பதனமுடனிம்மெழுகில்குன்றியுண்ணு பதுமல்மூலமதில்நின் றயானல், விதனமெல்லாமோடிவிடும்பலத்துக்காய மேன்மையுள்ள கற்போலேவிளங்குந்தேகம், மதனன்போல்வடிவாகும்பிலமுண்டா கு மகத்தானஅஷ்டசித்துக்கைக்குள்ளாகும், அதமானகருவிகள்தா ன்மெத்தவுண்டு அசடரிடஞ்சொல்லாதேயதினைப்பாரே. (௱௨)

அறிவானபூரணமேதெய்வந்தெய்வம் அருமையுள்ளபூரணத்தை யார்தான்காண்பார், குறியானகுறியறிந்தபெரியோர்காண்பார் குண் டலியைச்சத்தியென்றுக்கூறுமகூறும், நெறியானசிவயோகமார்க்க மெல்லாம் நேர்மையுடனறிவிக்கும்பூரணத்தின்கூறு, பரியானதேசிய டாஆதாரபீடம் பரதேசியனையறிந்துபணிகுவாயே. (௱௩)

அபக்குவர்களிலரெனல்.

வாய்திறந்துபேசாதமடையர்மெத்த வாசறிந்துசோதகருடா ருமத்த, தாயறிந்துநினைக்காதமாண்பர் தலையையுமறியாதசண்டி ரானவர், காய்திறந்துகனியறிந்துகொள்ளாமாண்பர் காசினியில்மெத் தவுண்டுசொருத்தில்லார்கள், நியறிந்துஅனல்மூட்டத்தெரியாமாண்பர் சிவமேடத்தையறியார்திருடர்தானே. (௱௪)

தானென்றதத்துவத்தையறியாமூடர் தன்மையென்றமனமெய்த் க்கும்நிலையுங்காணார் கேசனென்றகுருபதத்தின்குறியுங்காணார் குரு

ட்ராவர்காஷாய ருறவிட்டு, நானென்ற ஆணவத்தைமெத்தப்பேசி க லமில்லா அஞ்செழுத்தையுப்தேசித்து, வீணென்றவீண்மதுங்கள்மெ த்தப்பேசும் வெள்ளாட்டிப்பயல்களுடன்சேராதையா. (௱௰௫)

சோரதகருவறிந்துகள்ளமாண்பர் செத்தபிணம்போல்திரிவார் இவனேயென்று, கூறுதபொருளேயெல்லாங்கூடவென்பார் கூறுவிங் குதோரதகுருடர்மட்டை, ஆறுருதத்துவத்திஞ்செயலேக்காணுர் அ ண்டபரிபூரணத்தினிலைக்கண்டு, தேறுதசித்தர்கள்தான்கோடியு ண்டு சிவசிவாதேறினர்பேர்கோடிக்கொன்றே. (௱௰௬)

ஒன்றானமுப்பூவில்காரஞ்சேர்க்க ஒருமையுள்ளசாரகிரதுதான ப்பா, பன்றானசேதிபிதுகாரசாரம் பருவமறிந்துலகதில்பகரமாட் டார், நன்றானபுலத்தியனேயுனக்குச்சொன்னேன் நலமறியாக்காரம தைச்சாரமென்பார், உண்டானசோதியடா ஆதியந்தம் உரிமையுள்ள பூரணமென்றுகந்துநில்லே. (௱௰௭)

நில்லென்றமுன்சொன்னசாரகீரில் நிசமானவீரமுடன்பூரஞ்சே ருகொல்லென்றுபொங்கியதுஅமருமட்டாகு கொடிகவளகீரப்பாகூறப் போமோ, சொல்லென்றஅங்கீரைக்குப்பிதன்னில் சுருக்காகவடைத் துதீபதனம்பண்ணி, வல்லமைகள்பேசாமல்மனதடங்கி மகத்தானசெ யநீராங்கொழிலேப்பாரே. (௱௰௮)

லிங்கக்களங்கு.

பாரப்பாலிங்கமொருகட்டிவாங்கி பிருவகுட்ன்செயநீரைச்சுருக் குக்தாக்கு, வீரப்பாகட்டியதுஅடங்கிப்போகும் விசையானமுப்பூ வில்செயநீர்விட்டு, காரப்பாகலவத்திலாட்டிறைக்கால் கருணையுள்ள மெருகாகும்லிங்கத்தப்பி, சீரப்பாமண்சிலையெழுஞ்செய்து சிவசிவா காடைதன்னில்தணிபோலாமே. (௱௰௯)

ஆமப்பாலிங்கமணிதனையெடுத்து ஆதியென்றதங்கமதில் நாலு க்கொன்று. நாமப்பாசொல்லுகிறேன்கொடுத்தாயானல் நன்மையுள் ளலிங்கதங்கமொன்றாய்ச்சேர்த்து, தாமப்பாலிங்கமென்றகளங்குதாகுந் தயவானதுளங்கமதையுடைத்துக்கொண்டு, வாமப்பா தனையறிந்துகொ ண்டுமைந்தா மகத்தானமதிதனிலேபத்துக்கொண்டே. (௱௨௰)

ஒன்றானகளங்கதைவெள்ளிக்கீந்தாலுந்தமனையதுபதிந்ததா கு, நன்றானவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானல் நன்மையுடனென்பதனை ப்பாதையா, கன்றானகுடவணிலேயீந்தாயானல் கருவானவழமையு ங்காணுங்காணும், அண்டர்பிரான்தொண்டரென அருளைப்பெற்று ஆரகாரிவயோகவருளேப்பாரே. (௱௨௰௧)

நாகக்கட்டு.

பாரப்பாமுன்சொன்னசாரகீரில் பக்குவமாய்நாகமதையுருக்கிச் சாய்த்தால், காரப்பாஜக்துமுறைநசாய்த்தாயானல் கன்மமுள்ளகுடிலை மெலாங்குழன்றுபோகும், சீரப்பாஅடங்கியதுமணிபோலாகுஞ் சிவ

வாகாகமதுமணியென்சொல்வேன், ஆரப்பாஅறிவார்கள்நாகப்போக் கு ஆதியக்தப்பொருளறிலடக்கிப்போச்சே. (௱௨௰௨)

அடங்கினதோர்நாகமதையெடுத்துக்கொண்டு அப்பனேதங்க மதிலிடைக்கிடைதான்சேர்த்து, தடங்கலில்லாமணியெடுத்துவுடை த்துமைந்தா தயவாகவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானல், முடங்கலில்லாது நேமுவயதேயாகு முடருக்குஇக்குறைச்சொல்லாதையா, நிடங்க னிந்தஅமுதமுண்டுகுருவைக்காகு தெசநீட்சைபதிதனிலேசேர்க் குகில்லே. (௱௨௰௩)

நில்லென்றுசொல்வதுதானெங்கேயென்றால் நிருமலமாங்குருப தத்தேநேர்ந்துநில்லு, தன்னென்றசொல்வதுதானுரையென்றால் தன் மையில்லாவண்டவாசீதன்னுதன்னு, கொல்லென்றுசொல்வதுதானு ரையென்றால் குருவைநினைந்துகாதகுதம்பர்தன்மேல், செல்லெ ன்றுமன்மதனைக்கொல்லவேண்டாஞ் சிவசிவாகுருவருளைத்தினமும் போற்றே, (௱௨௰௪)

துரிசுசுன்னம்.

போற்றுவதுபூரணத்தைப்போற்றிக்கொண்டு புதுமையுள்ளது ரிசுசுன்னஞ்சொல்வேன், மாற்றுவதுவழலையுடனிணக்கன்கூட் டி மாறுமல்லைக்கிடைதான்துரிசுகூட்டி, நாட்டிகமாய்கலவத்திலிட் டுக்கொண்டு சமரசமாய்முன்னீரைவிட்டுஆட்டி, வாட்டிடுவாய்பில்லை தனைரவிமுகத்தில் வைத்தவேனன்றாவலரப்போடே, (௱௨௰௫)

உலர்ந்தபில்லைதனைக்குகிலிசெய்துஉண்மையுடன்காயவை த்துகுருவைப்போற்றி, அலர்ந்தகுருதனையெடுத்துபுடத்தைப்போடு அரகரபுடமறியெடுத்துபாரு, மலர்ந்தகொருப்புப்போலெநீறிற் கு மகத்தானசுன்னமடாநானசொல்வேன், தளர்ந்தகொருரசக்தன் னைப்பழியாய்க்கொல்லும்தன்மையுள்ளசுன்னமதைப்பதனம்பண்ணே

ரசமணி.

பண்ணியதோர்சுன்னத்தின்மார்க்கங்கேளு பாலகனேரசமதனை சுத்திபண்ணி, இன்னீரென்றதாம்பரக்கிண்ணிதன்னில் இருமை யுள்ளரசமதனைஅதனில்வார்த்து, நன்னயமாய்ரவிதனிலேரசத்தை வைத்து நன்றானசுன்னமதைமேலேதூவி, கன்னிமையேய்பரிதனக்கு பூசைபண்ணி கையாலேயமத்திக்கதிரஞ்சுதானே, (௱௨௰௭)

இரமானரசமதனையெடுத்துமைந்தா சிவசிவாவுன்னுடைபோலத் திட்டுக்கொண்டு, உரமானமுப்பூவில்முன்னீர்விட்டு வுத்தமனேருப்பி மனதனக்குப்பூசி, திறமானரவிமுகத்திலுலர்த்திமைந்தா நிச்சயமா ய்வனக்கொளியில்வாட்டிறைக்கால், பரமானபரமகுருஅருளிறலே ப க்குவமாயிறுகியதுமணிபோலாமே. (௱௨௰௮)

ஆமப்பாயிம்மணிக்குச்சாரணைகள்தீர்த்து அருள்பெருகுஞ்சிவ முதனிலேயடக்கம்பண்ணி, காமப்பாசொல்லுகிறேம்நாவிட்டு நன் மையுள்ளஅமுதமதுகொண்டாயானல், தாமப்பாவுனதுருவம்பிர்மலை

மாய்க்காணுஞ் சச்சிதானந்தவெளிதானேகேளாய், காயப்பாகொண்டதொருநிறத்தாலைமைந்தா கயிலாசமேருதன்னைக்காணலாமே. (௭௰௨)

வழலைகாதமுப்புச்சுண்ணம்.

காணப்பாஇன்னமொருமுப்புச்சொல்வேன் கருவானவழலையுடனாதங்கூட்டிப் பேணப்பாஇத்திடைக்குப்பூரஞ்சேர்த்து பெருமையுள்ளகலவத்திலிட்டுமைந்தா, தேனப்பாமுன்சொன்னசெயநீர்விட்டுதிரமாகஅரைக்கைகயிலேஏறமேதி, கோணப்பாதன்னருளாலசுன்னமாகி கொடுமையுள்ளசுன்னமதாயிருக்குந்தானே. (௭௰௩)

அரிதாரக்கட்டு.

தாவென்றசுன்னமதையெடுத்துக்கொண்டு தாரமென்றஅரிதாரக்கட்டிக்கப்பா, வாவென்றசெயநீரலரைத்துமைந்தாமகத்தானதாரத்துக்கக்கிப்பூட்டி, பாவென்றாவிமுகத்திலுலர்த்திமைந்தா பக்குவமாய்மண்சீலையேழுஞ்செய்து, தேவென்றபூரணத்தைதமனதில்வைத்து சிவசிவாகாடையென்றபுடத்தைபோடே. (௭௰௪)

போட்டபுடத்தனையெடுத்துப்பார்த்தாயானால்புதுமையுள்ளதாரமதுகட்டிப்போகும், காட்டிகமாய்கட்டியதோர்தாரந்தன்னை தயவானசெம்புவெள்ளிக்கீந்தாயானால், நாட்டமுடனீராறுவயதுபெண்தான் நாயகிபோலுனதுமுன்வேகாடிநிற்பாள், தேட்டமுடனவள்பதத்தைப்பூசைபண்ணுதெவிட்டாதேபூரணத்தைதினமுநோக்கே. (௭௰௫)

நோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேணும்நுண்மையுள்ளலட்சணத்தைப்பார்க்கவேணும், தாக்குவதுதிருவைக்குளிருவினையெல்லாந்தட்டிநீக்குப்போகவேதாக்கவேணு, [illegible]முறைகள்பார்க்கவேணும் மந்திரபஞ்சாட்சரத்தினிற்கவேணும், ஆர்க்குமிந்தமுறைகளைநீசொன்னாயானால் அப்பனேயுனதுசிரமவெடித்துப்போமே. ()

போமப்பாசகலசித்தும்பொய்ச்சப்போகும் பொல்லாதசண்டாளர்க்கீந்தாயானால் காமப்பாசொல்லுகிறேனிந்தஅபகம்மாலேதீர்ப்பதற்குமுடியாதையா அடக்கமப்பாவெகுநுட்பமடக்கம்பண்ணு, தாமப்பாஅடக்கம்விட்டுவெகுளியானால் தன்னாட்டிலேக்காணுமல்தயங்குவாயே. (௭௰௬)

நாகரசக்கட்டு.

தயங்காமலின்னமொருவிபரங்கேளு தயவானநாகரசஞ்சரிப்பூரச்சேர்த்து, மயக்காமலடிமுடியுந்தாரிப்பூர மகத்தானவீரமுடன்றிடங்கூட்டி, இயங்காமல்கலவத்திலாட்டிமைந்தா தேவியென்னுமாவீநீவிக்கக்கிப்பூட்டி, நயங்காணுமென்றுமண்சீலைசெய்து நன்றாகாவிமுகத்தில்காயவையே. (௭௰௭)

வையப்பாவிமுகத்தில் நன்றாய்க்காய்ந்தால் மயங்காமல்புடம்போடமைந்தாகேளு; மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்நன்றாய்க்கேளுமேன்மையுள்ளாவிபோலே கட்டிநிற்குமையப்பாவுதவுவதுபோலேமேக்

கான் கனமானாவிமதியிலீந்தாயானால், பொய்யப்பாசொல்லவில்லைப்பத்துமாற்று பொன்போலேயிருக்குமடாபுகழ்ந்துதானே. (௭௰௮)

காணப்பாஉப்புடனேபுளியுஞ்சேர்த்து கலிப்பானகுடவினைத்தான்குடாய்த்தட்டி, வீணப்பாசொல்லவில்லைதகடுதன்னில் விசையானஅரைமருந்தைவிளவிக்கொண்டு பேணப்பாபுடம்போடச்செம்பாய்ப்போகும் பிலத்ததொருசெம்புதனைஉருக்கிக்கொண்டு, ஊணப்பாகட்டினதோர்தாரந்தன்னை உகந்துநீகொடுக்கின்றவரிசைகேளே. ()

கேளப்பாவுருகினதோர்குடவன்தன்னில் சிறுமையுடன்வெள்ளியதிலீந்துக்கொண்டு, கோளப்பாவாராமலிரண்டுஞ்சேர்த்து குள்ளென்றுவுருக்கைகயிலேமைந்தாகேளு, வாளப்பாகட்டினதோர்தாரந்தன்னைவரிசையுடன்கொடுக்கைகயிலேவாங்கிக்கொள்ளுநீ, தேனப்பாகொட்டியதோர் விலுத்தான்சென்று சிவசிவாபழுப்பேதித் தங்கமாச்சே. (௭௰௯)

சீனமாதிமுப்புச்சுண்ணம்.

ஆச்சப்பாஇன்னமொருமுப்புசொல்வேன் அரகராஆறிலேப்புக்கிடைதான்கேளு, காச்சப்பாகாச்சினதோர்கம்பிளப்புக் கருவானதீனாமுடன்மூன்றுங்கேளு, பேச்சப்பாஒன்றாயிக்கலையிலையைசரியாய்க்கொண்டுபெருமையுள்ளசாரநீர்விட்டேஆட்டி, மாச்சவென்றுந்தனையாமக்கலவத்தாட்டிமக்களோடுகூட்டியதையட்டிபண்ணே. (௮௰)

பண்ணியதோர்வட்டதனைரவிமுகத்திலமைந்தா பாங்காகக்கனிந்திடவேகாய்ந்துதானால், புண்ணியனேமண்சீலைசெய்துக்கொண்டுபுத்தியுடன்புடம்போடுசுன்னமாகும் சுன்னமதேஸ்வரிதனக்குப்பூசைசெய்துகருவானசுன்னமதைஞ்சுறுஞ்சிவாங்கி தன்னிமையாய்தாரத்துக்கூட்டி தயவானசாரநீர்தன்னுலதானே. (௮௰௧)

தாவென்றதவசமதைநன்றாய்ச்செய்து தண்மையுடன்மண்சீலையேழுஞ்செய்து, கோவென்றகுருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி குணமாகவிரண்டெருவில்புடத்தைப்போடு மாவென்றஅரிதாரங்கட்டல்ல மகத்தானதன்னிறமாயிருக்கிற்குக், தாவென்றஆணவத்தைதப்போக்கிமைந்தா தயவானதாரமதையெடுத்துக்கொள்ளே. (௮௰௨)

கொள்ளப்பாகட்டினதோர்தாரந்தன்னைக் கூசாமல்ரவிமதியிலீந்தாயானால், விள்ளக்கேளாறெழுமாற்றுகாணும் விசையானதாய்சேர்க்கவட்டுமாற்று, சொல்லக்கேள்புலத்தியனேதகடாய்த்தட்டி சொல்லடங்காப்புடந்தனிலேயிறக்குந்தங்கு சொல்லப்பாசிவயோகமார்க்கத்தன்னில்சிவசிவாமனதறிவாலதினமும்நோக்கே. (௮௰௩)

நோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேணும் நுண்மையுள்ளகுருபதத்தைதப்பணியவேணும், நாக்குரிசைதனையகற்றிக்கனியேதின்றுநன்றுனக்கைதனைகவமாய்க்கொள்ளுவாக்குமனதொன்றுகிமைத்தைநீக்காரு மகத்தானரேசகபூரகமும்பண்ணு, தாக்குவதுகும்பகத்திலநிலையூட்டு தண்மையுடன்யோகமதைபுதாக்கிப்பாரே. (௮௰௪)

பாரப்பாமூலமதைப்பூசித்தாக்கால் பரபரத்தின்செயலதனைக் காணலாகும், கோப்பாய்பிறப்பிறப்புரெண்டுங்காணும் நிலையில்மகத் தாவதேதெய்வமென்பார், ஆரப்பாசொன்னதுமூலகமேயாம் அருளா னபூரணத்தையறியாமூடர், கூறப்பாஉலகமெல்லாஞ்செனித்தவாது ங் கூர்மையுள்ளாரதவிந்துரெண்டுந்தானே. (௱௪௪)

ரெண்டானபொருளதிற்றூபூசித்தோர்கள் நிலைத்தார்கள்கோடா னகோடிமட்டும், வண்டானதநுசென்றுமதுவுண்டாப்போல் மகத்தா னபூரணத்தைமருவிப்பாரு, அண்டர்கோனருள்பெருகிடைலசமிதில் அஷ்டமாசித்துகளுமாடிநிற்பான், புண்டானபரப்பிரமமாகியேதான் பாருலகில்குருவாகித்துலங்குவானே. (௱௪௫)

நாகரசமுப்புச்சுன்னம்.

நாகக்கமதாயின்னமொருமுப்புசொல்வேன் சேரியுள்ளபுல த்தியனேசொல்லக்கேளு, வலக்கமதாய்நாகமுடன்ரசத்தைச்சேருமே கத்தானஅடிமுடியுங்கூடச்சேரு,பழுக்கமதாய்வீரமுடன்புழுகுஞ்சேரு பங்கயமாங்கலவத்திலிட்டுக்கொண்டு, மலர்க்கமலநீராலேயரைத்தா யானல் மைந்தனேமெழுகாகும்பட்டுபண்ணே, (௱௪௬)

பண்ணியதோர்வட்டதனைக்காயப்போட்டுபக்குவமாய்மண்சீலே செய்துக்கொண்டு, உன்னியதோர்முழுமளவுபுடத்தைப்போடு உத்த மனேப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு, வெண்மையுள்ளசுன்னமதாய்நீறிநிற் கும் வேதாந்தஆதினைமூங்குருவாய்நிற்கும், புண்ணியனேயிந்தநீற றி கச்சுன்னம் பூரணத்தின்செயலதனுல்சுன்னமாச்சே (௱௪௭)

ஆச்சப்பாஇச்சுன்னந்தாளகத்திலப்பி அடைவாகமண்சீலையெழு ஞ்செய்து, காச்சப்பாவிமுகத்தினன்றாய்க்காய்ந்தால் கருகாமல்பத் தெருவில்புடமைதப்போடு,மூச்சப்பாஓடாமலுருகிநிற்கு மூவுலகுமெ ச்சுமடாஇந்தத்தாரம், தாகமிபொன்றுமில்லையடாவிமிற்றுக்கி தய வானபதினாறுமாற்றுப்பொன்னே. (௱௪௮)

பொன்னதுஞ்செம்புதனில்பத்துக்கொன்று பூட்டினல்வயதெட் டாய்ப்புகழ்ந்துகாணும், உண்ணுனமதிதனிலேபதுக்கொன்று ஊ ட்டினல்பத்தரைதான்தப்பாதையா, கன்னுனகுடவனிலேபத்துக் கொன்று காட்டினல்எழுமைக்குஅதிகங்காணும்,வன்னமுள்ளமால் தேவிகூத்துமெத்த வாக்கடங்காமனமடங்காச்சித்துமாமே. (௱௪௯)

துரிசிமுப்புச்சுன்னம்.

சித்தான துரிசிமுப்புச்சுன்னஞ்சொல்வேன் சித்தமுள்ளபுலத் தியனேசொல்லக்கேளு, பத்தானசவுக்காரஞ்சீனங்கூட்டி பசுமையு ள்ளதுருசதுவுமிடையேசேர்த்து சத்தானஇனக்கனுடன்குடஞ்சே ர்த்து தயவாகவாய்நீரால்கலவத்தாட்டு, முத்தானமெழுகதுபோல்நி ற்குமப்பா மோசமொன்றுமிலையாதேவட்டுப்பண்ணே. (௱௫௰)

பண்ணியதோர்வட்டதனைசாயப்போட்டு பக்குவமாய்காய்ந்தபின் புமண்ணுஞ்செய்து, தன்மையுடன்பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு

துணைவாறியெடுத்துப்பார்வெண்மையாகும், புண்ணியனாகுமுக்காசுதன் றாய்நீறும் புலத்தியனேயக்கினைப்பதனம்பண்ணு, கண்ணிலேவோ த்தினைகனிலேபோட்டிப்பாரு மயவானவாறுநிகராய்செலுமாச்சே.

செலமானநற்சலத்தைப்பொன்றில்வாங்கி சிவப்பனதாரமதில் சு ருக்குத்தாக்கு, அழுலானநூலதுஅற்றுப்போகும் அதின்மீறருசுன் னமதைதக்கவசம்பண்ணு,உலகளோந்துஅரியினிடதேகிதாது மூன்றேமே யுடனேகவசமாயுகக்குநிற்பான், கலகமதுசெய்யாமல்கனியதிலேதாக்கு கருணையுடன்பதினறுமாற்றுப்பொன்னும். (௱௫௨)

பொன்னுனபொன்படைத்தாற்பொன்னேயாகும் பொல்லாதடா வியென்றால்மண்ணுய்போகும், கண்ணுனசெயலறிந்தாலெல்லாமுண் டு கருவானகுருவறிந்தாலெல்லாங்காணும்; விண்ணுனபதியதிந்தஅடி யுங்கண்டால் வேணவிதங்கருவாகச்செய்யலாகும், பெண்ணுனசக் கொண்டவேடிணங்காதையா பொருளானசெகொண்டவைச்சிமந் துதன்னே, (௱௫௩)

சினந்துயிகத்தனுவதானனவென்றால் செயலில்லாப்புரியுட னேயென்னையாளுது, உணர்ந்துவருமினிமைநச்சிக்கருசாவாகா உ ணர்வறிக்குனகனருசாராயமாக, மனங்கமழும்பூரணத்தை தயன்றி யொன்றுவாய்க்கடங்காமதம்பேசிநின்றாயானல், இனங்குவதுபூரண ந்தான்கடினமாகும் எனமகனேபுலத்தியனேயிந்நாலே. (௱௫௪)

இத்தனைவாயிரத்துஇருநூற்றுக்குமெனக்குமானகருவதிலேதோ ற்றும், அந்தமுடனுதியென்றபொருளேதோற்றும் அசையடக்கமெ ன்றதெல்லாமிதிலேதோற்றும்; சந்தயங்களென்றதெல்லாமிதிலே தோற்றும், வித்தையுள்ளவிதமெல்லாமிதிலேதோற்றும் வேடிக் கைசிமிட்டுகளுமிதிலேதோற்றும், தந்திரங்களென்றதெல்லாமிதிலே தோற்றும் சாயப்புசியபதவிகளுமிதிலேதோற்றும் (௱௫௫)

தோற்றுதகருக்களெல்லாமிதிலேதோற்றுந் தூபமுதல்பரிசன மூமிதிலேதோற்றும், ஆத்துமத்தின்கருக்களெல்லாமிதிலேதோற்று மருள்பெருகுபூரணத்தினருமைதோற்றும், பாட்டானபரிபாஷைமி திலேதோற்றும், பக்குவத்தின்செயல்களெல்லாமிதிலேதோம், காட் டாதகருக்களெல்லாமிதிலேதோற்றுங் கபடமிட்டுவெகுளிதனில்நில் லாதையா. (௱௫௬)

ஐயனேபுலத்தியனேயுமக்காய்நானும் அருள்பெருகுமாயிரத்து இருநூற்றுக்குள், மெய்யானகருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன் மே ட்டியாய்திரியாமல்குருவைக்காரு, வையகமெல்லாந்திரிந்தலைந்தா லுந்தான்வாய்க்குமோஇக்கருக்குள்ளாயாதப்பா,கையானவைமிலெல் லக்கனிபோல்மைந்தா கருவாகஇந்நூல்பதனம்பண்ணே. (௱௫௭)

பதனமப்பாவெகுபதனமிந்நூலைப் பார்தனிலேயார்க்குக்காக் தாயானல், விதனமப்பாசெல்லாவேயதிகசாபம் வேண்டுமானும் வைநீக்கமாட்டாய், மதனமதாய்மவுனமுடனிருந்துக்கொண்டு மகத்

தானஅஷ்டமாசித்துமாகு, இதமானபூரணத்தைத்தினமும்போற்று இன்பமுடனின்னமொருமுப்புச்சொல்வேன். (௱௫௮)

வழலைமுப்பூச்சுன்னம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேவழலைதன்னை சுத்தமெக்கைதன்று லேசுத்திபண்ணி,விள்ளக்கேளஞ்சுதிரஞ்சுத்திபண்ண வெண்மையெ ன்னசொல்வனடாவுகமையில்லை, கல்லானவழலைதனையெடுத்தமைந் தா கருவாகவுடைசமரைப்பீரம்பூரம், வல்லமையாய்க்கலசமதிலிட்டு மைந்தா வரிசையுடன்வெடியுப்புதன்னலாட்டே. (௱௫௯)

ஆட்டிகன்றாய்பில்லைசெய்துவட்டபெண்ணி அருள்பெருகுமண்சி லையதின்மேல்செய்து, காட்டானஎருவதனில்புடத்தைப்போடு கன லாறியெடுத்திடவேசுன்னமாகும்,தேட்டாவதேட்டாகுமிந்தச்சுன்ன ந் திருவானபிரிதிவியுந்தாரந்தன்னில், பூட்டாதகவசமதுநன்றாய்ச்செ ய்து பொருந்தவேமண்சிலையேழுஞ்செய்யே. (௱௬௰)

செய்தவொருகவசமதைக்காயப்போட்டு சிவசிவாரெண்டெருவி ல்புடத்தைப்போட்டு, தய்தமுள்ளதாரமதுகட்டிநல்ல சோதியுள்ள அருணனைப்போலிருக்குமப்பா, பையவேகட்டியதோர்தாரந்தன்னைப் பாச்சடாவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, அய்யனேபுலத்தியனேசொ ல்லக்கேளு அன்பாகப்பன்னிரெண்டுமாற்றுமாச்சே. (௱௬௧)

ஆச்சப்பாகுடவனிலேயெட்டுமாற்று அஷ்டாசெம்புதனிலாறு மாற்று, பேச்சப்பாவெள்ளிசெம்புதன்னிலிந்தால் பிசகாதுனட்டரை தான்பேணிப்பாரு, நீச்சப்பாவெகுநீச்சுதாரக்கட்டு நேர்மைசொல்ல என்னாலேகூடாதையா,காச்சப்பாமூல்மென்றதியில்தன்னைக் கருவை பெறமல்மூலச்சுடரில்லில்லை. (௱௬௨)

சவுக்காரப்போக்கு.

நில்லப்பாசவுக்காரஞ்செய்யுமார்க்கம் நிலைபெறவேசொல்லுகி றேன்மைந்தாகேளு, வல்லதொருகுளக்கரைவாழ்பிண்டத்தானே மக த்தானசிப்பியடாகும்பிடானே, விள்ளாமல்விள்ளுகிறேன்பூமிநாதம் வி சையானஅடிமுடியும்சிப்பிப்போக்கு,சொல்லாமல்சொல்லுகிறேன்மா தியக்தஞ்சொரூபமுள்ளவஸ்துவைவணங்கிப்போற்றே. (௱௬௩)

வணங்குவதெப்படிதானென்றால்மைந்தா மயானமதினிசிவே ளைதன்னிற்சென்று,இணங்குவதால்ருத்திரனைப்பணிந்துபோற்றி இ ன்பமுடன்கைவசமேசெய்துக்கொண்டு, குணங்களொருமனதாகவழி ரவனைப்போற்று குணமான்ஆள்வள்ளிக்கிழங்குதன்னை முனைங்காம ல்கருக்கியதைப்பாண்டத்திட்டு முன்னீராலுப்பிட்டுஅவித்திடாயே.

அவித்தவொருகிழங்குதன்னையெடுத்துமைந்தா அடிகனத்தவுரல்த னிலேயிட்டுக்கொண்டு, குவித்ததோரிருப்புலக்கைதன்னாற்குத்தி கு முறவேநன்றாகயிடித்துமைந்தா, தவித்தியமாய்நினையாமல்பாண்டத்

திட்டு தயவானவிபீசக்கூடப்போட்டு, பவித்திரமானயங்கோலத்த விலம்விட்டு பதனமாய்க்கிண்டியேயுண்டைசெய்யே. (௱௬௪)

செய்யப்பாவுண்டையதுவிளாங்காய்போலே திரமாகவுருட்டை யிலேயிறக்கிப்போகு, செய்யப்பாசொல்லுகிறேஞ்சவுக்காரத்துண் டை விருதுபெற்றசித்தர்கள்தான்செய்வாரப்பா, பொய்யப்பாசொன் னதினால்புலையனுவாய் புகழானபூரணத்தைதினமும்நோக்கு, கைய ப்பாவுத்தவதுபோலேமக்காள் கருவாகஇன்னமொருகாரஞ்சொல் வேன். (௱௬௫)

சவுக்காரமிருக்குமிடம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேசவுக்காரந்தான் சுயம்பாகஇருக்கு துடாவறியமாட்டார், விள்ளக்கேள்வஸ்துவாய்நின்றுகொண்டு விள க்கொளிபோலநின்றவிதேயாகுமப்பா, வல்லதொருமயேந்திரமலைச் சார்புதன்னில் வளர்ந்திருக்குஞ்சவுக்காரம்புற்றுபோலே சல்லாபமா னதொருசவுக்காரத்தைத தனதாகக்கொண்டுவந்துநொறுக்கிடாயே.()

நொறுக்கியதுபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா நுண்ணிமையாக்காட் டிவிட்டுமுப்பூவிட்டு குறுக்கிகளேழுப்பத்துமட்டுமெரிப்பாயப்பா கு றும்பானபருவமதின்தயிலம்வார்த்து, கருகிவிகப்போகாமல்கிண்டிகி ண்டு கருகாதபதம்பார்த்துவடித்துக்கொண்டு,உருக்கமுடன்குட்டோ டையுருட்டிப்போடு வுத்தமனேயாதியபின்னிறக்கிப்போச்சே (௱௬௮)

போச்சென்றுவிடுகாதேயின்னமொன்று புதுமையுள்ளசவுக்கா ரஞ்சொல்லக்கேளு,மாச்சலொன்றுமில்லையடாஆதியந்தமைந்தனே சமூலமுன்னைகவசமேசெய்து, பெச்சொன்றுசொல்லாமல்கொண்டிக் கொண்டு பெரிதானபாண்டத்திலிட்டுமைந்தா, காச்சுதற்குமத்தசல மிரம்பவிட்டு கசகாமல்கிண்டிவரிக்கரைத்துபோமே. (௱௬௯)

கரைத்துவிகநறுகிகன்றாய்கொதிக்கும்போது கருகாதபதம் பார்த்துக்கிண்டுகிண்டு, இரைக்குவிக்ககடுகெதின்மேலெண்ணெய் நிற் குந் சிவசிவாவெண்ணெய்தனைவடித்துக்கொண்டு, குறைகதுவின்ற கடுகுதனையெடுத்துமைந்தா கூசாமல்சுத்தசலமதனில்வார்த்து,வைா க்குவிக்கையாலேகரைத்துமைந்தா வட்டோடுதனிலூற்றிரவியில் வையே. (௱௭௰)

வையப்பாவிமுகத்திலுலர்த்தியின்பு மக்களேபின்பொருகால்சு த்தசலம்விட்டு, வையப்பாவிபிசக்கூடப்போட்டு நன்றாகவருப்பே ற்றித்தீயைமூட்டு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பதமாய்க்கிண்டி, வெ ந்துவருப்பந்தனிலேதயிலம்வார்த்து, செய்யப்பாதிரண்டுவருமபத த்தைப்பார்த்து சிவசிவாவுருட்டிடுவாய்த்திரமாய்த்தானே. (௱௭௧)

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

தானென்றசவுக்காரமின்னமொன்று தன்மையுள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு. வானென்றகற்சுன்னம்படிதானென்று வன்மையுள் ளபூரணத்திற்சுன்னமொன்று, தேனென்றவித்துப்புசுன்னமொன்று திருவானரவிபீசத்துசுன்னமொன்று, மானென்றவருகீறில்கரைத்துக் கொண்டு மகத்தானபாண்டத்திலவாருவாரே. (௱௭௨)

வார்த்ததொருபூரண்டத்தைஅடுப்பிலேற்றிவாகாகத்தியெரிப்பா
ய்வற்றுமட்டும், பார்த்துமிகப்பதனமதாய்க்கிண்டுகிண்டு டாகலககோ
திரண்டுவரும்பதத்தைநப்பாரு, சேர்த்துமிகதன்றாகத்திரட்டிக்கொ
ண்டு சிக்கிரத்திலவார்த்துகிண்டி, போர்த்தியேயுண்டைசெய்வாய்
விளாங்காய்போல புகழாகஇறுக்கியதுகல்லுப்பாமே. (௱௭௫)

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

ஆமப்பாஇன்னமொருகாரம்சொல்வேன் அரகாரகும்பிடுகற்க
ன்னத்தோடு, ஈமப்பாகாரமொடுசாரங்கூட்டி. நன்மையுள்ளவீரமொ
டுபூரஞ்சேர்த்து, காமப்பால்கானற்பால்நன்றுதாட்டி கருவானஅறு
வகையில்கரைத்துக்கொண்டு, வாவப்பாவ்பாண்டமதிலிட்டுமைந்தா
வண்மையுள்ளஅடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. (௱௭௬)

எரித்துமிகவருகைகயிலேகுழம்புபோலே இருக்குமேதன்றாகக்
கிண்டுகிண்டு, கரித்துமிகப்போகாமல்கிண்டும்போது சருவானதயி
லமதைஅதிலேவாரு, உருதமுயிகஅதில்வார்த்துபதத்தைதப்பாரு வு
ருண்டுவரும்பதங்கண்டுஉருட்டிக்கொண்டு, இறுத்துவங்கள்பன்று
மல்விளாங்காய்போல இருப்பையுடனுருட்டையிலேயிறுகிப்போமே.

வேறு சவுக்காரக்கட்டு.

போமென்றுசொல்லாமலின்னமொன்று புதுமையுள்ளசவுக்கா
ரஞ்சொல்லக்கேளு,காமென்றஆணவத்தால்சொன்மனுமையா கல்லக
ல்லுப்புடனேகரியும்போடு, கோனென்றவெடியுப்புஇந்துப்போடு கு
ருவானபூநீறுவளையலுப்பு,மானென்றவீரமொடுபூரங்கூட்டி மகத்தா
னஅறுவகையால்கரைத்துப்போடே. (௱௭௭)

கரைத்திறுத்துபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா கருத்துறவேஅடுப்
பேற்றித்தீயைமூட்டி,முரைத்துமிகப்பொங்கியதுபோகாமற்றான் மூ
ர்க்கமுடன்கரண்டியதாற்கிண்டுகிண்டு, வுரைத்துமிகக்கிண்டுகையி
ல்திரளுமைந்தா வுத்தமனேஅப்பதத்திலுருட்டிப்போடு, கருத்துற
வேசவுக்காரமதிககாரங் காரணத்தால்பூரணத்தைகருத்தில்வையே.

கருத்துமிகவுண்டானுலெல்லாமுண்டு கண்கெட்டகுருடரைப்
போலிருந்தாயானல், உருத்துவுந்திடத்தினுலிருக்காதுகண்டீர் வல
டாடும்வாசியையேகாணமாட்டீர், மரித்துமொருகாரணங்களாடமாட்டீ
ர் மகத்தானசற்குருவையறியமாட்டீர், சிரித்துமிகக்கொண்டதினுல்வ
ருவதேது சிவசிவாசிவயோகத்திறத்தைதப்பாரே. (௱௭௮)

வெண்சாரைகற்பம்.

பாரப்பாமயேந்திரகிரிதன்னில்சென்று பக்குவமாய்யிருக்கும்
போதுமைந்தா, நேரப்பாவெண்சாரைஅதிலேவாழும் நிச்சயமாயச்
சாரைகண்டாயானல்,கூறப்பாஉம்மென்றகும்பித்தேதான் கூர்மை
யுடன்பதினுறுவருவேசெய்து,காரப்பாஅச்சாரைவருகும்பாரு கண்
டவுடனெமையம்பிடித்திடாயே. (௱௭௯)

பிடித்தவுடன்பொசிக்கையிலேபொருந்தியோடும் பின்பொருக்
காலைதப்பிடித்துக்கொள்ளுகொள்ளு, படித்துமிகஅஞ்சுநிரம்பிடித்
துக்கொள்ளு பக்குவமாய்தினந்தோறும்பிப்படியேகொள்ளு, அடுதது
மிகத்தினந்தோறுங்கொண்டால்மைந்தா அசையாதுயாக்கைதனக்க
ழிவேயில்லை, நடுத்தினமாய்தினந்தோறுங்கொண்டால்மைந்தா கலமா
கஅதுக்கடியில்கனியொன்றுமே. (௧௮௰)

கருநெல்லிக்கற்பம்.

கனியானகருநெல்லியஞ்சாறுண்டு கருவாகஅவ்வனத்தில்பிரம
தேவன், தனியாகத்தவசிருப்பானவரைப்போற்றி தருவாலஐந்தரு
வேகற்பகமேயென்று, பனியானபெருளறிந்துபணிந்தால்மைந்தா பா
லகனேயென்றவருங்கனிதானீயார், இனியாதகசப்பென்றுஇருந்தால்
மைந்தா ஈடேச்சமில்லையட்டருசிபாராதே. (௧௮௧)

ருசிரானகருநெல்லிகற்பங்கொண்டால் நடங்காதுகாயமெல்லா
ம்வலுத்துப்போச்சு, ரிஷியானரிஷிமூலமிதுதானப்பா நேர்மையுள்ள
வெண்சாரைகந்திமூலமாகும், உசிதமுள்ளரிஷிமூலம்கந்திமூலம்ரெ
ண்டு முன்மையுடன்தினந்தோறும்பூசித்தாக்கால், பசியானசிபனங்
களில்லைமைந்தாபராபரத்தின்கிருபையினல்பூரணத்தைப்பாரே. ( )

சவுக்காரக்கற்பம்.

பூரணமாயின்னமொருகாரஞ்சொல்வேன் புத்தியுள்ளபுலத்திய
ாபுகழ்க்துகேளு,காரணமாய்நீகேளுளட்டாங்கிங்கள் கன்னியடிமூ
டகருவைவாங்க,மாரணமாய்வாங்குதற்குவகைகையைக்கேளு மரு
வேயெல்லமதில்ரவிபீசங்கூட்டி, வாரணமாமுக்கணனைவேண்டிக்
ாண்டு மடக்கொடிக்கிந்திடுவாய்வரிசைபாரே. (௧௮௩)

வரிசையுடன்மூன்றுநாளுப்பைவாங்கி மகத்தானவெங்கீரில்போ
ைமைந்தா, புரிசமுடன்மறுநாள்தானுப்பைவாங்கி புண்ணியனேத
ணீரில்கரைத்துக்கொண்டு, பரிசாவபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா ப
ுவமாய்ரவிபீசங்காரசாரம், உரிமையுடன்பாண்டமதில்கரைத்து
மந்தா வுண்மையுடனடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. (௧௮௪)

எரித்துமெள்ளப்பதம்பார்த்துக்கிண்டுமைந்தா இன்பமுடன்திர
டுவரும்பருவந்தன்னில், குறித்தகொருதயிலமதைவிட்டுமைந்தா
நகவேண்டியதையெடுத்துக்கொண்டு, பருத்துமிகப்போகாமலு
டைசெய்வாய் பக்குவங்கள்தப்பிவிட்டாலுநீர்ந்துபோகும்,வருத்தி
ெரிப்பதுவுங்குறைந்ததானல் மைந்தனேயிளகுமதுவகையாய்ப்
ரே. (௧௮௫)

பாரப்பாவெரிப்பதுவுமிஞ்சிற்ருனல் பாகமதுவுமுறகியதுவுநீர்ந்
போகுந், சேரப்பாவெரிப்பதுவுங்குறைந்துதானல் சிவசிவாஇளகி
ப்போகும்போதுங், கூரப்பாதானெரித்துபதத்தோடப்பா குணமா
ருட்டிவைக்கஇறுகிப்போகும், ஆரப்பாஅறிவார்களிந்தகார அதி
றன்னகாரமடாஅருளோட்போற்றே. (௧௮௬)

அருளானபோதமெல்லாமடங்கும்வீடு ஆயி நிரோதாயிருந்து டங்கும்வீடு,இருளானமாயைக்தாளிருக்கும்வீடு இச்சையுள்ளமாயமது இருந்தவீடு, மருளானபேய்க்கூத்துஆடிநின்று மாயமெல்லாங்குடியிருக்குமகத்தான்வீடு, கருவானகருவிகளுமிறைந்தவீடு, கருவழிதுநிகைத்துநின்றகாலன்வீடே. (கஅஎ)

வீடறிந்துபத்தியுடனிருக்கமாண்பர் வீட்டிலுள்ளபேர்களைத்துன்விரும்பாமாண்பர், சாடறிந்துசாடறிந்துகருதாமாண்பர் கருவானபூரணத்தைக்காணுமாண்பர், கூடறிந்துகுடியிருக்கமாட்டாமாண்பர் குருவருளைப்போற்றாதகுருட்டுமாண்பர், பாடறிந்துபயனறிந்துகொள்ளாமாண்பர் பாவிகள்தான்மெத்தவுண்டுபோர்த்திடாயே. (கஅஅ)

கல்லுப்பிக்கட்டு.

பார்த்துமிகப்பூரணத்தைப்பணியவேணும் பணிந்துமிகக்கல்லாட்டாப்பண்பாய்த்தானுங், கூற்றுவனைவெல்லாவிசையாகப்போவாய்மைக்தாகூறுடேனேகூற்றுவன்தானென்றேகேள், ஈாற்றிசையுந்திரிந்தலைந்துபொருள்களைத்தேடும் நன்மையில்லாநிரோதாயிநன்மையப்பா, பூத்தமலர்வாசனைதான்கல்லுப்பாகும் பூமிவளர்பூவனைதானுமாச்சே. (கஅகூ)

ஆச்சப்பாபிரிதிவியக்காதத்தாலே அடங்காதகல்லுப்பு கட்டிப்போச்சு, மாச்சலது இல்லாமல்கட்டிச்சென்று மி[illegible]ன்னிடைக்குக்காரசாரம், பாச்சுவாய்சினமுடன்துரிசுகூட்டி பதறாமல்வீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து, தாக்ஷியொன்றுமில்லாமலொன்றாய்ச்சேர்த்து தவிராமல்முன்னீரில்கரைத்துக்கொள்ளே. (ககூய)

கொள்ளப்பாபாண்டமதிலிட்டுமைக்கா குருபரனைத்தொழுதிறஞ்சிஅடுப்பிலேற்றி, அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்தீயைமூட்டி அடித்தூறில்பற்றாதுகிண்டுகிண்டு, வல்லமையாய்கிண்டிவரும்போதிலேதான் வைத்துமிசக்குழம்பானபருவந்தன்னில், சொல்லக்கேளேரண்டத்தெண்ணெய்விட்டு சுருதியுடன்கிண்டினால்திரளும்பாரே. (ககூக)

பாரப்பாதிரண்டுவரும்பருவந்தன்னில்பதறாமல் விளாங்காய்போலுண்டைசெய்து, பேரப்பாசவுக்காரமென்றுசொல்லி பிசகாமலுண்டதனைப்பதனம்பண்ணி, நேரப்பாநின்றதொருகுருவைப்போற்றி நிச்சயமாய்சவுக்காரவுண்டைதன்னை, வீரப்பாபோவதற்குசுத்திகேளு விசையானகாரமுடன்சாரஞ்சேரே. (ககூஉ)

சேர்த்துமிகரவியில்வைக்கஜெயநீராகுந் சிவசிவா அந்நீரில்வீரம்பூரம், பார்த்துமிகச்சேர்த்திடவேசெயநீர்தானும் பக்குவமாய்குருநீர்போல்பசுமையாகும், வேற்றுமைகளில்லாதசவுக்காரத்தை வெகுளாமல்செயநீரில்தேய்த்துப்போட்டு, மாற்றுமடாஎண்ணெயெல்லாம்வற்றிந்துபோகுமகத்தானகாரமதுசுத்தியாச்சே. (ககூங)

ஆச்சப்பாசுத்திசெய்தகாரமொன்று அந்திடைக்குவீரமொன்று பூரமொன்று, பேச்சப்பாஒன்றுமில்லைநலவத்தாட்டு பிசகாமல்வீராறு

சாமட்டு, பாச்சப்பாரவிமுகத்தில்வட்டுபண்ணி பக்குவமாய்க்காய்ந்தபின்புமண்ணுஞ்செய்து, காச்சப்பாகாட்டெருவில்புடத்தைப்போடு குருவையுள்ளகன்மதாய்நீறிப்போமே. (ககூச)

தாரக்கட்டு.

போமப்பாதரித்திரியமெங்கேபோச்சு புதுமையுள்ளசன்மைதைவைய்நீரிலே காமப்பாசொல்லுகிறேன்குழைத்துக்கொண்டு நல்லமுள்ளதாரத்துக்குக்கூட்டு, தாமப்பாமண்சிலைஎழுஞ்செய்து தனிராமரெண்டெருவிற்புடத்தைப்போடு, ஓமப்பாதாரமதுஉருக்கிக்கட்டுமுந்தமனேஅருணைப்போலிருக்கும்பாரே. (ககூரு)

பாரப்பாசிவந்ததொருதாரந்தன்னை பாச்சடாவெள்ளியிலேபத்துகொண்டு, சேரப்பாவெள்ளியதுபழுக்கும்பத்தாய் சிவசிவாதாய்சேர்த்துதகடுதட்டி, காரப்பாபுட[illegible]மூன்றுதிறமையா சூரணைபெறபதினாறுமாற்றுப்பொன்னும், வீரப்பாஅகற்றியதோர்செம்புதன்னிவிசையாகபத்துக்கொன்றுபோடே. (ககூசு)

போட்டசெம்புஎடுத்திடவேஆறாற்றாய் [illegible]யிருக்குமடாஅப்பாகேளு, காட்டிகமாய்தாய்சேர்த்துதகடுதட்டி தன்மையுடன்[illegible]னால் காட்டதனில்விலையாகும்பத்துமாற்றாய் தன்மையுடனின்னுமொருநகிலக்கேளு, கூட்டானகுடவைத்தான்சுத்தப்பண்ணி கொடுத்திடவாயெட்டில்ரெண்டுவெள்ளிதானே. (ககூஎ)

தானென்றகூடவனிலேவெள்ளிசேர்த்து தன்மையுடன்பதினாறுகொண்டேயிந்தால், தேனென்றவயதுதானெட்டுமாற்றாய் நிர்க்கமாகிற்குமடாதாயைச்சேர்த்து, மானென்றதகடுதட்டிப்புடத்தைப்போடுமங்குனவயதுபனிரெண்டுமாற்றே, கோனென்றதிருவருளைவணங்கிப்போற்றி குருவானபதிபதிந்துஅமுதங்கொள்ளே. (ககூஅ)

அமுதமென்றநாதமடாவாயுநாச்சு அப்பனேசுத்திலேமோகித்துவிநா, குமுதமுடன்ரெண்டல்லோவொன்றாய்ச்சேர்த்தால் குருவானபதிநாட்டும்வாசியாச்சு, உமிருகிறவாசியதுஎங்கேயென்றால் உத்தமனேயபானமூலமாச்சு, நிமிர்த்துகொண்டுமூலத்தைக்கண்ணூற்பாரு; சேரானசூரியன்போல்வட்டமாச்சே, (ககூகூ)

அட்டமாசித்தாகளுமதிலுண்டாச்சு அருள்பெருகும்போதமேயதிலுண்டாச்சு, கிஷ்டையொடுசமாதிகளுமதிலுண்டாச்சு நோமமந்திரமுமதிலுண்டாச்சு துட்டர்களைநீக்குநெறியதிலுண்டாச்சு சொல்லவொண்ணாவசியமலாமதிலுண்டாச்சு; கட்டாதசரக்கெல்லாமதிலேகட்டுங் கவனமென்றகுளிகையுமேயிதிலுண்டாமே, (உ௱)

அகஸ்தியர்புலத்தியருக்குத்தமதனுபவமுரைத்தல்.

உண்டானசேதியடாஇன்னமொன்றுவுரைக்கிறேன்புலத்தியனேயுண்மையாக, அண்டர்தொழுஞ்சேகஜோதிதன்னைக்காணில் ஆராலுமுடியாதுடாவப்பாகேளு; பண்டையிலேவிட்டகுறைக்காரனென்றால் பர

மதுருமகம்போற்றிப்பணிகுவான்சேள், கண்டடைாகுருபதத்தைகேயெ ன்றுசொல்வான்காசினியில்வாய்பிளக்காய்கருதுவானே. (௨௱௧)

வானென்றமதியமுதமதியாமட்டை வாயூறலமுதமென்றுகொள் ளுமாண்பர், தேனென்றபூரணத்தைச்சிசியென்று தெருத்தோறுந்தா னலைந்துதிருடுமாண்பர், கோனென்றகுருவருளைப்பணியாமாண்பர் குவலயத்திற்குருவேடமறியாமாண்பர், நானென்றஆணவங்கள்மெத்தப் பேசி நாள்தோறுஞ்சிரணித்துப்போவார்பாரே, (௨௱௨)

பாரப்பா ஆகியிலேபாடினதோர்காண்டம் பன்னிரண்டு ஆயிரமா ய்ப்பாடிக்கொண்டு, வீரப்பாசெய்யநுமலமர்ந்துநின்று விளையாடும்வே ளையிலேவேதரிஷிவந்து; நேரப்பாநின்றவருந்தொழுதுநின்று நேசமு டன்பணிந்துமிகநின்றானப்போ ஆரப்பாஎன்றுமிகக்கேட்டேனப்பா அ ப்போதுவேதரிஷியென்றான்தானே. (௨௱௩)

வேதரிஷிவாவெனவேஅழைத்துக்கொண்டு வேதாந்தமுமைமதுவு பதேசித்து, போதமுள்ளபூரணமுமவனுக்கீந்து புகழுடையசதரிஷி யென்றுசொல்லி, நீதமுள்ளபூதத்தைஅவனுக்கீந்து நிலைத்துமிகப்ப ன்னிரண்டுங்கர்த்தா... பேதமில்லாசதரிஷிநீயேயாமே பெரு மையுள்ளஇந்நூலைப்பதனம்பண்ணே. (௨௱௪)

பண்ணியதோரிந்நூலின்பயனைக்கேளு பாரமீது...ரயாதேமகி ழ்ந்திடாதே, நன்மையுடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணு நாமென்றஆண வத்தைஅகற்றிமைந்தா, தன்மையுடன்பூரணத்தைப்பணிந்துகொண் டு தவிராமல்சிவயோகந்தானேசெய்து, சென்னிதனில்தினையைவைத்து தீபமேத்திதெவிட்டாதபூரணமேதினமுநோக்கே, (௨௱௫)

நோக்கென்றபூரணத்தைநோக்கிக்கொண்டு நொடியென்றவொ ருநொடியிற்குள்ளேமைந்தா, வாக்கென்றபூரணத்தைவாசியேறி வந் தனடாமூலகிரிமலையிற்றானும், பூக்கின்றபூஞ்சோலைவனத்திற்றானும் போகமுள்ளரிஷிகளிடம்வந்தேனையா, தாக்கென்றதபோதனரைக்கண் டுகொண்டுதயவாகசுவேதகிரிக்கேகினேனே. (௨௱௬)

ஆமப்பாசுவேதகிரிதன்னில்வாழும் அரகராசித்தர்கள்தானனந் தங்கோடி, காமப்பால்கானற்பாலிரண்டுங்கொண்டு கருணையுடன்தவ சிருப்பாரனந்தங்கோடி, நாமப்பா அவர்களிடம்சென்றேனையா நன்மை யுடன்நாதகிரிஎங்கேயென்றேன், தாமப்பாசகலோருங்கூடவந்து நன் மையுள்ளநாதகிரிஅதோவென்றாரே: (௨௱௭)

என்றவரும்வேதகிரிக்கேகினார்கள் என்மகனே...நாதகிரிக்கேகினே ன், குன்றுதரிஷிகோடிஅதனில்வாழ்வார் குகை...தவயுகைத்தா ன்பக்ஷிப்பார்கள், நன்றானதபசதிலேமிச்சமிச்சம் நான்சென்றேனவர் களிடம்மைந்தாகேளு, பண்பானஎன்குருவேயென்றுசொல்லி பணிந்தா ர்கள் அறுதகிரியெங்கென்றேனே, (௨௱௮)

எங்கென்றுஅறுதகிரிமுடியிற்சென்று இன்பமுள்ளரிஷிகளிட ஞ்சென்றேனையா, அங்கொன்றுநற்கனியின்ரசத்தையுண்டேனதின்று

ங்குஆலிலகிரிச்சாருவிற்சென்று, கங்கென்றுஆலிலகிரிமுடியிற்சென் றேனுநாக்கள்வெகுகோடியதனில்வாழ்வார், வங்கென்றுஅவர்களிட ஞ்சென்றேனையா வருந்தியவர்களிடஞ்சாரிவாங்கினேனே. (௨௱௯)

வாங்கியொருகொடிக்குள்ளேசென்றேனப்பா வரிசையுள்ளசேர கிரிமுடியிற்சென்றேன், தீங்கில்லாகுருதேசிகர்கோடி நீர்க்குழு ள்ளமவுனமதாயிருப்பானையா, பாங்குபெறஅவர்களிடஞ்சென்றேனை ப்போ பரமானஅகத்திசர்வாவென்றார்கள், மாங்கனியுமமுதரசமீந் தாரையா வரிசையுடன்போதகிரிஎங்கென்றேனே. (௨௱௰)

எங்கென்றுகேட்டவுடன்மவுனயோகி யெல்லாருமடிதொழுது ஏதுசொன்னார், அங்கென்றேபோதகிரிநாங்கள்காணோம் அதனிலே வாசமதாயிருந்தோம், ...கென்றுபோதகிரிக்கேகவென்றால் காதமென்றகெவுனரசகுளிகைவேணும், சிங்கென்றஎன்குருவேதும் பமூர்த்தி சிக்கிரத்தில்சீவரயேதொழுதோம்பாரே. (௨௱௰௧)

பாரப்பாபோதகிரிக்கேகவென்றால் பஞ்சகணதீட்சைசெய்துகு ளிகைசெய்து, நேரப்பாநின்றவொருசாரணைகள்தீர்த்து நிமிஷத்தில் கெவுனரசகுளிகைசெய்வாய், ...செய்யாமல்ரசத்தைவாங்கி விளையாடபஞ்சகணதீட்சைசெய்து, சீரப்பாவொடிக்குமுன்னேயிர ண்டுபேர்க்கு நிலைபெறக்கெவுனமணிக்குளிகையாச்சே. (௨௱௰௨)

குளிகையதனையவோருவாயிற்போட்டுகும்பித்துப்பாய்ந்தா ர்கள்போதகிரிதன்னில், பலிதமுள்ளபோதகிரியென்னசொல்வேன் பாய்ந்தகொருசித்தரெல்லாம்போதமயமானார், அளியாதபோதமய மாகிநின்று அனைவருமிலிங்கமயமாகிப்போனார், ஒளியாதபோதை யிலேஅவ்வேயினின்றுநேரணைபொதிகைகிரிப்போனேனே. (௨௱௰௩)

போரானபோதகிரியென்றும்பேரு பெருமையுள்ளபொதிகைகி ரியென்றும்பேரு, வாரானசதுரகிரியென்றும்பேரு வளமானசூரியகிரி யென்றும்பேரு கூரானமயேந்திரகிரியென்றும்பேரு, குருவானகும் பகிரியென்றும்பேரு, பாரானபரமகிரியென்றும்பேரு பரமகயிலாச மென்றுபேருமாச்சே. (௨௱௰௪)

ஆச்சப்பாலிங்கமயமாகிப்போன அனைவருக்கும்பூசைநைவேத்தி யங்கள்செய்து, மாச்சலொன்றுஞ்செய்யாமல்அறிவிற்கூடி மகத்தான கும்பகத்திலமருவிச்சேர்ந்து, மூச்சதுநாளடங்கிநின்றபோதிகைதன் னில் முக்கோடிகாலமட்டும்வளர்ந்தேனப்பா, காட்சியில்லாக்காட்சிக ளுமதிலேகண்...கண்டதொருகாட்சியிலேமுழித்தேன்பாரே. ()

சித்தர்...குலமும்-அவர்கள்பாடிய நூல்களும்.

முழித்து...யப்பார்த்தொருஞானநிஷ்டை முனையானசுழிமுனை யில்கண்டடைந்தே..., அழிக்குமிகப்பார்த்தநிறைவேதமுனிசெய்த அத் தியத்தால்...கிரிதன்னில்வந்து பழித்தனமாய்...நகர்தன்னைக்கண் டேன் பரமானபுலத்தியனேகேளுங்கேளு, கழித்ததொருபன்னிரண்டாயி ரத்தைப்பார்த்து கருவெடுத்துவேறுநூல்கள்காட்டினேனே. (௨௱௰௫)

காட்டினதுமல்லாமல்ஜாலவித்தை கருவெடுத்துசெகத்தோர்க் குக்காட்டினனென்பார், இட்டமுடன்கருவூரான்தனக்குச்சொல்லி இராமசக்குடிமகன்தான்செய்தபோக்கு, மட்டிலமைகளில்லாதசக்தபேதம் வரிசையுடன்சிலநூல்கள்பாடினனென்பார், கட்டினன்கொங்கணவன்பளிங்கசாதி காவியமாய்வெகுநூல்கள்கருதினனே. (௨௱௭)

காதினன்சட்டைமுனியனந்தங்கோடி கருவாகஅவன்குலந்தான்சேனியனுமாகும், உருசியுள்ளபோகனுமேகுசவனுகும் ஓகோகோ அவன்பாடல்லக்கோவில்லை, பருதியுள்சந்திரனேரெட்டியாமேயக்குவமாய்முன்பின்னுப்பாடிப்போட்டான், அருமையுள்ளமச்சமுனியென்னசொல்வேன் அவன்குலந்தான்செம்படவனுகுந்தானே. (௨௱௮)

தானனமச்சமுனியனந்தங்கோடி தவிர்தவெகுநூல்கள் பாடிப்போட்டான், மாளுனகமலமுனிகன்னனுகு மாறுட்டமாகவேபாடிப்போட்டான், ஊனுனஇடைக்காட்டானிடையனுகு ஊனுனஇடைக்காட்டானிடையனுகும்- உன்மையில்லாக்கல்விகளேயுரைத்தானப்பா, தேனனந்தியுமோபிரமகுலமப்பா- திறமாகவெமுகுறைப்பாய்யபாடினனே (௨௱௯)

நாதரிஷியையழைத்தல்.

பாடினர்கவித்தானந்தங்கோடி - பக்குவமாய்நாதரிஷிசொன்னதாலே, நாடியேநாதரிஷிதன்னைக்கூவி நான்கொடுத்தகாண்டமதை வெளியிற்போட்டு, பேடியென்னகாரியத்தைச்செய்தாயென்று.பெருமையுடனூல்வாங்கிகுகைக்குள்வைத்து,சாடியேஅவேவோர்க்குஞ்சாபமீந்தேன்-சமுசயங்கள்இராமல்சபித்தேன்பாரே (௨௱௰)

பாரப்பாகவித்தர்பதினெட்டாகி - பாருலகில்பதினெட்டுச்சித்தானுர், ஆரப்பாவிவர்பெருமையதிகுவாக - எதிர்த்துமிகத்தெரிந்தவன்ருனியேயாரு, கோப்பாதாடினதோர்பன்னிரண்டு-லீலத்தலொருஆயிரத்தைதக்குஅக்கிமைந்தா, சீரப்பாதப்பாமல்பன்னிரண்டு - ஆயிர- இறமாகப்பாடியதோர்நூல்பாரே (௨௱௰௧)

இந்நூல்தானுயிரத்துஇருநூறுக்குள் - ஏகாந்தமானகரு வெல்லாம் பாடி, முன்சொன்னபன்னிரண்டுஆயிரத்தை மூர்க்கமுள்ளபுத்தகமாய்ச்சேர்த்துக்கட்டி, வன்னமுள்ளபலவகையாய்ச்சேர்த்துநல்ல வாரிதியாங்காவேரிதன்னிலேவிதான், தன்மையுள்ளசங்கமென்றபலகையாக சமுத்திரம்போய்ச்சேரென்றுசபித்திட்டேனே (௨௱௰௨)

நாதரிஷியைச்சபித்தல்.

சபித்திட்டநாதரிஷிதனையழைத்து சீக்கிரத்திலோபமிதயபிடியென்றேனே, குவித்திட்டுநாதரிஷியென்னசொல்வான் குருவானவெங்குருவேதீர்வதெப்போ, சபித்திட்டுவெகுநாள்தான்சென்றபின்பு சங்கமென்றபலகையிடஞ்சேர்வாயும், வகுத்திட்டுசாபமதுநாங்கேளப்போவதுமைமிக்கொண்டவனுமறந்திட்டானே. (௨௱௰௩)

நாதரிஷிவரலாறு.

மறந்துமிகவெகுகோடிகாலந்தானும் மகத்தானவேதரிஷியங்கேந்தானப்பா, பிறைந்துமிகக்கைலகிரிவடக்குச்சென்று நிலைத்துமிகப்பவத்திரகுலமானுரப்பா, கரைந்துமிகவேதரிஷிஎன்னசொல்வோம் கருத்தில்லாபவுந்திரரெனப்பேர்கொண்டோம்நாம், உரத்ததுருசாபமது தீர்வதற்குஓகோகோபலகையிடஞ்சேரவென்றார். (௨௱௰௪)

சேரவென்றுசொன்னமொழிதப்பாமல்தான சிந்தைதனில்நினைந்துவாருதியிற்சென்றான், கூர்மமென்றபலகையெதிர்நோக்கிவந்த குதிப்பதிந்து வேதரிஷிகுருவைநோக்கி, மாறல்செய்தபலகைதனையெடுத்துக்கொண்டு மனங்குவிந்துஅதிலிருந்துவருமையூண்டு, தேர்வதற்கு எதுவகைசெய்வோமென்று திறமாகப்புராணமொன்றுபாடினனே. (௨௱௰௫)

பாடினன்புராணமொருகாசிகாண்டம் பக்குவமாய்நாலடியுங்காந்தமென்று, நாடினன்வேதமொழிசாத்திரமுமைந்தா நவமானபத்திசலட்சணமுஞ்சொன்னர், தேடினன்காவியங்களனந்தங்கோடி செகத்தோர்க்குறுப்பனேயாய்வெகுசா[illegible]டி, மூடினன்சருவமதமொன்றாய்ப்போக மூர்க்கமுடன்வெகுசங்கைபாடினனே. (௨௱௰௬)

ஆமப்பாவெகுசங்கைபெடுத்துபாடி அரனேதநம்மைவிட ஆத்தானேது, ஏமப்பாஎன்றமதமானவத்திலே நரையெல்லாம்வேதமயமாகச்சொன்னர், தாமப்பாவேதகுருதானேயாகி சங்கையில்லாமந்திரத்தைத்தானுண்டாக்கி, வாமப்பால்கொண்டதொருவெதியிருலே வரையான அண்டவரையாண்டான்பாரே. (௨௱௰௭)

ஆண்டவனும்வேறல்லகாணேதானென் றாயிரத்திகட்டண்டமெலாமடக்கிமைந்தா, பூண்டவனும்வேதமயமல்லால்வேறே பூதலத்தில்சிவனேதுகரன்தானென்று, இண்டாகமதயோடுஇருந்தான்வேதன் றிதிலாவேதமதையடக்கவென்றே, காண்டவனைத்தானெரித்துசபாலமேற்றி கருணையுள்ளசுந்தரனேபோவென்றேனே. (௨௱௰௮)

போவென்றுசொன்னவுடன்சுந்தரனுஞ்சென்று பொல்லாதபவத்தனென்றசாபந்தீர்த்து, ஆமென்றஅமுதமதுஅவனுக்கீந்து அருளானபஞ்சகணதீட்சைவைத்து,மாமென்றமவுனசதீட்சைவைத்துமைகத்தானபேரொளியையவனுக்கீய்ந்து, சோனென்றபொதிகைகிரிதன்னில்வாழும் கும்பமுனிபாவமதில்லாவென்றேனே. (௨௱௰௯)

வாவென்[illegible]னவுடன்வேதமுனிதானு மகத்தானபலகையதனைக்காவிலேந்தி, ஓவென்றுசாத்திரத்தையோதிக்கொண்டு ஒருகொடியில்பொதிகைகிரிதன்னில்வந்தான், கூவென்றவேதமுனிதன்னைப்பார்த்துகுருவானபலகையதைத்தாவென்றேகா, தூவென்றசந்திரபுட்கரணிதன்னில் ஒளித்தனடாசங்கமென்றபலகைதானே. ()

சங்கசாவழலை.

தானென்றபவுத்தர்மதம்தழுத்துபோச்சு சதாசிவமேயங்குமிறைந்திருக்கலாச்சு, கோனென்றகும்பமுனிகருணையாலே கொண்டி

ன்றவிருணீங்கிவெளியாய்ப்போச்சு, தேனென்றவமுதமதுபெருகலாச்சு சிவசிவா அட்சரங்கள்தொனிக்கலாச்சு; நாமென்றதத்துவங்களெல்லாம் றுப்போச்சு நலமானசவுக்காரக்குருவுண்டாச்சே. (௨௩௧)

உண்கானசவுக்காரம்வழலையாலே உலகமெல்லாஞ்சித்துமயமானதாலே, பண்டானசோதியடாபரப்பிரமமாச்சு பரமகுருவானதொருவழலையாக, கண்டாருஞ்சொல்லார்கள்காவோ இல்லை கயிலைவளாவழலையடாகாணப்போமே, விண்டாருஞ்சொன்னாகிறுல்தலைதெறித்துப்போகும் வேதாந்தபூமியுடனுதங்கேளே. (௨௩௨)

பூமிநாதம்.

காதமென்றால்வெகுநாதப்பூமிநாதம் நாதாக்கள்பூசித்துவளர்த்தநாதம், நீதமென்றசெகநாதம்தேசிநாதம் நிலைபெருகிபூரணத்தில்நின்றநாதம், பூதமென்றபஞ்சகணம்பொருந்துநாதம் பூவானநாதமதைப்புகழ்ந்துகாணே. (௨௩௩)

புகழ்ந்துநின்றபூமியுடநாதம்வாங்கி "பரிடையோன்சிரசில்வருங்கங்கைதன்னில், மகிழ்ந்துநின்றநாதமதுக்கென்னசொல்வேன் வையடாதசதிட்சையார்தான்காண்பார், அகமகிழ்ந்துதசதிட்சைவைத்தப்பாரு அருளானநாதவெளியென்னசொல்வேன், செயமிகுந்தசதிட்சைவைத்தாயானால் சிவசிவாநாதமதுவிந்துவாச்சே. (௨௩௪)

விந்துநாதம்.

ஆச்சப்பாநாதவிந்துக்கப்பால்கேளு அருளானதசதிட்சைவைத்தாயானால், போச்சப்பாநாதவிந்துஎன்றபேரு புகழானதிட்சையில்மைந்தாகேளு, நாட்சியில்லாவிந்துவுடனுதமாச்சு தன்மையுடன் விந்துவுடனுதங்காணுர், மாச்சல்செய்தநாதவிந்துதன்னுல்மைந்தா மாண்டார்கள்வெகுகோடிசித்தர்தானே. (௨௩௫)

தானென்றவிந்துவுடனுதங்கண்டால் தவிராதுவாதசித்தியோகந்தானும், ஊனென்றவாசியதுபிலத்துப்போச்சு உண்மையுள்ளபூரணத்தைக்காணலாச்சு, மானென்றமவுனமதுகலந்துபோச்சு மகத்தானகற்பமதுஎறலாச்சு, தேனென்றஅமுதமதுசொல்லலாச்சு தேகமென்றயாக்கையதுசித்தியாச்சே, (௨௩௬)

சித்தியுள்ளநாதமதுவிந்துவாங்கி சிவசிவாகல்லுப்புக்கிடைதான்சேர்த்து, முத்தியுள்ளடிவயுப்புரசிதஞ்சேர்த்து மார்க்கமுடன்கல்வத்திலிட்டுமைந்தா, பக்தியுடன்செயநீரைவிட்டுஆட்டி பருவமுடன்காயவைத்துவட்டுபண்ணி; புத்தியுடன்மண்செய்துபுடத்தைப்போட்டு புதுமையுள்ளசுன்னமதாய்நீறும்போமே. (௨௩௭)

நவாச்சாரக்கட்டு.

போமென்றுவிடுகொமல்சாரம்வாங்கி புகழ்பெருகக்கன்னமதைக்கிழ்மேல்வைத்து, நாமென்றகாரோட்டில்வைத்தெரித்தால் நலமான

சாரமதுகட்டிப்போகும், ஆமென்றஇப்படியேயஞ்சுதிரம்வைத்தால் அரகராசாரமதுபடிகம்போலே, தாமென்றசாரநீர்கட்டிற்றுனுல் சகலசாரக்கத்தனையுங்கட்டிப்போச்சே. (௨௩௮)

நாகக்கட்டு.

போச்சென்றுவிடுகொமல்நாகம்வாங்கி புகையடங்கச்சுத்தியது செய்துக்கொண்டு, கூச்சமறக்குகையிலிட்டுருகும்போது குருவானசாரமதைப்பத்துக்கொன்று, மாச்சலதுசெய்யாமல்கொடுத்துப்பாருமகத்தானநாகமதுகட்டிப்போகும், காட்சியில்லாக்காட்சிகளுக்காணலாகும் கருணையுள்ளபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. (௨௩௯)

கேளப்பாகல்லுப்புவளையலுப்பு கெடியானசாரமுடன்மூன்றுங்கூட்டி, மாணடாகல்வத்திலரைத்துயாட்டி மகத்தானசாரமதுக்கக்கிழு, கேளடாவாரமல்மண்சிலைசெய்து குருபரனைத்தியானித்துப்புடத்தைப்போடு, பாழானசாரமதுகட்டிப்போகும் பசுமையுள்ளநாகமதுசாகும்பாரே. (௨௪௰)

ரபபாபின்னமொருகட்டுசொல்வேன் பச்சையுடன்பூநீறுஞ்சரியாய், தூக்கி, சாரப்பாவென்றுசொல்லிசாரஞ்சேர்த்து தயவாகக்கலவத்திலாட்டும்போது, வீரப்பாஅடங்கியதுமெழுகாய்ப்போகும் விசையானசாரமதுக்கக்கிழுட்டி, சிரப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து சிவசிவாகாடையென்றபுடத்தைபோடே. (௨௪௧)

போடப்பாஇப்படியேயஞ்சுபுடம்போடு பொருகாமல்சாரமதுகட்டிப்போகும், நாடப்பாநவாச்சாரங்கட்டிப்போனுல் நாகமென்றவஸ்துவக்குவுயிர்தான்போச்சு, கூடப்பாகுலையாதுகுலைந்தாலுந்தான் கூட்டிவிக்குஞ்சாரமென்றவஸ்துவஸ்து, விடப்பாபிலத்துதடாவஸ்துவாலே வேதாந்தசாரமென்றவித்தைதானே. (௨௪௨)

தானென்றசாரவித்தையார்தான்காண்பார் தன்மையுள்ளபூரணத்தைக்கண்டோர்காண்பார், ஊனென்றவுரிசைதனையார்தான்காண்பார் ஊமையென்றபொருளறிந்தோன்காண்பானப்பா, தேனென்றமதியமுதமார்தான்காண்பார் திரமானமவுனியவன்காண்பானய்யா, மானென்றமவுனமதையார்தான்காண்பார் மகத்தானயோகியவன்காண்பான்பாரே. (௨௪௩)

காணுதமடையர்மெத்தவுலகத்துள்ளோ கன்மவினைதீராதகருத்துள்ளோர்கள்; தேனுனமதியமுதங்கொண்டோமென்பான் திரமானவாசிதனைக்கண்டோமென்பான், தானுனதன்மைதனையறியாமட்டை தனையறிந்துமனைபுகுதத்தெரியாமட்டை கோனுனகுருவேடமறியாமட்டை குணமறியான்மனமறியான்குசவன்தானே. (௨௪௪)

குசனென்றபிரமகுலமறியாவம்பன் குறியறியாநெறியறியாகுருட்டுமாடு, அசைவதனையறியாபசித்தரெல்லாம் அருளானபூரணத்தையறிவேனென்பான், பிசகானமார்க்கிடஞ்சொல்லவேண்டாம் பேரின்

டமறியாதலுத்தர்கோடி, கிசயில்லாமாந்தரிடஞ்சொல்லவேண்டாம்வி லையானகுருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணே. (௨௪௫)

யாரையுப்புக்கட்டு.

பண்ணப்பாபிரமகுருவாகிநின்ற பாரையுப்பைக்கொண்டுவந்து பதனமாக, உண்ணப்பாதண்ணீரில்கரைத்துக்கொண்டு வுத்தமனே வடிகட்டிரவியிற்போடு, நண்ணப்பாஇப்படியேயஞ்சுதரம்போடு நலமானவுப்பதுவுங்கட்டிப்போகும்; பொன்னப்பாவுண்டாகுமுப்பினாலே போக்கொன்றுசொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளே. (௨௪௬)

சேளப்பாகட்டியதோருப்பிலேதான்மைந்தா கொடியானகல்லுப்புக்கூடச்சேர்த்து, காளப்பாபிண்டமுநிக்கிநிடைக்குமைந்தா நலமாகமூன்றுமொன்றாய்க்கல்வத்திட்டு, கோளப்பாவாராமலைறுநீராலே குமுறவேயிராறுசாமமாட்டு, மாளப்பாஅனைத்துருட்டிரவியிற்போடு மனமடங்கக்காய்ந்தபின்புசொல்வக்கேளே. (௨௪௭)

கேளடாகாய்ந்ததொருவட்டுதன்னில் இருபையுடன்மண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து,வாளடாதேசியுடசருகிற்றானும் வளமாகப்புடம்போட்டுமைந்தாபாரு, தேளடாகொட்டியதுபோலேமைந்தா, சிவசிவாமுப்பூவுஞ்சுன்னமாச்சு, கோளடாவாராமற்சுன்னந்தன்னைக் குருவாகப்பணிந்துமிகச்சுன்னம்பண்ணே. (௨௪௮)

பண்ணியதோர்சுன்னமதில்வீரம்பூரம் பக்குவமாய்சலவத்தில்வாய்நீராலே, உன்னியேதானரைத்துதாரத்துக்கு வுத்தமனேகவசமதுநன்றாய்ச்செய்து, நன்னயமாய்மண்சீலையேழுஞ்செய்து நலமாகப்புடம்போடக்கட்டும்பாரு, புண்ணியனேஇப்படியேநாகங்கட்டி புதுமையுடன்ரெண்டுமொன்றாய்வேதைபாரே. (௨௪௯)

புசுண்டருக்குச்சொன்னதாரக்கட்டு.

பாரப்பாஇன்னமொருவகையைக்கேளு பரமானபுசுண்டருக்குப்பகர்ந்தவித்தை, சேரப்பாநின்றதொருகல்லைவாங்கி நினைவாகஅந்நிடைக்குக்காலுங்கூட்டி, சீரப்பாஅந்நிடைக்குச்சினஞ்சேர்த்து சிவசிவாமூன்றுமொன்றாய்க்கலத்திட்டு, வாரப்பாஅறுவகையினீரால‌ரைட்டி மைந்தனேவட்டாகவுலர்த்திடாயே. (௨௫௰)

உலர்ந்ததொருவட்டுக்குமண்ணுஞ்செய்து உத்தமனேநூறெருவில்புடத்தைப்போடு அலர்ந்துமிகத்தியாறியெடுத்துக்கொண்டு அப்பனேகவசமதுமிட்டுபாரு மலர்ந்ததொருபூபோலேநீறிற்கு மகத்தானசுன்னமடாஎன்னசொல்வேன் கலந்திதொருசுன்னமுடனவீரம்பூரகருவானவாய்நீராலரைத்துக்கொள்ளே (௨௫௧)

அரைத்ததொருமருந்ததனைத் தாரத்துக்கு அப்பனேகவசமதுஅனபாய்செய்துவிரைத்துமேமண்சீலை யேழுஞ்செய்து விறைக்கவேரவிமுனனே காயபோட்டு மறைக்கமன மறிவாலே புடத்தைப்போ

டுமைந்தனேபுடமாறியெடுத்துப்பாரு,தறைக்கடங்காரவிபோலேமேனியாகி தன்மையுடன்கட்டுமடாதாரந்தானே. (௨௫௨)

தாரத்தின்வேதைதன்னையார்தான்காண்பார் தன்னிலையைத்தானறிந்தோர்தான்காண்பாரையா, பேரொத்தசித்தர்கள்தான்கண்டாரானால் பெருமைதனைத்தானடக்கிமலைமேல்போவார், பாரொத்தபூமியுள்ளோர்நாகங்கண்டால் பயிக்குமடாவாதமுடன்யோகந்தானும், காரத்தின்செயலதனையார்தான்காண்பார் கருணையுள்ளபூரணத்தோன்காண்பான்பாரே. (௨௫௩)

பாரறிந்துபூரறிந்துகுருவைத்தான்கண்டு பலமானவீரத்தையறிபூரன்பட்டை, கூரறிந்துகுருவறிந்துவணங்காப்பாரி குணமில்லாசண்டாளர்மெத்தவுண்டு, நேரறிந்துப்பசாதலுத்தரோடே நீமகனேசொல்லாதேயாவம்பாவங், நீரறிந்துவேரறிந்துகொம்பைக்கண்டுதாண்டாதமனிதர்க்கைக்கண்டுபோற்றே. (௨௫௪)

போற்றுவதுஆரையென்றால்பூரணத்தைமைந்தாபுதுமையுள்ளபூரணமேதெய்வந்தெய்வந், தேற்றுவதால்மனந்தேறிநிலையில்நின்றால் சிவசிவாதயிலாயத்தேகந்தேகம், பூத்தமலராசனையைதான்காண்பார் புதுமையுள்ளபூரணத்தைக்கண்டோன்காண்டான், சாத்துநிலைதானடங்குங்குருவைக்கண்டு கருணையறிந்துறுதிபெறச்சாதித்தே. (௨௫௫)

தாளகமெழுகு.

சித்தானதாளகத்தையெடுத்துக்கொண்டு சிவசிவாமகாசமுங்கெந்திகூட்டி, முத்தானகலவத்திலிட்டுக்கொண்டு முசியாமல்சாரநீர்விட்டுஆட்டி, சத்தானதயிலமதில்பின்புஆட்டு சதாசிவன்போல்மெழுகாகுந்தன்மையாக, பத்தானமதிதனிலேயிந்தால்மைந்தா பாலகனேபதினாறுவயதுஆமே. (௨௫௬)

ஆமப்பாகுடவனிலேயிந்தாயானால் அப்பனேஆறரைக்குஅதிகங்காணும், நாமப்பாவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானால் நன்மையுடனெட்டுவயதாகும்பாரு, தாமப்பாஇவ்வேதைபுசுண்டர்வேதைதன்மையுடனவருடையகற்பங்கேளு, காமப்பால்காணாற்பால்ரெண்டுங்கொண்டு கருவானபூரணத்தைப்பொசித்தான்பாரே. (௨௫௭)

புசுண்டரிஷிகற்பம்,

பூரணமென்றுருமக்குத்தெரியுமோதான் புத்தியுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு, காரணத்தின்குருவருளால்காணவேணுங் கருவானகாரணத்தைக்கேளுமைந்தா, சிரணித்ததேகமென்றாலறிவாலேசொல்சிவசிவாஐந்துருவுமாறியாகி, மாரணிந்துக்கொண்டுவந்துஐயாகேளு மவுனமதில்கறிப்பைவகையாய்ச்சேரே, (௨௫௮)

சேர்த்தபின்புரவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு சிவசிவாமெழுகதுபோலிருக்கும்பப்பா,பார்த்தபின்புரவிமுகத்தில்கவனாக்காய்ந்தால் பாலகனேயுப்பாரும்பசுமையாக, வார்த்ததொருகாரசாரத்தினுப்பைகரு

ணைடன் றினந்தோறுங்கொண்டால்மைந்தாமூர்த்திகரமுண்டாகிதே
கஞ்சித்தா மூதண்டராஜரிஷிமினைதானப்பா (௨௮௯)

குருசிகைகற்பம்

ஆமப்பாஇன்னமொருவிபரத்சொல்யுவனருள்பெருகுகுதமு
ளிக்கருளும்வார்த்தை நாமென்றபிஞ்சையடா ஆதியுப்பு நலமானவு
ப்புடனேதுருசுசேர்த்து காமப்பால்வெடியுப்புநேராய்சேர்த்து கல
வத்திலமூன்றுமொன்றாய்கருவாலாட்டி வாமப்பால்விட்டாட்டிப்புட
த்தைப்போடு மகத்தானசுன்னமடாநீறிப்போமே (௨௯௰)

நீறியதோர்சுண்ணம்பில்வீரப்பூரம் நேரப்பாநேர்பாதிசேர்த்து
க்கொண்டு வூறியதோர்வாய்நீராக்கலவத்தாட்டி உத்தமனே ன்றாக
அரைத்தபின்பு காரியமாய்ரவிமுகத்திற்காயவைப்பா கருவாகவு
ருட்டியதைவட்டுபண்ணி ஆறியதோர்வன்சிலையிலே ச்செய்து அப்
பனேபுடம்போடச்சுன்னமாச்சே (௨௯௧)

ஆச்சப்பாசுன்னமதுவரம்நீராலே அப்பனேபூரத்துக்கங்கிபூட்
டி பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைமண்சிலைசெய்து பிசகாமற்புடம்போட
நீறிப்போகும் காச்சபபாவொன்றுமில்லைமண்சிலைசெய்து பிசகாமற்
புடமபோடநீறிபபோகும் காச்சபபா அங்கிநீயில்வீரம்பூரங் கருவிட்டு
மத்திச்சுதுருசுக்கபபி பாச்சபபாமண்சிலையேமூஞ்செய்து பக்குவமா
ய்பபுடம்போடச்சுன்னமாச்சே (௨௯௨)

சுன்னமென்றதுருசிலுடசுன்னந்தன்னை துருசானரசங்களைச்சு
பத்துக்கொன்று புண்ணியனேதான்கொடுத்துவாய்நீர்விட்டு புது
மையுடன்மத்திக்கத்திரண்டுபோகும் தண்மையுடனுருட்டியதைசுன்
னத்துள்ளே தான்முழுத்திற்புடம்போடவுருகிநிற்கும் உண்மையுடன
பரியதனையுருக்கிக்கொண்டு வுருண்டுநின்றரசங்கொடுக்கக்களங்கதா
ச்சே (௨௯௩)

களங்கமில்லாகளங்கதனையெடுத்துக்கொண்டு கருணைபெறசெ
ம்புதனிலூற்றுக்கொடுத்து மலங்காமல்கொடுத்துடனேகாற்றுபபத்
தாய் வரிசைபெறக்காணுவடாவெள்ளிக்கீந்தா வுளங்கனிக்கபதிறுற
மாற்றுகாணு முதகம்பேலைகூடவனிலேயிந்தாயானால் ஜெலங்கனிக்கது
றலெல்லாமற்றுநல்ல திர்க்கமுடனெட்டுலையதாகும்பாரே (௨௯௪)

பாரபராரசக்களங்கை நொறுக்கிக்கொண்டு பழுதில்லாகெந்
தனையிடையேசேர்த்து சாரபபாவீரமுடனபூரம்லிங்கந் தயவானம
னோசிலையுங்கூடச்சேர்த்து கோபபாகலவத்திற்பொடியதாக்கி நேர்
மையுள்ளகுப்பிதனிலமைமட்டிட்டு சீரபபாமண்சிலையேமூஞ்செய்து
சிவசிவாவரளுகையில்வைத்துபபோற்றே (௨௯௫)

போற்றியேகுருபரனைத்தொழுதுகொண்டு புதுமையுள்ளசருகுக
ம்பூவிறகால்மைந்தா தேற்றியேதீயெரிப்பா யாறுஜாமம் சிவசிவாசெ
ந்தூரமெனனசொல்லேன நாற்றிசையும்போற்றுமிந்தசசெந்தூரந்தா
ன நலமாகபபணவிடைதானகொண்டயானால் பார்த்திடவே யாக்

கைதனக் கழிவேயில்லைப் பணிந்திடுவாய்குருபரனைப்பணிந்துபோ
ற்றே. (௨௯௬)

பிரமரிஷிகற்பம்,

பணிந்துமிகஇன்னமொருகருவைக்கேளு பார்தனிலேபிரமரிஷி
க்கருணும்வார்த்தை,கனிந்துமிகப்பூணைத்தைக்கனிந்துக்கொண்டு க
மலமதிலேயிருந்தமதாவைவாங்கி, அணிந்தமொருகமலமதில்விட்டு
மைந்தா அருள்பெருகுங்கங்கைதனில்விட்டு, துணிந்துமிக
ரெண்டுமொன்றாய்ரேசித்தேதான் ரவிமுகந்தனிலேகாயவை
யே. (௨௯௭)

வையப்பாஇக்கவிதம்பத்துறையப்பா வைத்ததிறல்காரமு
டன்சாரம்ரெண்டும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்ரெண்டுமொன்றாய்
விரவியிட்டுநீறாய்ப்போகும்பாரு செய்யப்பாஅங்கீற்றில்முன்போ
ல்பத்துதசதீக்ஷைசடங்குனிட்டசேதிகேளு, அய்யனேயமுதரசமா
னகற்பம் ஆருக்குமின்னாதேயருமைதானே. (௨௯௮)

தானென்றஅமுதரசகற்பங்கொண்டு தரணிதனில்பிரமரிஷிநா
னேயென்று, ஆனென்றவுயிர்த்தனைத்தான்றிஷ்டிப்பாலே யுண்டாக்
கியண்டமெல்லாமபணுநின்று, கோனென்றகுருவாகிகுருவுமானன்
குருவானபிரமகுருஆர்தான்காண்பார், நானென்றஆணவத்தையொ
டுக்கிமைந்தா னன்மையுடனிந்தநூல்பதனம்பண்ணே. (௨௯௯)

இந்தநூலாயிரத்திருநாறுக்கு விதமானகருக்கிடையுங்குருக்கி
டையுமப்பா, சந்தேகமில்லாமல்சொன்னேன்வாக்யந் தன்மையில்லா
மானிடர்க்குசாற்றினேக்கால், பந்தபிலாப்பாசமதருகூழ்ந்துக்கொண்டு
பாழ்நரகில்வீழ்வார்தேபதனஞ்சொன்னே, வந்தமுளஆதியந்தமிதிலே
தோன்றும் யாருக்குமிந்தநூலளிக்கொணாதே. (௩௱)

ஒன்றானகற்பமடாபிரமகற்ப முண்மையுடன்செய்தவனேசித்த
ன்சித்தன், பண்டானசோதியடாபரப்பிரமமாக்கு பாருலகில்பூரணத்
தைப்பணியமாட்டார், நன்றானபிரமகுரு ஆர்தான்காண்பார் நன்மை
யுடன்கண்டவனேசீவன்முக்தன், உண்டானசேதியொன்றுமுறைக்
கமாட்டார் உரைத்தாக்காலருநரகமுண்டாம்பாரே. (௩௱௧)

பாரப்பாநரகமதில்சேரநன்றோ பராபரத்திருள்பெறுகியிருக்
கநன்றோ, நேரப்பாநின்றபொருள்காணவேணும் நிருமலமாம்பிரமக
ற்பங்கொள்ளவேணும், காரப்பாஅடிமூலங்காக்கவேணுங் காராட்டா
ல்சகலசித்துங்காணுந்தோம், ஆரப்பாஅறிவார்கள்காரசாரம்அடங்
கிநின்றபொருளறிந்து அருளைப்போற்றே. (௩௱௨)

அருளானபூரணமேபோதம்போதம் ஆதியென்றபிரமகுருவா
னபோதம் மருள்மயக்கமெல்லாதீர்த்தபோத - மனதடங்கியொரு
மையாய்மகிழ்ந்தபோதந், திருவாலவட்சுமிப்பெண்வாசமான- தேசி
யென்றகுருதேசிகின்றபோதம், உருவானஅருவுருவாயமர்ந்தபோத
ம் உண்மையென்றபோதமதிலுகந்துநில்லே (௩௱௩)

சில்லென்றநிலையறிந்துநின்றால்மைந்தா - நிலையானபோதமதை
நீதான்காண்பாய், கல்லென்றகடுங்காரக்கல்லைமைந்தா காசினியோரா

ரவியார்கருதிப்பார்க்க, அல்லென்றகருவிகளையகற்றிருக்கால் அருள்
பெருகும்பிரமகலையருளைக்காண்பான், தில்லைநடராஜருடசெயல்கண்
டாக்கால் சிவசிவாபிரமரிஷியாவாப்பாரே. (௨௭௪)

பராசரிஷிசற்பம்.

பாரப்பாஇன்னமொருபுதுமைகேளு பராசமுனிதான்செய்தப
கர்ந்தவித்தை, ஆரப்பா அறியார்களிதவித்தை அப்பாவாபுலத்தியன
னையுனக்குச்சொல்வேன், நேரப்பாபிரமகுலக்குறிக்கதென்று நிச்
சயமாய்மூலமதைசமூலங்கொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்ரவியிற்றூக்
கி விறடங்கிக்காய்ந்தபின்புவித்தைகேளே. (௨௭௫)

களப்பாகல்லுரலிலேயிட்டுமைந்தாகிருபையுள்ள இருப்புலக்கைத
ன்னாற்குத்தி, கேளப்பாவாராமல்கொழித்துக்கொண்டேயுன்னமயுட
னிடித்திடுவாய்தவிடதாக்கி,வாளப்பா இடித்ததைச்சூலைக்கொண்டு
மைந்தனே தண்ணீரில்பிசைந்துவைத்துத் தீரப்பாமிருந்தசாமல்பிசரிக்
கொண்டு கோரானரவிமுகத்திலவைத்துப்போற்றே. (௨௭௬)

போற்றுவதுதசதிட்சைமுகிந்ததானல் புதுமையுள்ளவுப்பதா
தானென்னசொல்வேன், தாட்டிகமாயமுதாசவுப்பைமைந்தா தாளி
யென்றபிக்காளிவிட்டுக்கொண்டு, பூட்டுவாய்குடமொன்று இணங்க
னென்றுபொல்லாதவீரமொன்றுகருவுப்பொன்று, காட்டியேயொன்று
கச்சேர்த்துக்கொண்டு கலமானபானைவாய்சில்லுப்போடே. (௨௭௭)

போட்டபின்புமண்சீலைஎழுஞ்செய்து புதுமையுடனிடுப்பள்வி
ல்குழியில்வைத்து, மட்டுவாயானையுடகட்டம்போட்டுமைந்தனேபு
னல்கொட்டிவைத்துக்கேளு, தாட்டிகமாயதின்மேலேதிரானைபோட்
டு தன்மையுடன்தானிருந்து தன்னைப்போற்றி, காட்டுவாய்லட்சபு
ருசிலகண்டம் நன்மையுடன்தினந்தொழுகதன்மையாமே, (௨௭௮)

நன்மையதுஎன்னவென்றால்மைந்தாகேளு நலமானமெழுகாமு
மண்டலத்திலப்பா, வுண்மையுடனம்மெழுகையெடுத்துக்கொண்டுநீ
ட்டுவாய்தினந்தோறுமெழுகுபோல, இன்மையென்றசடலமதுவெ
மையாகுஞ் சிவசிவா ஆக்கையதுபிலத்துப்போகும், தண்மையென்
மெழுகினுடபெருமைதன்னைச் சதாகாலம்போற்றிப்பூரணத்தைநே
க்கே.
(௨௭௯)

பூரணமாய்நின்றதொருமெழுகுதன்னில் புதுமையொன்றுசொ
ல்லுகிறேம்புகலக்கேளு, காரணமாய்நின்றகளிம்பானசெம்பில் க
த்துடனேநாற்றுக்குவொன்றுபோட்டு, மாரணமாய்போகுமடாதே
ம்புதானும் மாற்றேதுஎன்னவென்றால்மைந்தாகேளு, காரண
தின்பொருளதினல்நாறுமாற்று நன்மையுடன்காணுமடாநாம்சொ
ன்னமே.
(௨௮

ஆருதாரம்,

சொன்னதொருமூலத்துக்கபால்பாரு துலங்குமடா ஆதா
பிர்மாவீடு, நன்னயமாய்நகாரமென்றபூமிக்குள்ளேநாடிநின்றவா
னல்பிறப்புமாச்சு, தன்மையுடனதின்மேலேமாலின்வீடு தனமா

திருநம்பிறையுமாகும், உன்னமயுடன்ஜெகத்துக்குத்தாயாய்நிற்
ன் ஓங்காரமாயத்துங்காதிதாளே. (௨௮௧)

ஆரியாங்கிரோதாயியமர்ந்தவீடு அருளானபோதமிருந்தாடும்
டு, நீதியாங்காயியத்தைநிமிர்த்துநம்வீடு நினைவில்லாமாயமெல்லாம்
றைந்தவீடு, பேதியாமனமுமன்றுபெண்ணைத்தேடி பேய்க்கூத்தா
ட்டிவிக்கும்பிலத்தவீடு, சோதியென்றுவரமளிக்கதுரைச்சிவீடுக
மாகக்கண்டறிந்துமேலேபாரே (௨௮௨)

பாரப்பா அதின்மேலேபனிரண்டிக்குள் பானுவங்கோரமுமு
மாய்நிற்கும், கேரப்பாகேரவென்றால்கண்கொள்ளாது சேர்ந்தாலும்
டுமனையில்திரிகோணமாகி, சிவப்பாசிகாரமென்றவெழுத்துநிற்கும் சி
சிவென்று திரானும்ருத்திரியுநிற்பார், காரப்பாநடுமனையில்நின்றகாட்சி
ரணமென்றால்கண்கொள்ளாக்காட்சியாமே. (௨௮௩)

காட்சியாமின்னூறு பகூத்தைக்கேளு கடும்பசியுமிக்திரையும்
யம்சைமோகம், மாச்சல்செய்யும்வினைத்தால்காயமீறி வனுமையுட
ரைதிரையுமாகிநிற்கும், பாச்சலென்றசடமழிந்துபாழாம்வீடு பா
நரவயோகமெல்லாம்பறந்துபோகும் காட்சியுடனதினுடையகூத்
தைக்கண்டு தாண்டிநின்றஅகாரமதின்தன்மைகேளே. (௨௮௪)

கேளப்பாபதினாறுவாயலின்வீடு கொடியாவகாமமுதல் குரோத
லோபம், மாளப்பாமோகமொடுமதத்திறேடு மகத்தானபிறப்பற்று
மாளப்பண்ணும், கோளப்பாஇல்லாதபரத்தின்வீடு குத்யாசஅதின்
துணத்தைக்கூறக்கேளு, நாளப்பாயேல்மூலம்அகாரவீடு நாதசதா
சிவனுமனோன்மணியுந்தானே. (௨௮௫)

தானென்றமனோன்மணியுஞ்சதாசிவனுங்கூடி தயவாகரெண்டி
தழிலிருந்தாரப்பா, தாவென்றநால்வருந்தான்போற்றிசெய்ய கண்ணை
டக்காப்பிரபையொளிகருதிப்பாருமேலென்றசக்கரத்தில்ருந்துகோ
ண்டு மகத்தானவித்தையெலாமகிழ்ந்துபார்நு, வீணென்றவனுமையு
மாய்மனதுமாகிவித்தானகருவினுளகூத்துமாச்சே. (௨௮௬)

ஆச்சப்பாவுலகத்தில்கர்மதர்மம் ஆனதொருசரிதைமுதல்கிரி
கையாகி, காட்சியதோர்யோகமுமாய்ஞானமாகி கரைகொள்ளாதுலா
கிகருவுமாகி, காட்சியிலாத்தெளிவாகிநினைவுமாகி சகலமெலாந்தோற்
றுஞ்சாக்கிரமுமாகி, பேச்சாகிப்பொருளாய்மேல்வழியைக்காட்டப்
பெருமையுள்ளகுருபதத்தைப்பூசிப்பாயே. (௨௮௭)

ரோமரிஷிவேதை.

பூசித்தாருமானமொன்றுகேளு புத்தியுள்ளரோமரிஷிபுகழ்ந்த
வித்தை, நேசித்தசருவானவுப்புரெட்டி நிருமலமாங்கல்லுப்புகூட்டிச்
சேர்த்து ஆசித்தரவிபிசம்நாலுங்கொன்று அடைவாகமூன்றுமொன்
றாய்கலவத்திட்டு, பாசித்தவிந்துநீர்தன்னலாட்டி பக்குவமாயுருட்டி
யதைவட்டுபண்ணே. (௨௮௮)

பண்ணப்பாவட்டதற்குமண்சீலைசெய்து மக்குவமாய்காடையொ
ருபுடத்தைப்போடு, நன்னயமாய்நீறியதுசுண்ணம்பாகும் நாடகத்தி

லாடுகிறகுருவித்ப்பா, தன்மையென்றசுன்னமுடன்வீரம்பூரந் தாசகி
நன்றாய்மத்திப்பாய்வாய்கீராலே, உண்மையென்றதுருசதற்குக் கவச
ம்பண்ணிஉத்தமனேமண்சிலையுகந்துசெய்யே. (௨௮௯)

செய்யப்பாசவசமதையுலரவைத்து தியானத்தின்தணல்மேலே
வைத்தாயானல் மெய்யப்பாசொல்லுகிறேனீறிப்பொரும் மேன்மையா
ள்ளசுன்னமடாயெடுத்துக்கொண்டு, வையப்பாதாளகத்துக்கங்கிபூட்
டி வரிசைபெறக்கவசமதைவலுவாய்ச்செய்து, பையப்பாரெண்டெரு
வில்புடத்தைப்போடுபசுமையுள்ளகாரமதுகட்டிப்போச்சே. (௨௯௰)

பேசச்சப்பாதாளகத்தினூறலெல்லாம் புகழானரவிபோலேயி
ருகிற்கும் பேசப்பாவொன்றுமில்லைவெள்ளிநாற்றில் பிலமானதா
ரமொன்றானந்தாயானல், தாட்சியிலாப்பதினுறுமாற்றுத்தங்கந் தடை
யறவேகாணுமடாதவக்கமில்லை, மாச்சல்செய்யுங்குடவனிலேநாற்றுக்
கொன்று மக்களேயொன்றிடவேயெட்டுமாற்றே. (௨௯௧)

எட்டுரெண்டுவெள்ளிசெம்பையுருககிக்கொண்டு இன்பமுள்ள
காரமதிற்காறேயீவாய், மட்டில்லாஅஞ்சாறுமாற்றுகாணு மகத்தான
வேதையடாதாரந்தாரம், அட்டியில்லாதாரமதுக்கார்தரந்தான் ஆறறி
யப்போகிறார்ஐயாஐயா, திட்டமுடனிம்முறைதான்நல்லபிரயோகங்
திடமானரோமரிஷிகற்பங்கேளே. (௨௯௨)

பிரமரிஷிகற்பம்.

கற்பமென்றுசொல்வதெல்லாங்காயாதிகற்பங் கருவறிந்துவரு
வறிந்துகருவைப்பார்த்து, அற்பமென்றுநினையாமலாதியப்பை அறு
சுவையோடெடுத்துவந்து அறுநீர்விட்டு, மெய்ப்பாக அப்புமுப்புமொ
ன்றாய்ச்சேர்த்து விசையானவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு, வற்பன
மாய்க்கயப்பேறிகற்பமாகும் உடலினுடவலுவறிந்துவூட்டுவாயே, ()

ஊட்டுவதுதினகுளதுஅளவுகொண்டு வுறுதிபெறக்கொண்டதி
ன்மேற்கழிஞ்சிகொள்ளு, நாட்டுவதுபூரணத்தில்மனதைநாட்டு நன்
றானபேரொளியில்நின்றால்மைந்தா, வாட்டரவுமொன்றுமில்லை நரை
திரையுமாறும் மகத்தானகாயமதுவலுத்துப்போகும், தாட்டிகமாய்நி
ன்றவிதாருகாயாதிகற்பந் தனையறிந்துகொண்டவனேசித்தனுமே, ()

சித்தானகாயாதிகற்பந்தன்னைச் செகத்திலுள்ளமானிடரோகா
ணப்போறார், முத்தானமகிமைதனையார்தான்காண்பார் மூர்க்கமுள்ள
சத்தரிஷிமுனிவர்காண்பார், வற்றுதபூரணத்தைக்கண்டால்மைந்தாவ
லுவாகக்காயசித்தியோகங்காணும், பத்தானதசதீட்சைபருவங்கண்
டால் பலிக்குமடாசகலசித்தும்பலிக்குந்தானே. (௨௯௫)

தானென்றதத்துவத்தையறிந்துகொண்டுதன்மையென்றபூரண
த்தைப்பணிந்துகொண்டு கோவென்றகுருவருளைப்போற்றிக்கொண்
டு கும்பமுனிதஞ்சமென்றுநின்றால்மைந்தா, மானென்றமதியமுதங்
கசிந்துகாணு மார்க்கமுளகுண்டலியின்மகிமைதோற்றும், ஊனென்
றவுணறிந்தாலெல்லாஞ்சித்தி ஊடாடும்வாசிதனையுமறப்பாரே. ()

பாரென்றுசொன்னிரோகும்பமுனியய்யா பரிபரத்தின்வகைய
தனையார்தான்காண்பார், நேர்நின்றவாசிதனையறிந்தார்பற்றி நிலையான
குருபதத்தில்சேர்ந்துக்கொண்டால், தாமென்றஅடிமூலங்கணேசன்
கோவில் துலங்குமடாகற்பத்தில்சூட்சமெல்லாம், தேறென்றுமயங்கார்
தேஜபாஐயா விஞ்ஞைசயென்றமூலமந்திரமிதுதான்பாரே. (௨௯௭)

பூமியுப்புமகிமை.

பாருப்புமகிமைதனைசொல்லக்கேளு பாரின்றபூமியுடகாரமப்
பா, ஆருப்புமகிமைதனைக்காணப்போறார் அருளானவிந்துநீர்தன்னி
ற்போட்டு, சேருப்புரெண்டுமொன்றாய்ச்சேர்த்துக்கொண்டு சிக்கெ
னவேவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு, காருப்புஇப்படியேபத்துமுறை
செய்தால் கருவானரெண்டுமொன்றாய்க்கட்டும்பாரே. (௨௯௮)

பாரப்பாகட்டியதோருப்புரெண்டு பகாரதகல்லுப்புரெண்டுங்
கூட்டி, சேரப்பாரவிபிசம்ரெண்டிலொன்று சேர்த்துமிகக்கல்வமதி
ல்சேர்த்துக்கொண்டு, வாரப்பாமூன்றிலொன்றுதுருசுசேர்த்து வாரி
தியாமறுவகையின்தன்னுலாட்டி, வீரப்பாஅடங்கவுமேநன்றாயாட்டி
வில்லைபோல்பிடித்ததனைக்காயப்போடே. (௨௯௯)

காரியக்கட்டு.

போட்டதொருவட்டதற்குக்கவசஞ்செய்து புதுமையுடன்புடம்
போடச்சுன்னமாகும், தேட்டானசுன்னமதுபத்னம்பண்ணி சிவப்பா
னகெவுரிதனைக்கல்கியூட்டி, மாட்டடாமண்சிலையேமூஞ்செய்து மண்
மறைவில்புடம்போட்டுவாங்கிக்கொண்டு, காட்டடாகாரியத்துள்ளே
மைந்தா கருவானகாரியங்கட்டுந்தானே. (௩௱)

தானென்றகாரியக்கட்டைத்தானுந் தன்மையென்றகாரமதானு
ருக்கிக்கொண்டு, தேனென்பரிதனிலேயிடைக்கிடைதான்சேர்த்து
தெளிவானசெம்புதனில்நாற்றுக்கொன்று, கோவென்றகுருவருளால்
கொடுத்தால்மைந்தா குறையாதுஒன்பதரைகுணமோமெத்த, தேனெ
ன்றபூரணத்தின்செயல்தன்னாலே திரமாகஇன்னமொருகருவைக்கே
ளே. (௩௱௧)

சாதிலிங்கக்கட்டு.

கேளப்பாமுன்குருவிறகமுஞ்சிவாங்கி கிருபையுள்ளசாதிலிங்கங்
கமுஞ்சிவாங்கி, நீளப்பாவாய்நீரால்குருவைமத்தி நிட்சயமாய்வீரமு
டன்பூரஞ்சேர்த்து, கோளப்பாவாராமல்லிங்கத்துக்கு குணமாகக்கவ
சமதுநன்றாய்ச்செய்து, வளப்பாமண்சிலையேமூஞ்செய்து மண்மறை
விற்புடம்போடவலியுந்தானே. (௩௱௨)

சாதிலிங்கக்களங்கு.

தானேதான்வலித்திருந்தலிங்கந்தன்னை தன்மையுடன்மூன்றுபு
டமிப்படியேசெய்து; வீணேதான்திரியாமல்மைந்தாகேளு விளங்கி
நின்றசாதிலிங்கந்தன்னைவாங்கி, பேணேநீரசிதமென்றதங்கந்தன்னை
ப் பலமாகச்சுற்றிமுன்பின்குருவைப்பூசி, தோணவேமண்சிலைசெய்
க்கொண்டு சுகமாகப்புடம்போடக்களங்கமாச்சே. (௩௱௩)

ஆச்சப்பாசந்திலிங்கக்கனங்கைவாங்கி அருள்பெருகுஞ்சாற்குரு
விளருளைப்போற்றி, சுச்சமிலாச்செம்புகனில்நூற்றுக்கொன்று கு
ருவானகளங்கமதையீந்தாயானல், தாட்சியில்லாபதினெறுமாற்றுகாணு
ந் தடையறவேவெள்ளியிலேயீந்தால்மைந்தா, மாச்சலிலாமுப்பத்திர
ண்டுமாற்று மகத்தானகுருவனுக்குரைந்தபாரே. (௯௱௪)
பாரப்பாகுடவனிலேமூன்றாற்றுக்கொன்று பக்குவமாய்செய்து
துருக்கமாற்றெட்டாகும், காரப்பாவெள்ளிசெம்புகனக்காய்சேர்த்து
கருவானகளங்கமதைநூற்றுக்கொன்று, சேரப்பாகுடவனிலேயுருக்
கிப்பாரு சிவசிவாசரஞ்சமாற்றேகாணும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்வன்
னிகற்பம் அடக்கத்திலாடுகின்றஅருமைதானே. (௯௱௫)

காரீயபற்பம்.

தானென்றவுப்புடனேகாரஞ்சேர்த்து சம்பழத்தின்சாற்றினுல்
தாக்கிபாட்டி,வீனென்றகாரீயத்துக்கங்கிபூட்டி வீறடங்கச்சிலைமண்
விசையாய்ச்செய்து, காமென்றகாட்டெருவில்புடத்தைப்போடு கன
ல்மீறிகாரீயம்பற்பமாகும், தேனென்றபற்பமதைப்பதனம்பண்ணி சி
வசிவாமுப்பூவுங்கூடச்சேரே. (௯௱௬)

சேரப்பாவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து சிவசிவாசம்பழத்தின்சாற்று
லாட்டி, வீரப்பாகொண்டுநின்றபாஷாணந்தான் வீறடங்கக்கவசமதை
விஞ்சைபாகி,பாரப்பாமண்சிலேயேழுஞ்செய்து பக்குவமாய்மூன்றுபு
டமண்மறைவிற்போடு, சீரப்பாமூன்றுபுடம்போட்டபின்பு சிக்கென
வேகாடையொருபுடத்தைப்போடே. (௯௱௭)

பாஷாணக்கட்டு.

போடப்பாகாடையென்றபுடத்திற்றனே புதுமையுள்ளபாஷாண
ங்கிறையப்போகும்,கட்டப்பாபாஷாணகிற்றில்மைந்தா நாமொன்றுசொ
ல்லுகிறேம்நன்றாய்க்கேளு, தேடப்பாவெள்ளியமுருக்கிக்கொண்டு
சேர்த்திடுவாய்பற்பமதைநூற்றுக்கொன்று, பாடப்பாவொன்றுயில்
லைவெள்ளியந்தான் பதையாமல்மாண்டதுவுந்தெரிந்துப்போமே. ()

போமப்பாதெரிந்துநின்றவெள்ளியத்தைப் புகழ்பெருகுமதித
னிலேயிடைதான்சேர்த்து,நாமப்பாகுகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு நல
மானசாரைரெண்டுமொன்றாய்ச்சேர்த்து, வாமப்பாதன்னருளால்குரு
வாய்ப்போகு மகத்தானகுருவினுடவகையைக்கேளு, தாமப்பாபூர
மென்றதாம்பிரத்தைத் தன்மையுடன்குகைதனிலேயுருக்கிப்பாரே.
உருக்கியதோர்பூரமதில்நூற்றுக்கொன்று உத்தமனேகொடுத்
துருக்கமாற்றுபத்தாம்கருக்கமென்றவெள்ளியிலேஐந்நூற்றுக்கொன்
று கருவாகக்கொடுத்துருக்கஅதிகமாற்றும்;இருக்கானபாஷாணப்போ
க்குதன்னை சிவசிவாவென்னசொல்வேனின்னங்கேளு, குருக்கானவ
றியொன்றுசொல்வேன்மைந்தாகுருவானமுப்பூவின்குருவைவாங்கே

பாஷாணக்கட்டு.

வாங்குவாய்முப்பூவில்காரசாரம் வரிசையால்துருசிலுட்சுன்ன
ஞ்சேர்த்து, பாங்குபெறக்கல்வமதிலிட்டுமைந்தா பழச்சாற்றாலரை,

தெடுத்துப்பாருவமாக, நீங்கில்லாபாஷாணந்தனக்குமைந்தா திருக்க
வேகவசமதுநிறமாய்ச்செய்து, காங்கையதிலேறாதகுமண்மறைவில்
மைந்தா கருத்தாற்றேபுடம்போடக்கட்டும்பாரே. (௯௱௰௧)

பாரப்பாஇப்படியேமூன்றுபுடம்போடு பக்குவமாய்சுருக்குட
தந்துருகும்பாரு, காரப்பாவுருகிநின்றபாஷாணந்தன்னை கருத்துற
வேதாமெடுத்துருக்கச்சேன, சாரப்பாவெள்ளிவங்கமுருகும்போது
சாற்றடாஇடைக்கிடைதான்பாஷாணஞ்சேர்த்து, வீரப்பாசெய்யாம
லுருக்கிப்பாரு வெள்ளியக்கட்டியதுவுடையும்பாரே. (௯௱௰௨)

வெள்ளீயபற்பம்.

உடைந்திருந்தவெள்ளியக்கட்டிவாங்கி உண்மையுடனிடைக்கி
டைதான்வெள்ளிசேர்த்து, கடைந்தசொருகுகைதனிலேயுருக்கிப்பா
ருகமலமென்றவெள்ளியதுநொருங்குமப்பா, அடைந்தசொருசல்வத்
திலிட்டுமைந்தா அரகரா இடைக்கிடைகாள்ரசத்தைச்சேர்த்து,ஜெட
மவனுந்தசெயநீராலரைத்துமைந்தா சிவசிவாவுருட்டியதைதட்டிப்
பண்ணே. (௯௱௰௩)

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்து பக்குவமாய்மண்
சிலேயேழுஞ்செய்து,புண்ணியமாயெருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு பு
துமையுள்ளசசானம்பூசைபண்ணு, தண்ணிமையாய்புடமாறியெடுத்
துப்பாரு தயவானபற்பமாய்நீறிநிற்கும்,வெண்மையென்றகுருநீற்றை
ப்பதனம்பண்ணு வேகமுள்ளவன்னிகற்பமிதுதான்பாரே. (௯௱௰௪)

வன்னிகற்பம்.

பாரடாவன்னியுடகற்பந்தன்னை பாச்சடாவெள்ளிசெம்பில்நூற்
றுக்கொன்று, சேரடாகற்பமதுதங்கிற்றனல் சிவசிவாசோதியுடதிர
மோமெத்த, ஆரடாஅறிவார்கள்வன்னிகற்பம் அறிந்தவனேசிவயோ
கிஅதுதான்மைந்தா, கூரடாகுருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி குரு
விருக்குஞ்சந்நிதியைக்குறித்துப்போற்றே. (௯௱௰௫)

போற்றுவதுபூரணத்தைப்போற்றவேணும் புதுமையுள்ளகுரு
பதத்தைப்பணியவேணும், காட்டுவதுசுழிமுனையில்மனத்தைகாட்டி
நாலானபூரணத்தைகாட்டிப்பாரு, தாட்டிகமாய்மனதுறுதியாகநின்
றால் சடாதாக்கோணவமிகத்தானேதோற்றும், ஆட்டிவிக்கும்வாசியு
டகருணைக்கண்டால் ஆதியந்தப்பதிதோற்றுமாதிதானே. (௯௱௰௬)

ஆதியென்றசோதிதனைக்கண்டால்மைந்தா அரகராமனோன்ம
ணியையற்புதமேசெய்து, நீதியென்றரவிதனிலேசோத்தால்மைந்தா
நிச்சயமாய்சித்தியதாம்நீதான்பாரு, சோதியென்றதொடுகுறியையெ
ன்னசொல்வேன் துருவமுள்ளமேருவதில்ரவிமதிதான்சேரு, வாதி
யென்றமனமொத்துக்கலையில்வைத்தால் மகத்தானகுருவருளாங்மைந்
தாபாரே. (௯௱௰௭)

பாஷாணக்கட்டுருக்கு.

பாரப்பாசற்குருவைத்தொழுதுகொண்டு பாச்சடாவெள்ளையெ
ன்றபாஷாணத்தில், காரப்பாபஞ்சகணநீட்சைபண்ணு கருவானபா

ஷாணக்கட்டிதானும், கேரப்பாகின்றகுருகுட்சத்தாலே நிச்சயமாய்க்
கட்டியதுவுருகுப்பாரு, ஆரப்பா அறிவார்களிந்தப்போக்கு ஆச்சரிய
மாச்சரியமருளைக்கேகளே. (௯௱௰௮)

கேளடாகட்டிநின்றபாஷாணத்தைக் கிருபையுள்ளசெம்பதிலே
நூற்றுக்கொன்று, வாளடாகுகைதனிலேயுருகும்போது மாட்டடாம
திபோலேயாகுஞ்செம்பு, கேளடாவாராமல்தாயைச்சேரு சூணமான
வங்கத்துக்கசையாதப்பா, ஆளடாகயிலாசத்தடுத்துமெள்ளி ஆதியெ
ன்றபராபரத்தினடியைப்போற்றே. (௯௱௰௯)

அடியென்றஅட்சரத்தையார்தான்காண்பார் ...னஅகார
ன்றஅருளைக்காணார், அடியென்றமவுனமதில்முதலைக்காணார் முதலறி
ந்துதினம்பணியுமுடியைங்காணார், படியானபடியறிந்துஏறமாட்டார்
பாவிகள்தான்வெறும்பிலுக்காய்பகருவார்கள், வடியானரூபமதையறி
ந்தால்மைந்தா வஞ்சமறவுலகமதில்வாழலாமே. (௯௨௰)

வாழவேமதியமுதங்கொண்டோமென்று மாத்தானபூரணத்தை
யறிவோமென்று, ஆளவேஅடிநாவைக்கண்டோமென்று அப்பாலே
மவுனமதையறிந்தோமென்று, வேலானவடிவேலையறிந்தோமென்று
வேதாந்தபூரணத்தைக்கண்டோமென்று, மாளவேஅமுதமென்றுங்
கபாலத்தூரில் மகத்தானசேத்துமத்தைக்கொள்வான்பாரே. (௯௨௧)

அமிர்தசஞ்சீவி.

பாரப்பாஅமுதசஞ்சீவியொன்று பகருகிறேன்புலத்தியனேப
ண்பாய்க்கேளு, காரப்பாபிருதிவியாம்பூமிநாதங் கருவானமனோன்ம
ணியாங்கருணைப்பூடு, ஆரப்பா அறிவார்கள்சுவையின்பாகம் அருளா
னதிருவுமையாளணிந்தகாரம், வீரப்பாசெய்தோரை அடக்குங்காரம்
வேதாந்தமனோன்மணியைவிளக்குந்தானே. (௯௨௨)

தானென்றதன்மையதில்பொருந்திநின்ற தயவாசப்பாநீன்றநாத
ம்வாங்கிக், கோனென்றகுருவருளால்தண்ணீர்தன்னில் குருவானநா
தமதைக்கரைத்திறுத்து, பானென்றபானுவின்றன்முகத்தில்மைந்தா
பாங்காகவைத்துலர்த்திபதனமாக, ஊனென்றஅமுதமதில்பத்துமு
றையப்பா வுற்பனமாயஞ்சுபத்துமுறைதான்செய்யே. (௯௨௩)

செய்யவேபூமியுடநாததானுஞ் சிவசிவாஎன்னசொல்வேனமு
தப்போக்கு, மெய்யானசத்திசிவமிரண்டுமென்றாய் விரவிநின்றகருவத
னைவிள்ளலாமோ, ஐயனேயுனக்காகச்சொன்னேன்மைந்தா அறுசுவை
யின்பாகமதையார்தான்காண்பார் வையமதிற்சாடியிலேயொருவனு
ண்டு மகத்தானபூரணத்தின்வளங்காண்பாரே. (௯௨௪)

பாரினிற்பிருதிவியுமப்புங்கூடி பதியானதேயுவிலேசமாதிகொ
ண்டு, வாரீன்றவாயுவுமாகாசங்கூடி மகிழ்ந்துநின்றஅமுதசஞ்சீவித
ன்னை,ஆரின்று ஆரறிவாரமுதப்போக்கு அரகராஅமுதசஞ்சீவிதன்
னில், ஏகரின்றகுன்றிஇடைகொண்டால்மைந்தா நிச்சயமாயாக்கை
யதுநத்தியாமே.
(௯௨௫)

சித்திபெறஇன்னமொருவிபரங்கேளு சிவசிவாபொரிக்காரங்
கொண்டுவந்து, முத்திபெறஅவினுடநெய்யில்மைந்தா மூர்ச்சமுடன்
தான்பொரித்துக்கொண்டால்மைந்தா, அத்திமதிலுள்ளவிஷபித்த
மெல்லாமகன்றுவிடுந்தேகமதிலழுகுண்டாகும் வெற்றிபெறக்காயசித்
திக்கிதுதான்மூலம் வின்றுவேனினியொருவிதத்துக்கேளே. (௯௨௬)

நத்தியுப்பு.

கேளப்பாசித்தியென்றநகாரந்தானுங் கிருபையுள்ளஜலத்தோன்
றுசாரத்தூட்டி, வாளப்பாதசதீட்சைபத்துமுறையப்பா வளமைபெ
றச்செய்திடவே மைந்தாகேளு, கேளப்பாவாராமல்சொல்லக்கே
ளு குருவர்ளால்கூடச்சேர்த்து, நீளப்பாதனில்கரைத்தூரவி
யில்வைத்தால் நிசமானநத்தியென்றவுப்பதாச்சே. (௯௨௭)

உப்பானநத்தியுப்பையப்பதனம்பண்ணி யுண்மையுள்ளமந்திரத்
தைத்தியானஞ்செய்து, அப்பானதினங்குன்றிகொண்டாயானால் ஆ
க்கைதனிலுள்ளவுப்புஅகன்றுபோகும், தப்பாமல்தினங்கோவங்கொ
ண்டுபேறு சதானந்தியுப்பியுடதன்மைமெத்த, செப்பாதேகருவிது
தான்மைந்தாமைந்தா செகத்தோர்க்குவிள்ளாதேசித்தர்க்காமே. ()

ஆமப்பாநத்தியுடமூலசாரம் அழகானசிரிநிவினெருமைமேத்
த, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்கு சுத்தகன்னைகலைமறியாசித்தர்சகோகா
ணப்போறார், காமப்பால்காணறபால்கருணைக்காணார் கருவறிந்து
திபெற்றால்காயசித்தி, தாமப்பாவென்றநிலைதனையறிந்து தவிராமல்
ரெண்டுமொன்றாய்தாக்குந்தாக்கே, (௯௨௯)

உப்புமெழுகு.

தாக்கியதோருப்பினடக்குப்பூரஞ்சேர்த்து தவிராமலிந்திரைக்
குக்கெந்திசேர்த்து, வாக்கியந்தான்தப்பாமலொன்றாய்ச்சேர்த்து வை
த்திடுவாய்ரவிமுகத்தில்மைந்தாமைந்தா, பாக்கியமாயப்பாகிமெழுகா
யிற்றும் பாமருருமெழுகதுவைப்பதனம்பண்ணி ஆக்கையுடதிடம
றிந்துஅளவாய்க்கொள்ளு அரகராசிதமென்றபுளிப்புபோச்சே. ()

ரஞ்சிதமெழுகு,

போச்சென்றுவிடாமல்சொல்லக்கேளு புருமையுள்ளஅட்டுப்
புநீரில்சேர்த்து,காச்சென்றுவீரமொருபூரமல்ங்கம் கருணைபெறவொ
ன்றாகச்சேர்த்துக்கொண்டு, மாசல்லாரவிமுகதில்காயவைப்பா
ய் மகத்தானமெழுகாகுமைந்தாமைந்தா, தாட்சியில்லாமெழுகினுட
பேரென்றால் ரஞ்சிதமெழுகென்பேசாற்றலாமே, (௯௩௧)

சாற்றியதோர்மெழுகதனைமைந்தாமைந்தா சடத்தினுட்செயலை
திக்குதாரையைப்போற்றி, வட்டுவாய்கழிஞ்சியிடையூட்டிக்கொண்டு ...
அறிபெறப்பருதிமதிச்சுடரில்நில்லு, தாட்டிகமாய்வசியதுடனிர்து

வைமந்தா கண்ணிலேயைத்தானறிந்துதனதாய்கிற்கும் பூட்டியதோர்பூட்டகருவைக்கண்டால் பூரணத்தை தயநதின்முன்போற்றலாமே.

ஆமப்பாவசிசிரோமணியைக்கேளு அகாரமெனுன்மணியம்பிற்கண்டு, ...ப்பால்தன்னுடனே சாரத்திறக்து கருவானபூடன்தாரஞ்சேர்ந்து, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்கருவாய்க்கேளு குறுமுன்பக்குவஞ்சைவைத்தப்பாரு, சோமப்பமென்னசொல்வேனெகதாருந் சுருதியுள்ளமெழுகதனைப்பதமைபண்ணே (௧௩

பண்ணியதோர்மெழுகெடுத்துதியானஞ்செய்து பக்குவமாய்பூரிஞ்சியிடைகொண்டாயானால், கண்ணிமையில்நின்றதொரு[illegible]மெல்லாங் காணுதேயோடிவிடுஞ்சிரோமணியைக்[illegible] பண்யவானுனுக்கால்சூதனைத்தில்ஸித்தி பூரணத்தைக்[illegible]னுர்க்குச்சித்தில்லை. வன்னியென்றசிரோமணியின்மெழுகினலே மகத்தானசித்தில்லாம்வாய்க்குந்தானே. (௧௩

சதாசிவவுப்பின்மெழுகு

கானவனுய்நின்றதொருகன்மைகேளு சகலபிணிபோக்குதற்கு சதாசிவத்திலுப்பு கோனருளால்கொண்டுவந்து அருகீர்தன்னில்திப்பாகச்சுத்திசெய்துஎடுத்துக்கொண்டு, கானப்பால்காமப்பால்துளிலேதான் களங்கமறப்பத்துவிசைசுத்திசெய்து, வீமப்பாஎன்றகிணக்கால்மைந்தாவேதாந்தஞ்சிதறிவிடுமெய்சொன்னேனே (௧௩௫

மெய்ப்பாகசுத்திசெய்தவுப்பைவாங்கி மேனியுடசாறதனிலரைக்கமைந்தா, ஐயமிலாமெழுகாகுமென்னசொல்வே னப்பனேயிம்மெழுகைத்தேனிலூட்டி, தூய்யமதியானசதாசிவனைப்போற்றி தொழுதுகொண்டுகழஞ்சியிடைகொண்டால்மைந்தா, வையமதில்கலங்குகிறதுயர்தானுமாறிவிடுஞ்சிலேத்துமங்கள்மாண்டுபோமே. (௧௩௬

போமப்பாசசையிலுள்ளதோஷமெல்லாம் பொல்லாதஅத்திரமூலக்குடு, காமப்பாவிரணத்தால்வந்தருடு கருவழிக்குமேகமொடுகபாலகுட்டு, தாமப்பாசருவாங்கவாயுவெல்லாந்தட்டருந்துகுட்டமெல்லாந்சாந்தமாகும், நாமப்பாசொல்லிவந்தகற்பமெல்லாம் நான்தோதுகொண்டுவரில்நமனுடானே, (௧௩௭

நாடாமல்போவதுதாமெதினுலென்றால் நகாரமொடுமகாரத்தைநபந்தகாலே, தேடாமலோடிவிட்டானமன்தானையா சிவசிவாயவெனென்றால்வேறேயில்லை, வாடாதகல்வினையுந்தீவினையுமப்பா வஞ்சமுள்ளநமனென்னவேமகிழ்ந்துகாணும், ஊடாடுரவிதானுமதியில்சேர்ந்தால்லுகோகோஇருவினையுமோடிப்போமே. (௧௩௮

ஓடிப்போம்சகலபிணியெல்லாமைந்தா வுருத்திரியுள்ளசாபமதுநீங்கித்தியாக, நாடிப்பார்சாபமதுநிவர்த்தியாகும் நானுனக்குச்சொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு, சாடிப்பார்பூரணத்தைப்பூரகமேபண்ணி குபத்தில்ரேசகமாய்க்கும்பகத்திலின்று, பாடிப்பாநம்முடைய மந்திரத்தைமைந்தாபாவமென்றசாபமதுபறந்துபோமே, (௧௩௯

நவக்கிரகசாபநிவிர்த்தி.

போமென்றவிங்காதேயின்னங்கேளு பொல்லாதநவக்கிரகசாபந்திர, நாமென்றுசொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு நாலானபூரணத்தைநாடிப்பார்த்து, ஓமென்றுபூரித்துரேசகமேபண்ணிநேரொதுபூரியால்கும்பகத்திலின்றால்மைந்தா, ஆமென்றநவக்கிரகசாபமெல்லாம் அப்போதேஅகன்றுவிடுமறிந்துபாரே. (௧௪௰)

பிரமசாபநிவிர்த்தி,

பாரப்பாபிரமனுடசாபந்தன்னை பக்குவமாய்தீர்வதற்குபகருவேன்கேள், காரப்பாகருணைவைத்துஅகாரந்தன்னை கருவானமகாரத்தைக்கூடச்சேர்த்து, சேரப்பாரேசகத்தால்பூரகத்தைப்பற்றி சிர்பெருகுங்கும்பகத்திலின்றால்மைந்தா, நேரப்பாநின்றதொருபிரமன்சாபந்திமிஷத்திலோடிவிடுகிலமைதானே, (௧௪௧)

விஷ்ணுசாபநிவிர்த்தி,

தானவனுய்நின்றதொருவிஷ்ணுசாபந் தடையறவேபோவதற்குச்சாற்றுவேன்கேள், மோனமுடன்உகாரமதைஅகாரந்தாட்டி முனையானசுழிமுனையில்ரேசித்தப்பா, கோனருளால்குருபதத்தில்நின்றால்மைந்தாகுணமானவிஷ்ணுவுடசாபந்தானும், ஊனவர்கோனறியாதபூரணத்தினாலே வஞ்சமுள்ளசாபமதுமாண்டுபோச்சே. (௧௪௨)

ருத்திரசாபநிவிர்த்தி.

போச்சென்றுவிங்காதேயின்னங்கேளு புதுமையுள்ளருத்திரன்மபேஸ்பரத்தின்சாபங், காச்சென்றரவிமதியுமொன்றாய்ச்சேர்த்து கருணையுள்ளசதாசிவத்தைக்கருததில்வைத்து, தாட்சியில்லாமதிதனிலேபூரித்தப்பா தருவானரேசகத்தால்கும்பகத்திலின்று, மாச்சலில்லாமனோன்மணியைத்தியானித்தக்கால் வஞ்சமுள்ளபஞ்சகர்த்தாள்சாபம்பேர்ச்சே. (௧௪௩)

ஆறுதாரசாபநிவிர்த்தி.

சாபமென்றசடாதாரசாபம்போகதன்மையுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு, தீபமென்றசுடரொளியில்மனத்தையோட்டி நிர்சமுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, வாமமென்றமதியமுதங்கொண்டால்மைந்தா வரையானசடாதாரசாபந்தானும், தாபமுடன்தயங்கிமிகவோடிப்போகுஞ்சடாதாரவணிவைத்ததன்மைதானே. (௧௪௪)

தத்துவசாபநிவிர்த்தி.

தானென்றதத்துவத்தின்சாபம்போகத் தன்மையுடன்சொல்லுகிறேன்தாழ்ந்துகேளு, கோன்றசிவசத்திதன்னைப்போற்றி குறிப்பாகரேசகபூரகமும்பண்ணி, மானென்றகும்பகத்திலின்றால்மைந்தா மார்க்கமுள்ளமூலத்தின்மேலேசாடி, ஊனென்றதத்துவத்தின் சாபம்போகும் உறுதியுள்ளதேகமதுகாந்தியாச்சே. (௧௪௫)

காந்திக்குருச்சுன்னம்.

காந்தியென்றகருவிலொருவிபரங்கேளு கமலமலரமிதமதைதக்கருவாய்வாங்கி, காந்தியென்ற மதியமுதந்தன்னிற்சேர்த்து தயவாகப

த்தமுறைதானைசெய்து, பாங்கியமாய்பத்துமுறைசெய்தபின்பு பக்குவமாய்பூரம்தன்பாதிசேர்த்து, இந்திரியென்றதயிலமதைசேர்க்கால் மைந்தா சிவசிவாபொங்கியதுகறுப்பாய்ப்போச்சே. (௯௪௬)

கறுப்பானதீயெடுத்துநீயானதுசெய்து காயாநீசற்பமெனக்குத்திக்கொண்டு, குளிப்பானமைவெனவேகொண்டசல்மைந்தா குன்டலியின்சத்தியசால்லசாட, வெறுப்பானசாடமெல்லாம்வெறுண்டேபோகு மெய்ஞ்ஞானஞ்சித்திக்குந்தோர்தங்க, முறைப்பானதேகமதுஉத்துப்போகு முற்றசிவசத்திரெண்டுமுறுதியாமே. (௯௪௭)

அம்பாவச்சிரமேபலமோபத்து அதுக்குநிகர்வீரமதுஅங்கேபய்சேர்த்து காமப்பாசொல்லுகிறேனதுருக்பூரம் நன்றானவெள்ளையுடன்லிங்கஞ்சேர்த்து, காமப்பாசாரமுடன்காரஞ்சேர்த்து தயவாவதுவங்கையால்கலவத்தாட்டி, காமப்பால்தன்னிலொருநாள்தானாட்டிகுவாகவுருட்டியதைவட்டிலென்னே. (௯௪௮)

பண்ணியதோர்வட்டதனைப்பதனம்பண்ணி பக்குவமாயின்னமொன்றுபகருவேன்கேள், உன்னியதோர்நாகமுடன்ரசமுஞ்சேர்த்து உண்மையுள்ளபூரமுங்கூடச்சேர்த்து, நன்னயமாய்ரசமுன்று இடைசரியாய்சேர்த்து நாட்டியேகலவமதில்பொடித்துமைந்தா தன்னிலமையாய்முன்செய்தவட்டுசேர்த்து தயவாகவிக்குநீர்தன்னலாட்டே. ()

ஆட்டுவாய்விக்குநீர்தன்னல்மைந்தா அரகராயிராநசாமமாட்டி நாட்டுவாய்ரவிமுகத்தில்வட்டுபண்ணி நன்றாகக்காய்ந்தபின்புசொல்லக்கேளு, பூட்டுவாய்மண்சீலைநன்றாய்ச்செய்து போடுவாய்காடையென்றபுடதிற்றனு, மாட்டியதோர்புடந்தானுமாறவிட்டு மைந்தனேயெடுத்துப்பார்சுன்னமாச்சே, (௯௫௰)

ஆச்சப்பாசுன்னமதின்றெழுநீலக்கேளு அடங்காதகுடவனிலேபூரநீலநூம், சாச்சப்பாசெம்புதனையுருக்கிக்கொண்டு கருதானசுன்னமதினூறுக்கொன்று, பாச்சப்பாசெம்பதுவும்பழுத்துப்போகும் பக்குவமாய்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, தாட்சியில்லாச்சுன்னமதுசேர்த்தால்மைந்தா தடையறவேவயதுபதினைறதாமே (௯௫௧)

ஏமரசக்களங்கு.

ஆமப்பாகுருசிவாடகன்னைதன்னை அழகானசம்பழத்தின்சாற்றிற்குத்தி, காமப்பாசொல்லுகிறேஞ்சம்பழத்தின்சாறு, நன்றாகத்தெளிந்ததுவஞ்செயநீராகும், தாமப்பாசெம்பழத்தின்செயநீராலே தயவாகஅரப்பொடியைசுத்திபண்ணி, காமப்பாகலவத்திலிட்டுமைந்தா கருவானஅரப்பொடியையரைத்திடாயே. (௯௫௨)

அரைக்கையிலேவீரமொடுபூரம்போட்டு அழகானதுரிசிறெருகாரஞ்சேரு, கரைக்கவேசம்பழத்தினீராலாட்டி விசையாகவுருட்டியதைக்காயப்போட்டு, கரைக்கவேருதைதனிலேகாரமிட்டு கல்மசங்கன்தானறவேயுருகிஉது, மறைக்கின்றநிரைவுரையுமகன்றுநல்ல மணிபோலவுருகியதுசெம்புமாமே; (௯௫௩)

செம்பானஅயச்செம்புகிடையாதப்பா - சேகத்திலுள்ளவர்களுந்தேடமாட்டார், நம்புவதுஎன்னவென்றால்அயத்தின்செம்புதானென்றுசத்தியென்றுமிருக்குநாமம் சம்புநீவாதமென்றஅயத்தின்செம்பில் - தாக்கடாஇடைக்கரைதங்கந்தன்னை, வம்பில்லாநாசமதில்கூடச்சேர்த்து-மணிகாணக்காரமிட்டுவுருக்கிப்பாரே. (௯௫௪)

உருக்கையிலேமூன்றுமொன்றாயுருக்கிபார்த்து உத்தமனேஏமரசக்களங்குமாகும், தரைக்குளுளவாதிகளோகாணப்போமோ-தயவானஅயக்களங்கின்விருமெத்த, உகாரக்கிறேனயக்களங்கின்ஒளியைமைந்தா ஓதோகோசெம்புதனில்நூற்றுக்கொன்று, கரைத்தின்னகுகையதனி-லுருகிப்பாரு-கருவானசெம்பதுவும்பழுப்பதாமே (௯௫௫)

பழுத்ததென்றுமகிழாமல்குடவன்தன்னில்-பாச்சடாஅன்பதுக்குவொன்றுதானும், அழுத்தமுள்ளகுடவனதுவுறலற்று அழகானபொன்மாற்றுஅதிகமாகும், முழுத்தமுள்ளஅயக்களங்கைவெள்ளிசெம்பில் மூர்க்கமுடன்கணக்காகநூற்றுக்கொன்று- தழுக்கறவேகுகைதனிலேயுருக்கிப்பாருமாதானதங்கமதுஅதிகமாற்றே (௯௫௬)

களங்குசெந்தூரம்,

மாற்றதிகமானதொருகளங்குதன்னி-மாட்டடாஇடைக்கிடைதான்கெந்திசேர்த்து, தாட்டிகமாய்வீரமொடுபூரஞ்சேர்த்து-தயவாகக்கலவமதில்பொடித்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய்கும்பிதனில்போடுமைந்தா-புகழானமண்சீலையாறுஞ்செய்து, வாட்டுவாய்ரவிமுகத்திலுலர்ந்தபின்பு-மைந்தனேதாழியரைஉப்பைவையே (௯௫௭)

வையப்பாமேருதனைவைத்தபின்பு வைத்துதொருசழுத்தின்மேலுப்பைக்கொட்டி, பையவேஅடுப்பேற்றித்தீமூட்டு பக்குவமாய்சருகம்புவிறகால்மைந்தா, செய்யப்பாதியெரிப்பாய்சாமம் சிவசிவாதாழிதனைஇறக்கிப்போடு, கொய்யப்பாசுக்கமலரதனையேசெய்து குருவானமேருவைவீயெடுத்துப்பாரே. (௯௫௮)

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலேமேருக்குள்ளே யிருக்குமடாசெந்தூரமென்னசொல்வேன், தொடுத்ததொருசெந்தூரந்தொந்தங்கோடிசொல்லுகிறேன்புலத்தியனேதொந்தமாக, அடுத்ததொருசெந்தூரம்பணவிடைதான்கொண்டால் ஆக்கையதுபிலத்துகடாஅழிவேயில்லை, வடித்ததொருதிரிகடுகில்செந்தூரஞ்சேர்த்து வளமானதேனிலொருகடியாய்க்கொள்ளே. (௯௫௯)

கொள்ளவேவாசியதுபிலத்துப்போகும் குருவானதிருநடனக்குறிப்பாய்க்காணும், அல்லெனுதான்விலகுமதுமமுதஞ்சித்தும் அஷ்டாங்கயோகமதிலடுத்துக்காணும், விள்ளாததசதீட்சைபொளியேகாணும் வேதாந்தபூரணத்தின்விலாசந்தோனும், வல்லபரமானகுருபதியில்நின்று வளமையுள்ளசெந்தூரமகிழ்ச்சியாரே. (௯௬௰)

பாரப்பாகாரீயம்வுருக்கிக்கொண்டு பாச்சடாசெந்தூரம்பத்துக்கொன்று, வீரப்பாதானடங்கிவெளுத்துப்போகும் வெள்ளீயந்தன்னையு

குக்குநூற்றுக்கொன்று. சேரப்பார்செந்தூரஞ்சேர்த்தாயானால் சிவசிவாதங்கமென்றஅதிகமாகும், ஆரப்பாசெந்தூரமறியப்போரார் அறிந்தவர்கள்தனைக்காண அறிதாம்பாரே. (௬௬௧)

அறிதானசெந்தூரம்நூற்றுக்கொன்று அப்பனேசெம்புதனிலேர்த்தாயானால்,பெரிதானதங்கமடாபழுப்புமெத்த பேசாதேயித்தோடேயின்னங்கேளு, தெரிதானசெந்தூரங்கழஞ்சிவாங்கி குணமாவவாய்நால்மத்தித்தேதான், கரிபானகளிம்புசேர்குடவனுக்கு கஞ்சனமாய்தகடதிலேபூசிப்போடே. (௬௬௨)

போடப்பாபுடந்தனிலேகளிம்புசேர்த்து பொன்னொளிவுஅதிகமதாய்பூண்டுகாணும், தேடப்பாவெள்ளிசெம்பில்கணக்காய் நூற்றில்செந்தூரமொன்றிடவேசெம்மையாகுனடப்பாசெந்தூரம்பாய்ந்தமைந்தா வுலகமதிலதிகமாயொளியேவீசும், நாடப்பாசெந்தூரம்கல்லபிரயோகம் நலமானயின்னமொருசேதிகேளே. (௬௬௩)

கேளப்பாயிந்தநூல்சகலகலைபீடஞ் செயம்சகஆயிரத்துஇருநூறாகும், ஆளப்பாஇந்நூலைப்பதனம்பண்ணி அடக்கமுடன்கருவெடுத்துஆடுமைந்தா, நீளப்பாதனும்புவதுபோலேமைந்தா நின்றுக்காவுலகமதில்பிசங்கொள்ளாது, தளப்பாஐம்புலனுமொன்றாய்நின்று தனதானபூரணம்போல்நூலைக்காரே. (௬௬௪)

காராமல்புத்திகெட்டுஇருந்தால்மைந்தா கருவிகாரஞ்சிகளுங்கலந்துபோகும், கூறுதகருவையெல்லாமிந்தநூலில் கூறினதாலிந்தநூல்குருநூலாகு, நேரானகுருவினுடபாதம்போற்றிகீனவாக இந்தநூல்கன்னைப்பார்த்து, தோதசித்துகளையாடுமைந்தா தெவிட்டாதபூரணத்தைத்தினமும்நோக்கே. (௬௬௫)

நோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேணும் நோக்காதேபோனக்காலென்னசென்மம், தாக்குவதுபூரணத்தைத்தாக்குதாக்கு தன்மையுடன்குருபதத்திற்றெண்டபண்ணு, வசக்குமனதொன்றாகிஅறிவினில்லு வஞ்சரிடமிந்நூலைவழுத்தவேண்டாம், காக்கதுவும்படபடத்துநில்லாதேமைந்தா நன்மையுடன்மவுனமதைநாடிப்பாரே. (௬௬௬)

நாடிப்பார்மவுனமென்றால்பூரணமேயாகும் நலமானபூரணந்தான்விந்துவிந்து, தேடிப்பார்விந்துவிலேகாணமாட்டார் சிவமானமறிபமுகச்செயலைக்காணார், கூடிப்பார்த்தறிவோடேகுண்டலியைக்கண்டால் குருவானபதிதலத்திலமுதங்காணும், வாடிமனந்தளராதேமலைக்கண்டு வந்தமுதம்பூரணமாய்மனதிற்காணே. (௬௬௭)

காணவேமதியமுதங்கொண்டால்மைந்தா கர்ப்பூரத்தேகமுமாய்கருணையாகும், பெணவேபேனினதுகண்ணில்காணும் பிரணவத்தோடாறுத்லப்பெருமைகாணும் தோணவேதோனினதுதோணத்தோணுந் சோதிபிலேசெகச்சோதிகளுவிற்காணும், ஊணுளைஅஞ்சபஞ்சவண்ணத்தாலே உலகமெல்லாந்தானவனுயுதுதியாமே. (௬௬௮)

நாகக்கட்டு.

உறுதியுள்ளநாகமதிற்கட்டுசொல்வேன் ஒருசேரவெடியுப்புக்காரஞ்சேர்த்து, பதிருமதிதன்றுலேலவங்கத்தில் பக்குவமாய்பூன்றுமொன்றாய்கலைத்தாட்டி, திருமதிபுக்கிராலேயூட்டிடமைந்தா சித்தெனவேநாகமதுக்கங்கூட்டி, குருகிநிலையத்திலவிந்துபுடத்தைதப்போடு குருவானநாகமதுகுருவுமாமே. (௬௬௯)

ஆமப்பாகுருவானநாகந்தானு மடங்கியதுமேசண்டுதடாஆருமையாக, வாமப்பாதன்றுலேயடக்குகின்ற மகாரசத்தின்பெருமைதனைவழுத்தநேன்கேள், ஓமப்பாவென்றபரிரவிதானென்று உறங்குகின்றநாகமதினிடையேசேர்த்து, கூடப்பாகுகைதனிலேவையுருக்கிப்பாரு தவளவிதமானதொருமணிபோலாமே. (௬௭0)

மணியானநாகமணியார்தான்காண்பார்மகத்தானபூரணத்தையறிந்தோர்காண்பார், மணியானநாகமணிதனையுடைத்து குருவானசெம்புதனில்நூற்றுக்கொன்று,வணிகாணமாகவேயுருக்கிப்பாரு வஞ்சியேனும்அபரஞ்சியானதங்கம், பணியானபலதொழிலுக்கிதுவேதங்கம் பராபரமாய்நின்றதுவுந்தங்கந்தானே. (௬௭௧)

தானென்றநாகமணியொன்றெடுத்து தயவானவெள்ளிதனில்நூற்றுக்கொன்றதால்மைந்தா, கோவென்றகுருவருளால்வயதோசொல்வேன் குருவானநாகமணிதரத்தால்மைந்தா, தேவென்றமொழியுடையகமலமாதுஜெகஜோதியானதிருவானமாது, மாவென்றமதியமுதயானமாது மகத்தானபூரணமாந்தங்கந்தானே. (௬௭௨)

தானானபூரணமேதான்தானாகுந் தலமானபூரணத்தின்தலமேதென்றால் ஏனனதேகமடாசத்திசத்தி உள்ளுயிராஞ்சிவமெனவேயுகந்துகொண்டு, யோனனசத்திசிவகூத்தொன்றான குறியறிந்துஅமுதமெனக்கொண்டால்மைந்தா தேனனதேகமடாசிப்பியாகுஞ்சித்தியென்றால்பூரணத்தின்சித்திதானே. (௬௭௩)

பூரணதயிலமெழுகு.

சித்தித்தகருவொன்றுசொல்லக்கேளு செயலானபூரணத்தின்தயிலஞ்சேர்த்து, சத்திசிவமானமதியுப்பேதென்று சாரமென்றவுப்புடனேசாரக்கூட்டி, முத்திபெறக்கலவமதில்நாட்டிகாக்கால் மூர்க்கமுள்ளமெழுகாகுமைந்தாமைந்தா, பத்தியுடன்மெழுகெடுத்துதாரத்துக்குப் பக்குவமாய்க்கவசமதுபதியச்செய்யே. (௬௭௪)

செய்தகொருக்கவசமதைத்தீபந்தன்னில் திருப்பிமெள்ளவாட்டினதால்மைந்தாகேளு, கொய்தகொருதாரமதுகெட்டியாக குருவானமெழுகதினாற்கட்டுப்போகும், வையவேயிப்படியேகாலுமுறைசெய்தால் பால்போலேசுத்தவெள்ளையாகுமாகும், வையகமெல்லாந்துதிக்கமித்தகுரு மகத்தானதாயமதின்தொழிலைக்கேளே. (௬௭௫)

நாகக்களங்கு.

கேளப்பா நாகமதை யுருக்கிக்கொண்டு கிருபையுள்ள காரமதை யீந்தால்மைந்தா, கோளப்பா தானகலும் நாகந்தன்னில் கொடுமையுள்ள புகையதுவுமடக்கிக்கட்டும், வேளப்பா எரித்தசிவன் தன்றன்கட்டு வெள்ளமணிபோலவே வெருமையாகும், தாளப்பா தங்கமிடைக்கி டைதான்சேர்த்தால் தயவான நாகமணிகளங்காமே. (௱எசு)

ஆமப்பா களங்கமதை வெள்ளிதனில் அன்பாக அன்பதக்கு வொன்றுபோடு, காமப்பால் தன்னருளால் வழுக்கும் வெள்ளி கயிலைதனில் பரமகுருதன்றன்மைந்தா, வாமப்பால் கண்டவனே வாதயோகி வலு ஞானசியோகி வாசியோகி; நாமப்பா வென்றகுரு தன்றன்கண்டு நடுவா னபூரணத்தை நாடுநாடே. (௱எஎ)

நாடுவது மூலமுதலாறுதாரம் நன்மையுள்ள குருபரமாமேலாதாரம், கூடுவது புருவமையந் துவாதசாந்தங் குறிப்பறிந்து இடகலையை ப்பின்கலையிற்சேரு; வாடுவது வேண்டாங்காண் புலத்தியனேயையா வரிசையுடன் சுழிமுனையில் மனத்தைநாட்டி, தேடுவது பூரணத்தைத் தேடுதேடி தெவிட்டாதமதியமுதங்கொண்டுதேறே. (௱எஅ)

தேறுவது பூரணத்தால் தேறவேணுஞ் சிந்தைமனதொன்றுபட்டு க்கதேறனும், மாறுவது அஞ்செழுத்தையறிந்துமாறு மகத்தானபூர ணத்தைமருவிக்கூடு, சேருவது பிரமமென்றபதியிற்சேரு திரும்புத ற்குப்பூரணத்தைநாடியூது, கூறுவது அகத்தீசவென்றுகூறு கும்ப முனிதஞ்சமெனக்குறித்ததில்லை. (௱எகூ)

நில்லென்று சொன்னீரே பூரணமேயையா நீயென்றும் நானென் றும்வேறேயில்லை, சொல்லொன்றுந்தப்பாது என்குருவையையா சோ மதிசூரியகலையார்தான்காண்பார், கல்லென்ற கயிலாசங்கண்டபேர்க ள் கருவான இருநிதியுங்கண்டேகொள்வார், வில்லென்றவொளிதனி லேவிதங்கள் மெத்த வேதாந்தசாத்திரமேயறிவார்பாரே. (௱அ௰)

பாரப்பா ஆகாசப்பரவெளியிலேதான் பஞ்சுமதிநின்றிலங்கும் பாதத்தைப்பாரு, கோப்பாநின்றிடத்தைநின்றுபாரு நிருவிகற்பசமாதி யிலேதன்னைப்பாரு, சேரப்பா மதிதனிலே சுடரைச்சேரு சேர்ந்ததே சுடர்மதியாய்நின்றதப்பா, காரப்பா நின்றசுடர்மதியைத்தான் கலந்து விந்துரியனிற்கருவாய்த்தானே. (௱அக)

அஞ்சனம்.

கருவானமையொன்று சொல்லக்கேளு காசியினில்பனிதாங்குங் கருத்தபூடு, மருவான திகைப்பூடு ஆர்தான்காண்பார் மாத்தானவப்பூ ண்டைக்கருக்கிக்கொண்டு; உருவான ஏரண்டத்தெண்ணெய்விட்டு மெனவேதிபாவித்துமத்தித்தேதான், குருவானபதிநோக்கவுரவை ப்போற்றி கும்பமுனிதஞ்சமெனச்சிமிழில்வையே. (௱அஉ)

வைத்ததொரு சிமிழெடுத்தவைத்திலே வழி கூசிகாதத்தைப்போக்க த்தால் தம்பனமே செய்து, மற்றவொரு மையெடுத்துத்திலகம்போடு மணிமந்திரபூரணத்தைநமோ நிற்காரு, வைத்தவொருமைகொண்டமு ன்வசமேயாகும் உன்வசனம்போல சகலவுலகில் வாழ்வாய், கைத்தவொரு கிதாரமையைக்கேளு கயிலாசசின்மயத்திற்கருணையாலே. (௱அங)

அகிதாரமை.

கருணைதரவேணுமென அகிதாரத்தை கலைமாடப்பாலதிலேதான்க வைத்தாட்டி, மருவுகந்தமலர்வாசமாசத்திலேவார்காண் மங்கையர்தன் க்ருமத்திலவரிசையாக, உருவுடன்ரெண்டுதிக்களைப்பாயாகில் தீசேசேருகுஞ்ஞாத்திநிறமேயாகும், வரிசையுடன் பீங்கானில்வழித் துவைத்து வான்கதிரின்முகங்காட்டுமையாய்ப்போமே. (௱அச)

மையானமையதனை நினறமைந்தா வரிசையுடன் பருதிமுகத்தி லமுழ்ந்தவைத்தால்; மெய்யானமெய்யறிஞனைசொல்கேன் மேதியு டபிறிழகனிலேபதனம்பண்ணு, வையகத்தில்மானிடரைமயக்குமை தான் மாந்தமென்றவுருமாற்றமானமைதான், வையலர்கள்மைசங்க ளாக்குமைதான்தாணிதனில்வைத்தபொருளெடுக்குமையே (௱அரு)

மைபோடும்வகை.

பொருளானபொருள்கொடுக்கும்போதமையே போடுகிறவிதமு ரைக்குப்புகலக்கேளு, இருளானவகந்தேறிகுருவைகாத்து இருகாந் தின்மைபோட்டுஇசையநோக்கி, ஒருநேவானபதம்போற்றியிருந்தாயா யாகில் குணமாகவன்றுருவைப்பார்ப்போர்க்கெல்லாம், உருவானரு பமதுஆண்பெண்போலே உலகுதனில்தோணுமடா வன்னைமைந்தனே.

உண்மையுள்ளமையெடுத்துத்திலகம்போடு உருமையுடன்மதோ ன்மணியைத்தியானஞ்செய்து, நன்மைபெறத்திட்டைசயிலேயிருந் தாயாகில், நாரமைமானிடர்களுருவைக்காணுந் தன்மையுடன்சித் தொழிலைச்செய்தாயாகில் தாணிதனிலதிசயமாய்த்தானே தோற்றும் விண்ணிமையைச்சதாகாலங்கொழுதபேர்க்கு வேண்டலானமையொளி யின்விபரங்கேளே. (௱அசு)

கேளப்பாமையெடுத்து இடக்காத்தில் கிருபையுடன்மைபோட் டுக்கேழுபாரு, வேளப்பா எரித்தசுடர்தன்றன்மைந்தா வெனாசிதோ ணுமடாவிபரமாக, ஆளப்பா அங்கிநிமைப்பூரணத்திலே அஞ்சன த்தின்விபரமென்றன்பாய்க்கேளு, கேளப்பாவொன்றுயில்அஞ்சன பேறி குறிப்புடனேசாதகிர்தன்றலாட்டே. (௱அஎ)

அஞ்சனபேறிமை.

ஆட்டுவதானைத்தான்தானாட்டு அன்பாகப்பீங்கானில்வழித் துவைந்தா, பூட்டுவாய்கடுக்காயைபிடித்துக்கொண்டு புதுமையுள்ள காதகிர்சனிக்கலக்கி, காட்டுவாய்தெளிவித்துப்பேறிதன்னில் நன்மை யுடன்விட்டுக்குழப்பிநெருக்கால் தாந்துகாயிருக்குமடா மையின்போ க்கு தயவானதம்விட்டுப்பதனம்பண்ணே. (௱அஅ)

பதனமுள்ளமையெடுத்துநியானஞ்செய்து பக்குவமாயஞ்சனு தேவிமூலம், விதனமதுஇல்லாமல்செபிப்பாய்தூறு வேண்டியேமை யெடுத்துநிலதம்போட்டு, மதனமுள்ளமவுனமதாயிருப்பாயாகில் மா னிடவருன்னேவல்மகிழ்ந்துகேட்பார், சுகமானசாங்கினத்தில்மையை த்தீற்றி சூழ்விளக்கினீக்கிடுவாய்சுருக்காப்பாரே. (௬௰)

சுருக்கானமையொன்றுகண்ணிற்றீற்றித் தூரதூலேபார்த்திட நல்சுகமாய்க்காணு, மிறுக்கிமெள்ளகண்திறந்தால்காசம்பார்க்க இரு ளகன்றுவெளிதோன்றியின்பங்காணு, முருக்கமுடன்விசயமாய்பார்த் தாயாகில் ஏகோகோகயிலாசமுகக்துகாணும், திருக்கறவேயுண்மனே யைப்பணிந்துபோற்றி திருவானலட்சுமிப்பெண்வாசமாவாளே. ( )

வசமானஇந்நாலிராறுநூலும் வாக்கியங்கள்தப்பாமல்வசமாய்ப் பாத்தால், நிசமாகத்தேர்ணுமடாமறைப்பேயில்லே கிஞ்ஞினைவுதான் மறந்தால்கீசங்காணுது, திறமானதீட்சைவிதிகன்றாய்க்காணும் திட்ந் சுத்தியாவதுவுந்திடந்தானப்பா, நசமானமானிடர்க்குஇந்நால்காட்டி ல் கண்மருண்டுபொருணிருளாய்க்காணுந்தானே. (௬௨)

செம்புமை.

காணவேஇன்னமொருகருவைச்சொல்லேன் களிப்பானசெம்பி னுடமையைக்கேளு, பேணறிவதாம்பிரத்தால்செம்புபண்ணி லேமா னாதநீர்கிராமபவிட்டு, தோணவேதாரிசிதனேப்பொடித்துத்தூவி சு ண்டிமிதின்மேல்பேறிநலங்கத்தூவி, காணவோவிமுகத்திலவைத் துப்பாரு காலஞ்சுநானேயிலேமைபோலாமே. (௬௩)

மையானதாம்பிரத்தின்மையிலேதான் மாதாக்தசஞ்சீவினியமகி ழ்ந்துபாரு, கையாலேமத்திக்கும்போதிலேதான் கருவானமையுறு திமென்னசொல்வேன், மெய்யானமேதியுடசிமிழில்வைத்து மேன் மையுடன்நினைந்தோறும்ரவியில்வைத்தால், தொய்யாததாம்பிரத்தின் மையின்வேகந்சொல்லுவேன்புலத்தியனேநலங்கக்கேளே. (௬௪)

கேளப்பாமையெடுத்துநியானஞ்செய்து கெணிதமுடன்ரேசக பூரகமும்பண்ணி, மேலப்பாகும்பகத்தேநின்றாயானால் மேதினியிலு ளதேவல்விரும்பிக்கேட்பார், வாளப்பாவுலகத்தோடொத்துவாழ்ந்து வரிசைபெறஅஷ்டசித்துமகிழ்ந்துமாடி, ஆளப்பாகுருபதத்தைப்ப ணிந்துபோற்றி அஷ்டமாசித்துவிளையாடலாமே. (௬௫)

அறுவகைச்சாக்குமை.

ஆடுதற்குஇன்னமொருகருவைக்கேளு ஆறியக்தமென்றமொரு வுப்போடொக்க, போடுதற்குலவண்தைச்சொல்லக்கேளு பொல்லா தசவுக்காரம்வளையலுப்பு,காடுமெய்த்தவுவருப்புதுருசினம் கமான பேதியுடனுறங்கூட்டி, தேடுதற்குக்கலவத்திலப்பியவைத்து நிரமா னகாதநீர்விட்டுஆட்டே. (௬௬)

ஆட்டியேயக்கன்னிதன்னிலேதான் அடுப்பேற்றித்திடமெரிக்க அடங்கிவேறு, மாட்டியேயருவெடுத்துகலவத்திட்டு மாதாக்தசஞ்சீ வினைவிட்டுஆட்டி, காட்டியேமுன்போலேயெரித்துப்பாரு நல்லமை யெறமையுநிமென்னசொல்வேன், காட்டியோவிமுகத்திலைத்துமூ மையப்பா கருத்துறவேவைத்துமிக்காருகாரே. (௬௭)

காத்தமொருமையெடுத்துக்கலவத்திட்டு கற்பூரமிங்குவிளுற்சல சவட்டி,சேர்த்துகேசாஞ்சனதாலூட்டி சிவமிபாளன்னசொல்வே ன்கைகளின்போர்ந்து, பூக்துமலர்சமாதியிலேசெய்தமையைப் பொன் னுலமிழ்தனிலேவைத்துக்கொண்டு, காத்திசைபுமெய்க்கவேருதி லதப்போய் காருகருனக்கிடேசமிசல்லக்கேளே. (௬௮)

கேளப்பாமையெடுத்துநியானஞ்செய்து திருமையுடன்கண்ணி லிடக்குருமெய்ப்பா, நீளப்பாகளிந்துமிகவுடந்தபின்பு நிறையாட்டமி ல்லாமல்கிறுவாரு, வாளப்பாராக்கஸைப்பகற்காலம்போல் வரிசை புடன்காணுமடாவளையயாக, காலப்பாகவிழிகொண்டிடத்தாயானு ல் காதவழிமைப்பொழுதுகாணுங்காணே. (௬௯)

காணவேமையெடுத்துக்கண்ணில்தீற்றி கருணையவர்பூமாதைக் கருத்திலவைத்து, பேணவேஆகாசம்பார்க்கும்போது பிமைானகட் சத்திரம்பகலேகாணும், காணவேசோமசூரியகிரிரெண்டும் களி னமுடன்தோற்றுமடாகனிமாக, பூணவேபூமிதனிலுள்ளபொருளெ ல்லாம் போக்கேடேகாணுமடாபுதுமைதானே. (௭௰)

தானென்றமையெடுத்துஅடக்கம்பண்ணி தக்காதருண்மமொழி மூச்சைவாய்வு, போனென்றஆனந்தவாய்வுகொண்டை நூட்டியிட்டு கருவாக்கக்குங்குமூலம், மவினன்றதிமூலவெதாத்தமூலம் ஒவ்வக தருமமூலம்வாய்வுமூலம், பேணவேருண்டுமேனிஅளவுகண்டால் பே சாதேயோடிவிடும்பெருமைகேளே. (௭௧)

பேரண்டமை.

பெருமையுள்ளமையொன்றுசொல்லக்கேளு பேரண்டத்துள்மூ லவாரகன்பத்து, வருமையுள்ளபேதியதுலாசகன்பத்து வொன்றாக் கிசமிமுகத்திலுரப்போடு, கருமையுள்ளகடுக்காமைத்தவிடையான் கிக் கண்டிடைக்குறுங்கோலத்திலஞ்சேர்த்து, தருமையுடன்முன் மருக்தோடொக்கல்ல சஞ்சீவிதாமிலத்தைதன்சாற்றிடாமே. (௭௨)

சாற்றிமிகக்கலமைதிலாட்டும்போது தயங்காதேமையுறுதிஅரு மைமெத்த, போற்றிமிகப்பூமிதன்பிறில்வைத்துப் பூமனைத்தையுனு தியமுமபுசமுந்துசேர்க்கி, சாத்தருளவேறுமென்றமையெடுத்து க ருணைமலர்திருமுகத்தின்நிலதம்போட்டு,மாற்றமென்றதுஞ்சனுந்தனி மானிடருக்குனைதருமைக்காண்பியாதே. (௭௩)

காண்பியாதேயிருந்துஎன்னேக்காரு காக்துமொருவருக்குங் காட்டவேண்டாம்,காண்மையமாய்த்தானுகத்தானேதானுய் தானிதனி

லஷ்டமாசித்தாஜட, சோன்மயமாய்வந்தருகுமையேயென்று கும்பி
ட்டுரேசகபூரணமும்பண்ணி, வான்மயமாய்வந்தருகுசாதாவென்று வ
ணங்கியேகும்பித்துநிலைதம்போடே. (சா௪)

போட்டவுடனுன்னுருவையொருவர்காணர், புத்தியுடனிருந்
துசித்துபண்ணு, தாட்டியாய்விகடமுடன்சித்துசெய்தால் தாமாகவே
னமெபாருள்கோடிசேரும், பூட்டாகவிருந்தகருவைச்செய்தால்பூலோ
கமன்னவர்கள்புத்திகேட்பார், வாட்டமில்லாச்சித்தையாயிருந்துகொ
ண்டு வகையுடனே அஷ்டாங்கவரிசைபாரே. (சா௫)

வரிசையதுபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு வண்மையுளசித்தினை நீ
வைத்துக்கொண்டு, வரிசையுடனவன்பிரத்தில் நிலைதம்போட்டு வண்
மையுடனரசரிடஞ்சென்றுகொண்டு, துரிதமுடன்கொண்டுவாருட்டி
ச்சாத்தான்சொல்லியே அஷ்டாங்கமாகசம்பண்ணி, பரிசமுடனிருந்
தஷ்டசித்தாட பாருலகமன்னரெல்லாம்பணிவர்பாரே. (சா௬)

பாரப்பாசுடர்மதியைப்பாருபாரு பார்க்கையிலேபளிச்சென்று
வொளிபோல்வீசும், சேரப்பாவொளியோடேசேர்ந்துகூடு சேரநிக்
துகூடுவதால்பிரமந்தோன்றும், காரப்பாபிரமனிடநிதிபிச்சென்றால்
கனிந்துமிகஅமுதமதுகசிந்துகாணும், நீரப்பா அமுதமதைக்கொண்
டால்மைந்தா நின்னுடையதேகமது அமுதமாமே. (சா௭)

அமுதநிலைதன்னையறிந்துபதனம்பண்ணு ஆதிபராபரமெனவே
அருளைநோக்கு, குமுதவொளிதன்னையறிந்துகுருவைக்காரு குருவான
பதிபறிந்துதன்னைக்காரு, திமிர்தவுருவானமதிபருகிதன்னை சிதமான
பூரணத்தில்நினமுஞ்சேரு, சமரசமாயமுதநிலைதன்னைக்காருதன்மனை
யையுன்மனையில்தாக்குதாக்கே. (சா௮)

தாக்குவதுபூரணத்தால்தாக்கவேணுந் தருவானமூலமதைப்பா
ர்க்கவேணும், நோக்குவதுஅம்பரத்தைநோக்கவேணும் நுண்ணி
மையால்தன்னிமையிலணுகவேணும், நாக்குதனிசுவையமுதங்கொ
ள்ளவேணும் நாதாந்தப்பேரொளியைகாணுகவேணும், போக்குவரத்
தறிந்தமுதங்கொள்ளவேணும் போதமயமாகபூரணத்தைநம்பே. ()

நம்புவதுஜெகஜோதிபாதந்தன்னை நாடறிந்துகரிந்துநாட்டங்
கண்டு, தன்பிலத்தைத்தானறிந்துதானேதானாய் தானறிந்துதனிய
றிந்துதனதாய்நில்லு, வெம்மனைதலையாமல்தன்பிலத்தைப்பாரு மெ
ஞ்ஞானமறியாதவினைக்கோடி, அம்புவியில்மெத்தவுண்டுஅறிந்துபே
சு அடக்கமுடனாலெடுத்து அன்பாய்ப்பாரே. (சா௰)

அன்பறியாமடையர்மெத்தவுலகத்துள்ளே அவையடக்கந்தனை
யறியாசட்டுமாண்பர், வெம்பிமனந்தானுழன்றுவேடப்பூண்டு விந்
தைதன்னையறியாமல்வெருளும்பாவி, கொம்பறிந்துதாவுகிறமந்திபோலே
குதியறிந்துதாவுதுகுணமாமப்பா, சிம்புவதுஆதாதுசினமாகாது சி
வசிவாமதியமுதச்செய்கைபாரே. (சா௰௧)

பரப்பாருருகிஞ்ஞானபதியைநோக்கி பார்க்கையிலேவெளிமலைப
திக்குபாரு, ஆரப்பாஅறிவாற்சமுகமேபோக்கு அமிர்தாசத்தானறிந்
து அமுதமிப்பாரு, வீரப்பாசெய்யாமல்வினைப்பாருதிவினைதை
ந்தபோதமனதையிகவும்வேண்டு, காசப்பாசதானந்தமய்யினைத்தாருதனை
யறிந்துகாட்டால் தனிப்பேரமே. (சா௰௨)

தவமான்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு சந்திரபுஷ்கரணியில்ஸ்
தானம்பண்ணி, சிவமானசெபதபங்கள்செய்யும்போது தென்பெரு
கைதனில்வாழுஞ்சித்தர்கூடி, தவமானதருவெமிந்து ஆடுங்கூத்தை
தாங்கள்மிகஅதிசயித்துப்பார்க்கைக்கால், உவமானமதொியாமல்செய்
தாயானல்லுமணிகவுமமைதயுரையென்றுரே. (சா௰௩)

உரையாதகவுனாசமனிபயித்தா வருமறைக்குன்றுவொன்று
வுகந்தகூறி, திரையானதிரைகிக்கவுனிகூறி, திரைநீக்கிநிருபதத்
தில்சேரக்கூறி, வரையானஅருவரைதாண்டக்கூறி மாதருவமேல்
வரையிலயாக்கக்கூறி, குறையாணஅமுதமதுகொள்ளைக்கூறி குருவி
ருக்கும்பதிகூறிபேசவென்றேனே. (சா௰௪)

போமென்றுசொன்னவுடன்சித்தர்கூடி பொறிகையென்றபோத
கிரியைகனிற்சென்றார்கள், ஆவென்றபதியறிந்துஅதிதசித்தர் அவையட
க்கங்கேட்டவுடனறிந்துபோனர், கோவென்றகுருமுறையாய்சொன்
னல்மைந்தா கொள்கையுடன்தனையறியமாட்டாதேகு, காவென்றாத
சியதனையறியாதலே கல்லருசிதனையறியமதிபோனரே. (சா௰௫)

மதிவெயர்வில்இமைவிருதின்றருட்சந்தன்னை வணக்கமுடன்தானிரு
க்குவணங்கிருக்கால், பதிதலத்திலெட்டிரண்டுமொன்றுமக்கூடி பத்
தானரசவாய்வுஅக்ரயீடம், விதிவெழுதமையாரறிந்துகூட்டபோ
னர் விமலனைபுலத்தியனேஅத்தம்பாரு, கதிமுகத்தில்காயசித்துக்க
மித்தவா அண்டுகொண்டவனேசித்தனுமே. (சா௰௬)

அறுபத்தநாலுசித்து.

சித்தானஅறுபத்தநாலுக்கும்பேர் செப்புகிறேன்புலத்தியனே
தெளிந்துகேளு, முத்தாவுபிரவைநகசித்துவொன்று மூர்க்கமுள்ளஇத
யிநிதர்சித்துவொன்று சுத்தானசக்கிதைநின்சித்துவொன்று சுகமா
னபிரமருலச்சித்துவொன்று, பாத்தானபிறையதிகச்சித்துவொன்று
பாங்கானஅங்கிசத்தின்சித்தொன்றுச்சே. (சா௰௭)

ஒன்றானபெண்மயமாம்சித்துவொன்று வொடுங்காதபவமுனிசி
த்துவொன்று, பன்றானதசர்குலச்சித்துவொன்று பராபரமாந்தான்
வெளும்பரமசித்து, குன்றாதஅசரவெட்டுஞ்சித்துவொன்று குறையா
ததாளியமாஞ்சித்துவொன்று, சென்றணடபிரமாதிச்சித்துவொன்று
திரமானஅனுமாநிசித்தொன்றுச்சே. (சா௰௮)

அச்சப்பாவிருர்தகுலச்சித்துவொன்று, அடங்காதசித்திரமாஞ்
சித்துவொன்று, தரச்சப்பாவினிதியாஞ்சித்துவொன்று மூலமயான

தருணவலுசித்துவொன்று, கச்சப்பாபருதியெனுஞ்சித்துவொன்று
கரைகாறு அதிருபச்சித்துவொன் றபாச்சப்பாசருவகுலச்சித்துவொ
ன்று பண்பானமோகினியாஞ்சித்துமாமே. (௫௰௯)

அம்பாவிரோதமயச்சித்துவொன்று அசையாதவினர்தினை
ஞ்சித்துவொன்று, காமப்பாகாருபச்சித்துவொன்று காதமெனுமன்பு
ஞ்சித்துவொன்று, காமப்பால்விஜயமெனுஞ்சித்துவொன்று கரு
ஞ்செயருபசசித்துவொன்று, தாமப்பாமதன்கேளிச்சித்து
வொன்று தருகாததுப்பிவனச்சித்தொன்றுச்சே. (௬௰)

சித்தானபரிகுலச்சித்துவொன்று நிரமானசரிபரியாஞ்சித்து
வொன்று, வித்தானவகாரமயச்சித்துவொன்று விதமானசங்கவிதச்சி
த்துவொன்று, சுத்தானதாம்பிரமாஞ்சித்துவொன்று நிலையாதசலபே
தி சித்துவொன்று, முத்தானஅசுபநியாஞ்சித்துவொன்று முறை
பசாசிங்கமுகச்சித்துவொன்றே. (௬௰௧)

சித்திக்குமிஷபமுகச்சித்துவொன்று சிவசிவாசித்துமகா சித்து
வொன்று, பத்திக்கும்பரம்பாச்சித்துவொன்று பகர்பஞ்சிரணசித்
து அதிகவித்தை, உத்திக்குமுத்திகருவருமைசித்து வருவானமறை
ப்பிலேயனந்தஞ்சித்து, வெற்றிக்கும்வெற்றிமுனைச்சித்து வொன்று
வேடிக்கைமதுரகேளிச்சித்துவொன்றே. (௬௰௨)

மதுராநிமாமோகச்சித்துவொன்று மங்கையர்களநிமோகச்சித்
துவொன்று, விதமுடன்விதனம்வருஞ்சித்துவொன்று வேடிக்கைகா
ந்திலநிகசித்து, சுகமானசலதம்பச்சித்துவொன்று கருக்கானஅக்கி
னியிலனந்தஞ்சித்து, அதமானமரணத்திலனந்தஞ்சித்து ஆக்கையு
மாறுட்டமானசித்தே. (௬௰௩)

மாறுட்டபானபேதனமாஞ்சித்து வையகத்தோர்கனமயக்குவா
டைசித்து, கீராட்டமானநிலேகனைபாச்சித்து கிஷ்டையிலேதம்பிக்
கும்வாயுஸ்தம்பன், கோராட்டவிறேதக்திலநிகசித்து குமரிவினையா
டிகிறகோலச்சித்து, பாராட்டம்பண்ணுகிறஅரவின்சித்து பகைத்தவ
ர்தமதியகற்றும்பாரிசித்தே. (௬௰௪)

பாரப்பாமுத்திதரப்படைக்குஞ்சித்து பார்க்கையிலேதெரிக்
குமறக்குஞ்சித்த, சேரப்பாயெரிக்கதியவிக்குஞ்சித்து சிமைக்குமுன்
னேகாதவழிநெருக்குஞ்சித்து, வீரப்பாசெய்யாமடைக்குஞ்சித்துவெ
கு கோடிசித்துகளுள்விபரமாக, ஆரப்பா அறிவார்களுபதேசலு
மடக்கமுடனுமிறனுந்தான்பாரே. (௬௰௫)

நீதானுயாருகிறவகையைக்கேளு நீள்புவியிலேச்சருவைச் சொன்
னுயானல், கோதறவேவாயுவினலடக்கப்பட்டு, கொம்பினிகள்குழ
ந்துமிகக்கொடுமையாகி, வேதாளம்பூதகணமயமாய்ப்போவாய் வே
தாந்தசத்தியமாய்நின்றுயானல், தாதுவாயுலகிலுள்ளோர்க்காவாயப்
பா தன்மையுள்ளபுலத்தியனேகேளுகேளே, (௬௰௬)

கேளப்பாசித்துவகையோசெட்டெட்டுமின் திருமையுடன்போவ
கையுங்கெணிதஞ்சொன்னேன், கேளப்பாளரித்துமிவன் திருமையா
லே வெளிதோணக்கருக்குருவாய்ப்போங்கோரு, ஆளப்பாஇந்தாக்க
ங்சாலஞ்சாலம் ஆயிரத்துஇருதாமதிசஞ்சாலம், கேளப்பாஜாலமதி
லடக்கமானல் கொண்டநசாலவித்தைகிசமதாமே, (௬௰௭)

விசமானதொழிலெயித்துகிதானும் நிச்சயமாய்சாலவித்தையனை
த்தானும், வசமானமனதடக்கிஅறிவிற்சேர்த்தால் மகத்தானசாலவி
தன்தமென்னசொல்வேன், நிசமானதசிட்டைமனதிற்கொண்டு நித்
தபரிபூரணத்தைப்பணிந்தாயானால், குழிபானபால்போலேசகலசித்
தும்கொடுக்குமுன்னே ஆடுதற்குகோக்குண்டாமே. (௬௰௮)

பிரவஞ்சித்து,

உண்டானசித்துவகைக்குவமைசேருவழுதியுள்ளபுலத்தியனே
யுனக்காய்ச்சொல்வேன், செண்டானஜக்குருவிப்பிச்செடுத்து செந்தே
னுங்கருந்தேனும்விட்டுமைத்தா, நன்றாகத்திக்கும்போதில்லைமைதா
ன்மையுள்ளமைபோலேவலமாய்க்காணும், குன்றுதமிழ்தனிலேப
தனம்பண்ணி குருவானநிநோக்கித்திலதம்போடே. (௬௰௯)

போட்டவுடன்சேசகபூரகமும்பண்ணி புனிதமுடன்கும்பகத்தி
ல்நின்றுல்மைத்தா, காட்டமுடன்காலுநின்றுள்ளசேதிலமாகத்தோ
ணுமடாசலமாய்மைத்தாதேட்டமுடனிந்தமுறைசித்துகாணும் நிமப
னபிறவநிகச்சித்துமாகும், வாட்டமில்லாமனதடக்கிநின்றுல் நுமை
க்குமேயின்னமொருவரிசைகேளே. (௭௰)

இரமணிச்சித்து.

வரிசையென்னஇரமணிச்சித்துசொல்வேன்- வால்நீண்டகருக்கு
ருவிபிச்சுவாங்கி, உரிசையுள்ளஎரண்டத்தெண்ணெய்விட்டு- ஓமெனவே
ங்த்திரிதாவியில்வைக்க, முரசதிரத்திருவேறதிமைபாட்டோரு
க்குமுன்னமைப்பதனைச்சிமிழில்வைத்து, குருபதியைத்தனைநோக்
கி மையைப்போட்டு-கும்பித்துநின்றநினல்குணத்தைக்கேளே ()

கேளப்பாகாணுருஜனங்கள்கூடி- கெம்பீரமாயிருக்குங் கூட்டத்
தேகி, கோளப்பாமிகப்பேசிசண்டைசெய்வார் - குணமாகநீயடக்கிப்
போகும்போது, கேளப்பாமதன்ராநிபோவினைக்கிற்பார்-வேடிக்கை
பார்க்கவும்நீபின்புசென்றால், காலப்பாமிகவேகிமிதித்துக்கொண்டு
கடினமுள்ளசண்டையிட்டுவோடும்பாரே. (௭௰௨)

பிறையறிக்சித்து,

பாரப்பாஇன்னமொரு சேதிகேளு- பண்பானபிறையநிகச்சித்
துசொல்வேன், காரப்பாநிறைப்பூண்டுதனைக்கருக்கி-கருவானஎரண்
டத்தெண்ணெய்விட்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்சலவைத்தாட்டவிபமுள்
ளமைபோலேவெளிச்சங்காணுந் சோரப்பாசிமிழ்தனிலே பதனம்ப
ண்ணித்-திருவானபதிநோக்கித்திலதம்போடே. (௭௰௩)

போட்டவுடனமாவாசை இருட்டில்மைந்தா, போக்குடனே கா
திக்கும்பார்த்தாயானால், காட்டமுடன்பிறைபதிமோகத்தோற்றம்
ராசனமானிடர்க்கு அப்படியேகாணும், வாட்டமுடனிட்டாகண்ணை
டிப்பார்த்தால் வலமானசூரியன்போல்வரிசைகாணும், காட்டாதே
லகத்திலிந்தநூலை கற்மவிதிதீர்ந்தவர்க்குக்காட்டுகாட்டே. (௪௯௪

அங்கிசசித்து.

காட்டவேபிறையதிகச்சித்துசொன்னேன் கருவானஅங்கிசத்தி
ன்சித்துசொல்வேன், பூட்டாரமின்மினியாம்பூச்சிதன்னை பொறுக்கி
பொருசிரங்கைதனைப்பிக்கானிட்டு, கூட்டுவாயேரண்டத்தெண்ணெ
ய்விட்டு குருவானகருவிட்டுரவியில்வைக்க, ஆட்டானதிகைப்பூடு
ருசில்ல அரக்குநிறமைபெனவேஅன்பாம்பாரே. (௪௯௫

அன்பானமையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து அண்டமெனுங்கும்
முனிபட்டமையாகி, கிம்பாமல்கீயிருக்குதிலகம்போட்டு நின்றிடத்தை
க்கூம்பித்துஅருமைகேக்கு, சம்பிரமாய்பூமிதனைப்பார்க்கும்போது
ட்டாதபாதாளங்கெசமாய்த்தோற்றும், வம்பானபாதாளம பார்க்கு
போதுமனதுபயமாகவேதான்தோற்றும்பாரே. (௪௯௬

சக்கிலசித்து.

பாரப்பாஅங்கிசத்தின்சித்துசொன்னேன் பாங்கானசக்கிலத்
ன்சித்துகேளு, கீரப்பாகாதமதைப்பிக்கானிட்டு நிறையாகப்பெரு
காயக்கன்னிம்சேத்து, காரப்பாரவிதனிலேவைத்துப்பாரு காரம
தானேதிபுளிபோலாகும், சேரப்பாசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி
க்கைமனதொன்றாக அறிவில்கில்லே, (௪௯௭

கில்லென்றுதியானித்துசம்போகஞ்செய்யி னிசமானகடிகைவு
னிதான்கொண்டு, சொல்லொன்றும்பேசாமல்சம்போகித்தால் சுரு
கானவிந்துவதுமேலேஏறும், கல்லென்றமையதுவுசார்க்காதும்
கழலாதவிந்துவதுகட்டிப்போகும், வல்லென்றமல்பொருக்குதுவ
டிபெண்ணைமருனவொவிசத்தமதுசொல்லொணாதே,

சொல்லவொண்ணாதிலையிலேமதன்போலவே ... மனம்
ருனாஞ்சொல்லக்கேளு, நல்லதொருஅடக்க ... றபுளியைத்துப்
காரியுடனுனதுவிந்துசரிபோற்புாயும், புல்லென்றபுல்லருக்கிந்துவ
ப் புகலாதேஅவர்களிடம்பேசவேண்டாம், வல்லென்றசக்கிலத்தின்
த்துமாகு மகத்தானபிரமகுலச்சித்துமேளே. (௪௯௯

பிரமகுலச்சித்து.

கேளப்பாசெம்பருந்துப்பித்தெடுத்துதிருபையுடனதவிந்துமெ
ன்றுப்சேர்த்து, கோளப்பாவாரமல்புழுகுசேர்த்துக் கூர்மையுட
மத்திக்கும்போதிலேபா, கூழப்பாபோலாகியிறுகிமையாய் குணம
சதிருக்குமட்டாசிமிழில்வைத்து, காளப்பாமூலமதிற்றிலதம்போட்டு
ன்மையுடன்குட்பகத்தில்நின்றுபாரே. (௫௦௦

பாரப்பாவுனதுருவைக் கண்டோரெல்லாம் - பரப்பிரமசொருப
மெனப்பணிவாரையா, காரப்பாமவுனமதாயிருந்துகொண்டு- சாகினி
யோர்செய்தொழிலைக் காணுகாணு, பேரப்பாபிரமகுல மென்றேசொ
ல்வார்- பேசாமல்திலகமதை யழித்தாயானால், ஏரப்பாவுனதுருத்தா
ன்சுபமதாக, செகத்தோர்க்குத்தோணுமடாதெளிந்துபாரே, (௫௦௧)

பெண்மயச்சித்து.

பாரப்பபிரமகுலச் சித்துசொன்னேன் - பதிவானபெண்மயத்தி
ன்சித்துகேளு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்காமரூபி-அசுபதியிறைள்தனிலே
கொண்டுவந்து, நேரப்பாகருவினுலப்பித்துஞ்சேர்த்து-நினைவாகத்தா
னெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, சேப்பாதாமதுகூடச்சேர்த்து திராமா
கிஜங்கோலத்தயிலமவாங்கே (௫௦௨)

வாங்கியேகலவத்திலாட்டும்போது-மயங்காமற்றயிலம்விட்டுமொ
ட்டிஆட்டி, ஓங்கியேஆட்டிவரிலென்னசெநலிவேன் - ஓகோஅருணயி
றமையையாருக்கு, தீங்கில்லாச்சிமிழ்தனிலேப்தனம்பண்ணிசெங்கதிரு
ஞ்சோதியுமேசேர்ந்தநாளில்; பாங்குபெலத்திலதமிட்டுப் பூசியேதா
ன்- பதிவாகரேகபூரகமும்பண்ணே. (௫௦௩)

பண்ணியேகும்பகத்திநின்றுயானால் பாருளோரதிமோகப்பெ
ண்தானென்று, சண்ணைமொசெயிக்கினைகள்பேசுவார்கள் தன்மன
தைத்தானடக்கிக்குஞ்சிரிப்புகொள்ளு, கன்னிகையேயுன்மனதுள்ள
றுபோற்றி கால்தனிலேவிழுவார்கள்கருவாய்நீயும், உன்னியேதில
தமதையழித்தாயானால் உடனின்றபெண்தேடியேங்குவாரே. ()

ஏங்கியேமனந்தளர்ந்துபெருமூச்சேறி. என்னசொல்வேன்மதிர
தியோமோகினியோபோபோ, மாங்குயில்போல்நின்றபெண்ணை
மைக்குமுன்னேமறைந்ததினால்மனிதரெல்லாமாயமாயம், தூங்குவது
சொற்பனம்போலாச்சேயென்று சொல்வார்களெனவோருக்கு துயரம்
வைத்து, பாங்குடனேபெண்மயத்தின்சித்தைநீயும் பகராதேயொரு
வருக்கும்பண்பாய்த்தானே. (௫௦௫)

பலமூலச்சித்து.

... ரனென்றபெண்மயத்தின்சித்துசொன்னேன் தவமானபலமூல
சித்து ... ரு, காவென்றகானகத்தில்வாழும்நல்ல கவரியெனுமானி
னுடக்குள ... வாங்கி, பாலென்றபாண்டமதிலிட்டுநல்ல பசுமையு
ள்ளதுருசதுவும் ... சேர்த்து, வூனென்றஅழுரிவிட்டெரித்தயாகி
ல் உடன்சோந்துநீரவற்றிக்குழிலமாமே. (௫௦௬)

ழுமப்பாதயிலமதில்வீரம்பூரம் அன்பானப்ழுகிட்டுமத்தித்தே
தான், நாமப்பாசொல்லுகிறேம் ரவியில்வைக்கநல்லதொருமெழுகா
கிமைபோலாகும், காழுப்பால்சென்றதொருமையைநீயுங் காட்டரு
மைக்கொம்புதனில்பதனம்பண்ணி, தாமப்பாதன்னிலையையறிந்து
கொண்டு தயங்காமல்ரேசகபூரகமுஞ்செய்யே. (௫௦௭)

செய்தபின்பும்கும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு செப்பதனிலமையெடு
த்துத்திலகம்போட்டு, வுய்தமுடனேபுடரிதனிற்றடவிக்கொண்டாவுன்மனே

யைத்தான் தொழுதுநின்றாயாகில், அப்தமுள்ளகாலே வடிவாகத்தோ த்திகொல் லுலகில்க்காமாளையார்மாடேன்பார், எபதலாகலை வோ ருமதிசயமாய்க்கூடி பதித்தகொருகயிறெடுத்துப்பிடிப்பார்பாரே.()

பிடிக்கையிலேகண்மறைப்பாய்மையைத்தேய்த்து பின்பாகமி ன்றிடில்சென்றாயாளுல், அடுக்கின்றபயிதலர்களநிசயித்து ஆடுக்கு நின்றகாளையதுமாயமாக, நொடிக்குநிமைக்குள்ளாகமறைந்தாரென் கோகோமாபூதமென்றுசொல்லி, முடிக்கியவரோடிடுவார்பாருபாரு மூர்க்கமுள்ளசாலவித்தைதயதிதந்தானே. (௪௪௯)

ஈசுரகுலச்சித்து.

தாவென்றபவமூலச்சித்துசொன்னேன் தவமானஈசுரகுலச்சித் துகேளு, ஈவென்றகவரிமான்பித்துதன்னை கருவானஈசனுடதயில ம்வாங்கி, ஊவென்றதயிலமதிற்பித்துப்போட்டு வருவானநாதமுடன் புழுகுசேர்த்து, மாவென்றகலவத்திலமத்தித்தாக்கால் மகத்தானகரு க்குழம்பாமையாம்பாரே, (௪௫௦)

மையானகருமையைச்சிமிழில்வைத்து மகத்தானகருவெனவே மகிழ்ந்துபாரு, மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்பூரணத்தைநோக்கிவிசை யாகரேசகபூரகமுஞ்செய்து, அய்யனேபுலத்தியனேகும்பகத்திலநில் லு அவிவாலேகுருபரனேஅன்பாற்சேர்ண்டு, மையகமெலாம்புசழு மையேயென்று மனதுறுதிசெயலுமதிவைத்துக்காரே. (௪௫௧)

காரப்பாஏகாந்தவெளியிலேதான் கருணையுடன்வடமுகமாயிரு ந்துக்கொண்டு, நேரப்பா நின்றநிலைதன்னைப்போற்றிமேகனைபுருவத் திற்றிலதம்போட்டு, கூரப்பாஅஞ்செழுத்தையோதிக்கொண்டு குரு வென்றுநீயிருக்கக்குணத்தைக்கேளு ஆரப்பாகண்டாலும் குருவே யென்று ஆள்கூட்டம்ரொம்பவுந்தான்கூடுந்தானே. (௪௫௨)

தாவென்றஆள்கூட்டமிகவுங்கூடி சதாசிவனோதவமுனிவோ ம்பிரானே, தேவென்றவசனமதாய்தொழுதுபோற்றி செகத்திலு ளோர்கூடியேநிற்கும்போது, மாவென்றமையதனைக்கண்டிறப்பு ர்த்து மார்க்கமுடனழிந்திடவேமனிதரெல்லாம், வாவென்றமாமுனிதா னெங்கே யென்று மார்க்கமுடன்மயங்கிமிகமருளுவாரே. (௪௫௩)

மருண்டுமிகஇருந்துபரதேசியெங்கே மாயமாய்ப்போனதினால் மனிதனல்ல, திரண்டகுருதேசிகனோசிவனோஅல்ல சித்தனோமாமுனி யோஆரோவென்று, வெருண்டுமிகவோடிடுவாரய்யாஐயா வேதாந்த சித்தியிலேஅதிசயித்து, முரண்டுமிகப்பண்ணுமற்றன்னைக்காரு மு னையானசுழிமுனையைமுயன்றுபாரே. (௪௫௪)

விஷ்ணுகுலச்சித்து.

பாரப்பாஈசுரகுலச்சித்துசொன்னேன்பண்பாகவிஷ்ணுகுலச்சி த்துகேளு, ஆரப்பாஅறிவோர்கள் குளமான்தன்னில் அடவானபித்து டனேகொழுப்புவாங்கி, சிரப்பாகொழுப்பிலேநெய்வடித்துக்கொண்

டு சிரமானபித்துடனேசேர்த்துக்கொண்டு, காரப்பாஎலவைத்திலிட்டுக் கொண்டு கனமானபேதியுடன்பூரணமுஞ்சேரே. (௪௫௫)

சேர்த்துமிகமத்தித்துப்பார்க்கும்போது திரமானகருவாலேமை பாப்போச்சு, கூர்த்துமிகச்சிமிழில்வைத்துபதனம்பண்ணு கண்ணை ளிக்குள்விண்ணொளியைக்கருதிப்பார்த்து, போற்றிமிகச்கும்பகத்தி ல்நின்றுகொண்டு புனிதமுள்ளமையெடுத்துத்திலதம்போட்டு, பார்த் துமிகவாயுவெனும்பிசந்தன்னைப் பருவமுடன்தொழுதிருநல் லரூப ங்கேளே. (௪௫௬)

சேளப்பாஅனுமனுடரூபம்போலே கெடியாகச்காணுமடாகண் டோரெல்லாம், கோளப்பாமிகப்பயக்தோடுவோர்கள் கொச்சிந்துநீஓ டிக்குதித்துப்பாய்ந்து, காலப்பாமிகவுனிகின்றாயானல் கண்டவர்க ள திசயமாய்ப்பார்ப்பாரப்போ, நீளப்பாமிகத்தொட்டுத்திலதந்தன்னை நிமைக்குமுன்னேயழித்திடுவாய்நீதான்பாரே. (௪௫௭)

பாரப்பாமதன்போலவுன்னைக்காண்பர் பார்க்குகின்றஅனுமனை க்குரங்கைக்காணோம் வீரப்பாசெய்தஒருபூதந்தானோ வெருளுகிறபி சாசமோபேயோவென்று, ஆரப்பாவதிகுவார்மாயாரூப மனுமனல்ல தேவதையென்றதிசயிப்பார், சீரொப்பாமனதடங்கிஅறிவிற்சேர்ந்தா ல் செகசாலமானவித்தைத்திரமிதாமே. (௪௫௮)

ஆசாரகுலச்சித்து.

திரமானவிஷ்ணுகுலச்சித்துசொன்னேன் தீர்க்கமாயகாரகுலச்சி த்துசொல்வேன். உரமானஜுங்கோலத்தயிலம்வாங்கி உறபனமாய்தயி லமதைப்பதனம்பண்ணி, திரமானநாதமொடுவிந்துசேர்த்து திறமா னபச்சோந்திபித்துங்கூட்டி, காமானகலவத்திலமத்தித்தாக்கால் கரு வானகருசேர்ந்தமையாம்பாரே. (௪௫௯)

மையானமையெடுத்துப்பதனம்பண்ணி வசமானபுழுகெடுத்து நன்றிற்சேர்த்து, கையாலேமத்தித்துச்சிமிழில்வைத்து கருணையுட ன்ஜெகஜோதிபாதந்தன்னை, மெய்யாகவேதொழுதுகுருவைக்காத்து விசையாகரேசகபூரகமும்பண்ணி செய்யவேகும்பகத்தில்நின்றுகொ ண்டு திறமானமையெடுத்துத்திலதம்போடே. (௪௬௦)

போட்டவுடனுனதுருவையொருவர்கண்டால் புதுமையுடனதி சயமாய்ப்பார்ப்பர்கேளு, நாட்டமுளதேகமலைபோலத்தோற்றி கலமா னதேகமதுமுன்பின்னாச, தோற்றுதுதோற்றமதுவெவ்வேறாக சொ ல்லுவாரதிசயமாய்ப்பார்ப்பாரப்பா, காட்டாதுதிலதமதை நிமைக்கு முன்னே கையாலேதுடைத்துநீயப்பால்போவே, (௪௬௧)

போனவுடன்கூடிநின்றபேர்களெல்லாம் பொல்லாதருபமதுமா யமாக, கானுமல்போனதுதானென்னசொல்வேன்கண்டவர்களதிசய மாய்பேசுவார்கள், தாமுனேஇக்கருவைத்தானேதானும் தனதாகப்பா

ர்த்தநினைல்பலிக்குஞ்சித்தி, கோன்னகுருவருளாலிந்தநூலைக் குணமாகப்பரத்தினுடசித்துபாரே, (௪௬௨)

தானியசித்து.

சித்தானஅகாரகுலச்சித்துசொன்னேன் திறமானதானியத்தின் சித்துசொல்வேன், முத்தானஅட்சயமாய்மூலிதன்னை மூர்க்கமுடன் கொண்டுவந்துதயிலம்வாங்கி, வித்தானஎரண்டத்தயிலந்தோடேவிளையானஐங்கோலத்தயிலங்கூட்டி, வற்றுதயிலமதுமூன்றுமொன்றாய் வார்த்துவிடுபீங்கானில்வகையாய்த்தானே, (௪௬௩)

வகையானமூன்றுவகைதயிலந்தன்னை வான்கதிரில்வைத்திடநீ வன்மைகேளு, பகையாகவொன்றையொன்றுகொல்லுதல்ல பருவமுள்ளமெழுகாகியிறுகியிருக்கும், தகையாமல்மெழுகைநீயெடுத்துக் கொண்டு தாமென்றசெம்பதனிலடக்கம்பண்ணி, திகையாமல்தேசந்திசஞ்சாரஞ்செய்யில் திடமாகச்செய்கிறதோர்சித்துகேள், (௪௬௪)

கேளப்பாஒடெடுத்துவட்டமாக கிருபையுடன்தானுரைத்தசேதிகேளு, வேளப்பாஎரித்தசிவன்தன்னால்செய்த விசையானதயிலமதைக்கிண்ணத்தப்பி, கோளப்பாரவியில்வைக்கக்கிண்ணங்கானுங்கூர்மையுள்ளதயிலமதையுண்டுகல்ல, தேளப்பாசிவந்நிறம்போலேகானுந்திறமானபாத்திரத்தின்செய்கைகேளே. (௪௬௫)

கேளப்பாபுலத்தியனேதர்மவானே கேசரமாமட்சயத்தின்பாத்திரமாகும், வேளப்பாஎரித்தசிவன்கையிலேந்தி வெகுகோடிசிவனேசந்துக்கன்னம்மீந்தார், நாளப்பாபதினம்பார்த்துபாத்திரந்தன்னை நலமாகப்பூசித்துஅர்ச்சனைகள்செய்து ஆளப்பாஅட்சயமாம்பாத்திரந்தன்னை அனுதினமும்பூசித்துஅருளைப்போற்றே. (௪௬௬)

போற்றியேகுருபரனைதியானஞ்செய்து பொருத்தமதுதான்சேர்த்துகழஞ்சிகூட்டி நாற்றிசையிலுள்ளநவதானியந்தன்னை நலமானகளஞ்சியத்திற்போட்டுக்கொண்டு, வாட்டமவுஇல்லாதபாத்திரந்தன்னை வாங்கியேகுருபரனைமகிழ்ந்துபோற்றி தேட்டமிலாதேகொடுக்குந்தெய்வமென்று சிந்தைமனம்ஒன்றாகப்பூசைபண்ணே (௪௬௭)

பூசைபண்ணிப்பாத்திரத்தைக்கையிலேந்தி புகழ்பெறுகுங்களஞ்சியத்தின்வாசல்சென்று, ஓசையுடன்மந்திரத்தைத்தியானஞ்செய்து ஒன்றட்சயமாய்வளர்ந்துவுருதியாக நேசமுடன்பாத்திரத்தைவைத்தாயானால் நிச்சயமாய்த்தானெடுக்கத்துலையாதப்பா, வாசமுள்ளபூரணத்தின்மகிமையாலே வளர்ந்தேதானியங்கள்வளமாய்த்தானே, ()

தானென்றபாத்திரத்தை யெடுக்கும்போது தனதானகளஞ்சியமும்வற்றிப்போகும், கோனென்றகுருவருளால்சித்துவித்தை குருவின்துக்கருவறிந்துவார்த்தையானால், தேனென்றசெம்மதுயிலத்தானுதியா திருவாகுங்குருவாகும் திரமிதாகும், வீணென்றும்பசாமல் வினைப்பார்த்து வேதாந்தபதியில்மனம்நிறுத்திடாயே, (௪௬௯)

பிரமாதிசித்து.

ஆமப்பாதானியவகைசித்துசொன்னேன் அன்பானபிரமாதிசித்துகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறோமத்தினுடவேரும் நலமானஅவ்விரையுங்கூடச்சேர்த்து, தாமப்பாகுழித்தயிலமிறக்கிக்கொண்டு தனதானபூரணமுங்கூடச்சேர்த்து, காமப்பால்விட்டாட்டிரவியில்வைக்கக் கருணையுள்ளபிரமாதிமையுமாச்சே. (௪௭௰)

ஆச்சப்பாமையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து அடக்கமுடனையடக்கமன்பாய்ச்செய்து, மாச்சல்பெரும்பயல்களுடமேனிதன்னில் வஞ்சகமாய்த்தடவிவிடமருட்டுந்தானும், பேச்சப்பாபேசாமல்பிணம்போல்நிற்பான் பிலமானவெறிபிடித்துப்பேய்போலாவான், மாச்சல்செய்துதிராமனுன்னிடத்தில்சொன்னால் மார்க்கமுடன்தண்ணீரால்துடைத்துப்போடே. (௪௭௧)

துண்டத்தவுடன்மருள்நீங்கிப்பேசுவான்கேள் சுகமாகப்பேசியவனிருப்பான்கேளு, மட்டத்தினமாய்க்கருவெளியில்சொன்னாலேயாமகத்தானகுற்றம்வருமனைக்காரு, அடைத்துவைத்தபொருள்களெல்லாமிதனில்சொன்னேன் ஆயிரத்துஇருநூறுஆர்தான்காண்பார், இடத்தில்வெகுகருவறிந்துஇடத்தில்பாரு இன்பமுள்ளநூல்தன்னைப்பதம்பண்ணே. (௪௭௨)

அனுமாதிசித்து.

பண்ணப்பாபிரமாதிசித்துசொன்னேன் பகரவொணாஅனுமாதிசித்துகேளு, விண்ணிறைந்தபூரணமோபலத்தைவாங்கி விபரமுளகாரோட்டில்வைத்துமைந்தா, திண்ணமுளரவிபிசங்கூடச்சேர்த்து செங்கதிரோன்முன்னிலையாய்த்தயிலம்வாங்கி, நன்னயமாய்ஐங்கோலத்தயிலமாக்கி நல்லதொருபீங்கானில்பதனம்பண்ணே. (௪௭௩)

பதனமுள்ளதயிலமதில்விபரங்கேளு பாங்கானசாரதனில்விட்டுமைந்தா, மதனமுள்ளபராசகேசரிமையத்தானு மார்க்கமுடன்தானுரைத்துச்சிமிழில்வைத்து, வதனமுடன்வழிபாதைதனிலிருக்கும்வல்துவென்னும்பிள்ளையார்நெற்றிதன்னில், சதமாகத்திலதமிட்டுப்பார்த்தாயானால் சத்தியெனுங்கணபதிதான்பெரிதாம்பாரே. (௪௭௪)

பார்த்ததொருகணபதியைப்பார்த்தோரெல்லாம் பண்பாகப்பெரிதாகஇருக்குதேது, நேற்றிருந்தபிள்ளையாரல்லகாணும் நிச்சயமாயிதுவேறேயார்தான்வைத்தார், மாற்றுதற்குஇவிடத்தில்மனிதருண்டோமகத்தானபெரிதாகஇருக்குதப்பா, வீற்றிருக்கும்பிள்ளையார்மகத்துவமுண்டு வேண்டுவாரைவோரும்வேண்டுவாரே. (௪௭௫)

வேண்டிமிகப்பணிந்துபொங்கலிடும்போதையா வேதியனுங்குருக்கள்வந்துஅபிஷேகம்பண்ணி, இண்டியேவல்திரத்தால் நடைக்குபோது சிவசிவாபழையபடிருபங்காணும், ஆண்டவனார்செயலீதுஎன்பலரும்பாரும் அனுவாகுமதின்பிறகுமேருவாகும் பூண்டதொமனிதரெல்லாமதிசயித்துபோக்குவாத்தாயிருப்பார்புதுமைதானே.

விருத்திசித்து.

காணப்பா அனுமாதிசித்துசொன்னேன் கல்லானவிருத்தியின்சித்துசொல்வேன், பூணப்பாநவாச்சாரங்கல்லுப்போடு பொங்கிநின்றபூநீறுங்கருவுங்கூட்டி, தேனப்பாகலவத்தில்விட்டுஆட்ட சிவந்தநிறமெழுகாகுஞ்சிமிழில்வைத்து, பேணப்பா அதனையேபதனம்பண்ணி பிடாரியெனுந்துர்க்கையுடகோவில்செல்லே. (௪௭௭)

செல்லப்பாகோவிலுக்குத்துர்க்கைதானுந் திர்க்கமுளவடிவுருவாய்பார்த்துநீயுங், கல்லப்பாஒருசிலையின்கண்ணிலேதான் கனமானமையெடுத்துத்தடவிப்போடு, மல்லப்பாபிடித்ததுபோலமையுங்கல்லில் மண்டிநின்றனன்னெயதுஒன்றாய்ச்சேர்ந்து, புல்லப்பாபனிநீர்போல் வீழும்பாருபோக்கறியாதுச்சனுங்கண்டேதுசொல்வார். ()

வானவர்கள்போற்றுமயேஸ்பரிக்குத்தானும் வரிவிழியின்கண்ணிலேநீர்களோடி, மானமுளமார்புமழுகொள்ளாதோடி வடித்தசலமென்சொல்வேனையாவென்று, கோனனைராஜனிடஞ்சொல்வானப்பா கோலமுள்ளராஜனங்கேவருவான்பாரு, தேனனைபானமுடன்மருக்கள்வைத்துச் சிறப்புமிகத்தானடத்திக்கொள்வான்பாரே. (௪௭௯)

பாராளும்ராசனுந்தானிருக்கும்போது பக்குவமாய்ஜெகசாலம்பண்ணுபண்ணு, சீராகக்கருவித்தையாடும்போது சிக்கிரத்தில்பெண்மயத்தின்மையைநீயுங், கூறாகப்போட்டவுடன்பெண்ருபமாகுங் குணமாகக்கண்டவர்களதிசயமாய்ப்பார்ப்பார், மாறுதமறைப்புமையையதின்மேல்போடு மாயமாய்ப்போனவுடன்ராஜன்சொல்வான். (௪௮௰)

சொல்வான்தேவியுடசித்துவொன்று தோணவேசிறப்புமிகநடத்திவைப்பான், நல்லதொருசித்துகளிலனந்தமுண்டு நாடகத்திலாடுகிறபொருளிதாகும், விள்ளாதேபொருள்களெல்லாஞ்சொன்னேனையா வேதாந்தபதியில்மனம்நிறுத்தியாடு, புல்லர்தொழும்விருத்தியின்சித்துசொன்னேன் புகழ்பெரியசித்திரத்தின்சித்துகேளே. (௪௮௧)

சித்திரசித்து.

கேளப்பாசந்தனத்தின்மாத்தின்மேலே கீழ்மேலாய்வாழுறதோர்சிவந்தவவ்வால், நாளப்பாதினம்பார்த்துப்பிடித்துவந்து நல்லதொருகருவிநூற்பித்துவாங்கி, சூழப்பாஎரண்டத்தெண்ணெய்சேர்த்து சுருக்கானரவியில்வைக்கமெழுகாயிருக்கும், வாளப்பாபூரணமுமெழுகுஞ்சேர்க்க வளமையுள்ளகறுப்பாகிமையாய்ப்போடே. (௪௮௨)

மையானமையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து மனோன்மணியைத்தொழுதிறைஞ்சிவணக்கமாக, கையானனடுவிரலில்மையெடுத்து கருணைபெரும்பூரணத்தைக்கருத்தில்வைத்து, மெய்யானபாலருடநிமையில்தீற்றி மேடையெனவுப்பரிகைமேலேநின்று, ஐயாவேகண்டவதிசயங்கள்தன்னைஅன்பாகச்சொல்லுமென்றுகேளுகேளே (௪௮௩)

கேட்கையிலேரிஷபமதில்ஈஸ்வரனும்வாறார் கிருபையுடன்மயில்மீதில்கந்தர்வாறார், வாழ்க்கையுள்ளகருடன்மேல் விஷ்ணுவாரார்

வரிசையுள்ளகணபதியும்வாரார்வாரார், பார்க்கமிகப்பயமானஜனங்களாலும் பக்திபக்தியாய்வருகுதென்றுசொல்வான், மார்க்கமுடன்கண்கசக்கிப்பார்க்கப்பார்க்க மகத்தானஅதிசயங்கள்சொல்லுவானே.

வானென்றமூலைப்பாலால்கண்ணுடைந்து மார்க்கமுடன்பாருநீயேதுசொல்லி, ஊனென்றகண்டகுறைவொன்றுமில்லை உத்தமனேகண்கலக்கமானதம்பா, தேனென்றசித்திரத்தின்சித்துசொன்னேன் தெளிபரமனைதோர்க்குச்சித்தியாகும், மானென்றமனைமுடையாரதிந்துபாரு மகத்தானசிவசித்தின்சித்துகேளே. (௪௮௫)

சிவசித்சித்து.

கேளப்பாகவரிமான்செவியிலேதான் கிருபையுடன்களிபோலேதிரண்டிருக்குநஞ்சு, நாளப்பாநம்பலையின்சாரிலுண்டு நன்மையுடனதைஎடுத்துநாகஞ்சேர்த்து, கொளப்பாவாராமல்ரவியில்வைக்க கூர்மையுடனுருகிரெண்டுமையாயிருக்கும், வாளப்பாஜவ்வோலத்தயிலஞ்சேர்த்து வரிசையுடன்மத்தித்துச்சிமிழில்வையே. (௪௮௬)

தைத்ததொருமையெடுத்துதியானஞ்செய்து வளமையுடனீஸ்வரன்கோவில்வாசல், தைத்ததொருபடியதனிலெங்குந்தேய்த்து தயவாகஅதனருகேயிருந்துகொள்ளு, வுற்றுனைச்சேவிக்கநல்லவலதிலுள்ளேர்படிமிதித்துள்ளேசெல்வார், கைத்ததொருமைகால்பட்டபோது கனமெழும்பிக்கண்மயக்கமாகுந்தானே (௪௮௭)

தானென்றகண்மயக்கமாகியுள்ளே தான்சென்றுபார்த்தவிடமெங்குந்தானுந் தேமென்றாஸ்வரன்போற்கண்ணில்தோற்றுஞ் சிவசிவாவென்றுசொல்லிச்சேவிப்பார்கள், ஊனென்றகுருக்கள்வந்துயிங்கேவாரும் உருவானநிலையிருக்குதென்றுசொல்வான், வானென்றவடிவானலிங்கந்தானும்வைத்ததிங்கேயாரெனவேசொல்வான்பாரே (௪௮௮)

சொல்லெனவேயுங்களுக்குப்பயித்தியமோவென்பான் சுனைகெட்டகுருக்களைநீசொல்வதுபயித்தியம், நில்லடாவென்றெனவேயிருக்குஞ்சண்டை நிமைக்குமுன்னேமடிபிடியாய்வெளியில்வருவார்கள், கல்லானபடிதன்னேரால்தாண்டித்துக் கடக்கப்போய்சென்றவர்கள்கோயில்வருவார்கள், உல்லானகண்மயக்கந்தீர்ந்துநின்ற வுருவானயீஸ்வரனைச்சேவிப்பாரே, (௪௮௯)

அருணசித்து.

பாரப்பாசிவசித்தின்சித்துசொன்னேன் பண்பானஅருணசித்துபகரக்கேளு, காரப்பாஅரவினுடநஞ்சுபித்துங் கருவாகமத்தித்துரவில்வைத்து, நீரப்பாரெண்டுபத்துநாளைக்குள்ளே சிவசிவாவென்னசொல்வேன் கருவாயிருக்கும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்அந்கோலத்தால் அழுத்திமிகமத்திக்கமையாய்ப்போமே (௪௯௰)

மையானஅருணமையின்சித்துசொல்ல வையகத்திலொருவருண்டோமையுந்தாகேளு, பொய்யானமானிடர்க்குவிஷைகள்நீண்டி போரா

டித்திரியாமல்மயானஞ்செல்வர், கையாலேமையெடுத் தடக்கம்பண்ணிசாத்திருக்குஞ்ஜனங்களைக் அடக்கச்சொல்லி, மெய்யானமையெடுத்துக்கண்ணில்தீற்றி விசையாகத்தலையிலொருகுட்டுமேபோட்டே (௬௰௧)

போட்டவுடன்விஷயிறங்கியெழும்பிற்பான்புதுமைமெவகுபுதுமையென்றுபோற்றுவார்கள் கேட்டமுடனதுபத்தகாக்கென்று திசையிலுள்ளமானிடர்கள்தேடிக்காண்பார, காட்டமுடன்மாற்றமென்றமையைப்போட்டால் சற்குருவைக்காணமத்தேடுவார்கள், காட்டுகாய்மனிதனல்லசித்தனென்பார் சற்குருவேயென்றுசொல்லித்தப்புங்குவாரே (௬௰௨)

பருதிவிம்பச்சித்து,

தயங்காமலருணச்சித்துவிபரஞ்சொன்னேன் தயவானபரிதிவிம்பச்சித்துகேளு, மயங்காமல்சேர்வானத்தயிலஞ்செய்து மைந்தனேபீகானில்பதனமபண்ணி, தயங்காமலுருநூறுமாச்செய்துகொண்டு தன்மையுள்ளமாவதனில்தயிலஞ்சேர்த்து, முயங்காமலேங்கோலக்கருவுஞ்சேர்த்துமூர்க்கமுடன்பிசைந்துருட்டிபதனம்பண்ணே (௬௰௩)

பண்ணியதோர்மாவதனில்கழுகுபோலே பார்மீதிய்நோய்களுக்குப்பகர்ந்தாயானால், உன்னியதோர்நோய்திரும்வகையைக்கேளு ஒடுங்காதகுன்மமொடுமேகோதரங்கள், சென்னியிலேபற்றுகின்றகுலைரோகந் செவியடைப்பான்மூக்கடைப்பான்திரண்டவாய்வு, குன்னியதோர்குணமெல்லாங்குடிகெட்டோடுங் குணமானமாவிட்டபோக்குத்தானே, (௬௰௪)

மதிருபச்சித்து,

தானென்றபருதிவிம்பச்சித்துசொன்னேன் தயவானமதிருபச்சித்துகேளு; ஓமென்றஐவமத்துசமூலமப்பா வருமையுடன்கொண்டுவந்துகண்டமாக்கி; நமேன்றபாண்டமதிலிட்டுன்மத்தா கன்மையுடன்சவுக்காரங்கூட்டச்சேர்த்து, ஆமென்றுசெபித்துமேகுழித்தயிலம்வாங்கி அன்பானமேருதனில்பதனம்பண்ணே, (௬௰௫)

பண்ணியதோர்தயிலமதில்சேரும்வகைகேளு பரங்கானஅரிதாரங்கெந்தியோடு, உன்னியதோர்பாஷணம்கெவுரிதானும உரிமையுள்ளசரக்கைந்துந்தயிலத்தாலே, கன்னிகாமயேஸ்வரிக்குப்பூசைபண்ணி கலமதிலாட்டிநன்றாய்வழித்துக்கொண்டு, புண்ணியனேமுன்செய்தயிலத்தோடே புதுமையுடனரைத்ததனைக்கூட்டச்சேரே (௬௰௬)

சேர்த்துநன்றாய்ஐங்கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து திரமானபீங்கான்தான்தாழியுள்ளே, போற்றிநன்றாய்சேர்த்துவிமுகத்தில்வைக்க பூரணத்தின்கிருபையினால்தயிலந்தொட்டு, பார்த்துமிகமுடியாதுஐயாகேளு பார்தனிலேமனிதருக்குக்கொடுக்கும்போதே, சார்ந்துமிகக்கண்ணிலிட்டுப்பார்க்கும்போது கயிலாசமிதோவெனவேகருதுவாளே,

வாவென்றகாலிலிட்டுப்பார்க்கச்சொல்லு மதிகோடிஅவன்கண்ணில்மகிழ்ந்துகாணும், தேனென்றலாடமதில்பேட்டிப்பாரு சிவசிவா

வென்னசொல்வேன் மண்ணுமின்னும்; கோவென்றகுருவருளாசல் துலைதாரேறங் குருவானபாதந்தனுடவீவேதாளும், ஏனென்றுமே சுமடாபேய்பூதங்கள் என்னசெய்யுமென்மதியினுட இடம்புதாரே. ()

சருவருலச்சித்து.

தானவனுமின்னமொருசித்துகேளு தயவானமதிருபச்சித்துசொன்னேன், கோவருணாய்சருவருலச்சித்துசேருருகுவானபுலத்திபனே தேவதேவா, மானுனாஉமத்தமாள்ளாமொன்று வகையானகோரக்கர்மூலமொன்று, தேனுனையுண்டமொன்றுமிலவுப்பொன்று சிவசிவாகிவனுர்தம்வேம்புகூட்டே. (௬௰௯)

கூட்டுகொளையந்துமோரிடையாய்த்தானும் கூர்மையுடன்கண்டமதாய்நறுக்கிக்கொண்டு, நாட்டுவாய்பாண்டமதிலிட்டுநன்றாய் நன்மையுடன்குழித்தயிலநன்றாய்வாங்கி, தேட்டமுடன்சாதிக்காய்சாதிபத்திரிதிடமானதனமப்புகாத்தானும், தாட்டியாய்பொடித்துமல்லதயிலத்துட்டு தயங்காமல்ரவிமுகத்தில்வைத்துப்போற்றே. (௭௰)

போற்றுவதுமீங்கானில்தானிதன்னில் புதுமையுடன்வைத்துநல்லகுருவைப்போற்றி, சாற்றுவதுபூரணத்தைத்தியானம்பண்ணி தயவாகக்குளிகைஎடுத்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய்தான்திறந்துபதியைபோற்றி பூரணத்தைநோக்கிக்கொண்டாயானால், மாற்றமுள்ளவருப்பேதம்வகையாய்த்தோற்றும் மாநிலத்தில்வெகுபுதுமைமனதிற்காரனே. (௭௰௧)

மோகினிசித்து.

கானவேசருவருலசித்துசொன்னேன் கருணைபெறமோகினியின்சித்துகேளு, பேணவேஆவாரைசமூலங்கொண்டு பிரியமுடனுலர்த்தியதுகண்டமாக்கி, தோணவேபாண்டமதிலிட்டுநல்லசருக்காரைகாரமுடன்சாரம்போட்டு, ஊணவேகல்லுப்புச்சுத்தும்போடு, வுடனேசேர்த்துக்குழித்தயிலம்வாங்குவாயே. (௭௰௨)

வாங்கியதோர்ஐங்கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து மைந்தனேபீங்கான்தன்பாணிதன்னில், பாங்கானபுழுகுடனேசவாதுசேர்த்து பதிவானதயிலமதில் சேர்த்துக்கொண்டு, நீங்கிலாகுருபதத்தைத் தொழுதுபோற்றி சிவசிவாரவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு, ஆங்கவனேதயிலமதுஇதுநல்லஆகாராமாசமென்னசொல்லப்போமே. (௭௰௩)

வாசமுளமையெடுத்துத்திபானஞ்செய்து மைந்தனேலாடமதில்திலதம்போட்டு, நேசமுளாணக்களத்தில்போறுயானால் நின்றவர்கள்எல்லோருங்குருவேயென்று, பாக்குமுடன்வணங்கிவணக்கஞ்செய்துபருவமுடன்புத்திகள்தான்கேட்பாரையா, சோகமுளபலருக்குமேமோகஞ்செய்வார் சூடியானசத்துருவும்வசியமாமே. (௭௰௪)

விரோதமயச்சித்து.

ஆமப்பாமோகினியாஞ்சித்துசொன்னேன் அன்பில்லாவிரோதமயச்சித்துகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்குதிரையுடகுளம்புநன்றுக

எடுத்துவைத்துஅதையுஞ்சேர்த்து, தாமப்பாபாண்டமதில்குழித்தயிலம் வாங்கி தயவாகவேபிங்கானில்பதனம்பண்ணி, வாயப்பாஐங்கோலங்கொஞ்சம்விட்டு மைந்தனேவிழுகத்திலேவைத்துப்பாரே. (௩௱௫)

பாரப்பாதயிலமதுமைபோலாகும்பக்குவமாய்தயிலமதைபதனம்பண்ணி, ஆரப்பாஅறிவார்கள்மையைத்தொட்டு அரகராலலாடத்தில்போட்டாயானால் காமப்பால்விழகத்தில்மருவும்பெண்கள் சசப்பா மேனிவிருப்பக்காணுங்காணும், சேரப்பாமையினுடவீரந்தன்னைஜெகத்தோர்க்குச்சொல்லாதேதெளிந்துகாணே. (௩௱௬)

விதுர்தாசச்சித்து.

காணவேவிரோதமயச்சித்துசொன்னேன் கருவானவிதுர்தாசச்சித்துகேளு, பேணவேசிவன்வேம்புசமூலங்கொண்டு பிரமுவேநோக்கியதில்வகையைச்சொல்வேன், தோணவேஅண்டமொன்றுமிண்டக்கூட்டிசருக்காகப்பாண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு, காணவேகுழித்தயிலம்வாங்குநன்மையுள்ளதயிலமதில்வகையைக்கேளே. (௩௱௭)

வகையென்னகற்பூரச்சுன்னம்போடுமத்தித்துவிழுகத்திலவைத்துப்போற்றி, இகையாதேதயிலமதுகாவில்தீற்றி செப்பக்கேள்தின்பண்டமெல்லாந்தின்க, நகைபாதேதின்னதெல்லாமினிக்கும்பாரு நன்மையுள்ளசலங்களெல்லாமமுர்தமாகும், பகையானபகைகளெல்லாந்தன்மையாகும் பக்குவமாயிக்கருவைப்பகரொண்ணாதே. (௩௱௮)

காருபச்சித்து.

ஒண்ணானவிதுர்தாசச்சித்தேசொன்னேன்- உத்தமனேகாருபச்சித்துகேளு, கண்ணானகருநெல்லிப்பட்டைவாங்கி- சருவானஆவாரைப்பட்டைகூட்டி, விண்ணானஅடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து-விசையாகப்பாண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு பண்ணானகுழித்தயிலம்பதமாய்வாங்கிபக்குவமாய்ப்பிங்கானில்பதனம்பண்ணே. (௩௱௯)

பதனமுள்ளதயிலமதில்வகையைக்கேளு - பக்குவமாய்புழுகுடனேசவ்வாதுகூட்டி, விதனமில்லாதயிலமதைநாவில்தீற்றி - வேண்டியதோர்பதார்த்தமெல்லாந்தின்றாயானால், அதனமாய்புளிப்பாகுமப்பாசொன்னேன்-அதிகஇனிப்பானதும்புளிப்பாய்ப்போகும், இதமானதயிலமப்பாபதனம்பண்ணி-இந்திரசாலத்தொழிலையிம்பிடாயே. ()

அன்புகிலைச்சித்து.

இயம்பியேகாருபச்சித்துசொன்னேன்- இன்பமுள்ளஅன்புகிலைச்சித்துகேளு, கயம்பியதோர்கஞ்சாவின்வித்துவாங்கி- நன்றானமதனப்பூநாலுக்கொன்று, செயம்பெறவேம்த்தினுடவித்துநேராய்- செப்புகிறேனசாதிக்காய்பத்துக்கொன்று,மயம்பெறவேஅண்டம்ரண்டுபின்டம்ஒன்று மகத்தானகற்பூரம்பத்துக்கொள்றே, (௩௱௰௧)

ஒன்றாகக்கூட்டியதோர்சரக்குக்கெல்லாம் உடன்சேருகருவாயினப்பட்டைதன்னை, நன்றானபாண்டமதிலிட்டுநன்றாய்க்காயகினையத்தொ

ழுதாகுழித்தயிலம்வாங்கி, குன்றாதஐங்கோலத்தயிலம்நேராய் குப்பிதனிலேயடைத்துப்பதனம்பண்ணி, மன்றாதநிலைகடுசையாயிக்கன்மனதினுடசெயலறிந்துதயிலங்கொள்ளே. (௩௱௰௨)

கொள்ளுவதாக்குள்ளாகஉடைக்காணுங் குறிப்பானஅண்டமதிலன்புகிற்கும், விள்ளுறத்துச்சொடுமையில்லைஉண்டபர்கூறு வேதாந்தவேதமட்டாவிமலன்காணுன், சேரவிலுகிறசொற்களெல்லாம்வேதமப்பா துன்பமற்றபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு, நல்லுறவையிநால்பன்னிரண்டுநாழுநன்மையுடன்பார்த்தவர்க்கெல்லாஞ்சித்தே. (௩௱௰௩)

விசையபாச்சித்து.

சித்தானஅன்புகிலைசித்துசொன்னேன் சிவசிவாவிசையபாச்சித்துகேளு,முத்தானஐங்கோலத்தயிலம்வாங்கி மூதண்டபூரணமுங்கூடச்சேர்த்து, வித்தானமிளகுவித்துதயிலங்கூட்டிவிசையானவிழுகத்திலவைத்துப்போற்றி, பற்றானதயிலமதைப்பதனம்பண்ணு பரமானதயிலத்தின்வகையைக்கேளே. (௩௱௰௪)

கேளப்பாதயிலமதைவிரலில்தொட்டுசிறுபையுடனேதைத்தேய்த்துமோய்ந்துபாரு, வேளப்பாஎரித்தநெற்றிச்சுடரேதோன்றுவிறைவுடனேகடுகளவுகொண்டாயானால், கோளப்பாஒன்றுமிலைவுருவுகாணுகூர்மையுடன்பார்ப்பவர்க்குதிபம்போலாம் ஆளப்பாமனுக்கோடிகாலில்வீழ்ந்துஅன்பாகக்கருக்கேட்பார்சொல்லிடாதே. ()

தேடினேனென்றசொல்லைக்கேட்டபோதே இரும்பவனும்பணிந்துமிகஐயாவென்று, நாடியேபொருள்கோடியீந்துநல்லநன்மையுள்ளநூல்குறையைத்தீருமென்பான், வாடியேசொன்னதினால்தாலிமார்க்கமைந்தனேயெடுத்தவனைக்குறையைத்தீரு. பாடிகள்போலமனதானால்குறைதீர்க்கவேண்டாம்பாவமென்னஅற்பகுணம்பகுத்தறியும்பாரே. (௩௱௰௭)

பாரப்பாமனமறிந்துகுணமறிந்துபேசி பசிதாகந்தானறிந்துஈவருண்டோ, ஆரப்பாகோடியிலேயொருவனுண்டு அவன்மனதிற்சவடறிந்துகருவறிந்துகொண்டு, சேரப்பாஅச்சிஷனிணக்கமானால் தேட்டமென்னஎவலிட்டம்பொருள்தான்சிக்கும், கோரப்பாவெகுகோடிசித்துதானுங் கொண்டாடியவன்குருவாய்குறித்துக்கொள்ளே. ()

குருவென்னஅன்னமதுகொடுப்போனுசான் குணமானதந்தைதாயவனேயாகும், உருவானகுலதெய்வமவனேயாகும் உறுமொன்றுமதோற்றுதபரமேயாகும், திருவானலட்சுமியுமவனேயாகும் கேட்டமூன்றபலருசியுமவனேயாகும், தருவானதருக்களெல்லாமவனேயாகும் சதகோடிமந்திரமுமவன்தான்பாரே. (௩௱௰௯)

செயருபச்சித்து.

பாரப்பாவிசையபாச்சித்துசொன்னேன் பாங்கானசெயருபச்சித்துகேளு, ஆரப்பாஅறிவார்களண்டங்காக்கை அன்பாகஅதினுட

யமுட்டைதானும், நேரப்பாஅமுதமுள்ளகிலத்திற்றானும்நீமகனேநி லதயிட்டுப்பார்த்தாயானால்காரப்பாகருநிறம்போல்முட்டைதோன்று ங்கருவானமுட்டைதனைக்கருவாய்வாங்கே. (௫௨௰)

வாங்கியதோர்முட்டைதனையுடைத்துப்பாரு மகத்தானநீரப்பா என்னசொல்வேன், தாங்கியதோர்சொல்லாந்தயிலமப்பா தடிப்பான பிக்காளில்பதனம்பண்ணி, ஓங்கியதோரவிமுகத்திலவைத்துப்பாரு ஓகோகோதயிலமதுஎன்னசொல்வேன், இங்கிலாத்தயிலமதில்கோடி வித்தைதசித்துமிகஆடினதோர்செயலைக்கேளே. (௫௨௧)

கேளப்பாபுலத்தியனேஐயாஐயா கெடியானதயிலமதில் வகைக ளைக்கேளு, சோளப்பாஒன்றுமில்லைகண்ணாடிதன்னில் குணமான விமதியுங்காந்தியுண்டு, ஆளப்பார்சந்திரசூரியகாந்தத்தில் அப்பனேக ண்ணாடியுண்டுவண்டு, காளப்பாகாளிங்கன்கண்ணாடித்தாக்கி நன்மையு ளத்தயிலமதில்பூசிப்பாரே. (௫௨௨)

பாரப்பாசூரியகாந்தத்தைப்பார்க்கில்பலவாகநினைத்தெலாந்தன் னிற்றோன்று, நேரப்பாபார்த்துவிடுசந்திரகாந்தத்தை நேர்மையுளசி வதலங்கள்கண்ணிற்காணும் காரப்பாரெண்டுகண்ணாடிக்குள்ளேகார ணமாங்கோடிவித்தையதனிற்காணும், கூரப்பாவிதந்தனைஎன்னவென் றுகேட்டால் கூர்மையுளபுலத்தியனேஇன்னங்கேளே. (௫௨௩)

கேளப்பாகூடாரமொன்றுபோட்டு கெடியானவிகாந்தமதனுள்ளே வைத்து, கோளப்பாவாராமல்திரையொன்றிட்டு கூட்டமதில்வசுநாலி ன்றுகூடவென்று, ஆளப்பாஇதுக்குள்ளேயில்லைநீப்பாரு அப்பா னதிபமுடன்சோடசும்பாரு, தாலப்பாதிரைவாங்கியுள்ளே பாரு கொடிக்குமுவேசாம்பசிவன்தெரிசனையேகாணும். (௫௨௪)

காணுமடாநினைத்தவண்ணமெல்லாங்காணும் காத்துநின்றசௌ ங்களைப்பார்ப்பார், தோணுமடாவெகுகோடிசித்துதானுந்தோ ன்றுதுதோணுமடாவென்னசொல்வேன், பேணிவாய்திரைபோட்டுவிடு நாகேளுபிரியமுடன்ரவிகாந்தமப்பால்வைத்து, ஆணுவாயமதிகாந் தந்தன்னைவைத்துவுக்கமேனிரைநீக்கிப்பார்க்கச்சொல்லே. (௫௨௫)

சொன்னவுடனேவேரும்பார்ப்பாரப்பாசருநிருனைபார்த்தது வுங்களைப்போலாகும், நன்னயமாய்நின்றவர்களெல்லோருமப்பா நகை. தவிக்ககிதையதைகண்டுகண்டு, வன்மையின்னாதுசொல்லுகிறே னிக்கிசாலம் உருடையுள்ளபுலத்தியனேநன்றாய்க்கேளு, தன்னை யென்றுபேரிதுதாலெல்லாஞ்சித்து தயவிலாச்சிஷைநீதன்றாக ளோ. (௫௨௬)

மதனகேளிசித்து.

கள்ளாமல்செயருபசித்துசொல்வேன் தயவானமதனகேளிசி த்துகேளு, விள்ளாமல்முன்சொன்னஅண்டங்காக்கை விசலாவமுட் டையுடதயிலந்தன்னில், கல்லானரசமதனில்சேர்த்துப்பாருநன்மை யுள்ளதயிலரசமொன்றாய்ப்போகுஞ், சொல்லாமல்முன்சொன்னரவி காந்தமதில்சருக்குமுடன்தடவிநன்றாய்ப்பாருபாரே. (௫௨௭)

நன்றாகப்பார்க்கையிலேயுருக்கள்பேதம் நளினமுடன்ஒழுங்காயே தோ தோசன்னமடம்பிமிர்நின்றுதஅனுககளெல்லாமெரிந்துபோலே குளா யாமல்தோணுமடாகுறியாயப்பாரு, அண்டர்வெருண்டுசந்த்ரவிகந் தவிரைக்கண்ணே அனுவேமிர்ரவதநிலடக்கம்பண்ணியபோடானபெ ண்களுடனனுபவித்தாக்கப்பிரியமுடனமேரம்பெண்மணங்கொள்ளுமே. ()

ஆறுநினுல்லிந்தநுநிக்கும்பர்மேயுருநீ மந்திரமுந்தப்பண்ணத ன்மிழுவெய்ருல், குழியான்புவியிலெனுவனேவகண்டேல், நியப்ப ளிக்குதுசாம்சலவென்னசொல்லேன், தருவனின்தருசித்துமயிலே போலுந்தம்பனதிடமப்புத்மைமன்னுச்சாற்றவேண்டாம், சிந்நுரனமதனி தேனிச்சித்துசொஞ்னேன் சிவசிவாதும்பிவசச்சித்துகேளே. (௫௨௯)

தும்பிவனச்சித்து.

சித்தென்னகருவிடையுஞ்சொல்லப்போமோ செயமானசங்கே சத்தயிலந்துள்ளே, வித்தென்னஅரிதாரம்விரகம்ரெண்டும் வேணு டியேதயிலத்தால்நன்றாயாட்டி; பதிதன்னிம்நிகாந்தந்தன்னில்தேய் த்து பக்குவமாய்கண்ணாடிபார்க்கும்போது, கொத்தானதுனையுஞ்சிப ந்தியாக.கோடானகோடியதுதோற்றும்பாரே. (௫௩௰)

பரிநகுலச்சித்து.

பாரப்பாதும்பிவனச்சித்துசொன்னேன் பாங்கான்பரிநகுலச்சி த்துகேளு, நேரப்பாசஞ்சேர்ந்ததயிலந்தன்னில் நினைவாகவீரமுட ன்பூரஞ்சேர்த்து, காரப்பாகலவத்திலநன்றாயாட்டி கனக்சவொவிகா ந்தந்தன்னிற்பூசி, சேரப்பாமருபுறத்தில்முலைப்பால்பூசி சிறப்பாகநீ பார்க்கத்தோணுங்கேளே. (௫௩௧)

கேளப்பாகண்ணாடிபார்க்கும்போது கெம்பீரமானஅரிஅனந்த ங்கோடி, கோளப்பாவாராமல்கண்ணிற்காணுங்குறியாகப்பார்க்கவெகு சித்துண்டாகும், காளப்பாகாழிகைக்குள்ளந்தஞ்சித்துநன்மையுடனு டவென்றுவின்னங்கேளு, நீளப்பாதன்னிலொருசித்துகேளு நிச்சய மாய்ரசஞ்சேர்ந்ததயிலம்வாங்கே. (௫௩௨)

கரிபரியாஞ்சித்து.

வாங்காமல்கரிபரியாஞ்சித்துசொல்வேன் வணக்கமுடன்வாங்கி னதோர்தயிலந்தன்னில், இங்கிலாப்புழுகொடுசெவ்வாதுசேர்த்து சிவ சிவாமத்தித்தாசிகண்ணாடி; பாங்காகபரிகரியையப்பாருப்பாரு பறக் கிறதோர்குதிரையைப்போல்கண்ணில்காணும், ஏங்காமலின்னமொ ருசித்துசொல்வேன் என்மகனேவகாரமயச்சித்துதானே. (௫௩௩)

வகாரமயச்சித்து.

சித்தென்னரசஞ்சேர்ந்ததயிலம்வாங்கி செம்மையுள்ளலிங்கத்தை யாட்டிக்கொண்டு, முத்தானமதிகாந்தந்தன்னில்தேய்த்து மூர்க்கமு ள்ளசமுத்திரத்தைப்பார்த்தாயானால், வித்தானமஞ்சங்கள்விதவிதமா ய்த்தோற்றும் வெகுதூரம்சமுத்திரந்தான்விரிவாய்த்தோன்றும், பந் தாசையாகநீர்த்தாயானால் பலகோடிசிவசெந்தைக்காணலாமே. ()

காணலாங்கண்கொள்ளாக்காட்சியெல்லாங் கருவதிபாமானிடர்க்குகருத்தங்கேது, தோணவேசற்குருவையறிந்தாயானால் சொல்லுலகிலவன்சுத்தயோகியாகும், பேணவாமிச்சடலம்பிலத்துப்போகும்பிலத்தபுத்தியறிவினால்பேணிப்பாரு, பூணலாஞ்செகசாலமின்னங்கேளு புத்தியுளபுலத்தியனேபொறுண்டயோனே, (ருகூரு)

சாத்துவிதச்சித்து.

பொறுமையுள்ளபுலத்தியனேஐயாகேளு புத்தியுளவகாரமயச்சித்துசொன்னேன், வறுமையெல்லாந்தான்கற்றஞ்சாத்துவிதச்சித்துவகையறியச்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, கருமையுள்ளகரும்பூனைஉச்சிவெள்ளை கண்கள்ரெண்டும்பச்சையடாமெத்தவுண்டு, வரிசையுடன்கொண்டுவந்துபிடித்துவாங்கி உள்ளதெல்லாந்தயிலமதாய்வடித்துக்கொள்ளே. (ருகூசு)

கொண்டதொருதயிலமதில்பித்துசேர்க்க சீர்மையுடன்சிவந்துமிகப்பச்சையாகும், விண்டதொருதயிலமதைப்பரணிதன்னில் வெகுதாகமோகமதாய்பதனம்பண்ணி, அண்டர்தொழுமைபதனைக்கையால்தொட்டு அனலெழும்பத்தேய்த்துநல்லதனைபூவாங்கி, துண்டுதுண்டாய்கசக்கிபிழிந்தாயானால் துலையாதசலமெல்லாம்ரெத்தமாமே.

தாம்பரத்தின்சித்து.

ஆமப்பாசாத்துவிதச்சித்துசொன்னேன் அருள்பெருகுந்தாம்பிரத்தின்சித்துகேளு, காமப்பாசொல்லுகிறேன்மாதியர்தம் கலவிணையால் தயிலமதையிறக்கிக்கொண்டு, தாமப்பாவிரனைத்தான் தயிலத்தாலேதானரைத்துதயிலமதைக்குழப்பிக்கொண்டு போமப்பாரவியிலகைக்கவிரனுடன்ஜீவன்புதுமையதாய்தயிலமதுசிவந்துபோமே (ருகூஅ)

சிவந்ததொருதயிலமதைப்பதனம்பண்ணி சிவசிவா தூரிதகிறந்தயிலமுட்டி, சிவந்ததொருசீலையிலேதயிலமுட்டி தீபமதுதான்பொருத்திவிளக்கிற்போட்டு, சிவந்ததொருதாம்பிரத்தின்கிண்ணத்துள்ளேதீபம்வைத்துத்தானுகத்தீபமேற்றி, பவந்தவிழத்தண்ணீரில்துவைத்துப்பாரு பார்க்கையிலேதங்கநிறமதிகந்தானே. (ருகூகூ

தானப்பாபுளித்தசலந்தன்னிற்போட்டால் தப்பாமல்தாம்பிரம்போலிருக்குமப்பா, வீணப்பாஅல்லவிதுஇத்தவித்தை வேந்தரெனுமராசரிடம்விளையாட்டாகுங்கோணப்பாகுருவருளால்விளங்கவித்தைகுணமானபுலத்தியனேசேர்ந்துபாரு, பேணம்பாதவசுகளைவிட்டிட்டேதே பேணிப்பார்சித்துவித்தையனந்தமாமே. (ருஎய)

ஜலபேதிசித்து.

ஆமப்பாதாம்பிரத்தின்சித்துசொன்னேன் அன்பாளஜலபேதித்துகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறேஞ்சாரந்தன்னி னல்லகன்னந்தன்னில்விட்டுப்பனியில்வைக்க, தாமப்பாசொல்லுகிறேஞ்சலந்தானாக

நன்மையுளஜலமதனைவிங்கமாட்டி, காமப்பால்ஜலந்தனிலேயரைத்துக்கொண்டு கருவெடுத்துஆடுதற்குக்கருத்தைக்கேளே. (ருஎக)

கருத்தென்னசெம்புகளைச்சலத்தினுள்ளே காசினியோர்தானறியத்தோய்த்துக்கொண்டு, பெருத்ததொருநெருப்புதனில்காட்டினுக்கால் பிலமானசெம்பதுவும்வெள்ளிபோலாம், உருத்துடனேமோருதனில்துவைத்துகாட்டஉள்ளசெம்புபொய்யாது நிசந்தான்சொன்னேன்திருத்தமுள்ளராசரிடமாடும்வித்தை செப்பினேன்புலத்தியனேயுனக்காய்பாரே. (ருஎஉ)

பாரப்பாபன்னிரண்டுநூறுந்தானும் பன்னிரண்டுஆயிரந்தூச்சுருக்கமாகும், ஆரப்பாஅறிவார்களிச்சுருக்கந்தன்னை அறிந்தவர்கள்வெளிவிடாதடக்கஞ்செய்வார், நேரப்பாஇந்நூல்தனித்துபார்த்து தேர்ந்துமனதறிவிலேநிறைத்தைக்கண்டு, சாரப்பாகுருவினுடபாதந்தன்னில் சாரமிகசீக்கிரமிச்சித்துபாரே (ருஎங)

அசுவதியின்சித்து

சித்தானசலபேதிசித்துசொன்னேன் சிவாசிவாஅசுவதியின்சித்துகேளு, பித்தானபித்தப்பாகுதிரைப்பித்து பேணியேதானெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, முத்தானபோண்டத்தயிலஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுள்ளஅரிதாரக்குருவுஞ்சேர்த்து வித்தாரமாகவேரவியில்வைத்தால் விதமானமைபோக்குஞ்சொன்னார்தானே. (ருஎச)

தானென்றமைபெடுத்துதிலதம்போட்டு தப்பாமல்குருபதத்திற்சார்ந்துநின்றால்தேவென்றதன்முகந்தான்குதிரைமுகமாகுந்தெளிவாகப்பார்தம்தார்க்கப்படியேயாகும்வினைன்றவிண்பயல்களதிசயமாய்ப்பார்ப்பார் வித்தாரமாகவேதான்ரவியிலநின்று, கோனென்றஅமுதத்தால்திலதந்தேய்க்க குதிப்புடனேதன்முகமாய்க்காணுங்காணே.

சிங்கமுகச்சித்து.

காணவேஅசுபதியின்சித்துசொன்னேன் கருவானசிங்கமுகச்சித்துகேளு, பேணவேகடுவாயின்மண்டைவாங்கி பிலமாகக்கருவெடுத்துத்தயிலம்பண்ணி தேனைதயிலமதில்கடுவாய்மண்டை சிலதெடுத்துத்தானுரைத்துத்திலதம்போட்டால் நாணவேதன்முகந்தான்சிங்கமுகமாகும் கலமானசங்கருக்குஅதிசயமாம்பாரே. (ருஎரு)

ரிஷபமுகச்சித்து.

பாரப்பாசிங்கமுகச்சித்துசொன்னேன் பக்காளரிஷபமுகசித்துகேளு, காரப்பாகாட்டெருமையார்தான்காண்பார் கருவானகம்மலைவின்சாரிலுண்டு, தேரப்பாஅம்மலையில்சென்றுகாணுந் திடமாகக்காட்டெருமைபித்துவாங்கி, வீரப்பாசெய்யாமல்ஜங்கோலஞ்சேர்த்து விரும்பிபோரவிமுகத்திலைவைதடப்போற்றே. (ருஎசு)

போற்றப்பரமைபதனைத்திலதம்போட்டேபுதனையுடன்வெளியே
றி நின்றயானால், மாற்றப்பாதன்முகத்தான்கலைமுகமாகும் மாங்கலத்
திலமானிடர்க்குஅதிசயமாய்த்தோற்றும், காற்றப்பாரவியிலிகின்று
திலதமதையணிந்து கன்காண வெளியேயகின்றயானால், தேசத்தமு
ன்னதன்முகங்காண்முகந்தான்சமுமாய்த்தோறும் கருதிமுடிவாகதி
த்தச்சேதிதானே (௫௨௮)

சித்துமிகச்சித்து.

தானப்பாரிஷபமுகச்சித்துசொன்னேன் தப்பாமல்சித்துமிகச்
சித்துகேளு, தேனப்பாமுகமாற்றமுன்றுசித்துங் தெளிவானகருவை
டுத்துஅடக்கம்பண்ணி, வேணப்பாகூட்டாரந்தன்னில்நின்று வி[illegible]
மாய்சித்துகளொமாயியாம், பூரப்பாகாசன்வெகுசங்தோஷமாகி பூட்டு
வான்கனவரிசைபூட்டுவானே (௫௨௯)

பரம்பரச்சித்து.

வானென்றசித்துமிகச்சித்துசொன்னேன் வரிசையுளபரம்பரச்
சித்துகேளு, கோனென்றகரும்பூனைபிக்கெடுத்து குருவானபூரணத்
திலகுழைத்துக்கொண்டு, மேனென்றகண்ணிமையிலிட்டுப்பார்த்தா
ல் வெகுதூரம்பரவெளியாய்வெகுவாய்த்தோற்றுங், தேனென்றமயே
ந்திரமாஞ்சாதவித்தை செப்புமொழிதவராமல்பாருபாரே. (௫௩௰)

பஞ்சிகரணச்சித்து.

பார்க்கவேபரம்பரச்சித்துசொன்னேன் பஞ்சிகரணச்சித்தைப்
பகரக்கேளு, ஆர்க்கும்வெகுஅரிதானகாந்தமப்பா அதிஇரசகாந்தம்
வெகுஅருமையாகு, மார்க்கமதாயூசியுடகாந்தம்வாங்கி மைந்தனே
ஆக்காந்தம்பதனம்பண்ணி, சேர்க்கையதாய்வீடொன்றுதிட்டம்பண்
ணி தெரியாமல்முகட்டினிலேகட்டித்தூக்கி. (௫௩௧)

தூக்கியதோர்காந்தத்தின்னிர்கீழாகதுப்புரவாயிரும்பாலேபல
கைசெய்து, தாக்கியேயதின்மேலேயிருந்துகொண்டால் தப்பாமல்
காந்தியதுஇரும்பிற்பற்றி, நீக்கியேதரையைவிட்டுயர்த்தூக்கும் தி
னவாகவிருந்துசாலம்பண்ணு, பாக்கியமாய்கண்டவர்கள்வாய்வுஸ்த
ம்பம் பலித்தசித்தனிவனுகுமெனச்சொல்வாரே. (௫௩௨)

உத்திகருச்சித்து.

வாரானபஞ்சிகரணச்சித்துசொன்னேன் வன்மையுள்ளவுத்திக
ருச்சித்துகேளு, நேராகப்பட்டி[illegible]த்தொல்பண்ணி தினவாகஅ
திலிரும்பைப்பாச்சிக்கொண்[illegible]ராமக்காந்தத்தின்கீழாக சிறப்பா
கப்பட்டினயிவைத்[illegible]முகக்காந்தத்தின்காந்திசென்று கு
தியானபட்டையைதான்தூக்கும்பாரே. (௫௩௩)

உருமறைப்பு.

பாரப்பாவுத்திகருச் சித்துசொன்னேன் பண்பானவுருமறை
ப்புகருவைக்கேளு, சீரப்பாகன்னடிபோல்மரத்தால்செய்து திகாம

கஇரும்பாணிசிரசில்தாக்கி, நேரப்பாகாந்தங்கீழணைபதியைவைக்க
நேராகக்காந்தியதுதூக்குந்தூக்கும், காரப்பாபிள்ளையாரந்தரமின்றி
ற்க கண்டவர்களதிசயமாய்ப்பார்ப்பார்தானே. (௫௩௪)

வெற்றிமனச்சித்து.

தானென்றவுருமறைப்புசித்துசொன்னேன் தயவானவெற்றிமன
ச்சித்துகேளு, கானென்றஇரும்பினாலூசிபண்ணி கருவானஞ்சிதனை
ச்சிக்கில்போட்டு, வானென்றவட்டதனில்சிகுவைத்து வட்டுத்தார்தனி
ற்காந்தஞ்சுற்றிஞ்க்கால், ஊனென்றசிகதுவுங்கூடச்சுற்றும் உறுதியு
டன்பார்ப்போர்க்குக்கதைபோலாமே. (௫௩௫)

கதைபோலேயிந்திரமாஞ்சாலவித்தை கருவாகநிற்பவற்குஆறு
மாமே, விதையாதேசாலவித்தையார்க்குத்தோணும் விதைத்தபத்தா
னுக்குப்புத்தியோர்க்கு, புதையாகத்தூட்டிவிட்டசாசொன்னேன்
பொருளிதுவென்றிருப்பார்க்குப்பத்தியாகு, பதையாமல்மனதடக்கி
அறிவிற்சேர்ந்தால் பலிக்குமடாஆயிரத்திருனூறுமே. (௫௩௬)

ஆயிரத்துஇருநூறுமன்பினாலே அசைவற்றுநின்றதவமதியினா
லே, பாயிரந்திகைஞடேதான்பார்த்தால்மைந்தா பலிக்குமடாசாலவி
த்தையின்னங்கேளு, போயொருத்தர்மொழிகேட்கவேணுமோசொ
ல் புத்திமதிசென்றுரைப்புகலக்கேளு, தாயொருத்திச்சிறுடையுண்டோர்
க்கெல்லாஞ்சித்தி தானவனுகியிருக்கத்தனதாம்பாரே. (௫௩௭)

மதுரக்கேளிச்சித்து.

தனதாகவெற்றிமனச்சித்துசொன்னேன் சந்தோஷமதுரகேளி
ச்சித்துகேளு, மனதானபூரணமும்பின்கஞ்சாவு மதனப்புசாநிக்காய்
எக்ருங்கூட்டி, கனமானஐங்கோலந்தன்னுலாட்டி கடுகுபோலுருட்டி
புதுபதனம்பண்ணி, சினமானபுல்லுருக்குநாந்தால்மைந்தா சிவசிவா
அவனுடையகூத்தைப்பாரே. (௫௩௮)

கூத்தென்னஅவன்தேகமுள்ளமட்டுங் கொண்டாடித்தான்திரி
வானப்பாகேளு, மாற்றமென்றுசெயநீரைக்கொண்டால்மைந்தா மயக்
கமற்றுதன்காலையப்பால்காணும், ஏற்றமென்றமதுரக்கேளிச்சித்து
சொன்னேன் என்மகனேமனதடக்கிபாடுமாடு, சாற்றுமெனமாமோக
ச்சித்துகேளு தன்மையுள்ளபுலத்தியனேஅறிவுள்ளானே. (௫௩௯)

[illegible]ச்சித்து.

அறிவுள்ளபுலத்தியனே[illegible]லக்கேளு அன்பாகப்பானைதன்னில்
தண்ணீர்விட்டு, குறியானஅமுதுஎடுத்துக்கொண்டு [illegible]
பானைதனிலிரும்புபோட்டு, விரிவாகத்திறட்டியமுதுசெ[illegible]
றக்கெடுவிட்டிலபதியணைத்து, தரியாதகாந்திதனைமுக[illegible]
தயவானதேவிதனைப்போற்றுவாயே. (௫௪௰)

போற்றியதோர்பானைதனைகாந்திதூக்கும் புகழாகவென்[illegible]
திசயிப்பார், தேற்றியதோர்தேவிதான்பானை[illegible]செய்தவிதமென்
மக

சொல்வேன் றிறந்தானப்பா, நாற்றிசையுங்கண்டவட இந்தவித்தைதனை தாந்தமகிமைதனைசொல்லப்போமோ, புட்டியதோர்புட்டெல்லாஞ்சாலவித்தை புகலாதேதொருவருக்கும்புதுமைதானே. (ருகக)

அதிமோகச்சித்து.

புதுமையென்றமாமோகச்சித்துசொன்னேன் பொருந்திநின்றஅதிமோகச்சித்துகேளு, மெருவாகக்கவுறும்பைசாபக்கிர்த்தமென்னிரவிதனைத்தொழுதுவேரைவாங்கி மதுவானபாய்தனிலேநிலதம்போடுமைந்தனைகண்டவர்கள்மோகஞ்செய்வார், சதுவானசமாதினத்திலசென்றாயானால் தாகமுடனதிமோகமாவார்பாரே: (ருகஉ)

விதனம்வருஞ்சித்து.

பாரப்பாஅதிமோகச்சித்துசொன்னேன் பாதவிக்கவிதனம்வருஞ்சித்துகேளு, ஆரப்பாஅறிவார்களகிரிப்புண்டு அன்பாகத்தனைப்பறித்துமைந்தாகேளு, வீரப்பாசெய்துவுடன்கட்டையேற விரும்பிமணவிருப்பாகிவைராக்கியஞ்செய்வாள், சேரப்பாதனைப்பிடித்தேய்த்தாயானால் சேர்ந்துமிகஅழுதிடுவாள்பாருபாரே. (ருகங)

சாலசித்து.

பார்க்கவேவிதனம்வருஞ்சித்துசொன்னேன் பண்பானசாலசித்துமகிமைகேளுஎர்க்கவேவெள்ளம்பிசினிபொடியதாக்கி என்னசொல்வேன்குழியில்லாப்பலகைன்வைத்து, சேக்கையுடன்பலகையின்மேல்பொடியைத்தூவி திறமாகக்கால்களைத்துஅதுமேல்வைத்து மார்க்கமுடனடக்கவென்றால்சொல்லக்கேளு மைந்தனேவுலருமட்டும்நின்றுகொள்ளே. (ருகச)

நின்றுஅஷ்டகாசம்பண்ணிப்பசப்பிமைந்தா நிறைசயிலேசாலோடபலகையொட்டி, பன்றுதனில்கடனமதாய்நிற்கும்போது மைந்தனைபார்த்தவர்கள்புதுமையென்பார், நன்றாகன்றுகுழியில்லாப்பலகைமேலேநடக்கிறதுஅதிசயந்தானேயாவென்பார், வின்மிடாய்விளாம்பிசினிஅதிசயந்தான் விரிவாகஜலம்பட்டால்கழன்றுபோமே. ()

சலஸ்தம்பனசித்து.

போமப்பாசாலமென்றசித்துசொன்னேன் பூட்டுகிறேன்சலஸ்தம்பசித்துதானும், நாமப்பாசொல்லுகிறோம்வெண்புலித்தோலையாநன்மையுள்ளநம்மலையில்மெத்தவுண்டு, ஆமப்பாசொல்லுகிறோம்புலிதானென்பா அருமையுள்ளபுலியதுவுமானைக்கண்டால் ஓமப்பாஆங்காரமுள்ளடங்கி உறுமிக்கமாட்டாதுகுலத்தின்வாறே. (ருகரு)

வாறானஅப்புலியைமலைவேடரப்பா மாங்கிஷத்தினிச்சையதாய்தாயடிப்பாரப்பா, வீறுகமாங்கிஷத்திலுரிசைசொல்ல வேண்டிதேனதுக்குநிகரில்லையில்லை, நாறுதுபுழுக்காதுஎந்நாளுந்தான் நல்லதொருகெப்கட்டியாகுமப்பா, பாராமல்மலைவேடர்தோல்சதைவைத்து பக்குவமாய்சித்தருக்குஈவார்பாரே. (ருகஎ)

பாரப்பாஅத்தோலைப்பதனம்பண்ணி பக்குவமாய்சாலவித்தைபகரக்கேளு. நேரப்பாநிலையாதநீர்மேற்போட்டு நீயிருக்கஅமியாதுஆசனத்தின்வன்மை, தேரப்பாஅதிலிருந்துஅட்டகாசஞ் செப்பியேவிளையாடவிளையாட்டெல்லாம், ஆரப்பாஅறிவார்களிந்தவித்தை அதிகமாஞ்சலஸ்தம்பமதிகந்தானே. (ருகஅ)

அக்கினிஸ்தம்பனசித்து.

தானென்றசலஸ்தம்பசித்துசொன்னேன் தயவானஅக்கினியின்சித்துகேளு, பானென்றபானைதனில்சலத்தைக்காச்சி பார்க்கவொருச்சுடுகொண்டவெந்நீர்தன்னில், தேனென்றவெண்புலியின்சதைரசத்தைதேகமுழுதுங்கடவிவெந்நீர்விட்டால், வானென்றஅமுதத்தின்குளிர்ச்சியாகும் வையகத்தோரதிசயிக்குமார்க்கமன்றே. (ருகக)

மார்க்கமென்றஅக்கினியின்சித்துசொன்னேன் மாரணத்தின்சித்துநீமகிழ்ந்துகேளு, ஏர்க்கமுள்ளதேகமதில்குட்டநோவு இடுந்துகரைந்தெந்துபோம்புண்ணதாகும், பார்க்கரசங்கொட்டுநீதடவிப்பார்த்தால் பழுப்படைந்தபுண்களெல்லாம்பார்க்கப்பார்க்க, சேர்க்கையுடன்கைகளெல்லாமாறிநல்ல தேகவச்சிரகாயமாயாகும்பாரே. (ருஎ0)

பேதனத்தின்சித்து.

பாரப்பாமாரணத்தின்சித்துசொன்னேன் பண்பானபேதனத்தின்சித்துகேளு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்வெண்புலியின்னெய்யை அன்பானமவுனமுள்ளோரறிந்துசெய்வார், காரப்பாயாதுமொருவட்டகையில்வைத்து கப்பானபச்சிலைச்சார்வட்டகையில்வைத்து, சேரப்பாமஞ்சள்பால்வட்டகையில்வைத்து செய்யப்பாசாலவித்தைசொல்லக்கேளே. (ருஎக)

கேளப்பாவெண்புலிநெய்விரலில்தொட்டு செற்சிதமாய்கைதேய்த்துப்பாருபாரு, சேலப்பாபாலையள்ளிப்பார்க்கநல்ல சிவந்தசலம்போலாகும்பச்சிலைச்சார்தொட்டால், சாலப்பாபச்சிலைசார்பால்போலாகுஞ் சருவாங்கமஞ்சள்பால்நிலமாகும், கோளப்பாவாராதுஎந்தவகைச்சாறுங் குணமாகப்பேதிக்கும்நெய்யின்வளம்பாரே. (ருஎஉ)

வாடைச்சித்து.

வளமானபேதனத்தின்சித்துசொன்னேன் மகத்தானவாடையுடசித்துகேளு, நலமானநெய்யுடனேஆவிநெய்யும் கற்பூரகுங்குமத்துடனேரபனைசேர்த்து, குலமானகுருவிட்டுமெத்தித்தேதான் கூர்மையுடன்ரவியில்வைத்தால்வாடைவீசும், பிலமாகஅவனவனினைத்தபடிவாசம் பிசகாதுவாசிக்குமின்னங்கேளே. (ருஎங)

கனையாதசித்து.

இன்னமுநான்சொல்லுகிறேன்சித்துவித்தைஇதமாகவாடையுடசித்துசொன்னேன், மன்னவனேநனையாதசித்துதன்னை வழுத்துமெ

வைப்புலத்தியனைவளமாய்க்கேளுநன்னையமாய்வெண்புலிகெய்தன்னே டொக்கல்லில்நீர்த்துக்கோலங்கூட்டிச்சேர்த்து, தன்னையமாய்மேனி யெலாந்தடவியப்பா தயவாகவினையாடுஞ்சார்புகேளே. (௫௭௪)

கேளப்பாதண்ணீரில்முழுகிநல்ல தெற்சிதமாய்கரையேறினின் னப்பா, நீளப்பாமேனிதனிலொட்டாதப்பா நிச்சயமாம்மனையாதான் போலேகாணுந், சேலப்பாஇன்னமொருசேதிகேளு திறமாகமழை யிலேநடந்தாயானால், தூளப்பாபோலவுநீர்சிதறி அப்பால்தோயதுமே னிதனில்தண்ணீர்தானே. (௫௭௫)

வாய்வுஸ்தம்பனசித்து.

தானென்றஇத்தொழிலேஉலகத்தோர்கள் தயவாகக்கண்டுஅதிச யிப்பார்பாரு, கோனென்றபுலத்தியனேநன்னையாச்சித்து கூர்மையுடன் சொன்னேனுன்னினங்கேளு, வானென்றவாய்வுஸ்தம்பசித்துசேளு மார்க்கமுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாமைந்தா, விணென்றவெள்ள ரங்கம்பண்ணுதையா வேதமயமானதொருசித்துதானே. (௫௭௬)

தானென்றநாயுருவிவித்துதன்னை தன்மையினால்முலைப்பாலிலு ரைத்தும்மைந்தா, பானென்றபசும்பாலில்கரைத்துக்கொண்டு பாங்கா னஎட்டிவிரையுரைத்துக்கொண்டு, தேனென்றரியானித்துக்கொண் டாயாகில் செவ்வியாய்வயிறுபசிஎடுப்பதில்லை, நானென்றுஎத்தனைநா ளிருந்தாலுந்தானினமுடன்பசியாறுமைந்தாபாரே. (௫௭௭)

பாரப்பாபசியெழும்பவேணுமென்றால் பண்பாகச்சொல்லுகி றேன்மைந்தாகேளு, வீரப்பாஎழும்பியதோர்மஞ்சளிஞ்சி விரும்பி யேதின்றிடவேவேகக்கொண்டு, காரப்பாமூலஅக்கினியேநீறுங் கடு ம்பசிதானெடுக்குமடாகருவாய்பாரு, தோரப்பாமனந்தேறிகருவாய்ப் பார்த்தால் சித்துவித்தையனேகமுண்டுதெளிந்துகாணே. (௫௭௮)

விநோதவித்தைசித்து.

காணப்பாவாய்வுஸ்தம்பசித்துசொன்னேன் கருவானவிநோத வித்தைசித்துகேளு, பூணப்பாபொரிங்காரக்கட்டிவாங்கி பொங்காம ல்தான்பொரித்துஎடுத்துக்கொண்டு, ஊணப்பாகுரியனலண்டம்போ றசிவிஉண்மையுடன்தானெடுத்துகெற்சிதமேபண்ணி, காணப்பாமோ டிதான்முட்டையைத்தான்வைக்க தயங்காமலெடுத்தப்பாரென்று சொல்லே. (௫௭௯)

சொல்லியதோர்மணல்குவித்ததின்மேல்முட்டை தோணவே வைத்துநீபூவைச்சாத்தி, அள்ளியேதண்ணீரைஅதின்மேலூற்றி அ டங்கியேநாரங்கிடக்கான்முட்டையப்பாசொல்லி எதிராளியைப்போ யெடுக்கச்சொல்லி துடிதுடித்துஓடியவன்பார்த்துஏங்கி, புல்லியோரா ணமுற்றுமுன்பின்பார்த்துபோக்கறியான்மனந்தளர்ந்துஏங்குவானே

ஏங்கியிகிற்கையிலேநீதான்சென்று இயல்பானமுட்டையைய டக்கம்பண்ணி, ஆங்கிகொண்டேஎழும்பிஅந்தஸ்தான மன்பாய்நீ

போய்நின்று அடக்கஞ்செய்ய, திக்கிலாமுட்டையைத்தானெடுத்துக் காட்டி திராமாகநின்றுஅஷ்டகசம்பன்னி பாங்காகராசனிடத்திற்சென் றுல்மைந்தா பாரிலுள்ளோரதிசயிப்பார்பரிந்துகாரே. (௫௮௧)

இக்கோலச்சித்து.

காரப்பாவிநோதமயச்சித்துசொன்னேன் கலங்காமல்இக்கோல ச்சித்துகேளு, பாரப்பாகூடுகட்டிதூங்குஞ்சிட்டு பண்பாகப்பெண்சி ட்டுப்பிடித்துவைத்து, சீரப்பாமஞ்சள்நெச்செட்டைதானுஞ் செம்மை யுளஅடக்கமாய்செய்துகொண்டு, கூறப்பாஎலுமிச்சம்பழத்தைதக்க ட்டிகூடையினில்வைக்கிறேனெடுத்தப்பாரே. (௫௮௨)

பாரென்றுகூடையைகவிழ்த்துமுன்னேபழத்தைமுன்னேய டக்கம்பண்ணிசிட்டைவைத்து, காரென்றுதேவியைநீதொழுதுபோ ற்றிகட்டகப்போய்நின்றவனையெடுக்கச்சொல்லி, யேரென்றுபழந்தனை ப்போவென்றேதான், எல்லோருமேயறியச்சொல்லுமுன்னே, சே ரென்றுவோடியவன் பெட்டியைத்தான்திறப்பான் நின்றபிட்டுபறந் தோடிமயங்குவானே. (௫௮௩)

வானென்றபழம்பறந்துபோகுமுன்னே மக்களே அழைக்கிறே ன்பாரென்றுசொல்லி, தானென்றசபைசுற்றியோடிவந்து தப்பாமல் பாரெனவேபழத்தைக்காட்டி, தேனென்றசபைகளதிசயமாய்ப்பார்ப் பார் செகுவாயிரட்டானவித்தையப்பா, மானென்றஇக்கோலசித்துசொ ன்னேன் மகத்தானஅரவினுடசித்துகேளே. (௫௮௪)

அரவின்சித்து.

கேளடாநீதியுடன்சித்துவாங்கி கிருபையுள்ளஐங்கோலங்கூடச்சே ர்த்து மாளடாமத்தித்துச்சிமிழில்வைத்துமக்களே புற்றருகேநின்று கொண்டு, வேளடாஎரித்தமையைப்புறியில்தேய்த்து விசையாகநீயி ருக்கஅரவஞ்சேறி, வாளடாபோலவுமேஅரவம்நின்று மதியமயங்கியல குட்டியாடுந்தானே. (௫௮௫)

தானென்றஅரவுதன்னைக்கையால்பற்றி தான்பிடித்துராஜரிடஞ் சதிராயோடி, தேனென்றமுத்தமிட்டுஅமுதமீந்து சிறப்பாகஆட்டி வைத்தால்ராசனப்பேர், கோனென்றசித்தனிவனுகுமென்று குணமா கவெகுவரிசைகொடுப்பானப்போ, ஊனென்றமறப்புளமையத்திலக் மபோட்டுவுண்மையுடன்மறைந்துவிடுமைந்தாபாரே, (௫௮௬)

பாரப்பாமறைந்தவுடன்சபையெல்லோரும் பாங்கானஅதிசயந் தானென்றுசொல்வார், ஆரப்பாஅறிவார்கள்சித்துமார்க்கம் அதிசயித் துளவரோலேஅறியப்போமோ, சீரப்பாஅரவினுடசித்துசொன்னேன் செகசாலமனதியக்கச்சித்துகேளே, வாரப்பாமுற்றினதோர்தேத்தூ ரையவாங்கி வயணமதாய்தானுலர்த்துமைந்தாகேளே. (௫௮௭)

மன்திரியக்கச்சித்து.

கேளப்பாஒருமுடியைத்திருவிக்கொண்டு கெட்டியாயெலிபிடி,
துசொல்லக்கேளு, நாளப்பா தினம்பார்த்துமுடிக்குள்ளெலியை நவ்
றாகவைத்துமறு முடிநன்றாய்ப்பொருந்தி, சேலப்பாவுடைத்தவர்
தெரியாமல்தான் திறமாகவச்சிரத்திரன்பசையையூட்டி, சாலப்பாமகு
சன்தனையதின்மேல்பூசிசமர்த்தாகக்காயவைத்துஜாலம்பண்ணே (

சாலமென்னசபைகூடிநடுவேநின்று தயவாகத்தேங்காயைக்கை
யிலேந்தி கோலமென்னகூடகூடதேங்காயைப்பாருகூப்பிட்டாலோடிவெ
குசுற்றல்சுற்றும்; ஓலமென்றேதான்கூவிதேங்காயைவைத்து வொடி
விவிளையாடெனவேயுகந்துசொல்லே, தாலமென்றுபிற்கையிலேதே
ங்காய்க்குள்ளே தானிருந்தஎலிபிரண்டதாபத்தாலே. (௫௮௯)

தாபமென்றதேங்காய்தானுருண்டதாலே சபையில்நின்றமூட
ரெல்லாமதிசயமாய்பார்த்து, தாபமென்றதேங்காய்தான்மந்திரத்தின்
விசையால்நொடிக்குமுன்னேவெகுசுற்றாய்சுற்றுதப்பா, கோபமென்
றகொடுமையிலாப்புலத்தியனேஐயா கூறுகெட்டஎலியிருந்தகூறுசா
ணர், லாபமென்றுலாபம்வெகுதிதிகள்சேரும் ராச்சியத்தோரதிசயிப்
பார்கன்றாம்பாரே. (௫௯௰)

முத்துதிருஞ்சித்து.

பாரப்பாமறியகற்றுஞ்சித்துசொன்னேன் பண்பானமுத்துதிரு
ஞ்சித்துகேளு, காரப்பா குண்மணிபருப்பிறேடு கருவானஎட்டியு
டவித்துசேர்த்துசாரபபாமதனப்பூஅபின்கஞ்சாவுஞ்சமனாகஅஞ்சது
வுமொன்றாய்சேர்த்து, வீரப்பாசெய்யாமல்ஐங்கோலத்தால் வீரடங்
கமைபோலேஆட்டிவாங்கே. (௫௯௧)

வாங்கப்பாகருப்பிடித்துநாலுக்கொன்றுமைந்தனேகரைத்தவை
யும்பாகுசெய்து, சாங்கமாய்கரைத்தெதாருமருந்தைதப்பாயில் சமரச
மாய்கரைத்ததையுமடிப்பில்வைத்து, பாங்காகக்கிண்டிவரில்மெழுகு
போலே பக்குவமாய்தானெடுத்துபதனம்பண்ணி, தீக்கில்லாமெழுகு
தனில்பணவிடைான்கொண்டால்சிறப்பாகச்சிரித்தவனுமகிழுவானே

வானப்பாகெற்சிதங்களிட்டாப்போலேவலுவாகச்சிரிக்கையிலே
வாய்நோடும், தேனப்பாவென்னிலும்வாயைசப்பி நிலையாமல்சிரித்
திடுவானப்பாசொன்னேன், தானப்பாமுத்துதிருஞ்சித்துசொன்னே
ன் தன்மையுடன்தியெரியுஞ்சித்துகேளு, தோனப்பாசொல்லுகிறே
ன்புலத்தியனேஐயா தொடுமுன்னேதியெரியவகையைக்கேளே. ()

தியெரியுஞ்சித்து.

வகையானகெந்தகமுந்துடனுகுட்டி மகத்தானதிமுறுகப்பாஷா
ணஞ்சேர்த்து, தகையாமல்மூன்றுமொன்றாய்பொடித்துக்கொண்டு ச
மர்த்தாகப்பிங்காணில்பதனம்பண்ணி, பகையானபஞ்சுகளைக்குவித்

துச்சொண்டு பஞ்சதனிலப்பொடியைப்பணம்போற்றாவி, புகையா
னபுகையெழும்பி அப்பாசொன்னேன் - புகழிலவயம்பஞ்சில்பொறியெ
ரியுந்தானே. (௫௯௪)

தியழியுஞ்சித்து.

தானென்றதியெரியும்சித்துசொன்னேன் - தன்மையுடன்தியழி
யும்சித்துகேளு: கோனென்றதியெரியும்புதுமைமைந்தா குறிப்பாக
ப்பூரணைதைக்குவித்துப்பார்த்து, தானென்றஅசம்போக்கிதானென்
று தன்மையுடன்தொழுதுசலம்வாவென்றேதா, மோனென்றமோன
முடன்செபிக்கும்போதில் மூர்க்கமாதாய்மேகசலம்பொழியுந்தானே,

தானவனுயுந்நின்றுதியெரியும்போது தகைபடங்கமேசலமதியி
ற்சென்று, காணவலுவானதியெங்கேயென்று கனகசபையனைவோரு
ம்போற்றுவார்கள், தோனவலுவானதொருஇந்தவித்தைதனித்தருக்கு
மெய்துமடாருபஞ்சித்து, பூணவரிதானதொருசித்துசொன்னேன்புது
மையுடன்வழிநடக்கும்சித்துகேளே. (௫௯௬)

வழிநடக்குஞ்சித்து.

சித்தென்னசந்தனமும்பூரகூட்டி, சீக்கிரத்திலமுதம்விட்டுபு
மூருஞ்சேர்த்து முத்தானகிரதனிற்கரைத்துக்கொண்டு மூர்க்கமுள்
ளகல்லுப்படைஅரைத்துமைந்தாவி ஸ்தாரமாகவேங்காலிர்பூசி, விளை
யாகடக்குதற்குத்தகையோஇல்லை, மத்தானவிளையுரைத்துகாலில்
திற்றி மார்க்கமுடன்முதல்சொல்வகையைக்கேளே. (௫௯௭)

அடக்குமதிச்சித்து.

வகைஎன்னகொடிக்குமுன்னேஅண்டஞ்சுற்றி மார்க்கமுடனி
ருப்பிட்டதிற்காணலாகும்: தகையில்லாவழிநடக்குஞ்சித்துசொன்
னேன் தன்மையுடனடக்குமதிச்சித்துகேளு, நகையாமல்வளியையீ
யடக்கம்பண்ணி கல்லோரைத்தான்பணிந்துநன்மையாக, பகையிலா
ப்பூரணத்தைச்செபித்துக்கொண்டு பருதிமதிச்சுடரொளியைப்பற்
றுபற்றே (௫௯௮)

பற்றுவதுபூரணத்தைப்பற்றிநின்றால் பார்க்கின்றசித்துவித்தை
எல்லாந்தன்னுள், முற்றுமடையடக்கும்பூரணந்தானையாமூடருடன்
... சவாதிமிருக்காதப்பா, சித்துவித்தைசகலமுங்கையாடும்போதில் சிவ
... ண்மேயென்றுபோற்று, சுத்தமுள்ளமனதாலெல்லாஞ்சித்
... குறியிலாதமாவைக்கொண்டுபண்ணே. (௫௯௯)

பண்ணப்பாஅடக்குமதிசித்துசொன்னேன் பருத்தறிவாய்பன்
... நூறுக்குளே, விண்ணப்பாமன்னுமுதல்மண்ணும்விண்ணி
... தருளக்கெதிருண்டோவிளம்பக்கேளு, கண்ணப்பாஇந்தநூல்
... மைதகருவானஇந்திரமயேந்திரசாலம், மண்ணப்பாபொன்னு
... பூச்சுன்னம் மணிமந்திரஅவுஷதமும்வகைசொன்னேனே ()

சொன்னேனேஆயிரத்திருநூறுக்குள் தொகுகுறிபோல்குருமு
... வகையுஞ்சொன்னேன், மூன்னானகாவியத்திலசகலசித்து மூர்க்

கரூடன்பாடினநாலார்தான்காண்பார், கண்ணனபரிபாஷைஎல்லர்
தோற்றுங் கருவானகருக்களெல்லாங்காணுங்காணும் என்றனையின்;
நூல்கடினமாக இருக்குதென்றுசொல்லாதேயிருக்கிப்பாரே (கா௭
இருத்திமெள்ளப்பார்க்கையிலேஒளிதான்வீசும் என்னசொ

வேன்ஒளிமேலேவெளிதான்காணுங், கருக்களென்றகருக்களெல்லா
திலேகாணுஞ் சதாசிவமனோன்மணியுமிதிலேகாணுங்; குருக்களெ
றபராபரத்தின்குறியுங்தோன்றுங்குணமானசுண்டலியுமெந்திரேசா
ன், கருக்களென்றகருக்களெல்லாமிதனிற்றோன்றுங் கற்பூரதீபமன
க்காணுகாணே. (கா௨

ஞானமார்க்கம்.

காணுதற்குக்கருவானஞானமார்க்கஞ் சுருக்கமாகவேசொல்லுகி
ன்மைந்தாகேளு, பூணுதற்குச்சொல்லவில்லைஞயாம்பாருபொன்
டியிற்றாலுனுநாலியாதே,ஆணுதற்கு கருத்தாகக்கற்பக்கொண்டிவு
னமாயடிகடிவுன்முடிவைப்பார்த்துதோணுதற்குத்தோணுமடா
மார்க்கஞ்சுருதிமுடிவானபொருள்சொல்லுவேனே (கா

சொல்லுகிறேன்அஞ்செழுத்துஅஞ்சுமுகமானுல் சுருக்கான
ஆறுமுகமெங்கென்றுகேட்டால்வெல்லுவேன்புலத்தியனேசொல்லக்
கு வேதாந்தசுருதிமுடிவாறுதலமாகும், நல்லுறவாம்ரேசகபூரகமு
நின்ற நன்மையுடன் வீற்றிருக்குங்கும்பகமேயாகும், புல்லுறவா
ன்ற ஒளி மணிபோலாகும் புகழுநவமணிபோலும்நாதகுருவாமே.

நாதமென்றஅஞ்செழுத்துக்காதாரமான நடுவானபூரணந்தா
றெழுத்துமாகும், பேதமென்றேபேதமெல்லாமெழுக்கேயாகும்பிச
த்துஅஞ்செழுத்துமூன்றெழுத்துமாகும் கோதமென்றகுற்றமில்லா
ருமணியுமாகுங் குருவானமூலமணிகிரீடமாகும், வேதமென்றமல
கொழுந்தின்வாசமதுவாகும் வாசமுண்டுவாசமில்லாநேசமாமே,

நேசமுடனிருப்பவர்தான்மைந்தாமைந்தா நெறிபெற்றஆறுமு
மவரேகாண்பார், பாசமற்றபெரியோரும்பணிந்துநின்று பரமகுரு
வனொருஆறுமுகமாகும், வாசமுற்றநவக்கிரகத்தாதியானவலுவ
அனுக்கிரகமாறுமுகமப்பா(/) தேசியென்றசிவதலமுமாறுமுகமா
தெவிண்டதமதியமுதமாறுமுகமாமே. (கா

ஆமப்பாபூரணத்திணைப்பற்றி அப்பதியைக்காசிறுத்தி
ன்மேல்நின்றுநாமப்புமூலமென்றநாடிதன்னால் நளியாமல்சுழினை
றநாடிதன்னுல் தாமப்பாஅதில்பூட்டிரேசகமேபண்ணி தன்
ன்பூரகமாய்நின்றுகொண்டு, சோமப்பாபூரணத்தைக்கொண
ஞல் சிவசிவாஆறுமுகச்செயல்காண்பாயே. (கா

காணப்பா ஆதியந்தம்பொருளைத்தானுங் கருவாகத்தானை
னைவைப்பூற்றி, பூணப்பாஒருமனதாய்பூணுபூணுபுத்தியுடனு
ல்பொறிகள்தனுங் தாமப்பாதன்மயமாய் நின்றபொழுதன்னி

க்கசமுமட்சரமுர்த்தியேபோற்றுந், தேனப்பா அமுதமென்ற அமுதந்தே
ன் அக்-தெளிவான அமுதமுண்டுதெளிந்துபாரே. (கா௮

தெளிவானமனதநேர்க்கு இந்நால்வேணுந் [illegible] சிவயோகமாவதற்கு
இந்நால்வேணும், அறியாதவர்கள் துவிந்நால் வேணும்-அறிவானவுண்ர
க்கிந்நால்வேணும், அறியாவழியாகநடக்குமிந்நூல்வேணும் - வான்திப
கோசகுருக்களுக்கிந்நால்வேணும், வெளியானதானுக்கு இந்நால்வேணும்
நேசமனவினிமென்றேதானறைப்பாரே. (கா௯

பரப்ப பதியறிய இந்நால்வேணும் - பரயோகமென்பதற்குமவுனம
வேணும், சாப்பாசிவகவேணுமிந்நூல்வேணும் - [illegible] குருவைக்
காணவேணுஞ், சாம்பசிவமாகிநபதுமமாகிவேணுஞ் [illegible]
காட்டவேணும், ஆமப்ப அறிவாரைஞானமார்க்கம்- அப்பனே பூரணத்
தையமுத்திப்பாரே. (கா௰

பார்க்கையிலே அண்டபகிரண்டமெல்லாம் [illegible] பூரணத்திலுதித்
திலாதுமே, பார்க்கையிலேபூரணத்திலாருவிப்பாய்த்த-கற்பூரப்பிரகாசப்பதி
த்தசப்பிசையில், சேர்க்கையிலே [illegible] தெளிவாய்வாமாகா - சேருமடா
குரியனொளியப்பொருள், ஏற்றையுடன்அகாரமதிலுகாரந்தோன்றி-இன்
பமுள்ளமகாரமீசனிங்கே, (கா௰௧

காலாவிந்துவிலே அனந்தன்சோமன் [illegible] தோகியெல்கர
தரந்தான், மேலானவுகாரமதிறத்திப்பாடு வியாளியுஞ்சக்திமுதல்
உன்மனைதானப்பா, சேலானகருவிடம் [illegible] சேர்க்கையுள்ளஅனந்தை
மூந்தனுநகையோடு, காலான அநுதிசிறுநாதந்து [illegible]-கண்டேசிவசிவ
னைக்காட்டினேனே. (கா௰௨

ஆமப்பாசோடசத்தின்கலையுள்ளாகி-அருள்தியம்போச்சுற்றுக்கிறவு
கொண்டான், ஓமப்பாவுகாரந்தான்மின்போலமின்ன-மூலமென்றநாடியிலே
முழங்குமிதிரும், நாமப்பா அகாரந்தானிருதயத்துள்ளே - நாடியேஅக்கினி
[illegible]சிவிநக், தாமப்பா மகாரந்தான்கண்டத்துள்ளே - தயவானபதி
கொடிக்கிப்பாரே, (கா௰௩

காந்திபாய்விந்துவப்பாமின்போல்வீசி- கண்டமேல்அக்குலங்கால்க
டந்தாகானுந்து, சாந்தியாய்புருவமைநேர்ந்தசாலந்-சந்திரனபோல்வீசுமங்
குசம்புநாணுக், பாந்தியாய்தித்ததிருஅம்பமுக்கமாகியெ-பாரகைனேகற்
பூரத்தேகமாகுந், சேர்த்தபார்இதற்குமேல் அக்குலமூன்றுனல் செப்பு
றேன்சோடசத்தின்கலைகாணுமே- (கா௰௪

ஆமப்பாநசிபாரிலையப்பாமாமே- அதினேடசேர்ந்தாக்காலுங்க
ண்கேள், போமப்பாகத்தியஅதற்குமேலே-புருவமூஷ்முன்றுக்கிறதுடங்கா
யானுல், ஓமப்பாசந்திரமாணிக்கமேபோல் - ஒளிவீசுங்காலமதிவஜனிப்
பாரு, நாமப்பாசதாக்சடச்சிவதில்-நாடிவாய்மீன்கொடியொளிபோல்வாமே

ஒளியாகுமதித்தினாதனைகாக்கால்லைந்து-ஒருவிப்பாரிதுதிகிடம
பெரியப்பாருமா அறிபகதெபரிப்பரோடசவி - அதுகடந்து அவ
டு

குலம்காலப்பால்செல்ல, சுழியாதசத்திகலைசவிபோல்மின்னி - காணுமட
மாகாணிமாத்திரைதான்வைக்க, தளிர்ப்பாய்ந்தசுடர்போலேயுந்தன்தே
காணுகுஞ்சதிடியடிமருவிக்காணே. ௯௱௰

மருவியேஅக்குலம்கால்கடந்துபார்த்தால் - மைந்தனேவியாபினிய
கலைதானின்று, அருவியேஆதித்தனொளிபோல்வீசும்- அரைக்காணிமா
திரைதானங்கேநீயும், பாவியேபூசித்தாலுந்தன்தேகம- பானுவைப்போ
காந்தியதாய்ப்பத்திப்பாயும, மருவியேதோத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே-ம
தானசித்திமுத்திவருகுந்தானே. ௯௱௰

தானவுச்சிவெளிகடந்தப்பார்லே-சமனகலைதனதனக்துரவிபோல்மி
னும், மாணுமாத்திரைதான்கால்மாகாணி-மனக்கண்ணாலதனை கண்ணும
விப்பாரு. தேனுனதேகமப்பாஒளிபோல்காணும்-திரமாகவுன்மனையை
விப்பாரு, கோணுமாவிகோடிஒளிபோல்வீசும் - குணமாகஅரைக்கா
மாத்திரைதானுதே. ௯௱௰

ஓதப்பாஒளிபோலேயுந்தன்தேகம்-ஒன்றுபில்லைப்பிடித்தஇடம்வெ
யிமாய்ப்போகும், நாடப்பாஅண்டபகிரண்டமெல்லாம்- காடலாமீமாட
மனோகஞ்சித்தி, நீதப்பாஆகாரமாறில்லின்றால் நிலைத்துகடபாதேகம
கற்போல்காணும், வாதமப்பாபாக்கியமாம்வாசிமூலம்-வரைந்தாக்கால்ச
திக்குள்வழியுமாச்சே. ௯௱௰

ஆச்சப்பாஇதிலொன்றுதப்பிவிட்டால்- அகாரமெடுத்தசித்துவெ
மாய்ப்போகும், மாச்சப்பாபோகாதேமைந்தாசொன்னேன்-மந்திரந்தா
றிவார்மைந்தாகேளு, மூச்சப்பா நீங்காரமதனுச்சரித்து - மூட்டினால்தி
கோணமுனையுங்காணுவ, காச்சப்பாமணிக்குளிக்கமூட்டியாடும் - கச
வெயாண்டொன்றிலதுவுஞ்சித்தே. ௯௱௨

குருமுறை.

சித்திக்குங்குருமுறையைசொல்லக்கேளு- சிவாயமஅவ்வோடே
வுங்கூட்டி, முத்திக்குப்பாதையிதுமைந்தாசொன்னேன் - முனைநிலா
சுழிமுனையிலேமுத்திகண்டேன், சத்திக்குச்சவ்வுண்டுசித்தியாகி-சதாசி
மாயவ்வுண்செமைந்தப்பா, பத்திக்குமொழிபோலேஒன்றாய்காணும்-ப
க்குபெறஅஞ்செழுத்தால்பணிந்திடாயே. ௯௨

பணிந்திட்டஅஞ்செழுத்தால்மூன்றெழுத்தைப்பாரு - பாங்கான
டெழுத்தும்வாலைபாச்சு, கனிந்திட்டஎட்டெழுத்தால்மனத்தைப்பாரு-க
வாகைபம்புலிங்கம்கண்ணில்காணும், தனிந்திட்டஅஞ்செழுத்தைப்பிடி
துவாங்கி.தாயானவோரெழுத்தைத்தாக்கிப்பார்த்தால், அனிந்திட்டஅ
செழுத்துக்குயிரேதோன்றும்-அகாரவோரெழுத்தையார்காண்பாரே.

காணிதுளவாலுமூலஞட்சக்-காண்பவரேசிவயோகிசிவன்முத்த
தூணிதுவுலகத்தில்மாண்பரக்கைய-போக்கோடேயேதுதற்குப் பொ
னோக்கஞர். தோணிதுவாலுங்காணப்போமே-சுழிதிறந்துமேலா

டர்விட்டாற்போல், பேணிதுஎன்மகனேமனம்பேயாகும் பின்னறிந்து
ன்னறிந்துகுருவைக்காரே. ௯௨௨

காரப்பாசளங்கமன்றி சுழினைக்குள்ளே - கற்பூரதீபமதில்கருத்தே
ாகக, எறப்பாவாசிகொண்டுகலைத்தூண்டி- என்மக்காள் பாதாரங்கட
ப்பாலே, சேரப்பாசுழினைபற்றிவிட்டகலைக் - சேர்ந்தேதாணிகம்விட்டு
த்துக்குள்ளாய், நேரப்பாமனந்தனும்புநேரொட்டாது - நிலைத்தவனே
வயோகிதானபாரே. ௯௨௩

பாரப்பாவசியென்றும்யவசியென்றும் - பண்பாகச்சிவயவென்று
ன்றுதிரமாறு, சேரப்பாபிராணையமென்றதாக்கு சேர்ந்தேதான்சென்று
ந்திர்ந்தாயானல், ஆரப்பாவுன்தேகம்பொன்னிறம்போல்காணும் அர
ாஅமுதமதுசித்திப்பாயும், கூரப்பாபிராணையம்நேமமேயம், கூடியே
யாகத்திற்குறிகண்டேட. ௯௨௪

காட்டவேயோகத்திற்குறிகண்டு-கலமாகக்குமென்றநாதத்துன்
ள, கூட்டவேநமம்ஆயஎவமென்றேழு-குறிப்பாக உம்அபஓமென்றேத
ா, ஆட்டவேஅஷ்டசதிஎழுத்திதாச்சு-அஞ்செழுத்துமிதனுடே அ
ரமாறு, நீட்டவேஎட்டெட்டுந்தொழிலுமாமும்-நீநினைத்துகேட்டசெல்வ
தருகுந்தானே. ௯௨௫

தருகுமப்பாசிவவாலைஎழுத்துக்கூட்டி-தாக்கினலஷ்டகர்மந்தானையா
ம், வருகுமப்பாவாதசித்திகாயசித்தி- மகத்தானயோகசித்திஞானமெய்து
உருகுமப்ப நீங்காரமதனிற்பூட்டி-ஒருகோடி நாலகளிலேயொளித்தா
ருகுமப்பாசிவவாலைஎழுத்தைமாறி - பாடினார்சாத்திரங்கள் பார்த்து
தபே ௯௨௬

தோவேசத்திசிவமிர் நாலகடடுஞ்-செசத்திலேயிநாலபோலசெப்பா
தயா, சோவேஆயிரத்தெண்மலருக்குள்ளே-திறுதடாஅமுதமங்கே நீ
ன்கொள்ளு, கூறவென்றால்காலேதுடாகவக்கேது- கூடினால்வாசிசென்
றொளிபோற்காணும்-ஆரேவசொல்லிவிலைத்தேமஷடசித்து - அருளா
பூரணமுப்பூசைவிதிதானே. ௯௨௭

தானென்றதிட்சைவிதிசரக்குவைப்பு - தய்வானமெழுகுநீர்காரமெல்
ாம், தானென்றதயில்மொடுகதிருகற்கம-உரட்பானபற்பமொடுசெந்தூரன்
ள, கோவென்றஇந்திமயந்திரசாலங்- கோகரணங்கசகரணமப்பாகேளு,
ரனைத்தஆணவத்தாலிந்தநூலை - காட்டினேன்செகத்தோர்க்குக்காண்பி
ாதே. ௯௨௮

காணப்பாஇந்தநூல்கிட்டுவதுமருமை - கருவானிகண்டாக்காலுயிர்
ோல்காண்பான், வீணப்பாவென்றுநீமறதியாலே- வெருளிவிட்டுஇந்நூ
லைப்பேசவேண்டாம், ஊனப்பஆதியென்றுபரம்பொருண்டு-வுனைக்கழி
மசோத்திலுணிப்பார்த்து, தோணப்பாவென்றதொருஅமுதம்கொண்
டிரமானமவுனமதைக்காருமாரே. ௯௩௰

காரப்பாகுருபதத்திலருளைநோக்கி - சமைமென்றமூலமதிலேருந்து
கொண்டு, வீரப்பாசெய்பாமல் கும்பகத்தேநின்று விசையாக பூரகதாங்

ரேசகத்தைப்பண்ணு, சேப்பாவினுறகொண்டுதொட்டவிடமலைச்சக் - கே சரலவோசநத்தாலசைபுப்பாரு, ஆப்பா அறிவார்கள் கோவணத்தை- த்தப்பவேதொட்டவிடஞ்சுழிக்குமப்பாரே. ௬௬௧

செகரணம்.

பாப்பாசெகரணஞ்சொல்லக்கேளு - பக்கோனபூரணத்தைப்பற்றிக் கொண்டு, சேப்பாமூலமென்றகுழியைக்கட்டி - கோசரியாய்நிசுகத்தால் பூரகத்தைப்பற்றி, தோப்பா கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு-திறமாகவிலை கூடியவரைச்சுமப்பீர்களே. சேரப்பா செவிரெண்டுமரையும்பாரு- செப்பக்கே ள்செகரணமாகுந்தானே. ௬௬௨

தானென்றமந்திரமாஞ்சாலவித்தை தயவானகோசரணச்செகணம ப்பா மாவென்றசாலத்திலனைத்துஞ்சொன்னேன்-மகத்தானசித்துவித்தை யிலைகஞ்சொன்னேன், வலுவென கருவித்தை யினைஞ்சொனனேன்-உ ண்மையுள்ளகருமந்தனைக்கிச்சொன்னேன. தேனென்றசெயகீருந்திராவ கமுஞ்சொன்னேன்-செப்பமாமைபன்னிரண்டு நாறுக்குள்ளே. ௬௬௩

பன்னீரென்றிக்காரதமடையர்க்கு - பாலமென்றவசுக்கேசெய் வார்செய்வார், புண்ணியமேகவினையாலபோதமில்லார் - போதமில்லாப பாவிகள்தான்குடிலஞ்செய்வார், கண்ணிமைக்குள்குற்றமென்றகருத்தாய் க்காறு கண்டவெட்டபாவிகள்தானஞ்சமீதென்று. குண்ணியதோப்பா வமென்றகொடுமைசெய்வார்-குடிகெட்டசண்டாளர்தவக்குக்கேளே. ()

சத்துருமாரணம்.

கேளப்பாசத்துருமாரணத்தைச்சொல்லுவேன் - கெடியானகையப்பரி ஞாடலைக்கி, காளப்பாபதின்துமடிப்பதாக. தலைமயுடன்தான்மடிந்து ஆகின்றேறுகேளு. கேளப்ப ஐங்கோலமையால்மைந்தா - சிலகிவாசத்து குளிக்கோணைகட்டி கோளப்பா ஐங்காயமதனைமேற்பூசி- கொண்டைபோ லகாறிவனகபப்பாத்துடனே. ௬௬௫

பன்னியதோர்பத்துதனமையானருக்கிரன்பதியிருக்குமிடத்தனிலே குண்டஞ்செய்து. வன்னியேசிலை தன்னிற்சென்று - ஓமமைனர்குண்ட மதில்பதுமைவைத்து, சென்னியிலத்தானையல்காணம்பண்ணி-சிக்கிரத்தில் நிருவாணத்தடவேமைந்தா. தன்னிமையாலோடிவந்துசாப்பல்தன்னில்- தாவெபிரண்டுளமூந்திருந்துதம்பணமேசெய்யே. ௬௬௬

செய்யப்பாகுண்டமதில்கிட்டவந்து சிவயவென்றுதெற்குமுகமாதி ன்று, மையப்பாபவகிவென்றிருந்துமைந்தா - பக்குவமாய்வசியவென்று அவலைவைத்து, மையபபாவெண்டுவைகளுவால்மைந்தா-மகத்தான உன ஸ்மூட்டி மைக்காதியும், மெய்யப்பாமெய்யென்றதேசரியிலேஎய்யால்-மேன் பட்டிசியவென்று ஓமம்பண்ணே. ௬௬௭

ரில் காக்கபண்ணி-வீரப்பாசெய்யாமல் மைந்தாகேளு. வேண்டின கோமெலாக்கனைபபோலாகும்- ஆரப்பா அறிவார்கள்சிவயோகவாழ் அப்பவேபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௬௬௮

இன்னங்கேள்சிவயோகவாழ்க்கைதன்னை-இயல்பானயமதைமேரு வி. சொன்னதொருகயிலாசமேருதன்னில் - சுடர்கோடிகாதமியாய் விச, மன்னவனேகாந்திக்கபுறக்கைநின்று - மனோன்மணியின் னதனையென்னசொல்வேன், மின்னுதைஒளியில்ஒருமீன்றான்தோன்று னுவிபிலுண்மனைதைமேவிப்பாரே. ௬௬௯

சினவைப்பு.

பாரப்பாசாக்கிறுடவைப்புகேளு - பாருப்புதன்னுடனேகல்லுப்பும் ,வைரப்பப்பழச்சாறுதனிற்கூட்டி - உடன்சேர்த்து பாண்டத்தில் மூடி. காரப்பாகுழிவெட்டிஎருவைபபோட்டு-கருவானபாண்டமதை மேல்வைத்து, சேரப்பஎருபபோட்டுச் சமாதிவைத்தால் - திராமாக லத்தில்சினமாச்சே. ௬௭௦

பூரவைப்பு.

ஆச்சப்பாபூரத்தின்வைப்புகேளு-அகாசினமொடுநாதங்கூட்டி ாருத்திரிக்கஇடைதான்சேர்த்து-நினைவாகத்தான்பொடித்து ாச்சப்பா போகாமல்காய்தான்கூட்டி-முன்னவனைத்தான்பணிந்து க்கேற்றி, பாச்சப்பா கெல்லவிக்குப்பானைதன்னில் - பக்குவமாய்வை த்தபூரமாச்சே. ௬௭௧

ஆச்சப்பாபூரமதுகாரமென்பார் அன்பானசவுக்காரமுமென்பார். பபாரவிசேமென்பார்சித்தர்-கருவான அக்கினியின்கோத்திரமென்பா ச்சப்பாவாகத்துக்கில்லாவிட்டால் - பாயாதுசரக்கொன்றுமப்பாமூக்கா ப நீச்சப்பாகுநீச்சாவிபில்மைந்தா - கெதியானவியறிவார்கிலேத்தி ர. ௬௭௨

நிலையாதுசன்னத்துக்கிலாவிட்டால் வேரானகுளிகைக்குமாகுமா னபானகற்பத்துக்காகிட்டுதும் - சேர்ந்துநின்றமெழுகுக்குமாகிட்டு, பானசெயநீக்குமாகிட்டுஞ்சுருக்கானபூதத்துக்காகிகேளு, விலைபான ங்காரவைப்புகேளு-மேதினியிலாரறிவார்லகணையோக்கே. ௬௭௩

வெண்காரவைப்பு.

போக்கானபிலவுப்புகல்லுப்போடு - புசமானபடிகச்சாளண்டவித்து காணமணிஉளுந்துமாவோடொக்க-தனிக்கள்ளிப்பால்வார்த்துக்கிண்டி க்கா, ஆக்காயபானைதனில்விட்டுமூடி- அருமையுள்ளசிறுநீரக்கூட்டவிட் டக்காமல்மண்டலந்தான்சமாதிவைத்தால் நிலைத்ததொருவெண்கார மாகயாச்சே. ௬௭௪

ஆச்சப்பாவெண்காரந் தன்னால்மைந்தா-அப்பனேயுண்டாச்சு சரக் கெல்லாம், காச்சப்பாவுருக்கினதாக் காரியாகும் - கருவான வேலைக்கு மியாகும்; பாச்சப்பா சத்துகளுக் குபியாகும் - பாங்கான நீருக்

பண்ணப்பா மெதுவாய் கைக்குள்ளே-பாக்கான சாரத்தன்னில் தாக்கி, விண்ணப்பதாய் நாலு முதலிட்டால் - உறுகைக்காய் பிடிக்கும்பேர மைந்தா, கண்ணப்பா தான் மூடி வாயி - கருக்களைக்கப் போட்டு, வண்ணப்பசுங்கலையில் வைத்து உடம்பெல்லாம் பண்ணி - தான் குக்குழி யிட்டதிலெ செல்லே, ௯௨௮

செல்லவே காணுக்கு சாளமைந்தா, செட்டங்கர் மதினைக் கீழிருத்த தைத்தான் வே, செல்லவே பூடிகு யிடமாய் மைந்தா - சொல்லுலகிலும் பேர வேயும் நப்பார், தன்னப் பேசயலும் நடைப்பார்ப்பக்கம் - கருக்கான க்கும் தைசொல்லாதையா - கொல்லவே கினைந்து தொரு பக்கலைமைந்தா கொட்டிருல் தோஷமில்லையென்று சொன்னேம். ௯௨௯

சொன்னேனே ன்குருவும்புலத்தியனே நுபா - தொகுதியோக் மூப் பொருளுக் முலேகாரக-சூன் நாக்கான் சேதியதானை வேப்பசால் - சறைக மற்றைக்குருவைக்கருவாழி ஆக்கொஞ்சற்குருவைமனேதிற்கான - இயல் பொன்றுசொல்லுமிதனைப்பொருளுக்கேறு - பொன்னான பொருள்போலேயமைக் கரு-புத்தியுடன் வாமத்தைக்கண்டப்பா. ௯௩௦

கனிபானபலரசம் பிக்கும் போது சாக்கிட்ட பிந்திருக்க குருவுக் கப்பா தனிபாக திக்கையுதைகைசுவயா, தாய்தன்னைப் போலவுமே தவ மாவீர்-ஐனியாதமோட்சக்கியெரு நடுங்சைவார் - ஐடபிலக்க அமுதாசந் செலுத்தியைப்பார்-மணியவாதியேரமணிமணிமைடியிலார், மகாமந்தி ரசொருபியெனவைப்பாரே. ௯௩௧

கவியம்.

பாரப்பாசத்துருமாரணத்தைச்சொல்கேன்-பண்பாகவியமோன்று பகர்க்கேளு, கொப்பமந்திரக்காலே வியமோன்று-கலைத்தகொருசருக்கமயால்வசியமோன்று, ஆரப்பாஅறிவார்கள் வோணுக்கக்காணும்-அப்பனே மந்திரத்தால்வசியக்கேளு, மாநப்பாசதைதிவ ம்ரண்டுக்கூட்டி - மார்க்க முடன் மாறவதால்வசிக்கேளே. ௯௩௨

கேளப்பா இட்டு கையில் விபூதி வைத்து - செணிதமுடன் பரப்பியுதிற் கழிபுங்காட்டி, ஆளப்பா சாதிபப பார்த்துக்கொண்டு - அப்பாக்கிஷேவ வென்றநிக்கமாதில், கோயேப்ப் ஒன்றுமில்லைபனைகதான்கெல்லுக்-கூர்மை யுடன் விபூதியைத்திப்பயிற்குரி-வாமைப மீசமுள்ள விபூதிதன்னை - மைந்த னேவுன்றுக்குப்பே சித்திப்போ, ௯௩௩

பொசித்தமைந்தா சென்றெனமுறைமையா-புத்தியுடனேபிருக்கப பகை ருரெல்லாம் பசித்தவர் தாகமதுபோலேமைந்தா-பாரானமரசன் முத லகேவைதன் முழுதல், களித்திடும்வகிசியாக வசியமெல்லாம் - சன்னக ணத்தோனுமடாக்குவாய்ப்பாரு, பசித்திடுமேவிசோதமயமாகவெல்லா- மீனமையுடனிரண்டு மூக்கைக்கயமப்பாரே. ௯௩௪

பாரப்பா ரெண்டுமூக்குப்பயனமாகும் - பாக்காக ரெண்டையுமே கழிநைதேற்றி - காரப்பா பேசம்பூரகந்தான் ரெண்டுக்கு - கருத்துக்கேகும்

குருந்தன்னுக்கு, பேச்சானவெடியுப்புசினம்ரெண்டில்- பிலமானவுரு கதினைடமாகைச்சேரே. ௯௩௫

சேர்ப்பாகள்ளிப்பால்விட்டுகென்றாய் திறமாகக்கிண்டி நன்றாய்யாணட த்திவிட்டு நீரப்பாவிட்டுகென்றாய்சமாதிவைத்தால் - நிசமாகத்துய்யமிறவெ ண்காரமாச்சு, காரப்பாவெண்காரம்பொரிக்காரம் ரெண்டும்-கருவானதான திவார்மற்றோர்காணர், யோப்பாசொல்லவென்றால்நாவேயில்லை- பிசகாத சாரத்தைச்சொல்லக்கேளே. ௯௩௬

சாரவைப்பு.

கேளப்பாசரிமாவுஞ்சிறுமாவோடு-செடியான அமுமேயோடு ஆவின் நீ ருங், நீளப்பா அந்தவகைநீருக்கூட்டி - நிலைத்தவெடியுப்புடனே கல்லுச் சுண்ணம், வேளப்பாளரித்தோலைத்தியானஞ்செய்து - விசையாகநீர்நின்ற படியேகாத்தி, கோளப்பாவாரமப்பாண்டத்தூட்டி - கோவென்றெடுமதி லேசாரிவைமே. ௯௩௭

வையப்பா மண்டலத்துக்கப்பால்நீபு-மைந்தனே சார்வாகவெடுத்துப்பா ரு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேனிதாஞ்சாரம்-மெய்யானசாரமதையாரதான் காண்பார், கையப்பாவுதவுமுபோலேமக்கான்-கைப்பானவைப்புக்குவுமதி யாச்சு, எய்யாதசாரைகடிபட்டுதானுல் - எழும்பாமல்நீடக்குஞ்சாரந்தா னே. ௯௩௮

சாரமென்றால்வழலைகடிக்கொண்டுதானல்- சாக்கனைத்துமாண்டுகட்ட தயேயில்லை, காரமென்றுக்குவழலைக்கடிகானப்பா-கடுஞ்சாரக்குச்சாரத்து க்கிசமாகும், பாரமென்றசாரமதைப்பணியவேணும்-பணிந்துதொருசார த்தால்சிறக்கவேணும், ஆசமென்ற அதிசாரகாரமப்பா- அனைத்துமிருக்கு டனுமிரோயறிந்துப்பாரே. ௯௩௯

பாரப்பாவாதத்துக்காகியாகும்-படியேறசெவுனத்துக்காகியாகும், காய மாகப்பத்துக்குயிரோயாகும்-கருவானசெயநீர்க்குமாகியாகும், சோப்பாபூ ரணத்துக்குயிர்காணுமெ-விளைவான அறிவுக்குமதமாகி, தேசப்பாகாரசார த்தைநீக்கண்டுதேர்ந்துமனதொன்றாசெய்லைப்பாரே. ௯௪௦

குரிசவைப்பு.

பாரப்பாகுரிசவைப்புகேளு - பாக்கானகல்லுப்பு சினக்கூட்டி சாரப்பாமுசாரம் தயிருங்கூட்டி-சன்னமுள்ள அமுரியதாக்கூடச்சேர் த்து, சேரப்பாதாம்பிரபாத்திரத்தில்மைந்தா- செம்மையுடன்குழிவெட் டிமைந்தாநீயுன். காரப்பா தசைரியிலொருவைக்கொட்டி-கருவானபாத்திரத் தைதிடேமல்வையே. ௯௪௧

வையப்பாவாய்மூடி மேலும்கொட்டி - வளமாகத்தானமூடிமைந்தா கேளு. மெய்ப்பப்பாசதாசிவத்தைப்போற்றியே-மேன்மையுடனமண்டலத் துக்கப்பால்வாங்கி. செய்ப்பபா ஆறவிட்டுத்திறந்துபாரு-சிவசிவாகாகன்சொ ல்லேன் தருகோர்மை, கையப்பாபுளியபுடனே புளியபுசேர்த்து-கழிவா மைகதயபுடனே சேர்த்துவாச்சே. ௯௪௨

போச்சப்பாகளிப்புடனேயுட்பூசைசெய்து - பொருந்திநின்றுணர்ந்து அருளியாகம- ஆச்சப்பாவெகுதூரங்குரூசியாட்டு - அடங்கச்சகலமெனக் காதியாகும். மூச்சப்பாவெந்தாருக வெகுவாமப்பு - மூகண்டு தூருங்கு இருவேயாகி- நீச்சப்பா வெகுநீச்சு அருசார்க்களைபார்-நெறிவெறுஞ்சத் து வுந்தூடியாமயாரே. ௯௬௰

துடியென்பார்கள் உச்சென்பார் மிகுதியென்பார் துலங்குபச்சைத் தெளிவெனபிசமென்பார்-சுடி கொண்டு அத்திவைபார் நியென்பார் - ஆகாரா இக்குஆக்கமென்பார், கடிதானசத்தியென்பார் நிலவென்பார்-காயமூக்குச் சுத்தருவர்கண்ணேனயென்பார், மூப்பி கொண்ட ஆகாசமூலமென்பார்- மூத்திவெகு தூருசாகுமுகலையபாரே. ௯௬௧

பாஷாணப்பு.

பாரப்பாசினமென்று வெடியுப்பென்று - பாஷாணவிருத்துடனே மூன்று முக்கூட்டி சேரப்பாராமபிரங்கிண்ணத்தாள்ளே - சேர்க்கையிலேகெசரியின் வெய்யவைத்து சேரப்பாமேற்கிண்ணத்தாலே மூடி - நிலைத்தெருப்பாண் டத்தில் மண்ணுடன் விண்ணுமாய், காரப்பாபாண்டத்திலிட்டுநன்றாய்-கருவாகவட் டளைக்கபயதின்மேல்வைப்பாய். ௯௬௨

வைத்ததின் மேல்மூன்போலேவிறைப்புக்கொட்டி-வாகாகமேல்மூடி மண்ணுஞ்செய்து-விஸ்தாரமாகவேதீயெரிப்பில்வைத்து-விறடன்கவெருகுமா மேரிப்பாய்மைந்தா. மூக்காலதிறம்போலேகாறுகுசேர்த்து மெழுகுபோ லுருகியதுவெளாருய்சேரும்-பத்தாணபூரணத்தைத்தியானம்பண்ணி-பத மாகஆவிட்டளிக்குப்பாரே. ௯௬௩

பாரப்பாவட்டைக்குள்ளிறுகினகல் - பளிங்குபோல்பாஷாணம்ப ண்பாய்காணும்-ஆரப்பாஅறிவார்கள்பூரணத்தின்- அறிக்கவர்களறிவார் கணமாத்தை, சேரப்பாஎன்பார்கள்வெண்கண்டியென்பார்-வெள்ளைபாஷாணமெ ன்பார் நிலவுப்பென்பார், சாரப்பாசாரைக்குரகமென்பார்- சக்லசக்கிர சதற்குஞ்சக்தருசாண்பாரே. ௯௬௪

பார்க்கவென்றுலெக்குடைவிபத்தில் - பக்குவமாய்ச்சரக்குவைப்பு முறைமையைச்சொன்னேன் மார்க்கமுடனேநூற்றில்மூவுமுறைமையாமே - மை க்கானநூற்றில் மெழுகுமுறைசொன்னேன், சேர்க்கையுடனே அன்னநூ ற்றில் இராவகத்திலே - செப்பமுள்ளமூன்றுறாறில் செந்தூரஞ்சொன்னே ன-காக்கவேகற்பமுறை ஐந்நூற்றில்சொன்னேன் - கருவாளப்புலத்திய னேயிவ்வகைகேளே. ௯௬௫

கேளப்பாகற்பவகை நூற்றிலசொன்னேன் - கெர்வீகல்லிறந்தவடன் களமுந்துமபாரு, ஆறப்பு நீர்சாரணை முப்பின்ருறு-அப்பனே எண்ப துக்குளடங்கிபபாரு-தேவப்பாகொட்டைகல்போல் வறியுஞ்சொன்னேன் இருப்ப வொருநூற்றிலேகாண் இறமாய்மைக்காறுங்குப்பவாராமல் சத் தருமிந்த்ருகுணமாகச்சொன்னையார் கொப்பாருப்பார். ௯௬௬

பார்த்தவர்கள்மனங்களிப்படைந்தாயானால் பண்பாகமுறைகள்க மாமலையா, கார்த்தவர்களிநிடுவாறப்பாசொன்னேன்கணம் வத சந்தாலுமுறைசொல்லார்கள், நாற்றிசையுமறியவேதானிந்தநூலில் ந ல மாகக்கைகறைகள்நன்றாய்த்தோணும், பூத்தமலர்வசனே தான்மிக வேதோன்றும் பூவறியார்க்கென்னவருமபுகலக்கேளே. (௯௬௭)

கேளப்பாவுலகத்தில்மூன்னோர் தாமுங் கிருபையுடன் கைதுன் மைசொன்னேம்பாடி நாளப்பாதினம்பார்த்து அறியவென்று கன்மையு டன்ஜோசியமுப்பதிலேபாடி, கோளப்பாவாராமலுலகமீதில் கொட் டிமூர்சாத்திரந்தனைன்னசொல்வேன், மாளப்பாவன்றுசொல்லாகா தென்று மாணிடர்க்குநூல்முறையைப்பார்த்தார்பாரே. (௯௬௮)

பார்த்தவர்கள்குருமொழியைப்பாராமல்காண் பதரோடேசொல் லரித்தூற்றுவார்போல், கூத்தானகூத்தாடிசிலம்பங்காட்டி கொடி தானநூல்களை தான்பதிப்பாளப்பா,நாற்றிசையுந்தான்தேடிக்குருவை க்கண்டு நன்மையுடன்வணங்கியவர்பாதம்போற்றி, காத்ததினால்பல னுக்குச்சொல்லுவன்கேளு கணமம்பேசல்நன்மைதன்மைகாட்டுவாரே

காட்டினால்நன்மையிலேநின்றுமைந்தா கசடறவேயுண்மைக க ண்டுதேறி, மாட்டினால்சேரசியத்தைமனதிற்காணும் மார்க்க மெல்ல அமுதத்தைகப்பாளம்பண்ணு பூட்டினால்தாள்திறந்துவுலகத்துள்ளே புதுமைவெதபுதுமைதனைக்கண்டுதேறு, ஆட்டினாலம்பலத்திலேறு லாகும் அப்பதியிலேறிமெள்ள அமுதங்கொள்ளே. (௯௭௰)

கொள்ளப்பாபூரணத்தைக்கொண்டுதேறி குணமாகமனதறிவா ல்குருவைக்கண்டு விள்ளப்பாவுனதுடையபாட்டையெல்லாம் விண் டதினால்மனமகிழ்ந்து அருட்பாலிவார், செல்லப்பா அதில்பிறகுச த் திரத்தைத்தேடி சிவசிவாகண்டதெல்லாமெழுதிப்போட்டு, சொல்ல ப்பமனக்கண்ணினருள்கண்ணாலே சொன்னதினால்பொருளடங்க த் தோணும்பாரே. (௯௭௧)

கெந்திபாஷாணம்.

பாரப்பாகெந்திபாஷாணந்தன்னை பகருகிறேன்புலத்தியனேப ண்பாய்க்கேளு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்கெந்திரசந்தன்னை ஆணைத்திடு வாயதின்பிறகுசெயநீர்வாங்கி, காரப்பாபூமியுட்காதகந்தன்னை கருவாக த்திசரகம்வாங்கிமைந்தா, சேரப்பாமுன்சொன்னநீரில்மைந்தா சே ர்த்துமிகக்கரைக்கவேயனலாம்பாரே. (௯௭௨)

பாரப்பாஅனல்மீதிசுடும்போதன்னில் பக்குவமாய்முப்பூவுங்கா லுங்கூட்டி, சேரப்பாஅடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து திரமாக கெண்டிப ைதமேல்வாய்மூடி, மாரப்பாமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து வைத்தனே அடு ப்பேற்றிஅலைவில்லாமல், காரப்பாஅலைவில்லாடபண்டதன்னில் க ருக்கவேதணல்மூட்டியெரித்திடாயே. (௯௭௩)

எரிக்கவேமருந்தெல்லாம்பாண்டத்துள்ளே யினிமெள்ளவுருகுகல்போற்சேருஞ், சுருக்கவே அனலாறும்போ துமைந்தா தப்பாலுடைத்துமித்தயவால்வாங்கி, பெருக்கவேயீங்கானில்ப தனம்பண்ணி பருமைபுளமவுனமதாயகுருவைப்போற்றி, உருக்குவெண்ணை யாகுமென்றுமைந்தா வுண்மையுடன்குருவ்றிங்கையெடுத்துக்கொள்ளே. (சுஎச)

எடுத்ததொருகெந்தியுடமகிமைகேளு என்னசொல்வேன்புலத்தியனே அடக்கமாக, தொடுத்தவெள்ளிநூறுக்குகந்தால்மைந்தா சுமாகவப துசொல்லமுடியாதையா, அடுத்தொருவர்கெக்திமுறைகேட்டாலுந்தான் ஆரறிவாரென்றுநீயுகலங்கல்லு, முடிக்கதொருபூபாசமதிமோர்க்கெய்து மூர்க்கமுடனிதாலேபதனம்பண்ணே. (சுஎரு)

கெவுரிரசம்,

பண்ணப்பாகெவுரியுடமுறைமையைக்கேளு பண்பானபுலத்தியனே அறிவுள்ளானே, விண்ணப்பாலவணமொடுசுயசாரம் விசையானபடிகமொடுபூரணமுங்கூட்டி, கண்ணப்பாமஞ்சளென்றகருவுங்கூட்டிகரு கூட்டிகலவத்திலாட்டிநன்றாய், மண்ணப்பாசட்டிதனில்வைத்துமைந்தா மைந்தனே அடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. (சுஎசு)

எரித்திடவேசட்டிக்குள்மருந்துதானு மினிமெள்ளவுருகியதுமஞ்சள்போலே, பெருத்தகல்லுப்போலுறைந்துமஞ்சளாக பெருமைபுளகெவுரியென்றபேரேயாகும், குறித்தபொருட்காரியென்றகெவுரியாகுங் குணமானகெவுரிரசமுறைதானப்பா, பரித்தபடியிதற்குரிகெளரவ்வாகையா பாலகனேயிதனுடையபரிகேளே. (சுஎஎ)

கேளப்பா அஷ்டமாயோகமெல்லாங் கெம்பிரமாய்ப்பழுக்குமிதினுடையசர்வமும், நாளப்பாநாளிலொருநாளன்றானும் நன்மையுளஅட்சயனும்வருவாளப்பா, வேளப்பாஎரித்தசிவன் அட்சயன்தனக்கு வேண்டியேஒருவார்த்தையீந்தாரப்பா, ஆளப்பா அவ்வார்த்தைகேளுகேளு அன்பாயொன்றட்சயமாயிருவெனறுரே. (சுஎஅ)

வென்றதொருஅட்சயத்துக்குயிரேதன்னில் வேதாந்தசத்திவெயிரண்டுங்கூட்டி, கொண்டதொருஅட்சயத்தைக்குழியில்நாட்டி குருவாயொன்றட்சயமென்றுருவைநாட்டு, அண்டர்தொழவுருவேற்றின்றபூதி அன்பாகவெடுத்துமைந்தாகேளு, கண்டதொருபார்த்தமதிலனுபாய்ப்போடு கைகட்டியெடுக்க அதுஅலையாதென்னே. ()

அலைபாத அட்சரத்தையார்தான்காண்பர் அடியானகெவுனகிமார்க்கமாக்கம், மலைபாமலட்சரத்தை மவுனமாக மார்க்கமுடனேறியேமணதட்டிகொண்டால், அலைபாமல்பூரணத்தைநோக்கலாகும் அப்போதுஅறியமுதங்கொள்ளலாகும், சிலையானதேகமது அழியாதப்பா சிவசியாபூரணத்தின்செயல்தானப்பாரே. (சுஅய)

கைகளை இருப்புப்போது, கையப்பாசாயாமல்நிதானமாக கைமுறையாய்கிரிகியபிஞ்சலாவைவாங்கி, செய்யப்பாமேல்மூடிகிலைசெய்துதிடமாகத்தீயெரித்துஇறக்குவாயே. (சுஅஅ)

இறக்கியபின்றைவிட்டெடுத்துப்பாரு இதுகிடுகுவலுவாகஇருக்கும்வீரம், உருக்கமுள்ள்வீரமென்னவீரமென்றால் உத்தமனேசவ்வீரமிதுவேயாச்சு, சுருக்கவென்றகருக்கவெல்லாம்வீரம்வீரங் கருவாகஇன்னமொருமடக்குகேளு, பெருக்கவேசவ்வீரகட்டிவாங்கியெருமையுள்ளசெயநீரில்தோய்த்துப்போடே. (சுஅசு)

போட்ட்பாரவிமுகத்திலபத்துமுறைதானும்புகழானவீரமதையென்னசொல்வேன், காட்டப்பாஅயநீரின்வலுவினாலே காவடக்காவீரவலுவென்னசொல்வேன், கேட்டப்பாவீரமென்னசிரமேதென்றால் சிவந்தமஞ்சள்நிறமாகுமைந்தாபாரு, கூட்டப்பாமஞ்சள்நிறவீரனைத்தான் கொடுமையுள்ளகுன்மதிலசிகப்புமாச்சே. (சுகூய)

ஆச்சப்பாஇவ்வீரங்கொச்சிவீரம் ஆரறிவார்கொச்சியுடஆழந்தன்னை, நீச்சப்பாவெகுநீச்சகரையோகன்னைன் நினைத்தசுன்னமகாரமதுக்காகிபாரு, பாச்சடாகெவுனரசமணிக்குநல்ல பாக்கானசாரனைக்குமிதுவேமூலம், வாச்சப்பாவேதையுட்டீரம்வேறும் வலுவானதீர்மெழுக்குக்காகிதானே. (சுகூக)

தானென்றபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே சகலகலைக்ஞானமெலாமடக்கம்பண்ணி, கோனென்றகுருமுறையுமடக்கம்பண்ணி கோடானசோதவித்தைகுறியுஞ்சொல்லி, தேனென்றருசிபோலேஞானஞ்சொல்லி தெவிட்டாதபூரணத்தின்வகையுஞ்சொல்லி, மானென்றமவுனமென்றகுறியுஞ்சொல்லி மனமடங்கவறிவுமிகவசனித்தேனே. ()

வசனிக்கஇந்நூல்தான்பெருநூற்கப்பா வண்மையுளசுருக்கமிதுபன்னிரண்டுநூறும், நிசனித்தசுருக்கமிதுகோடாகோடி நீணிதைமயில்வைத்தவண்டுகண்டுபாரு, பதனித்துடபாராமல்கருவாய்ப்பாரு பார்கையிலேயிந்நூல்பருவம்பாரு, நிசனித்துக்கருவாகஇக்கநூலைசெகத்தோர்க்குச்சொல்லாதேமனதாய்ப்பாரே. (சுகூங)

தொட்டிப்பாஷாணவைப்பு.

பாரப்பாதொட்டிபாஷாணந்தன்னை பண்பாகவைக்குமுறைபகரக்கேளு, காரப்பர்சினமுடன்பூரங்கூட்டி கருவர்கவெடியுப்புகூட்சேர்த்துகாரப்பாகுதமொடுநாகஞ்சேர்த்து, தயவாக அந்திடைக்குகாந்தங்கூட்டி வீரப்பாதானடங்கவெண்கருவாலாட்டி மேன்மையுடனிருப்பகலில்வைத்துமூடே (சுகூச)

மூடப்பாசட்டியிற்குளிருப்பகலைவைத்து மூர்ச்சுமுடனுபயிட்டுமேலுமூடி, வீட்டப்பாபிலப்பதற்குஅடுப்பிலேற்றி விசையாகமுச்சாமமெரித்துவாங்கி, பாடப்பாஷன்றுமில்லையாறவிட்டு பக்குவமாயுடை—

பாரப்பாசவ்வீரவைப்புகேளு பாமானவெடியுப்புப்துரிசுகாச் சல், காரப்பாகல்லுப்புசினக்காரங்கட்டியிதோர் லவச்சாரஞ்சவுக்கா ரந்தான், வீரப்பாதாளடன்கும்பெரிக்காரநான் வெள்ளியென்றவ ருடனேபேதிகெந்தி, சேரப்பாமுப்பூவுங்கூடக்கூட்டி சேர்த்தமிர் த்துவைகபார்க்கப்பதுமாச்சே. (௬௮௧)

ஆச்சப்பாபத்துவரைசரக்கென்று அனேத்துமே அந்நிடைக்கு நக்குகந்தசேர்த்து, பாச்சப்பாகலவத்திலபொடியைத்தாக்கி பார்க்கவே யிலிசமாண்டுமொன்றாய்ப்போகும், நீச்சப்பாசெயநீராலபிசரிகொ ண்டு நேர்மையுடன்காசியென்றகுப்பிக்கேற்றி, காச்சப்பாமண்சிலைய மூந்துசெய்து கருவானகுப்பிகளைப்பதனம்பண்ணே. (௬௮௨)

பண்ணியதோர்குப்பிதனைபாண்டத்துள்ளே பக்குவமாயப்போ டிநிவாய்ப்போட்டு, உண்ணியேகுப்பிதனை நடுவேவைத்துவுத்தமகே மேலும்தபொடியைப்போட்டு, நண்ணுறவேபாண்டமதின்வாயை மூடி நலமாகமண்சிலைசன்றாய்ச்செய்து, கண்ணுமாய்குருபரனைத்தொ ழுதுபோற்றி தயவானஅனல்மூட்டிஅடுப்பிலேற்றே. (௬௮௩)

ஏற்றியேசருநகம்புநிறகினலே இதமாசப்பதினறுசாமமாட்டி ஆற்றியேபாண்டமதிலுள்ளத்துமைந்தா அநிலிருக்குங்குப்பியைபய ன்பாய்வாங்கி, போற்றியேயுடைத்துப்பார்மதிபோல்காணும புதுமை யுடன்கிள்ளிப்பார்கல்போறகாணு, நேத்திரியென்னவயிரம்போல்ஒளி யேவீசு நேர்மையுளவீரனுடவளமைகேளே. (௬௮௪)

கேளப்பாமுன்போலேகலவத்திட்டு செணிதமுடன்பொடித்துத ன்றாய்மாவதாக்கி, தேளப்பாகொட்டுதல்போய்செயநீர்விட்டு திரமா கக்கேசரியைக்குப்பிக்கேற்றி, கேளப்பர்வாராமல்பாண்டத்துள்ளேகு ணமாகமுன்போலேகுப்பிவைத்து, காளப்பாமேல்மூடிமண்ணுஞ்செ ய்து தப்பாமலடுப்பேற்றிஎரித்திடாயே. (௬௮௫)

எரியப்பாசாறுசாமமாட்டிஎரித்தபதம்சட்டியின்மேல்நெல்லை போட்டால், பொரியப்பாவெழும்பிதுவிழுந்துதானால் புத்தியுள்ள புலத்தியலேபதந்தானென்று, குறியப்பாவுவமற்பூசைபண்ணி கு ளிரமட்டும்நீநிறுத்தெடுத்துப்பாரு, வரியப்பாதாம்ழுடிவீரத்தானும் வாகாக இரையடக்குச்சுரக்குமாச்சே. (௬௮௬)

ஆச்சப்பாஇன்னமொருமடக்குசொல்வேன் அரகாமுன்போ லேகலவத்திட்டு, தேச்சப்பாபொடித்திடவாய்மாவதாக செப்பமுள்ள செயநீரால்மாவைக்கிண்டி, பாச்சப்பாகுப்பிதனில்பதனமாக பக்குவ மாய்த்தானடைத்துமண்ணுஞ்செய்து, மூச்சப்பாதாளடங்கசலாகை போட்டு முக்கியமாய்ப்பாண்டமதிற்பதியவையே. (௬௮௭)

வைப்பப்பா அடுப்பேற்றித்தியைமூட்டி விரிசையாய்முன்போலே யெடுத்துமைந்தா, வையப்பா அறுசாமமெரித்தபின்புபக்குவமாய்சலா

சிந்திமெழுகு.

பாரப்பாகட்டுமுறைசிங்கிவாங்கி பாண்பாகக்கலவத்திற்பொடி த்துக்கொண்டு, நேரப்பாஅந்திகாலத்தியிலத்தாலே நிலைவாந்தான வைச்சும்போதில்நீதான், வாரப்பாகுதமொடுக்கம்லிங்கந்வரிசையுள் ளசாந்துமுட்டையமுங்கூட்டி, சாரப்பாஅரைத்தெடுப்பாய்சாலுச்சாமம் சமர்த்தாகஅரைத்தெடுக்கமெழுகுமாச்சே. (௭௱௩)

ஆச்சப்பாமெழுகிலொருகாணிதாக்கி அப்பனேவெள்ளியொரு காணிதாநில், பாச்சப்பாஇம்மெய்கைஎன்னசொல்வேன் பகாரிதா ய்நூலகநுகின்றதங்கத்தாய்த்தான், நீச்சப்பாவெருநீச்சிசொல்லபோ மொநிலையில்லாக்காயமதைநிறுத்தவேண்டி, காச்சப்பாமூலமென்றக ன்றிறுனுங் கவசமென்னதேகம்வச்சிரகாயமாமே. (௭௱௪)

௱௫௫

காயாதிகற்பம் கல்லாரை.

காயமென்றகாயாதிகற்பத்தன்மை கருணைபெறச்சொல்லுகிறே ன்மைந்தாகேளு, மேவுமுடன்கல்லாரையாறுமாதம் நிலைத்துநின்றாகு ரையமாறுநிங்கள், காயமாய்க்கொண்டுவந்துலர்த்திமைந்தா சூ ரசமாய்துளாக்கிகலவத்திட்டு, மாயமென்றதுநீதனிலேகழிந்துசிகொ ள்ள மாயாதுகாயமதுவனுவதாய்ப்போச்சே. (௭௱௫)

கடுக்காய்கற்பம்.

போச்சென்றுநீபழுதிலேநினமுங்கொண்டால்போகுமடாநரை திரைகள்சாவேயில்லை, ஆச்சென்றுகடுக்காய்தான்வருஷமொன்றுஅ ப்பனேஅதின்முறையைச்சொல்லக்கேளு, வாச்சென்றுகடுக்காயை த்தாக்கொண்டு, வளமாகஅமுரியிலேயூறப்போட்டு, காச்சென்றுமறு நாள்தான்காயப்போட்டு சுண்ணக்காக்கப்பத்துமுறைசுத்திசெய்யே. ()

சுத்திசெய்தகடுக்காய்தான்செங்கடுக்காயாச்சு சுகமானகடுக்கா ய்தன்முறையைக்கேளு, பத்தியுடனிடித்துவடிக்கட்டிமைந்தா பாங் காசைகரதமதில்பதனம்செய்து,புத்தியுடன்பூரணத்தைபணிந்துபோ ற்றி புனிதமுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, வெற்றிபெறக்கும்பகத்திலி ன்றுகொண்டு வேதாந்தகற்பமதைவிழுங்கிக்கேளே. (௭௱௭)

114629

பத்தியம்.

கொள்ளடாகாலையிலேகல்லாரைகொண்டுகொண்டுபின்புமதி யமதிலமுதுகொள்ளு, துள்ளடாகடுக்காயைமாலைதன்னில் தூளில்வெ ருகடியளவாய்துணிந்துகொள்ளு, கள்ளடாமதியமதிலமுதுகொள்ளு நானென்றுசொல்லுகிறேனயந்துகேளு, பல்லுடனேகால்முகங்கள்சு த்திபண்ணி பாலகனைவிபூதியுந்தளமாய்ப்பூசே. (௭௱௮)

பூசியோரெண்டெழுத்தைஒன்றாய்க்கூட்டி பூரணமாய்செய்தபி ன்புஆசனத்திகொள்ளு, மிதமுடனமுதுகொண்டுசிறுபயறுகொள்ளு நேர்மையுளசற்கரையும்பழமுங்கொள்ளு வீசமுளபதார்த்தமெல்ல

த்தெடுக்கவைமந்த சேரு, கேளப்பாதொட்டிபாஷாணமென்பார் செக
த்தோர்க்குஇந்தமுறைதெரியாதன்றே. (௬௯௫)

தெரியாதெதொட்டியுடமுறையைக்கேளு சிவசிவாசமதுதிரமா
ய்க்கட்டும், பரிபானதங்கத்தால்குருவதாச்சு பழுப்பாகும்வெள்ளிசெ
ம்பில்பதமாய்ப்பாரு, குறியானகுறியறிந்துகுருவைக்காத்து குண
மானபூரணத்தைக்குறிப்பாய்க்கொண்டு, அரிதானஇந்நூலைப்போற்
றுதற்கு ஆச்சரியம்வெகுவித்தையறிவார்பாரே. (௬௯௬)

பாரப்பாபங்கயத்தையறிவால்பாரு பதும்மலர்பூரணத்தைப்பத
மாய்க்கொள்ளு, தேரப்பாசெயலறிந்துதேறத்தேறி தேகவச்சிரகாயம
தாயிருக்கவேணும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்கற்பக்கூறு அரகராகாயாதி
கற்பமென்று, கோப்பாநிலையறிந்துகொள்ளமாட்டார் நினைவறிந்தும
னதறிந்துநிதானம்பாரே. (௬௯௭)

பாரென்றுஞ்சுடமென்றுமறல்தானென்றும் பார்த்தனையேசாக்கி
றதோர்வாயுவென்றுங், காரென்றுமாகாசசெல்வியென்றுங்கருத்தாக
த்தானிருந்துகருவைக்கண்டு, நேரென்றுதானறிந்துஅஞ்சுமொன்றா
ய் நினைவாகப்பூசிக்கமைந்தாகேளு, ஆரெனறுடனேகுருசொல்வா
ரையா அரகராஅடிமுடியைமறந்திடாதே. (௬௯௮)

சிங்கிமுறை

மறவாமல்சிங்கியுடமுறையைச்சேரு மகத்தானவெடியுப்புநீனை
க்கூட்டி, உறவானகல்மதுமூன்றுமொன்றாய் உத்தமனேயிதுக்குறி
கர்நாகங்கூட்டி, திறமானவடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து செம்மையுளரு
ருசதுவுங்காலுங்கூட்டி, அறமானபூக்குகையில்வைத்துநீ அப்பநே
யுருகியதுகுழம்பாம்பாரே (௬௯௯)

குழம்பானபதங்கண்டுபதமும்சேர்த்து குறிப்பாககுகையெடுத்
துவைமைந்தாகேளும், தளமானதளக்கனிலேதளம்போல்கீறி தன்மையுடன
இல்வாக்கஇறுகும்போதில், நலமாகவுடைத்தெடுப்பாய் துண்டுதுண்
டாய் நன்மையுடமிருதாருசிங்கியச்சு, வளமானசிங்கியினையறிய
ப்போறுர் மகத்தானவேதைக்குறிச்சமாச்சே. (௭௱)

சிங்கியென்றசிங்கியுடமுறையைக்கேளு சிவசிவாசெப்புவெள்
ளிப்பொன்தான்மூன்றும், அங்கமதாயகுகைதனிலேயுருகும்போது
ஆதியந்தமென்றசிங்கியதிலேபோடு, பங்கமில்லாச்சிங்கமதுஆட்டை
க்கண்ட பரிகர்சமூன்றையுங்காண் கவ்வுமப்பா, சங்கையுடன்குகைத
னிலே நாலுமொன்றாய்தன்மையுடனுருகியதாலொன்றும்பாரே. (௭௱௧)

ஒன்றுகிஉருகிநின்றகளங்கு நன்னை உடைத்துபார்மாப்போலே
யுதிருமப்பா, நன்றாகவுப்பொடியைப்பதனம்பண்ணு நூட்டுவாய்செ
ம்புதனிலநூற்றிக்கொன்று, குன்றாகவயதென்னசொல்லப்போறேன்
குருவானதங்கமடாமயக்காதையா, சென்றுடஅம்பலத்தினருளைக்கா
ட்டுஞ் சிவசிவாசிங்கிமுறைநன்றும்பாரே. (௭௱௨)

ழ்ந்துசொன்னேன் மகத்தானகடிக்கூய்தான்வலுவாய்பாரு பாசமுட
ழனாத்தபடியேயின்றால் பலிக்குமடாகாயசித்தியோகந்தானே. ()

லிங்ககட்டு

யோகமுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு வண்மையுளலிங்கமு
யுரைக்கக்கேளு, நாகமென்றகருநாகம்வங்கமொன்று நலமானகு
மான்றுகுருந்தானென்று, பாகமொன்றுசீனமொன்று ஆதியந்தம்
குருவமெலாங்கூட்டிக்கலவத்திட்டு, ஆகமென்றசெயநீரால்பொடித்
துக்கொண்டு அப்பனேகுப்பியிட்டெரித்திடாயே. (௭௱௰)

எரித்திடவேவிந்துநின்றதாரையோடி ஏகமென்றசம்பிடசாபிறு
த்துங், குறித்திடவேகுளிர்ந்தபின்புவுடைத்துப்பாரு கூர்மையுள
நப்பிகைப்பின்கம்பியாகும், தரித்திராமேபோய்விடுமேலிங்கண்டா
தன்மையுள்ளலிங்கமுமாகும், வருத்திமிகப்போர்த்திடுவாய்
ங்கந்தன்னை மகத்தானலிங்கமதின்வரிசைகேளே. (௭௱௰௧)

கேளப்பாலிங்கமதைத்தங்கத்தாட்டி கெணிதமுடன்தானெடுத்
தைத்துக்கொண்டு, கேளப்பாகொட்டுதல்போலவெள்ளி நாற்றிலெதெ
ட்டாதபேங்கரங்கமொன்றதாக்கி, கோளப்பாஅத்தங்கமென்னசொ
ல்வன்குறையற்றதங்கமடாகூர்ந்துபாரு, வேளப்பா எரித்தசிவனெ
ச்சொன்னார் வேதாந்தப்பனிரண்டுநூற்றில்தானே. (௭௱௰௨)

தானென்ற விரண்டுநூற்றைமைந்தா தாணிதனில்விள்ளாதே
நாடாதே, கோனென்றகுருபாதமடுத்துக்காரு குருவானபெரியோ
ரவணங்கிமைந்தா, தேனென்றஅமுதமதுகொண்டான்மைந்தா தே
கச்சிரகாயமடாதிரஞ்சொன்னேனுன் வீணென்றவீணருடன்வீண
ுசாதே விண்ணொளிக்குள்கண்ணொளியைமேவிப்பாரே. (௭௱௰௩)

பாரப்பாமதியிருந்ததிரையைப்பாரு பக்குவமாய்க்கானநிந்தப
வந்தன்னில், கோப்பாகதிரிருந்ததிரையைபாரு, நின்னிடத்தில்மாறி
தைநினைவாய்க்கண்டு, தேரப்பார்ன்மனதைஅறிவால்தேறு தேர்ந்
தெருல்காயசித்திரமதாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்சத்திசிவந்தன்னை அ
வானபெரியோர்களறிவார்பாரே. (௭௱௰௪)

நாகமுறை.

பாரப்பாநாகமென்றமுறையைக்கேளு பக்குவமாய்சொல்லுகி
றன்மைந்தாமைந்தா, தேரப்பாதேகமென்றகெண்ணைகந்தான் சேர்
த்துநின்றகருநாகமுமிருமாச்சு, வேரப்பாஇருவகையுமொன்றோடாகு
வெடியுப்புநாவிலொன்றாகுதயரெண்டும், காரப்பாகருவுப்புநாகப்பு
ருக் கல்லுப்புக்குண்டுமணிப்பருப்புங்கூட்டே. (௭௱௰௫)

கூட்டியேயிடைசமனாய்கலவத்திட்டு குருவானகருணாலேஆட்டி
க்கொண்டு, மாட்டியேகுகைபிடித்துக்குகைக்குள்ளேமைந்தனே
குறிப்பிட்டுவுலையில்வைத்து, காட்டியேயுலையில்வைத்தூதுமப்போது

ன்மையுடனருகியல்லோவெளியும்பாரு; வாசீசுரேப்தங்கண்டுதெ ளிந்துதானல் வயிரம்போல்கண்விழுந்தநாகமாச்சே. (௭௱௰௪)

நாகமென்றநாகமதைதாரர் தான்கண்டபார் நல்லோர்களறிவார்கள் மற்றோர்காணார், தேகமென்றதேகமதிலுயிர்தானின்ற நிறமானவுடலா னிகாணார்காணார், பாகமென்றுடலாவிதனைக்கண்டோர் பண்பானபொ ருளதுவுங்காணமாட்டார், ஆகமென்றபொருளதனைகண்டாயானல் அ ப்பவல்லோவாதசித்திநாகமாச்சே. (௭௱௰௭)

ஆச்சப்பாநாகமதிலஞ்சுவுண்டு அஞ்சானநாகமதில்ரெண்டுண்டா க்கேளு.பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசாகுமெதை யிகாமல்ரெண்டுமல் லோவொன்றைவென்று, மூச்சப்பாபிடித்தல்லோகொன்றுபோடு மூனே யொனகுறிமூனையிலுயிருமாச்சு காச்சப்பாகுகைதனிலேநாகமிட்டுக்க வானசத்துருவித்துருவைமாட்டே. (௭௱௰௮)

மாட்டினதால்நாகமதுகட்டிப்போச்சு மகத்தானகுருவாச்சுமை ந்தாகேளு, நாட்டிகமாய்க்கட்டினதைதானெடுத்து தன்மையுளமே ருவிலேநாற்றுக்கொள்ளு,நாட்டினதால்சேதியென்றசொல்லபோறே ன் நாகரத்கமணியதுவுமொவ்வாதையா, தேட்டினதால்நாகமதைதே டவேணுந் சிவசிவாவாசுனையின்றிரந்தான்பாரே (௭௱௰௯)

பாரப்பாவுலகத்திலிவ்வாறுசொல்லும் பார்க்கேறுன்காதாரக்கே ட்டேனென்றும்,வீரப்பர்தானடைந்துசொல் லுஞ்சேதி விழ்ஞறிந்தே ன்புலத்தியனேமனதாய்க்கேளு.சாரப்பர்பச்சிலையால்தங்கமாச்சு சா ரமென்றவுயிரால்தங்கமாச்சு காரப்பாகுளிகைகாத்திறப்படைப்பண் ணி கண்மூடிமுழிக்குமுன்னேதங்கமாச்சே. (௭௨௰)

தங்கமென்றதங்கமதுகுருத்தான்பண்ணி சதுதியிலேபைத்தன்ர தான்மாற்றைக்கண்டேன், அங்கமுடனிமிஷத்திலவேதைபோட்டார் அரகாமன்னதுவு பொன்னுப்போச்சு,சாகையுடன்கண்டேனெ ன்றுசொல்வார்மட்டை தங்கமென்றஅங்கமதையறியாபாவி, பங்க மென்வாயகந்தைபேசும்பாவி பார்தனிலேமெத்தவுண்டுகேண்டுதேமே.

பெரியோர்மகிமை.

கண்டுதேர்மனமுகந்துபேசவேண்டாம் கடக்கநின்றுஅகற்றிவி ட்டுகருவைக்கேளு, பண்பவடையபரமவொளிகண்டபேர்கள் பதறும ல்வறுமையொத்திருப்பாரையா,தொண்டரெனத்தொண்டரைப்போ லகைத்தான்ளே சுகதமுள்ளமானிடரைத்தலங்கிப்பார்த்து,ஆண்ட ர்பிரானே பரமருனையவருக்கிந்துஆதியந்தமநமுமன்றுமருள்செய்வாரே

அருளானமுப்பொருளுடையவருக்கிந்து அவர்தேகமீடையெல்லா மகற்றிவெண்டு, இருளானமாய்கையெல்லாமகற்றிகல்ல ஏகாந்த நிட்சையவரிந்து, பொருளானஅனுக்கிரகப்போதமீந்து புத்திம திஇரண்டையுமேபோதித்தப்ப, மருளாமலவரிடமேசெய்வார் மார் க்கமுள்ளகைமுறையுணர்வுதிதான்பாரே (௭௨௧)

பாரப்பர்குருமுறையைக்காணவென்றால் பாடுமெத்தபாடுமெ த்தினைத்தாலைத்தா; ஆரப்பாஅறிவார்கள்குருமுறைதானப்பா அத ற்குமொருஇடம்பொருள்தானேவல்வேணும், னேரப்பாபொருளது வுங்கிட்டிச்சானல்நேர்மையுடன்கிட்டுவதுஎப்படியோவென்றால் தே ரப்பாஉலகமதில்சென்றுதேறி செகத்திலுள்ளநால்வகையில்சாதி பாரே. (௭௨௪)

சாதியிலேஎச்சாதியானலென்ன தன்மையுள்ளமானிடற்சோடி க்கொண்டு, ஆதியிலேவிட்டகுறைக்காரருண்டு அவர்களுடமனதறி துசேர்ந்தாயானல், சோதியென்றபொருளீவார்வெகுசாயப்பா சொ ன்னபடியாட்டிவிக்குஞ்சோதிசோதி, வீதியென்றஇடம்பதினறுமு முத்துள்ளே வீடுகட்டும்வகையதனைவிளம்பக்கேளே. (௭௨௫)

சமாதியிடம்.

கேளப்பாநான்குசதிரமாகக் கெணிதமுடன்வெட்டிநன்றாய்க் கல்லினலே, யோளப்புபூமியின்கீழுரைமூன்றுகும் மகத்தானபூமியி ன்மேலரைமூன்றாய், கோளபபாவாராமற்கட்டித்திர்ந்து கூர்மையு டன்மெழுகுகற்சுவகையைக்கேளு, காலப்பாபிலப்பதற்குள்ளறையி ல்ஙமைத்தா கருஞ்சாந்தால்மெழுகிநல்லாய்க்கடிந்திடாயே. (௭௨௬)

கடுத்தலவுத்தானதின்பின்மேல்போக்கெல்லாம் காங்கையுள்ள வெண்சாந்தாற்பூசிமைந்தா, அடுத்தடுத்துநாலுதிரம்பூசிமைந்தா அ டிவலுக்கானன்றாகத்திர்த்துத்திர்த்து, நடுத்திரைய்க்காய்ந்தபின்பு அ றைகட்குள்ளே நல்லதொருசந்தனத்தின்கட்டைசீவி, வடுத்தவீராசா ம்பிராணிப்பொடித்துச்சேர்த்து மைந்தனே அக்கினியிற்போடுபோ டே. (௭௨௭)

போட்டவுடனங்கையெழும்பும்வாசந்தனேபொருந்தவேஅறை த்துநன்றாய்பூட்டுபூட்டு, காட்டமுடன்மண்டலந்தான்சென்றபின்பு நம்வாசல்தனில்சீலுத்திதிட்டினதல்ல, பூட்டைநன்றாய்த்திறந்தாய் க ஆறப்போட்டு புண்ணியனேதானமன்னதானஞ்செய்து,தேட்டமு டன்விட்டங்கேயிருந்துக்கொண்டு சிவசிவாபூரணத்தைநோக்குநோ க்கே. (௭௨௮)

நோக்குவதுபூரணத்தைபணிந்துகொண்டு நுண்மையுளமுப்பூ வைமுடித்துக்கொண்டு, ஆக்குவதுஅமுதரசவர்க்கத்தோடோ அப் னேஅமுதுகொண்டுகற்பங்கொண்டால், நாக்குதனிஅமுதரசமென் னசொல்வேன்நாவடங்கப்பூசைபண்ணிநாட்டம்பார்த்து, வாக்குமன தொன்றுகமுப்பூச்செய்யவழலைமுறைதனைவழுத்தும்வழிவைக்கேளே

முப்பூமுடிக்கும்வகை.

கேளப்பாஅயமானவுருக்குச்சட்டி கெணிதமுள்ளஅய்ங்காந்தச் சட்டியொன்று, வேளப்பாகாந்தமென்றசட்டியொன்று வீறங்கும் நாகமதாம்சட்டியொன்று, தேளப்பாகருநாகச்சட்டியொன்றுதெவிட் டாதவொண்ணுவைச்சட்டியொன்றுவாளப்பாஅயச்செம்பால்சட்டியொ ன்றுமார்க்கமுளவெள்ளிதன்னுற்சட்டியொன்றே. (௭௩௰)

ஒன்றானதங்கத்தாற்சட்டிபீர்ன்று வுத்தமனேபத்திரமும்ஒன் பதாச்சு, ஒன்றானவெங்கிரசபானபத்திரம் அப்படியேவழிமுறையாயட க்கிக்கொண்டு, நன்றாக்அமுதாரசவாக்கதிகொள்ளுநன்மையுட்ள்கற்ப மதுஅப்படியேகொள்ளு, குன்றுதமுப்பூவின்செய்கையார்க்கங் கூறு கிறேன்வழிமுறையாய்க்கூர்ந்துகேளே. (எகக)

ஆதிப்பூ.

கேளப்பாஆதியென்றசவுக்காரத்தைச் கெனிபமுடன்கொண்டு வந்துவிந்துநீரால, நாளப்பாசெகதாள்தான்தேய்த்துத்தோய்த்து ந ன்றாகரவிமுகத்திற்காயிந்துதானலை, நீளப்பாசாரமதிலுப்புசென்று நேரானவழலைபதுக்குந்துப்பாக்க, ஆளப்பாஆதியென்றவுப்புமாச்சஅ ப்பனேநாதவிந்துவுப்புமிதுவே. (எகஉ)

நாதவிந்துப்பு.

உப்பானசத்திசிவமிரண்டுங்கூட்டி உடன்சேருஞ்சாரமுடன்நாத ங்கூட்டி, செப்பானஅபமுருக்குச்சட்டிதன்னில் சேர்க்கையுடனல் லமுங்கரைத்துவைத்தால், அப்பானதெளிவிறுத்துப்பாத்திரமெட்டி ல் அரைஅளவுவிட்டுரவிமுகத்தில்வைத்தால், வைப்பானவுப்பது வு மெட்டாநாளில் முடுங்காரவுப்பதுவாய்விளையுந்தானே. (எகங)

விளைந்தவுருவுப்பதுக்குநாமக்கேளு விசையானசத்திசிவவுப்ப தாச்சு, விளைந்தசிவசத்தியுப்பின்மார்க்கங்கேளு மகத்தானசிவசத்தினொடி சத்திகூட்டி, உளைந்தவுருவுப்புட்னேயிந்துகூட்டி உடன்சேர்த்துஅ யக்காந்தசட்டிதன்னில், குழைத்துநன்றாய்க்கரைத்திறுத்துதெளி வைமைந்தா கூர்மையுடன்பாத்திரத்திற்குணமாய்வாரே. (எகச)

வார்த்துநன்றாய்ரவிமுகத்திற்காயக்காய வளமையுள்ளவுப்பாகு ம்பத்துநாளில், கார்த்துமிகவும்பெடுத்துவைத்துக்கொண்டு கலங்கா மல்கிழமையிற்பதனம்பண்ணி, சேர்த்துமிசமுப்பூவுமொன்றாய்க்கூ ட்டி செயமானஅயமுருக்குச்சட்டிதன்னில், தாற்றிநன்றாய்ச்செயநீரில் கரைத்துமைந்தா தயவாகரவிமுகத்திற்காயப்போடே. (எகரு)

போட்டவுடனுப்பாகுமைந்தாகேளு புகழானஅயக்காந்தச்சட் டிதன்னில், தேட்டமுடன்போட்டுநன்றாய்ச்செயநீர்வார்த்து திரளவேக வைத்துரவிமுகத்திற்போட்டு, நாட்டமுடனவநாள்தானுப்பேயாகு ந ன்னிறப்பட்டவுப்பெடுத்துச்சொல்லக்கேளு, வாட்டமிலாக்காந்தமதின்ச ட்டிதன்னில்வார்த்திடுவாய்செயநீரைமைந்தாபாரே. (எகசு)

பாரானவுப்பெடுத்துக்கரைத்துமைந்தா பரிவாகரவிமுகத்திலே வைத்துப்போற்று, நேராகவெட்டாநாளுப்பேயாகும் நிசமாகவுப்பெடு த்துசொல்லக்கேளு, வீரானநாகமதின்சட்டிதன்னில் விசையாகவுப் பிட்டுசெயநீர்த்து, கூறுகாரவிமுகத்தில்வைத்தாயானால்குறையாதவு ப்பாகுங்குருவாம்பாரே. (எகஎ)

பாரப்பாநாகச்சட்டிதன்னில் பக்குவமாயுப்பிட்டு செயநீர்வா ர்த்து, சாரப்பாகரைத்திடுவாய்நன்றாய்மைந்தா தன்மையுடன்ரவிமு

ஆரப்பாநாதவிந்துசெயல்தான்சாணூர் அரகாருகுருவிடத்திற்கா ணலாகும், தாமப்பாவிந்துநிலைநாதமென்றும் தயவானநாதநிலைப்போ தமென்றும், நாமப்பாவென்றசொல்நாதம்நாதம் நாட்டிநேமிந்தவி ல்நாதவாழ்வு, ஓமப்பாசொல்லதுபோலொருநூல்சொல்லா தொடுக் கமென்ற இந்நூல்தான்குருநூலாமே. (எசசு)

நூலான இந்நூற்பன்னிரண்டுநூறு நுணுக்கமுட்னிந்நூலைப் பதனம்பண்ணி, காலானபன்னிரண்டுகலையின்மார்க்கங் கடக்காமலிந் நூலாற்கட்டாலகும், ஆளானஆண்பிள்ளைகள்நூலைக்காப்பார் அமர்ந் தநிலைசித்தனென்றுல்பன்னிரண்டுக்காப்பார், நாளானதினம்பார்த் து வாசிபார்த்துநாதவிந்துநிலைபார்த்துநாட்டம்பாரே. (எசஎ)

நாட்டமுடனுதவப்பைநாதநீரால் நன்றாகத்தாணுட்டியில்லைசெ ய்துதேட்டமுடன்ரவிமுகத்திற்காயப்போட்டு செம்மையாயோட்டி ல்வைத்தோமூடி, தாட்டியாய்மண்சீலைவலுவாகச்செய்து தாழ்வெ ட்டியெருப்பரப்பிப்புடத்தைப்போட்டால், வாட்டமிலாநாதவுப்புச்சு ண்ணமாகும்மகத்தான்முப்பூவின்மார்க்கங்கேளே. (எசஅ)

முப்பூச்செயநீர்.

கேளப்பாமுப்பூவிற்சாரஞ்சேர்த்து கின்னமென்றமிக்காணிற் பனியில்லைத்தால், நீளப்பாசலமதிலைமைளென்னைசொல்வேன் நீரானச லங்கனிலேமைந்தாகேளு, வாளப்பாவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து மகத் தானநீர்தனிலேதாவிப்பாரு, கூழப்பாபோலவுரமேசிவந்துகாணுங்கூ ர்மையுள்ளவுப்பதுவுங்கட்டிப்போச்சே. (எசகூ)

கட்டிநின்றசலமதிலேமுறையைக்கேளு கருவானகுருசியொடு லிங்கம்வீரம்; நிட்டமுள்ளகெந்திசிலைதாரம்பூரஞ்சிறப்பானகெவுரியு டபாஷாணங்கள், சட்டமுள்ளநவாச்சாரஞ்சினிக்காரஞ் சாந்தமுள் ளபொரிக்காரம்வெடியுப்போடு, அட்டியில்லாச்சருச்கானசரக்கெல் லாந்தான் அப்பனேசுருக்கிடவேகட்டிச்சோச்சே. (எருo)

போன்சென்றவிக்காதேசெயநீர்தன்னில் பொல்லாதநாகமுட ன்கருநாகந்தா, நீச்சென்றவெண்ணாகமிளவகையெல்லா நோகந் தானுருக்கிச்சாய்த்தாயானால் வீச்சென்றவேகமெல்லாமடங்கிக்கட்டி வீறடங்கக்கட்டுமடாமைந்தாமைந்தா, பாச்சென்றகாந்தமதைதோய் த்துத்தேய்த்து பதிவாகப்புடம்போடசாரஞ்சாமே. (எருக)

சாரஞ்சாமப்பிரேகந்தோய்த்துவாட்டி என்னசொல்வேனிமட க்கிக்கட்டுங்கட்டும், காரஞ்சாஞ்சாரஞ்சாமெல்லாஞ்சாகும் கருவான வுபரசங்கள்சத்தேயாகும், வீரஞ்சாம்பூரஞ்சாமெல்லாஞ்சாகும் வீ றடங்காச்சரக்கெல்லாமவிரைந்துபோகும், தாரஞ்சாஞ்சகலசரக்கெல் லாஞ்சாகுந் தன்மையுள்ளகட்டுவகைசெயநீராச்சே. (எருஉ)

மெழுகுவகை.

ஆச்சப்பாகட்டுவகைசெயநீர்சொல்லி அதிலடங்குஞ்சரக்குவகை யெல்லாஞ்சொல்லி, காச்சப்பாமெழுகுவகைசெயநீர்கேளு கருவானக

கத்திலவைத்துப்பார்க்க தேரப்பாஎழானாலுப்பேயாகும் தெளிட்டா தவுப்பதனையெடுத்துமைந்தா, வேறப்பாஒன்ணுகச்சட்டிக்குள்ளேவே தையென்றவுபவெடுத்துசெயநீர்பாச்சே. (எ௩அ)

பாச்சிநன்றாய்க்கரைத்துமிகரவியில்வைத்தால் பரமானவுப்பா குமாருநாளில், சாச்சியதோருப்பெடுத்துவைத்தசமைந்தா சருவிசா னஞ்சொல்லுகிறேன்கருகிக்கேளே, கட்டியிலாதாம்பிரப்பாத்திராத் தன்னில் தயவாகவுப்பிட்டுசெயநீர்வார்த்து, வர்க்கவென்றுகரைத்தி டுவாய்நன்றாய்மைந்தா மகத்தானரவிமுகத்திலவைத்துப்பாரே ( )

பார்க்கவேஅந்தசாரங்காரமேறிப்சுத்தமெய்யுள்ளவுப்பாகுமைந்தா மைந்தா, ஏற்கவேயுப்பெடுத்துமைந்தாநீரு ஏகாந்தவெள்ளியென் றசட்டிதன்னில், மார்க்கமுடனுப்பிட்டுசெயநீர்வார்த்து மணமடங்கர விமுகத்திலவைத்துமைந்தா,சேர்க்கையுடனுலாகவுப்பேயாகுஞ் சி வசிவாதிதின்பெருமைசெய்யக்கேளே. (எசய)

கேளப்பாசத்துசிவமுப்பேயாச்சு கேள்மகனேயுப்பெடுத்துசொ ல்லக்கேளு, வாளப்பாதங்கமென்றசட்டிக்குள்ளே வரிசையுடனுப்பி ட்டுசெயநீர்குத்தி ஆளப்பாவிரவிநன்றாய்ரவியில்காய்க்கால் அப்படியே மறுபடியுஞ்செயநீர்குத்தி நாளப்பாமூன்றுநாள்காய்த்துதானால் நா தமென்றவுப்பாகுமநாதமாமே. (எசக)

நாதாந்தவழலை.

நாதமென்றவுப்பதுக்குநாமங்கேளு நாதாந்தவழலைசவுக்காரமெ ன்பார், பேதமென்றபூரணத்திறுப்பென்பார்கள் புகழ்காரசாரமெ ன்றலவணமென்பார், நீதமென்றகுருவாளமுப்பூவென்பார் நிலைத்த ஒருபூரமென்பாரடியதென்பார், பாதமென்றஅடியென்பார்முடியதெ ன்பார் பராபரத்தினருள்காட்டும்பசுமைதானே. (எசஉ)

தானென்றபூரணத்திறுப்பால்மைந்தா சதாகோடிசித்துமிகஆ டலாகும், வீனென்றமானிடர்களுப்பைக்காணார் வீணென்றமாகாச ப்புரவியென்றார், தேனென்றமதுவென்றுங்காணல்லால் நினைத்த ல்லோநாதவுப்பையறியவென்று, நானென்ற ஆணவத்தால்பெண்ணை க்கூடி நயந்துசுகங்காட்டியவனிடத்தில்தானே. (எசங)

தாணப்பாமாதவிடாய்தன்னைவாங்கி தவிராமலுப்பெடுப்பேனெ ன்பார்மாண்பர், விணப்பாகல்லுப்பைநாதமென்பார் வீணுசைவுட்டு பைநாதமென்பார்,காணப்பாவெடியுப்பைநாதமென்பார் கரைக்கின் றநீருப்பைநாதமென்பார், .தோணப்பாவெகுவாகப்பார்ப்பார்மாண்ப ர் சுந்தரம்போல்நாதமுறையறிவார்தானே. (எசச)

தானென்றநாதமுறையறியவென்றால் தப்பாதுசெகுபாபொடு மெத்த, கோனென்றசற்குருவால்காட்டவேணும் குறிப்பாகக்கைமு றையாயறியவேணும் தேனென்றவுடமேவேணும்பொருள்தான்வேணு ந் சிந்தைமனதொன்றானதேன்வேணும்; மானென்றமனதுஅறிபழக் கத்தாலே மகத்தானநாதமதையறியலாமே. (எசரு)

ட்டுவகைசெயநீர்தன்னில், பாச்சப்பாகட்டிநின்றசாரங்காரம்பாங்கா னவீரமுடன்பூரம்நாலுங் தேச்சப்பாபொடித்துநன்றாய்த்தாவிப்பா ரு சிவசிவாமஞ்சள்நிறஞ்செயநீராச்சே. (எருங)

நீரானசெயநீரில்முன்னேசொன்ன நிசமானகட்டுவகைசரக்கை யெல்லாம், ஆறுனநீர்தனிலேஅமுக்கிவைத்து அப்பனேவிளக்கொ ளியில்வாட்டிஞக்கால், கூரானசாரமெல்லாஞ்சரக்கிற்சென்று கொ ளுசொனனவெதும்பியதுமெழுகுமாமே, வாரானமஞ்சள்நிறமெழு குதன்னை வகைவகையாய்ப்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றே. (எருச)

போற்றியேமெழுகுவகைசெயநீர்சொல்லி புதுமையுள்ளசைப் பாகம்பூணச்சொல்லி, தேற்றியேசெய்வகையுந்தேறச்சொல்லி தேக வச்சிரகாயமதாயிருப்பதற்கு, வாழ்த்தியேஆதியந்தவழியுஞ்சொன் னேன் வரிசையுள்ளபூரணமும்வகையுஞ்சொன்னேன், ஆத்தியேஅ றிவுருவுநீயாய்நின்றால் அப்பவல்லோதசநாதமறியலாமே. (எருரு)

செந்தூரவகை.

ஆமப்பாகட்டுவகைநீருஞ்சொல்லி அதின்பிறகு மெழுகுவகை செநீர்சொன்னேன், நாமப்பாசெந்தூரஞ்செயநீர்சொல்வேன் நன் மையுள்ளபுலத்தியனேநன்றாய்க்கேளு, தாழ்ப்பாமெழுகுவகைசெய நீரோடே தவிராமல்கட்டுவகைசெயநீர்கூட்டி, வாமப்பாவேங்காணில் விட்டுநல்ல மதியானரவிதனிலேவைத்துப்பாரே. (எருசு)

பார்க்கவேரெண்டுவகைநீருங்கூட்டி பசுமையுள்ளசெந்நீராய்ச் சிவந்துபோகும், ஏற்கவேயிந்நீரில்வகையைக்கேளு இன்பமுடன்கட் டிவைத்தசரக்கில்மைந்தா, காக்கவேயச்சரக்குங்கலவைத்திட்டுகட்டி நின்றரசமதுவுமிடைதான்விட்டு, சேர்க்கையுடன்கட்டிநின்றகெந்தித ன்னில் செம்மையுடனுள்ளிலொன்றதனிற்சேரே, (எருஎ)

சேர்த்துநன்றாகப்பொடித்துச்செந்நீர்விட்டு திறமாகஅரைத்து நன்றாய்பில்லைபண்ணி, போற்றியேரவிதனில்காயப்போடு புதுமை யுடனோட்டில்வைத்துஓடுமூடி, தேற்றியேமண்சீலைவலுவாய்ச்செய் து செம்மையுடனிதானமாய்புடத்தைப்போட்டு. சாற்றுவயிரவற்கு வடமாலைசாற்றிதன்மையுடன்பூசைபண்ணியெடுத்துபபாரே(எருஅ)

பாரப்பாசெந்தூரங்கண்கொள்ளாது பதனமாய்சிமிழதனில்வை த்துக்கொண்டு, சேரப்பாசரக்குகளையிப்படியேசெய்தால் செந்தூரம் பொய்யாதுசெம்மையாகும், ஆரப்பாஅறிவார்செந்தூரப்போக்கு ஆ தியந்தமறிந்தவரேஅறிவாரப்பா, காரப்பாதானிருக்குமொடுக்கந்தன் னில் கருவானசெந்தூரம்வைத்துப்போற்றே. (எருகூ)

போற்றப்பாபணவிடைதானுட்கொண்டேதான் பூரணத்தைப் பத்திமனதறிவால்நின்று, பார்த்தப்பாரேசகமும்பண்ணி பதிவான கும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு, கார்த்தப்பா வகைவகையாய்செம்பிலு

ட்டு கனகமருளன்னசொல்வேன்னம்மைந்தா, ஆர்க்கப்பாசிக யோகிதனக்குமல்ல அன்பானவளிபோர்க்குமிந்தபோட்டே. (எகூம)

போடப்பாசிவயோ கிளியோர்க்குக்கான் புத்திமனமொன்றுக ஊந்தால்மைந்தா, நாடப்பாசிவபூசையிதுதானுகும் நன்மையிலாமா காருக்குக்கூதாயானல், தேடப்பாசெளிங்கிடுங்காணப்பாசொன்னேன் கோட்டிச்துதானமதுகுணமாச்செய்து, தேடப்பாசிவயோகவாழ்வுக ளின் தேகிவதுபூரணத்திற்றேடுதேடே. (எகக)

தேட்டமென்னபூரணமேதெய்வந்தெய்வந் தெவிட்டாதபூரணத க்கொண்டாயானல், வாட்டமென்னதேகமப்பாவச்சிரகாயம் வடி வானபூரணத்தைமறந்தாயானல் ஆட்டமென்றஆட்டமெல்லாமடங் கிப்போகும் அறிவ்பிறகுளன்னசெய்வாயையாவையா, நாட்டமென் றபூரணத்தைப்பூசைபண்ணிநன்மையுள்ளபற்பவகைகாட்டக்கேளே.

பஸ்பவகை.

கேளப்பாசெங்கீருங்கட்டுவகைகீருக் கின்னமென்றயிங்காணி வசரியாய்வார்த்து, வாளப்பாரவிதனிலேவைத்துப்பாருமகத்தான கீரதவும்வெண்ணீராகும், ஆளப்பாவிந்துவென்றசரக்கையாட்டி அ தில்மிடுவாம்வீரமென்றரசத்தைத்கானும, மாளப்பாஅறைத்திடுவா ய்செநீர்விட்டு மனமடங்கஅறைததுநல்லவட்டுபண்ணே. (எகூங)

பண்ணிமிதார்வட்டதன்னையோட்டில்வைத்து பதிவாகமேலோ டுபெரியமூடி, உண்ணியதுபோகாமல்மண்ணுஞ்செய்து ஒருமுழக்கி ருகுழிவெட்டிபுடத்தைப்போடு, தண்ணிமையாப்புடமாறியெடுத்துப் பாரு தன்மையுடனீறியதுதவளநிறமாகும், வன்னியெனகின்றகொரு காதவுப்பால்மந்தானசரக்கெல்லாம்பஸ்பமாச்சே. (எகூச)

ஆச்சப்பாபஸ்பமென்றுமகிழ்ந்திடாமல் வரையானதைகதனிலே வைத்துப்போற்றி, பாச்சப்பாபணவிடைதானகத்துக்குள்ளேதான் பக்திய டன்கொண்டிறைல்பாமுதேகங், காச்சபயாமனக்கண்ணுறங்க னலேதான் கற்பூரதீபமதிற்கருத்தைவைத்து, மூச்சப்பாதானிருந் திமுறித்துப்பார்த்துமுக்காலும்ரேசகமும்பண்ணுனைபண்ணே. ()

பண்ணியதோர்பஸ்பத்தின்பலனைகேளு பக்குவமாய்செம்பதி லேஅக்கினிகொன்று, தன்னிமையாய்ப்பணிந்துபஸ்பமபணவிடை தானெடுத்து காயானசெம்பதிலேயூட்டிப்பாரு, விண்ணிறைந்த கவி லாசக்கொள்ளையாச்சு வெள்ளையென்றவெள்ளிவித்தையதிகயானல், புண்ணியமாம்சிவயோகியெளியோர்க்குந்தான் புத்தியுடன்தானதர் மம்புகழ்ந்துசெய்யே. (எகூள)

செப்பப்பாமனதுகளிகூர்ந்துநன்றாய் சிவயோகிதங்களுக்குஅ ன்னமீவாய், மெய்யப்பாஅவரவர்கள் மனதின்படிசெய்தால் வெகு கோடிதவமிகைமிகுந்துசேருங், கையப்பாவுதவுவதுசிவத்தின்கூட ஆகருணையுடன்சிவமதுவேசெய்தாயானல், கையப்பாதவமதுதான் கைக்குள்ளாகும் தன்மையுடனன்மையதாயிருந்துவாழே. (எகூள)

ந்தெவிட்டாதஅமுதமதைபானம்பண்ணு பூணப்பாகுருபதத்தை தாழுதுகொண்டு பொல்லாதமாய்கைகளெல்லாம்போக்குபோக்கே.

போக்கானஅமுதுபடிஅதனேடொக்க புதுசானஎலிசிபொடி த்துப்போட்டு, வாக்காகஅமுதுசெய்துவெல்லத்தோடு வளமாகஉ போதுகொண்டாலப்பா, தாக்கானசடலமதுவலுத்துப்போகுந் த மையுடன்கற்பமதுசார்ந்துகொண்டால், நாக்கானஅமுதமதுசொலி தும்பாரு நரைதிரைகள்தானெழிந்துநலமாம்பாரே (அாச)

நலமாகஇன்னமொருபாகங்கேளு நல்லதொருஅமுதுபடிவாங் மைந்தா பிலமாகச்சீரகமுஞ்சுத்திபண்ணி பெருமையுடனிரண்டு மான்றுயமுதுசெய்து, குலமானவெல்லமதைத்தொட்டுக்கொண்டு ர்மையுடனெருபோதுஅமுதுகொண்டால் தலமானபித்தமெலாம் ரண்டுபோகும் தரணிதனில்மன்மதன்போலாவாய்பாரே. (அாரு)

பாரப்பாஅமுதப்படிகொழியலாகபக்குவமாய்தானெடுத்துவைத் துக்கொண்டு, வாரப்பாபிராம்புதனைக்கஷாயம்பண்ணி வகையாகக்க ஷாயமதிலமுதுசெய்து, சேரப்பாசக்கரையைத்தொட்டுக்கொண்டு திரமாகஅமுதுகொண்டால்தேகவச்சிரம், காரப்பாமூலமென்றதெல் லாம்போகுங்கட்டாகக்கற்பமுறையுண்டுதேறே, (அாசு)

தேர்ந்தபின்புஇன்னமோர்பாகங்கேளு திறமாகப்பருத்திவிரை ப்பாலும்வாங்கி, சார்ந்துசம்பாஅமுதுபடிசமைக்கும்பாகுசக்கரை தேனூட்டிநன்றாய்ப்பாகஞ்செய்து, கூர்ந்துமிகஉதயமதிற்கொண்டா ல்மைந்தா கொண்டதொருமேகமெல்லாமற்றுநல்ல, ஊர்ந்துமிகவீரி யந்தானதிகமாகும் உண்மையுள்ளதாதுவெல்லாம்பிலக்கும்பாரே. ()

பாரப்பாகம்புடனேதினையுங்கூட்டி பக்குவமாய்ப்பால்தனிலே பாகஞ்செய்து,காரப்பாஇனிப்புடனேஅமுதுகொள்ளுகலக்காமலொ ருபோதுகொண்டால்மைந்தா,சேரப்பாசதையிலுள்ளபித்தநீர்கள் நீ ங்கிவிடுந்தேகமதுகுளிர்ச்சியாகும், வீரப்பாசெய்யாமல்கற்பங்கொள் ளு விறடங்கிதேகம்வச்சிரகாயமாமே. (அாஅ)

காயவகை.

காயமென்றகாயமொன்றுசொல்லக்கேளு கனமானதிரிகடுகுஐ மங்கூட்டி, நயமுடன்வறுத்திடித்துப்பொடியேசெய்து கினைவாகச் சட்டியொன்றுகாயவைத்து, தாயாகமாய்கருப்புட்டியதனிற்போட்ட ம ரமஅருமையதுகுழம்பாயிற்கும், ஞாயமுடன்பொடித்தூவிக்கின் டும் போது நலமாகமெழுகுபதம்நன்றாம்பாரே. (அாகூ)

சீமப்பாமெழுகெடுத்துவுதையந்தன்னில் அன்பாகக்கொண்ட வுடனேயங்கேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்உதயந்தன்னில் களிருட னேமேகவெட்டைஅற்றுபபோகுந், தாமப்பாகற்பமதுக்குறுதியாகுந் தனதானபித்தமதுதானேபோகும், காமப்பால்கொண்டவுடனுறுதியா குங் கற்பூரவாசமதாய்க்காந்தியாமே. (அாய)

துவச்சிரகாயம் மெய்ஞானதேகமப்பாசிர்மமாச்சு மெய்யில்நின்றவைசிய
துபரமப்பயோசத்துதானானஇதழ்ப்பூவுமறியலாகுந் தயங்காமற்பூர
ணத்தைப்பூசிப்பீரேனே. (௭௪௬)

பூசைசெய்யின்னெசமதாயிருந்துமொண்டு பூரணமேபராபரமாய்
புத்தியாமல்நெஞ்சில்நின்றவிமதியையன்பாய்கண்டுஅக்கினியில்கோ
த்திரமாயாக்கிப்பேரதி, கேசரமுடன்ரவிமதியையமாநிமாதி நிலைத்த
தொருஅக்கினியில்நிலைத்தாயானால், பாசமென்றதேகமதிவலுத்துப்
போச்சு பரமானதேகமதாய்நிலைக்கலாச்சே. (௭௪௭)

கற்பத்துக்குப்பத்தியம்.

நிலைக்கவேகாயசித்திபண்ணும்போதுநேராகவொருசபாதுபோ
சனந்தான், மலைக்காமல்பச்சரிசிசிறுபயருங்கூட்டி வாகாகஅமுது
செய்துசக்கரைதேனுடனே, குலைக்காமலொருபோதுஅமுதுகொண்
டுகுணமாகமுப்பழமும்பாலுங்கூட்டி, கலைக்காமல்கற்பமதைக்கொண்
டால்மைந்தாகாயசித்தியுறுதியடாகரு இப்பாரே. (௭௪௮)

பாரப்பாஇன்னமொருபாகக்கேளு பால்தனிலேபச்சரிசிபாகம்
பண்ணி, நேரப்பாசக்கரையுந்தேங்காய்ப்பூவும் நேராகப்போட்டுநன்
றாய்பதமாய்க்கிண்டி, தேரப்பாகனிவகையுங்கூடச்சேர்த்து திரமா
கவொருபோதுஅமுதுகொண்டு, காரப்பாகற்பமதுகொண்டாயானால்
காயமதிலெட்டமாசித்துமாமே. (௭௪௯)

சித்தென்னதேகமதுஇதுநிக்கல்ல சிவசிவாதேகமதுபரமானந்த
ம், பத்தென்னமன்றுசிமையாகவேனும் பலருசியைத்தேடினதால்
பலனேதுண்டு, கத்தென்னகருமானய்குருவால்பத்து கருத்தோடே
அனுபவத்தால்காணுஞ்சித்து, செத்தென்னஅதின்பிறகுஎன்னகாணு
ஞ் சிவசிவாதேகமல்லோசிவன்கூறுமே. (௭௫௦)

கூறுகஇன்னமொருபாகஞ்சேளுகுணமாகஅமுதுபடிவாங்கிமை
ந்தா, நேராகத்துவரையுடபருப்புங்கூட்டி நீர்தனிலேஅமுதுசெய்து
நினைவாய்க்கேளு, சோறுதுபருவமறிந்தேங்காய்ப்பூவுஞ் சுகமாகச்
சக்கரையுநெய்யுங்கூட்டி சேறுகக்கிண்டிநன்றாயாறவைத்தால் சிக்
கெனவேயிதுகிலப்பதமாம்பாரே. (௭௫௧)

பதமானஅமுதிதுதானொருபோதுண்டு பக்குவமாயதின்பின்
குறிப்புங்கொள்ளு, மகத்தானமதங்களெல்லாமடங்கிநல்ல மகத்தான
தேகம்வச்சிரகாயமாகும், விதமானஅஷ்டசித்துமெட்டுமாகும் வேக
மதுதான்வளரும்விசிதமாகும், அதமானமனைவிருத்தியகன்றுபாரும்
அரகராஅம்பரத்தினருள்காண்பாயே. (௭௫௨)

காணப்பாஅமுதுபடிசமைத்துக்கொண்டு கருத்தறவேகட்டுமு
ப்பூதொட்டுக்கொண்டு, பேணப்பாவொருபோதுஅமுதுகொண்டு பி
லமானகற்பமதுகொண்டால்மைந்தா, தேனப்பாஅமு[illegible]துசித்துகா

வாழ்வதற்குஇன்னமொருவுண்மைகேளு மார்க்கமுடன்நடுவானஅ
முதக்கொண்டால், காலவலுக்குங்கண்ணுக்குங்காற்றைப்போக்கும்
குருத்துமிகத்தான்வளருங்கருணைசேரு, மேல்வலுக்குமதிமதாய்பில
துண்டாகு மெய்யிலுளநோய்களெல்லாம்விலகிப்போகும், ஆள்வத
ற்குத்துருவுதவியநிகழுண்டாம் அரகராசிவானஅமுதங்கொள்ளே.

பூரணமகிமை.

கொள்ளப்பாஆண்டொன்றில்சித்தியாகுங் குணமாகஇன்னமொ
ருகுறியைக்கேளு, விள்ளப்பாசொல்வதற்குநாவுண்டோசொல் வி
சைபானசத்தியடிமூலம்வாங்கி, காளப்பாதினம்பார்த்துஅமுதத்தோ
டே நல்மனதாயுட்கொண்டுவிட்டால்மைந்தா, காலப்பாயிலத்துதுடா
மூலவன்னிகலங்காதுவாசிநன்றாய்க்கட்டிப்போமே. (௭௬௯)

கட்டிப்போய்வாசியதுகடக்காதப்பா காலவரைமூலமதிற்கலந்
தாடும், குட்டிபபார்தேகமதுகுழைந்துகாணுங் குருவானதேகமது
ம்பூரம்வீசும், வெட்டிப்பார்தேகமதுஅசையாதையா கெதுகோடிய
ஞ்சக்குமொருமெய்யாய்நிற்குந், தட்டாதஆவமிருத்துதட்டிப்போகு
நயமானபூரணத்தின்தன்மைதானே. (௭௭௦)

தானென்றுமநானென்றும்வேறுண்டோசொல் தானவேறுப்பின்
பதடாமூலவன்னி, கோனென்றகுருவானவன்னிதன்னைகூர்மையு
டன்கண்டுமனதொன்றாய்நின்றால், தேனென்றஅமுதமதுஅருவிபா
ய்ந்தேவிட்டாதஅமுதமதுதெய்வந்தெய்வம், வீணென்றுதெய்வமதை
சொன்னாரானால் விண்தெறிக்கும்விண்தெறிக்குமெய்சொன்னேனே.

சொன்னதொருஇந்தநூல்மைந்தாகேளு துருவமுள்ளஆயிரத்
திருநூறாகும். முன்னோர்கள்மொழிந்தவொருநூல்கட்டெல்லா முக
னகுருநூலாமின்நூல்மைந்தா, கண்ணனகண்மணிபோலிந்நூல்த
ன்னை காட்டாதேமானிடர்க்குக்காட்டினக்கால், விண்ணோர்கள்சாப
துசுவாரிவார் விவேகமுளபுலத்தியனேநூல்காட்டாதே. (௭௭௨)

நூல்காட்டவேணுமெனச்சித்தர்கூடிநூணுக்கமிலாதுணுக்கமது
சய்தாரானால், நாள்காட்டியவர்களுக்குநன்மைகூறி நாட்டமிலாப்
பர்களைமாரணமேசெய்வாய், கால்காட்டுங்கேசரமாயிரத்துதப்பா
காவியமாமாயிரத்தைக்கருத்தாய்ப்பாரு, சேல்காட்டுஞ்சமாதிகற்
ந்திட்சைபாரு சிவசிவாஎன்னுடையஞானம்பாரே. (௭௭௩)

பராப்பாஅண்டபகிரண்டமெல்லாம்பண்பாகப்பூரணத்திலொ
க்குமையா, ஆரப்பாஅறிவார்கள்பூரணத்தினேர்மை அரகராதசகா
மார்தான்காணப்பா, காரப்பாமூலமதிற்கருத்தைவைத்து கமலமெ
றஆயிரத்தெண்ணிதழைபபோற்றி, தேரப்பாதேர்ந்துநீஅமுதங்
கொள்ளு சிவசிவாகயிலாசத்தேகமாமே. (௭௭௪)

அபக்குவர் தன்மை.

தேகமென்ற அகமறியார்சித்தர்கோடி சிவநேவடக்காறுதகிருட் டிச்சித்தா, ஆகமென்றதூல்முறையைப்பற்றி நின்று அவெயார்களை ய்புலம்பி அருளைக்காணார், பாகமென்றகலையறியார்பாதகர்கள்மொத்த பாலறியாப்பாலநக்கும்பாவிமார்கள், ஏகபாகமங்குமெவன்பான்யோக மென்பான் எட்டும்பண்டுமறியாதருடன்தானே. (௭௭௫)

தானென்றதத்துவக்கையறியாமூடர் கன்மைமென்றசொல்ல றியார்தருகுறும்பர், நானென்றமதமேதான்பேசிப்பேசி நல்லோரை த்தான்பழிக்கு நலமிலாதான், கோனென்றசற்குருவையறியார்காணுங் கூசாமல்சாராயமெவறியால்மைந்தா, ஆணென்றும்பெண்ணென்று ம றியாமல்தான் அகம்பிடித்தமட்டிகளைபகுத்திடாதே. (௭௭௬)

அடுக்குமென்ன மூப்பூவிர்விபரங்கேட்பான் அதின்பிறகுவே கைமுகமானனவென்பான், நடுத்தரமாய்சரக்குவகைபலபக்கேட் பான் நலமானசெக்குரமுறைமைபக்கேட்பான், கடுத்தகொருமெழு குவகைஎன்னவென்பான் கருவானசரக்குவைப்புமுறைதான்கேட் பான், விடுத்துமிகச்சொல்லாட்டால் போம்போமென்பான்விதியுண் டாறுல்வருமென்றெண்ணுன்பாரே. (௭௭௭)

என்னுமெடண்ணிஎண்ணிமனதுநொந்து இடைந்துமிகக்கரை ந்தருபார்க்கும், கண்ணுனகண்பார்த்துகனலைத்தாண்ட கற்பூர தீபமதிற்கருத்தைவைத்து, பண்ணுனரேசகபூரகமும்பண்ணியறிவா னகும்பகத்தில்பதியமாட்டார், தன்னுனதன்பெருமைதனையேயெண் ணிதானயானென்றதுறைதனைக்காணுரே. (௭௭௮)

காணுமல்கருத்தழுந்தாமடையர்மெத்த கர்மவினைதீராதமூகை மாண்பர், வீணுனவாய்மொழிகள்மெத்தப்பேசி வேதமென்னசித்தா ந்தமென்னவென்பான், கோணுனகுருபதத்தைக்காணுமாந்தர் குவலய த்தில்மெத்தவுண்டுகண்டுதேறு, தேனுனமதியமுதம்பானம்பண்ணு திரமானசிந்தையதாய்ஞானம்பாரே. (௭௭௯)

ஞானமென்னபுருவமையமூழ்ந்திப்பாரு நந்திமொளிப்பிரகாச ஞ்சோதிசோதிமோனமென்னபிராணவயோகம்நாதமுக்காலுநாதம திலிந்துவிந்து, பானமென்னநாதவிந்துவென்டுங்கூடிப்பார்சவிட ம்பரமான்பூரணமேயாகும், மானமென்னஅந்தரத்தில்நாதவோசை மகத்தானஓசையடாஎதமாமே. (௭௮௰)

தாளகக்கட்டு.

நாதமென்னதாளகத்தின்கட்டுசொல்வேன் நலமான்லிங்கவுட னுதஞ்சேர்த்து, பாதமென்றஅடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்துபாங்கானவெ டியுடனேகாரஞ்சேர்த்து, நீதமென்றபழச்சாற்றால்கலவத்தாட்டிக்க மானதாளகத்தக்கிழூட்டி, வாதமென்றபிரிதிவியால்சீலைசெய்து வ லுவாகவிழும்நத்திலவர்த்திடாயே. (௭௮௧)

உலர்ந்ததொருகவசமதானன்றாய்க்காய்ந்தால் உத்தமனேஎருவட் டிப்புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகப்புடமாறினெடுத்துப்பாரு அப் பனேதாளகந்தான்ரவிபோல்கட்டுகதனர்ந்துமிகவாடாதேசொல்ல க்கேளு தன்மையுடனுதகீர்விட்டுஆட்டி, மனந்தொருகாசியந்தாட் டிற்பூசி மைந்தனேயெட்டிலைந்துசீலைசெய்யே. (௭௮௨)

செய்யப்பாஎருவட்டிப்புடத்தைப்போடு செம்மையுளதகடுதுவ ம்நீறிப்போகும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பஸ்பந்தன்னை மேகமெ ன்றரோகத்துக்கிதுதானிய, பையப்பாமேகமெல்லாம்பறந்துபோகும் பஸ்பமதின்செயல்தன்னைப்பாரக்கேளு, வையப்பாரசமதனைச்சுத்தி செய்துவாகானகலவத்திலூற்றிவையே. (௭௮௩)

ஊற்றியதோரசமதனில்பத்துக்கொன்று வுத்தமனேபஸ்பமது ஒன்றுபோட்டு, தேற்றியேவாய்நீரைவிட்டுஆட்டுஆட்டு சிவசிவாரச மதுவும்வாலையாச்சு, போற்றியேவாலைரசம்பதனம்பண்ணி புலத்திய னேகைமுறையைப்புகலக்கேளு, வாத்தியேபரித்தகட்டில்தடவிநன் றாய் வரிசையுடன்புடம்போடவளமைகேளே, (௭௮௪)

கேளப்பாவட்டமதாயோடுதட்டி கெனிதமுடன்செங்கலென்ற பொடிபாப்பி, தாளப்பாதகடுவைத்தபொடிபாப்பி தன்மையுடன்மே லோடுதயவாய்மூடி, மூளப்பாஎருவடக்கிஅனலைமூட்டி மூக்காலுந் சுற்றிவந்துமுன்னேநின்று, ஆளப்பாஅன்பாகப்பொடித்துநின்று அ னலாறியெடுத்துப்பார்குருவாய்ப்போமே. (௭௮௫)

குருவானபரித்தகட்டைஎடுத்துப்பார்க்கில் குருபரமாம்விந்து வெனத்தோற்றமாகும், பருவமுடனுடைத்திடவேநொறுங்கிப்போகு ம் பரமானகுருவப்பாபதனம்பண்ணு. திருவானசெம்பதிலேநாற்றுக் கொன்று செம்மையுடன்கொடுத்திடவேகல்மையாகுங், கருவானவெ ள்ளியிலேநாற்றுககொன்று கணக்காகக்கொடுத்திடவேவணக்கமாமே

வணக்கமுடன்குருவிலொருபணந்தான்தூக்கி மகத்தானவெள் ளிசெம்புகணக்காய்ச்சேர்த்து, இணக்கமுடன்கொடுத்திடவே மாற் றுப்பத்தாய் இருக்குமடாபுலத்தியனேயிணங்கிப்பாரு, தனக்குமிது கிடைத்தபொருளென்றேநீயுந் தானிருக்கும்ஒடுக்கமதில்பதனம்பண் ணி, மணக்குமிதுபொருள்தனைசிவயோகிக்கு மனமகிழக்குருபூசை செய்குவாயே. (௭௮௭)

செய்வதுதான்மனதொருமையாகவேணுஞ் சிவபூசைகுருபூசை செய்யவேணுஞ், தெய்வமென்றசிவயோகிதனக்குமைந்தா சிந்தைமன தொன்றாகஅடக்கவேணும், சைவமென்றநெறிதனிலேநிற்கவேணுஞ் சங்கற்பவிகற்பமெலாந்தள்ளவேணு, மெய்வதுவாய்மனதொத்தடக் கவேணும் மேல்வரம்புகிழ்வாம்புமெய்யிற்காணே. (௭௮௮)

காணப்பாவுலகத்தோடொத்துவாழ்ந்தாகமலமென்றஆயிரத்தெ ண்மலருக்குள்ளே, தேனப்பாபோலவேஅமுதம்நிற்குஞ் சிவசிவா அமிர்தத்தைக்கொள்ளவென்றால் ஊனப்பாமுலமதில்மனதைவைத்

து வுடியுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, தானப்பாகும்பகத்தில்தன
தாய்நின்று தன்பசிதானுறுமட்டுமமூர்தங்கொள்ளே. (எ௯௬)

கொள்ளப்பா அமூர்தமதைக்கையில்வாங்கி குணமாகவசியமென்
றுகுறிப்பாய்க்கொண்டு, மெள்ளப்பா பூரணத்தில்மனதைகாட்டி மே
லாதாரத்திலந்தச்சுடரைப்போற்றி, சொல்லப்பாபோதகத்தில்நின்று
கொண்டு செகத்திலுள்ளமானிடர்தன்றனையைப்பார்த்து, விள்ளப்பா
சிவயவசியென்றுசொன்னால் மெய்யிலுள்ளவினைகளெல்லாம்விலகிப்
போமே. (எ௯௭)

சத்துருவசியம்.

பொமப்பாபூரணத்தில்மனதைவைத்து பொறுமையுடன்ரேச
கத்தால்பூரகத்தைப்பார்த்து, நாமப்பாகும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு ந
மயபவென்றுநீசொன்னாயானால், தாமப்பாசத்துருவும்வசியமாகுஞ்
சகலகலைக்ஞானமெலாந்தானேதோற்றும், காமப்பாகலைவிமலேதம்ப
னத்தைக்கேளு கட்டாகநிஷ்டைமுறைகருத்தில்வையே. (எ௯௮)

வையப்பாவாசிதனைமூலத்தூட்டி மகத்தானமூலம்தால்ரேசகத்
தைப்பற்றி, செய்யப்பாபூரகத்தால்கும்பகத்தில்நின்று செபித்திடவா
ய்வசியசிவனென்றுமாறி.பையப்பாட்கைகவர்மேலாசைகொண்டால்பத
றுதுவிந்துவதுசெயமாயிற்கும்மெய்யப்பா இம்மொழியையுலகத்தோ
ர்க்கு விள்ளாதேகுற்றம்வருஞ்செயமாய்நில்லே, (இது - விந்துஸ்த
ம்பனம்.) (எ௯௯

சத்துருமாரணம்.

செயமாகச்சத்துருமாரணத்தைக்கேளு செப்புகிறேன்பவசிவயவென்
றுமாறு, . பயமாகிச்சத்துருவுமயங்கிப்போவான் பஞ்சுதனிலக்கினி
போற்பற்றும்பற்றும், நயமாகமாறிநிற்பதாரையென்றால் நல்லோரை
த்தூஷணிப்போர்நன்மையில்லோர், மயமானசிவசெங்கைதழித்தோ
ர்தன்னை மாரணிப்பாய்புலத்தியனேமனதிற்காணே. (எ௱

காணப்பாபூரணத்தைக்கண்டுபூசி கைமுறையாய்க்கொண்டு
ஹூம்காணுஞ்சித்து, வீணப்பாவென்றுசொல்லிகினதுகாயானால் சே
தாந்தஞ்சித்தாந்தமிரண்டுங்கிட்டார், தாளப்பாதாமரையுந்தனதாயந்
தன்மையுளபூரணத்தினன்மையாலே, தூணப்பாதுரும்பாகுங் குரு
பூதானுஞ் சொல்லாதிருந்தால்தான்குருநூலாமே, (எ௱௧

குருநூலாமாயிரத்திருநூறுந்தான் குறிப்பாகஆறியந்தம் நன்
றுப்பார்த்தால், தருநூலாஞ்சகலசித்துமிந்திரசாலந் தன்மையுள்ள
ந்திரமுஞ்சித்துதானும், வருநூலாம்வாதமதுஅனந்தஞ்சொல்லும் வ
ருநிபோல்செயநீரும்வலுவாய்ச்சொல்லும், கருநூலாம்பன்னிரண்
டாறுங்காத்துகட்டாகஎட்டுடனேநாசலைச்சேரே. (எ௱௨

பூரணபூசை.

காலானபூரணத்தில் நின்றுயானால் நலங்காதாஎட்டும்ரெண்
மொன்றுய்ப்போகுங் காலானவாசியதுகட்டுங்கட்டுங்கட்டாகும்தேக

அரிதாரபஸ்பம்.

தாக்கியாமரிதாரங்கலைத்திட்டு கருவான ஆறியந்தங்கூடச்சேர்
த்து,பாக்கியமாய்செயநீராலரைத்துமைந்தா பக்குவமாயோட்டில்வை
த்துபுடத்தைப்போடு, சாந்தமாய்நீறியதுபற்பமாகுஞ் சயமானரோக
மெல்லாமடித்துப்போடு, மாந்தமென்றவாய்வுகளுங்குன்மந்திரு மகத்
தானசிதசுரமற்றுப்போமே; (அ௱௰௧)

தூரிசுசெந்தூரம்.

போமென்றுவிடுகாமல்துருசுதுத்தம் புனிதமுட னாறியந்தங்கூ
டச்சேர்த்து, ஆமென்றுகலவத்திலகரைத்துமைந்தா அழகானதாரம
துக்கன்கிபூட்டி, சாமென்றுமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்துசரக்கறிந்துபுட
ம்போட்டுநாரங்கட்டி, ஓமென்றசெந்தூரக்காந்தியாக வுண்மையுட
னிருந்ததுமதைப்பதனம்பண்ணே. (அ௱௰௨)

பண்ணியதோர்செந்தூரம்பணவிடைதானெடுத்து ப்ரிங்கானதி
ரிகடுகுகுரணமேசெய்து, உண்ணியதோர்செந்தூரமதனைத்துக்கொண்
டால் உள்வெக்கைமந்தாரகாசம்நீங்கும், புண்ணியனேகற்பமதுகொள்
ளவென்றால்போக்கறிந்துதேகமதின்கோளையைத்தீர்த்து, தன்னிமையா
ய்கற்பமதுகொண்டால்மைந்தா தனதாகதேகமதுவலுத்துப்போமே.

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவானதாம்பிரப்பஸ்பஞ்சொல்வேன் மகத்தானதாருகடனே
றுத்தங்கூட்டி, நலுவாமல்சினமொடுதாரபஸ்பம் நலங்காமல்முலைப்பா
லாலரைத்துமைந்தா, சிலுகாமல்நூட்டதற்குக்கவசம்பண்ணி சிக்கெ
னவேஓட்டில்வைத்துசிலைசெய்து, அழுகாமல்புடம்போடுஎடுத்துப்
பாரு அப்பனேதாம்பிரமுமநீறிப்போமே. (அ௱௰௩)

நீறிப்போமின்னமொருநெறியைக்கேளு நெடிதாகத்தாம்பிரத்த
கடாய்த்தட்டி, தேறிப்பாரிதாரக்கட்டைநன்றாய் தேன்விட்டுஅரை
த்துஅந்தத்தகட்டில்பூசி, பாரப்பாயோட்டில்வைத்துசிலைசெய்து பக்
குவமாயாருமுழத்தில்புடத்தைப்போடு,ஆறிப்பார்கவசமதில்நொறு
ங்கிநிற்குமப்புனேபழச்சாற்றாலரைத்திடாயே. (அ௱௰௪)

அரைத்துநன்றாய்வழித்தெடுத்துவட்டுப்பண்ணி அலரநன்றாய்கா
ய்ந்தபின்புவோட்டில்வைத்து, வரைத்தடங்கள்தெரியாமல்மண்ணுஞ்
செய்துவலுவாகிறையநீந்துபுடத்தைப்போடுமிறைத்துஅலைலாறியே
எடுத்துப்பாருநிறைபோடேபழுத்தவெள்ளையாகுமைந்தா, கசைத்தப
மூச்சாறதனால்மின்னுமாட்டிகருவாகமுன்போலேபுடத்தைப்போடே.

போட்டபுடமாறவிட்டுஎடுத்துபபாரு புதுமையுடன்பூபபோலே
நீறியபோகும், தேட்டமுடனீரெடுத்துபபதனம்பண்ணி சிவசிவாபஸ்
பமதின்செய்லைக்கேளு, நாட்டமுடன்வெள்ளிதனில்நூற்றுக்கொன்று

நன்றாகக்கொடுத்திடமாற்றீரஞ்சாரும், வாட்டமுளபிணிகளுக்குத்தே
னிலீந்தால் வாங்காதகுன்மமெலாமாண்டுபோமே, (அ௱௰௭)

போமென்றுவிடுகாமலின்னமொன்று புத்தியுடன்சொல்லுகிறே
ன்மைந்தாகேளு, ஆமென்றதாம்பிரம்பொடியாய்ச்செய்து அப்பனே
பழச்சாற்றாய்சுத்திபண்ணி, நாமென்றுசொல்லுகிறேனாதியந்தம் நய
மாகஇடைக்கிடைதான்சேர்த்துக்கொண்டு, தாமென்றபழச்சாற்றா
லரைத்துமைந்தா தன்மையுடன்புடம்போடநீறிப்போமே. (அ௱௰அ)

கெந்தகடல்பம்.

போமப்பாகெந்தகத்தைச்சுத்திபண்ணி போக்கேசேடாதியந்
ங்கூடச்சேர்த்து காமப்பாபழச்சாற்றால்கலவத்தாட்டி கனலெழும்
ஆட்டினதால்மெழுகாய்நிற்கும், ஆமப்பா வழித்துநன்றாய்வட்டுபண்
ணி ஆறவிட்டுவோட்டில்வைத்துச்சீலெசெய்து, காமப்பாசரக்கிலுட
தாவக்கண்டு நன்மையுடன்புடம்போடநீறிப்போமே. (அ௱௰௯

போமப்பாபற்பமதைபணவிடைதான்கேளு புதுமையுடன்தே
னதிலேகொண்டாயானால், காமப்பாசொல்லுகிறேன்மேகமெல்லாம்
டாமலோடிவிடும்நன்மையாக. தாமப்பாதாதுவிர்த்தியதிகமுண்டா
தயவானகெந்தகத்தின்பற்பத்தாலே, ஆமப்பாதாகரசபற்பமாகும்
நியந்தமமர்ந்ததிலெல்லாம்போச்சே. (அ௨

சாதிலிங்கக்கட்டு.

போச்சென்றுவிடுகாமலின்னமொன்று புதுமையுள்ளசாதிலி
ங்கக்கட்டுசொல்வேன், போச்சென்றுநினையாதேஆதியந்தம் பொ
மையுள்ளசாமகெடுத்துப்பாலாலாட்ட, நீச்சென்றுமெழுகாகுமைந்
கேளுநிசமானகெந்திபற்பமெழுகிற்சேர்த்து, ஆச்சென்றுகலவைத்தி
ட்டிமைந்தாஅரகராலிங்கமதிற்கலசம்போடே. (அ௨

போடப்பாகவசமதையழுத்திமைந்தா போட்டபின்புபூப்புட
த்போடுபோடு, காடப்பாஇப்படியேமூன்றுபுடம்போடு நலமானச
லிக்முறுகிக்கட்டும், ஆடப்பாமதிதனிலேயின்று ஆடு அதின்பிறகு
தனிலேஅழுந்திப்பாரு, தேடப்பாசிவயோகப்பதுமைதன்னில்
லதால்தேகசித்திசித்திராம்தாமே. (அ௨

பூரணலேகியம்.

திரமாகஇருக்கவென்றால்பூரணதி செப்புகிறேன்புலத்திய
திமாய்க்கேளு வரமானதிரிகடுகுசூரணமேசெய்து; வுற்றதொர
லிகையின்காம்புவிரைநீக்கி கரமானசட்டிதனைக்காயவைத்து, க
மல்மூலிகையைக்கடைந்துமைந்தா திறமானதிரிகடுகுசூரணமே
து, நேராகத்தான்கடைந்துவைத்துக்கொள்ளே. (அ௨
கொள்ளப்பாபழச்சாறுவாங்கிநல்ல குணமாகஅடுப்பேற்றிய
ய்க்கிண்டி; மெள்ளப்பாபாகுவரும்சமயந்தன்னில் மேலாகஇரு
டிபுமெள்ளக்கொட்டி, மல்லப்பாபிடித்துப்போற் கிண்டிகிண்டுமா

மளபாருடனேபொடியுஞ்சேர்த்து, தெள்ளப்பாபோலவுமேதிரளுந
ன்றாய் திறமாகப்பிசைந்துருட்டிப்பதனம்பண்ணே. (அ௨௪)

பண்ணியதோர்லேகியந்தான்பூரணதி பார்தனிலேயிந்தமுறைநீ
றவர்காணார், உண்ணப்பாகண்டக்காயளவுநிதம் உண்டபின்புமூலம
தில்மனத்தைவைத்து, விண்ணப்பாதாரேசிமெள்ளரேசிவிதமாகரே
சிதால்பூரகமேசெய்து, நண்ணப்பாகும்பகத்தேநின்றால்மைந்தா ந
லமானஞானத்துக்குறுதியாமே. (அ௨௫)

வேறு லேகியம்.

உறுதியுள்ளலேகியந்தானின்னமொன்று உண்மையுடன்சொல்
லுகிறேன்மைந்தாகேளு,பருதியெனுஞ்சாதிக்காய்சாதிபத்திரி பதமா
சகிராம்புடனேஏலங்கூட்டி, சருதிஎனும்பின்கூட்டியைந்துமொன்று
சுகமாகவெண்ணெயிலேமெழுகாயாட்டி கருதிமனதொன்றாய்மூலி
கைதான்வாங்கி காம்புவிதைதனைநீக்கிகருக்கிடாயே. (அ௨௬)

கருக்குவதும்பொன்னிறம்போல்கருக்கிக்கொண்டு கடைந்திடுவா
ய்பொடியாகமைந்தாமைந்தா, வுருக்குவது வெல்லமதில் பிசைந்து
கொண்டு வுடன்சேருமுன்னரைத்தமருந்துதன்னை, நெருக்கிநன்றாய்
பிசைந்துருட்டிப்பின்தான்தன்னில் நிறுத்திமிகப்பதனமதாய்வைத்
துக்கொண்டு, அதிக்குமுதலெழுத்துவைப்பணிந்துபோற்றி அப்ப
னேயுடலறிந்துகொண்டிடாயே. (அ௨௭)

கொண்டவுடன்பூரணத்தின் போதைதன்னை கூறுதற்குநாவுமு
ண்டோயாவுமுண்டோ, விண்டதொருமொழிதவிராஅறிவுகுன்றுவி
ரளுகிறநாவலராமேன்மிவடா, அண்டர்பிரானருள்மிகவுஞ்சொல்கு
ப்பா அர்காயன்னிரண்டுமடங்கும்விட்டில், குன்றுதபூரணமாய்
போதையாகிகுணமாகச்சதாபோதையாகும்பாரே. (அ௨௮)

சாராயதோஷம்,

பாரப்பாபேதமயமாகவென்று பரிசுகெட்டசாராயந்தனைக்குடி
த்தால், வீரப்பாதான்மீறிப்பித்தங்கொண்டு மெய்மறந்துபித்தநீர்மேலே
வென்று, வூரப்பாதேகமெல்லாமரிப்புமீறி உண்டதொருகற்பமெலா
மிழ்லாய்ப்போகும்,கோப்பாவுதரமதுதடித்துநல்ல நக்காதனைதி
ராயால்சாவான்பாரே. (அ௨௯)

கள்ளின்தோஷம்,

பார்க்கவேகள்ளினுடநேர்மைகேளுபாங்கானபித்தநீர்சிரசிற்கொ
ண்டு, ஏற்கவேகண்ணொளிவுமயங்கிப்போகும் எழுந்திருக்கவொட்டா
மயக்கித்தள்ளும், சேர்க்கையுடனனல்மீறிப்புலம்புவிக்குஞ் செடங்
ளர்க்குவாசியழிந்துநீறு, மூர்க்கமுடன்ராவிதேய்ந்துமதியகின்று
மானமிலேதான்மறந்துபோவான்காணே. (அ௩௰)

புத்திகூறல்.

காணப்பாகள்ளுசாராயத்தாலே கண்மறந்துசெத்தவர்க ளனந்த
ங்கோடி, வீணப்பாஇதுஇரண்டுங்கள்ளுகள்ளுவினருடன்பேசாதே

மொழிதப்பாதே, தானப்பாவென்றமக்கதனைக்கொள்ளாதே தனையறி ந்துமறியமுதந்தானேகொண்டால், தானப்பாதுரும்பாகுந்துரும்புதா னுந்சொல்லவொணுஅஷ்டசித்துமகைக்குள்ளாமே, (௮௬௧)

துஷ்டரைத்தண்டித்தல்.

ஆமப்பாபுலத்தியனேயின்னமொன்று அடைவானவுண்மைஎன் றுசொல்லக்கேளு, தாமப்பாபெரியோரைத்தவசியோரை தாமென்ற மொழிமறந்தயோகியோரை, சாமப்பால்கொண்டசிவஞானியோரைகா லறிந்துபோகமதைக்கருதினேரை நாமப்பாஎளியோரைவடியோர்த னை நன்றுனதாய்தகப்பன்நல்லோர்தானே. (௮௬௨)

தானென்றசற்குருவுந்தானிதன்னில் தயவானதெய்வமுதல்சொ ன்னதெல்லாம், வீணென்றுதானினைந்து அழும்புபேசி வினைசெய்யுந் சண்டாளருலகத்துள்ளே, நானென்றமதம்பேசித்திரிவாரப்பா நலமி லாப்பாதகரைக்கண்டாயானால், ஆதியென்றும்பெண்ணென்றுமென் ணவேண்டா மனியாயப்ரவிகட்குச்சொல்லக்கேளே. (௮௬௩)

சேளப்பாநாம்சொன்னேமனதுகொந்தால் கெடிகலங்கிஅண்டமு தல்நடுங்குமப்பா, ஆளப்பாஅவர்கள்மனம்நோகப்பண்ணு மசடருக்கு மரணத்தைச்சொல்லேனையா, மாளப்பாதுரோகியுடபேரைச்சொலவி மனதாகமரணிக்கமாண்டுபோவான், காளப்பாஅதினுலேகுற்றமில்லை நன்மையிலாத்துஷ்டரைச்சங்காரம்பண்ணே. (௮௬௪)

பண்ணப்பாஅறிந்துகொல்லாவிட்டால் பலகோடிசித்தருடசா பமாகும், விண்ணப்பாதானிஷுமப்பால்சொன்னேன்வினைசெய்தோ ன்தனக்குவினைசெய்தால்நன்மை, பின்னப்பாதனக்குமருந்திட்டு அந் த புன்னுற்றுமபிமையடாபுத்திசொன்னேன், சுண்ணப்பாவாரிதியில் பேய்ச்சுரைவை தன்மையுடன்கொண்டுவந்துதயிலம்வாங்கே. (௮௬௫)

பேய்ச்சுரைத்தயிலம்,

வாங்கியந்தத்தயிலமதினிங்குசேர்த்து மந்திரித்துச்சிமிழிதனில்புத னம்பண்ணி, தீங்கிலாத்திக்குகள்செய்யும்பாவி திருடர்களைத்தானழைத் துவைத்துக்கொண்டு, ஓங்கிடுமத்தயிலமதில்பணவிடைதானெடுத்து வுண்மையுடன்வஞ்சகமாயவனுக்கீவாய், தாங்கியேதயிலமது சென்ற போதே தான்மயங்கிஅறிவிழந்துபோவான்பாரே. (௮௬௬)

பார்மீதிலேதிரிந்துஅவனுமைந்தா பஞ்சரிப்பானுலகோரைக்க ண்டால்மைந்தா, நேராகபெரியோரைக்கண்டால்மைந்தா நெடிதா கக்கீழ்விழுந்துபணிவன்பாவி, ஊர்மீதில்கழுதையதுதிரியுமாபோ ல் உட்சென்றுபற்றவுமேஓடிப்போவான். ஆர்மீதிலழும்புகளும் பேச மாட்டான்அகட்டினுலோடியானதிந்துபாரே. (௮௬௭)

வல்லாரைத்தயிலம்.

அறிந்துபாரின்னமொருவஞ்சகநான்சொல்வேனாகாதிபபடியே வல்லாரைவாங்கி, பரிந்திரண்டுசிறகையுமறுத்துகல்லபதமாப்புகையிலே யில்கூட்டிச்சேர்த்து, தெரிந்துநீபுகையிலையில்பாரமேற்று இராகவை

த்திடுமேமைந்தாமைந்தா, பொருந்திரண்டுமொன்றாகப் பொருந்தும் பாரு புவியோர்கள்காணில்புகையென்பாரே. (௮௬௮)

பாரப்பாஇப்புகையைப்பாவியோர்க்கு பரிவாகக்கொடுத்திட வேமைந்தாகேளு, நேரப்பாஙிலைதப்பிஅறிவுகுன்றி நெஞ்சாரப்பித்த மதுமேலேநோக்கி, ஊரப்பாதிரிவார்காண்பித்தன்போலே புலகோ ரைக்கண்டவுடன்பயந்துநிற்பான், சேரப்பாகண்டதெலாந்தின்பான் பாவி திரங்கெட்டுமறிகலங்கிப்போவான்பாரே. (௮௬௯)

அப்பிரகப்பொடி.

பார்க்கவேஅப்பிரகம்வாங்கிமைந்தா பண்பாகப்பொடித்ததனை பதனம்பண்ணி, ஏற்கவேவிபூதியுடன்கலந்துகொண்டு எள்ளளவுதா னெடுத்துகையில்வைத்து மூர்க்கமுள்ளமூடர்முன்னேயூதுவதுமோ கமுளஅப்பிரகமதுதான்சென்று சேர்க்கையுடன்கண்ணதிலேபறந்து வீழும் சடுதியிலேகண்ணைமெள்ளக்கசக்குவானே. (௮௭௰)

கசக்கையிலேஅதாதுவும்விழியில்பற்றி கருவிரணத்தண்ணீரா ய்கரைந்துபோகு, மசக்கமதாய்கண்ணொளிவுமயங்கிப்போகும் வை யகத்தில்நடப்பதற்குக்காலங்கேது, பிசகுமில்லைகண்போனற்காலங் கேது பிணம்போலகிடக்கும் அவ்வானப்பா, வசக்கமிலாமானிடரை யகற்றவேணும் வாதவினைதீர்வதற்குமருந்தும்பாரே. (௮௭௧)

மருந்ததின்துபிணிவிலக்கும்வாறுபோலே வஞ்சகர்க்குமருந்தி துதான்மச்சாள்மக்காள், வருந்தியிந்தமருந்துவகைசெய்துகொண்டு வஞ்சரைசங்காரம்பண்ணவேணும்அருந்தமிழாவுரைத்தபன்னிரண் டுதாற்றில் அவையடக்கம்பொருளடக்கம்அஞ்சுஞ்சொன்னேன், தெரி ந்துகொண்டுபன்னிரண்டுநூமைந்தா சிவசிவா அடக்கமதாய்தெரிந்து கொள்ளே. (௮௭௨)

கொள்வதற்குப்பன்னிரண்டுசுவாசந்தன்னை குறிப்புடனேதான டக்கிநிலைப்பேற்றி, செல்வதற்குமூலமதில்மனத்தையோட்டி தி க்கமாய்நல்மனதைச்சேர்த்துக்கொண்டு, வெல்வதற்குமேல்மூலநடு விலுணி வேதாந்தரேசகத்தால்பூரணத்தைப்பற்றி, சொல்வதற்கு வமையில்லாகும்பகத்தில்நின்று சோராமல்மதியமுதம்பூரணமாய்க் கொள்ளே. (௮௭௩)

அறிவுகூறல்.

மதியமுதமென்றதொருவகையைமைந்தா மார்க்கமுடன்கோடி யில்ஒருவன்காண்பான், விதியறிந்தால்மதியறியுமதிதான்தேய்ந்து வி சையானாவியகலைமுதங்காணும், பதியறிந்துஅமுதமதைக்கொள் வதற்கு பக்குவமாய்மூலமதில்மனதையோட்டி, சதிமோட்சமென்றத ன்மேல்மூலம்பாரு கருணையதிலுண்டாகுமறிவைப்பற்றே. (௮௭௪)

பற்றுவதுமேல்மூலமாறுதாரம் பங்கயத்தின்சரிகைத்தைப்பற் றிநேர்கால், புத்தமுதக்கசிந்துமிகவொழுகுமப்பா புத்தியுடனதைப ரிந்துகொள்வாயானால், முத்தியுள்ளமோட்சமெய்துங்கடாட்சமுண்

டாம் மூகறிவுதோற்றமடாகற்பங்சொன்னே, அற்றதடாதேகமதில் நின்றநோய்கள் அரகராஅமுர்தாசதேகமாச்சே. (அசரு)

தேகமென்றமூலத்திற்குடிகொண்டால் சிவசிவா அப்புகைதான் மேலேசென்று, ஆகமுடன்சிரசுதிலேஅனல்தான்மீறி அப்பானநீர் பணைத்துவல்யுண்டாச்சு, பாகமுடனநீர்தான்தசையிற்சேர்ந்து பக்குவமாய்குடிகொண்டால்சுரங்களாச்சு, தாகமுடன்சுரமீறிவாதபித்தந் தணித்தனல்சேத்துமத்தாக்குயிர்தானச்சே. (அசசு)

ஆச்சப்பாசேத்துமந்தான்மீறிற்றானல் அப்பனேதோஷத்துக்குறுதியாச்சி, நீச்சப்பாதோஷத்துக்கடிதானென்ன நிலையானவாதமதில்பித்தமீறி,போச்சப்பாயாதாதிகேசங்தொட்டுப் பொங்கியந்தப்பித்தநீர்பறந்துமீறி, காச்சப்பாதேய்வுடனேவாய்வுகூடி தடினமுடனுகாசம்புக்கும்பாரே. (அசஎ)

பாரப்பாமூன்றுமொன்றாய்கூடிப்போச்சு பகையானபிரிதிவியுமப்பும்நின்று,சேரப்பாகரைந்துதண்ணீர்மண்ணும்போச்சு, சிவசிவா பஞ்சகர்த்தாள்கூத்திதாச்சு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்சடலவாழ்க்கை அரகராநீர்குமிழிமாய்கைமாய்கை, தேரப்பாகனும்போலாஞ்சடலவாழ்க்கை சிவசிவா இதையறிந்துகுருவைக்காரே. (அசஅ)

திரிகடுகுலேகியம்

காரப்பாநீரிழிவுமுதலாயுள்ள காமவினையணுந்தமடாலக்கோவில்லை,பாரப்பாபிணியறிந்துமருந்துசெய்ய பக்குவங்கள்சொல்லுகிறேன்நன்றாய்க்கேளு, தேரப்பாதிரிகடுகுசூரணமேசெய்து திரமானமுப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து, வாரப்பாதேனதிலேபிசைந்துக்கொண்டு மார்க்கமுடன்கொண்டுவிட்டால்சுரங்கள்போச்சே. (அசகூ)

திரிகடுகுகஷாயம்.

போச்சப்பாகஷாயமொன்றுசொல்லக்கேளு புகழாகஅரத்தையுடன்திரிகடுகுகூட்டி, காச்சப்பாதட்டிநன்றாய்கஷாயம்வைத்துகணக்காகவடித்திறுத்துமுப்பூச்சேர்த்து, பாச்சப்பாதேனதிலேகொஞ்சம்விட்டு யக்குவமாய்கொடுத்திடவேசுரங்கள்போகும், ஆச்சப்பாசுரமென்றதெல்லாம்போகும் அரகராகுளிர்சுரமுமகன்றுபோமே ()

சுரத்துக்குத்தயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு புத்தியுடன்சீரகமும்ஓமங்கூட்டி, காமப்பாசிறுநீராலரைத்துக்கொண்டு கணக்காகஒருபடிநல்லெண்ணெய்வாங்கி, ஆமப்பாபசுவின்பால்கூடச்சேர்த்து அரைமருந்துஅதுவுடனேகரைத்துக்கொண்டு; தாமப்பாமெழுகுபதமாய்வடித்து தன்மையுடன்முழுகிவரச்சுரங்கள்போமே. (அருக)

சுரமானபித்தத்தால்வெட்டைமீறிக் குடிகொண்டுமேகநீரிழிவு காணுஞ், சிரமானநீரிழிவுபிலத்துதானல் திரமாகரசனையுடனிறங்கும்பாரு,வுரமானரசனையதுமீறிற்றானல் உடன்காணும்நீர்பிளவையுண்

மையுண்மை, திரமாகத்தேகமதாலகண்டரோகஞ் சேர்ந்திதொருநீரிழிவுபோகக்கேளே. (அருஉ)

நீரிழிவுக்குகஷாயணம்.

கேளப்பாகஷாயமொன்றுசொல்லக்கேளு இருமையுளமஞ்சணந்தில்ஆவாரைவேர்பட்டை, வேளப்பாகடலாத்திபட்டைகூட்டி விபரமுடன்மூன்றுமொன்றாய்யிடித்துநல்ல, காளப்பாபாண்டமதிலிட்டுயிம்மந்தா நல்லதண்ணீர்நாலுபடிவிட்டொன்றாய்க்கி, வாளப்பாஅதிலரைக்காற்படியிடித்து மகனேநீகுருப்போட்டுக்குடித்திடாயே. ()

நீரிழிவுக்குலேகியம்

குடித்திடவேராளுமுறைமைந்தாமைந்தா குணமாகும்நீரிழிவுகுடலம்நிற்கும், தடித்ததொருநீரிழிவுபிணைப்புப்போக தன்மையுடன்லேகியந்தானென்றுகேளு, அடுத்ததொருதிரிகடுகுதிரிபலாதி அரகராவகைக்குமுருபடியாய்வாங்கு,விடுத்ததொருஆவாரைசெங்கிளுநைவைக்கொன்றைமானமஞ்சணத்திநெல்லியாமே (அருச)

ஆமப்பாஅஞ்சுவேர்பட்டைவாங்கி அப்பனேயிடித்திடுவாய்வெவ்வேறாக, தாமப்பாபொடிவகையோர்பலமாகக்கூட்டி சங்கையுடன்மூன்மருந்துபொடித்துச்சேர்த்து, காமப்பாசொன்னஜாபத்திரிசாதிக்காய் நலமானகுங்குமப்பூகிராம்புகூட்டி, காமபபாவகைக்குஅரைபலமாய்வாங்கி கடுகநீபொடித்துமுன்பொடியிற்சேரே. (அருரு)

சேர்த்ததொருபொடிகளெல்லாமொன்றாய்கூட்டி செம்மையுடன்வைத்ததின்மேல்முறையைக்கேளு, சாற்றிடுவாய்பசுவின்பால்தேங்காய்ப்பாலுந் தன்மையுடனுட்டுபாளைநீர்பாலுங், கேத்தியாய்வகைக்குஒருபடியாய்வாங்கிவாகப்பாண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு காற்றெரியடுப்பேற்றியனலைமூட்டி காணவேகொதிகிளம்பும்போது தானே. (அருசு)

தானேதான்கொதிகிளம்புமபருவந்தன்னில்தப்பாமல்நெல்லெண்ணெய்படியேவார்த்து, மானேகேள்பொடிவகையைக்கொட்டிக்கிண்டுமகளேமெழுகுபதமாகும்போதில், வினைதான்திரியாமல்ரசனைவாங்கி மெய்பானாசனையடாபலமோரெண்டு, பூணைதான்முற்குருவில்வராகன்பத்து புதுமையுடனிரண்டையுமேபொடித்துப்போட்ட. ()

போட்டவுடனிறக்கிநன்றாயாறவிட்டு புதுசானபீங்கான்தன்பாணிதன்னில், நாட்டமுடன்வழித்தெடுத்துபதனம்பண்ணி நலமானசுண்டைக்காயளவுகொண்டு, தாட்டிகமாயிருபதுநாட்கொள்ளும்போது தப்பாமல்நீரிழிவுதானேபோகும், தேட்டமுள்ளநீர்பேதம்காவரட்சிதிராதபிளவையொடுமேகமுபோமே. (அருஅ)

நீரிழிவுக்குத்தயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளுபொல்லாதமேகநீரிழிவுபோக,ஆமப்பாகஸ்தூரிதயிலஞ்சொல்வேன் அப்பனேபுலத்தியனே

நன்றாய்க்கேளு, தாமப்பாநல்லெண்ணெயாவின்நெய்யுந் தன்மையுள்ள
நிம்பவெண்ணெய்வகைமூன்றுக்கும், நாமப்பாவகைக்கொருபடியாய்வா
ங்கி நலமானபாண்டத்திலிட்டுக்கொள்ளே. (௮௫௯)

கொள்வதற்குச்சந்தனமோர்பலந்தான்பத்து கூர்மையுடனெண்
ணெய்தனிற்கரைத்துமைந்தா, விள்வதற்குக்காய்க்கொள்ளிகிழங்குசாறு
ம் விதமானபழச்சாறும்படிதான்வாரு, சொக்குமிளகீர்படிரண்டுவா
ரு சுத்தமுள்ளசாதிப்பத்தி, சொல்லவிதாருசீரகமும்பழச்சாற்றாலே
திரளவரைத்தங்கப்பாகுடனேசேரே. (௮௬௰)

சேர்த்துமிக்கவிப்பேறறிந்தீயைமூட்டி செம்மையுடன்மெழுகு
பதமாகும்போதில், பார்த்துமிககஸ்தூரிபலமரைநான்வாங்கி பக்கு
வமாய்கரகமதில்போட்டுமைந்தா, வார்த்திவெய்தயிலமதுகரகத்துள்
ளே மகத்தானதயிலமதைப்பதனம்பண்ணி, போற்றிமிகமுழுகிவர
மேகங்காங்கை பொல்லாதசீரிவுக்ஷயங்கள்போச்சே. (௮௬௧)

க்ஷயத்துக்குக்ஷாயம்.

போச்சப்பாசிலேத்துமத்தால்சயங்கள்மீறி பொல்லாதஇருமலா
ய்பித்தமீறிதேகமவற்றி, காங்கையொடுஇருமலிலேசமாய்போவான்
பாச்சப்பாசயமானரோகந்தீரப் பக்குவநான்சொல்லுகிறேன்பண்பா
ய்க்கேளு, ஆச்சப்பாஆடாதோடையைநன்றாயிடித்துக்கொண்டு அமுரிவிட்
டுக்ஷாயமிவ்வாய்க்காச்சே. (௮௬௨)

க்ஷயத்துக்குலேகியம்.

காச்சினதோர்க்ஷாயமதையிறுத்துக்கொண்டு சனமானமுப்பூ
வில்வராகன்சேர்த்து, பாக்குவாய்தேகமதிற்கஷாயந்தன்னை பக்குவமா
ய்மூன்றுநாள்கொள்ளும்போதில், பாக்சமென்றஇருமலிலேதகளு
ஷமந்தாமனதாகலேகியந்தானொன்றுகேளு, தாட்சியிலாத்தூதுளைக
ண்டங்கத்திரி சமூலமேயிடித்துநன்றாய்வடித்துக்கொள்ளே (௮௬௩)

கொள்ளப்பா இருவகையுமொன்றாய்ச்சேர்த்து குருவானஅமுரி
விட்டுரவியிற்காச்சு, அல்லப்பாஇப்படியேபத்துமுறையாச்சு அதின்
பிறகுபட்டிலொன்றுசக்கரையைச்சேர்த்து, வில்லப்பாமுப்பூவுஞ்சே
ர்த்துக்கொண்டு விசையானபசுவின்பால்நெய்யுங்கூட்டி நல்லப்பாஅ
ப்பேற்றிப்பொடியைக்கொட்டி நலமாகமெழுகுபதமாகவாங்கே. ()

க்ஷயத்துக்குதயிலம்.

வாங்கியேநெல்லிக்காயளவுகொண்டால் மாறாதசயங்களெல்லா
மாறிப்போச்சு, ஏங்கியேஓடிவிடுஞ்சமயமாம்பேய்தான் என்சொல்
வேன்மண்டலத்திற்தேகசித்திதூங்கியேவாடாதேதயிலமொன்றுசொ
ல்லுவேன்புலத்தியனேநன்றாய்க்கேளு, தேங்காயின்பால்நாழிதயிரு
நாழி செம்மைநிறப்பசுவின்கோமியமும்வாங்கே. (௮௬௫)

வாங்கிநன்றாய்பாண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு மைந்தனேபழச்சா
றுகொடுப்பைமுசுமுசுக்கைபாற்குடனேவகைக்கு [illegible] தான்வா

ர்த்து பக்குவமாய்மிளகுவொருபடிதான்வாங்கி, ஆக்கிகொண்டஅமு
ரியினாலரைத்துவாங்கி அப்பனேபாண்டமதில் கரைத்துக்கொண்டு
சாங்கமாய்நல்லெண்ணெய்படிநாலுவார்த்துசமர்த்தாகஅப்பேற்றிக்கா
ச்சுகாச்சே. (௮௬௬)

காச்சிநன்றாய்மெழுகுபதமானபின்பு கரகமதில்தான்வடிக்கும்
போதுமைந்தா, ஆச்சியேகரமதிலண்டச்சுன்னம் அன்பானதோர்பலம்
பங்கஸ்தூரியோடு, தாட்சியில்லாவகைக்குஅரைபலந்தான்போடுசம
ர்த்தாகத்தயிலமதைவடித்துமைந்தா, தேச்சுமேமுழுகிவர சயங்கள்
போச்சு சிவசிவாதேகமதுவலுத்துப்போச்சே. (௮௬௭)

குன்மத்துக்குலேகியம்.

போச்சப்பா குன்மமென்றதெல்லாம்போக புதுமையுள்ளலேகி
யந்தானொன்றுகேளு, காச்சியதோர்கருப்புட்டிப்பலம்பத்துவாங்கி கு
ருவானஅமுரியினாற்கரைத்துக்கொண்டு, பாக்குவாய்கெட்டதனிலனலை
மூட்டிப் பக்குவமாய்காச்சுவாய்பாகுபோலே, தாட்சியில்லாப்பாகுத
னில்சேர்வதெல்லாம்கேளுதப்பாமல்காரமுடன்சாரம்வாங்கே (௮௬௮)

வாங்குவாய்வெடியுப்புசவுக்காரந்தான் வளமானவளையலுப்புதி
ந்தப்போட்டு, பாங்குடனேபொரிக்காரங்கூடவுப்புபக்குவமாய்வெ
ட்டுவளையுப்புவாங்கி, சாங்கமாய்பொடித்துப்பாகுதனிற்சேர்த்து சம
ரசமாய்க்கிண்டிவரமெழுகுமாகும், ஆங்கவனேமெழுகுதனைப்பீங்கா
னுள்ளே அடைத்துநீபதனமாய்வைத்துப்போற்றே. (௮௬௯)

போற்றியே மெழுகுதன்னைமைந்தாகேளு புத்தியுடன்பத்துநாள்
கொள்ளச்சொல்லு, தேற்றியேகொண்டதினால்சத்திகுன்மந் திரளான
வாயுவினால்வலிகுன்மங்கள், சாற்றுகிறநெஞ்சடைப்புசத்திகுன்மஞ்ச
லஞ்செய்யுமெரிகுன்மமருத்திரவாய்வு, ஆற்றியேதோர்குதத்தின்வலி
யோடொக்கஅரகராகுதுக்குவலியனைத்தும்போமே. (௮௭௰)

போமப்பாவாயுமேல்வந்தநோய்கள் பொல்லாதநிரட்சியொடுமூ
ர்ச்சையெல்லாம், சாமப்பாலேகியத்தைத்தக்கண்டபோதே சாங்கமாய்
குன்மமென்றதெல்லாம்போகும், ஆமப்பா தயிலமொன்றுசொல்லக்
கேளு, ஆனதொருநல்லெண்ணெய்நாலுபடிவாங்கி தாமப்பாபாண்டம
திலிட்டுக்கொண்டு, தப்பாமல்மிளகொருபடிநீவாங்கே. (௮௭௧)

மிளகுதயிலம்.

வாங்கப்பாவலமரைபடிதான்வாங்கி வலமாகஇரண்டையுமேயு
டைத்துக்கொண்டு, திக்கிலாமுற்குருவில்விராகன்பத்துசேர்த்துநன்
றாய்பொட்டணமாய்க்கட்டிமைந்தா, தாங்கியேபொட்டணத்தையெ
ண்ணெய்க்குள்வைத்துதப்பாமலாவிமுகத்தில்வைத்துநன்றாய், பாங்கு
டனேதலைமுழுகவேண்டினுக்கால் பண்பொன்றுசொல்லுகிறேன்கே
ளுகேளே. (௮௭௨)

கேளப்பாபொட்டணத்தைப் பிழிந்துக்கொண்டு சனிதமுட
ன்முழுகிவரச்சீயக்காயால், வாளப்பாபட்டுநாளொருதண்டகவரிசை

யுடன்மூழுகிவரவளமைகேளு. மேலப்பாகொண்டதொருவாய்வுபோச்சு மெய்யிலுறங்கலுஞ்சணங்களெல்லாம்போச்சு, காலப்பாஅசதிமேலசதிபோச்சு காபகீர்பித்தகீர்மேகம்போச்சே. (௮௭௩)

மேகத்திலெழுந்தகோஷம்போச்சு வீறுளபித்தமொடுவொதம்போச்சு, தாகத்தில்காவரட்சி அகன்றுபோச்சு சலமானபிளிசங்கள்தானேபோச்சு. தேகத்தில்கதிரொளிபோல்காந்தியாச்சு திரமாகத்தங்கஒளிறுகிப்போச்சு, மோகத்திலமன்மதன்போல்கலையுண்டாச்சி மோசமில்லமிளகினுடதயிலந்தானே. (௮௭௪)

மூலத்துக்கு மூலிகை

தானென்றமூலத்துக்குறுதிசொல்வேன் தயங்காதமூலமென்றதெல்லாம்போகும்; தேனென்றபுல்லுருவுளிரவைத்து செழுமையுள்ளதண்ணீரில் குடித்தாயானால், ஊனென்றமூலமெல்லாந்தீருந்தீரும் உத்தமனேயிரஞ்சுநாளில்மைந்தா, வீணென்றமூலமெல்லாமொழிந்துபோகும் விசையாகஇன்னமொருபாகங்கேளே. (௮௭௫)

மூலத்துக்குலேகியம்.

கேளப்பாகருணையென்றகிழங்குவாங்கிகெட்டியாய்முரியிருல்வித்துமைந்தா, நாளப்பாதிரிபலையைபொடியாய்செய்து சுலமானகிழங்குடனேபிசைந்துகொண்டு, வேளப்பாமுப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து விசையாகஅடுப்பேற்றிக்கின்றபோதில், ஆளப்பாநல்லெண்ணெஅளவாய்விட்டு அரகராமெழுகுபதமாகவாங்கே. (௮௭௬)

வாங்கியேதோர்லேகியத்தைஅந்திசந்தி வரிசையாய்நெல்லிக்காயளவுகொள்ள, ஏங்கியேபறந்தோடுமூலமெல்லா மென்னசொல்வேன் ரஞ்சுநாளிலமைந்தா, பாங்குடனேயுள்மூலமவெளிமூலந்தான் பற்றிநின்றசீமூலம்ரெத்தமூலம். தாக்கின்றருதம்வாய்வுமூலம் தப்பாமல்மூலமொடப்பதுவும்போமே. (௮௭

மூலத்துக்குத்தயிலம்.

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளுநபுதுமையென்ற நல்லெண்ணெநெய்யுங்கூட்டி, ஆமப்பாபழச்சாறுந்தயிருஞ்சேர்த்து அரபாகருள்ளிச்சாறுங்கூட்டி, தாமப்பாஅடுப்பேற்றிக்காசம்போதில் நன்மையுடனேங்கோலங்கொஞ்சம்விட்டு, நாமப்பா மெழுகுபதமாபோது நற்காகமதிற்பூரம்புழிகும்போடே. (௮௭௮)

போட்டதொருகமதில்வடித்துமைந்தா புகழாகத்தலைக்கிட்டுமுழுகச்சொல்லு, கட்டமுடன்முழுகிவரமூலவாய்வு திரங்கெட்டோடிவிடுமப்பாசொன்னேன், நாட்டமுடனேயகன்றுதேகம்பொன்போல் நன்மையுள்ளதேகமதாய்களினமாகும், வாட்டமில்லாவட்டிதன்கட்டாகசமுண்டாம் மன்மதன்போல்காந்தியுண்டாமைந்தாபாரே.

பாரப்பாபன்னிரண்டு நாழிக்குள்ளே பாடிவைத்தபொருளெல்லா மடக்கமாகும், நேரப்பாபன்னிரண்டா யிரச்சருக்கம்

இந்நூலைப் பதனம்பண்ணு, காரப்பா குருபதத்தைக் குணமாய்ப்போற்றி சற்பூரதீபம்நிற்சருத்தைவைத்து, சாரப்பாமதியமுதம்பண்ண சதாபோதைசிவயோகமாகுந்தானே. (௮௭௰)

கெற்பவியாதிபோக.

தானென்றகெற்பநோய்தீர்வதற்குக் கயவானசருவொன்றுசொகேளு ஆனென்றசருகெயத்துக்கருக்கிமைந்தா வுண்மையுடன்சீறிப்பிசைந்துருட்டி, வானென்றாவிதனிலேசாயப்போடு மார்க்கமேப்படியேபத்துமுறைபண்ணு, சோனென்றஅமுரியிலேகரைமைந்தா குருமையுடன்தெளிவிறுத்துரவியில்வையே. (௮௮௧)

வைக்கவேயுப்பதுவும்படரும்பாரு வரிசையுடன்பதனமதாயெடுமைந்தா, தைக்கவேயிங்காளில்பதனம்பண்ணி தாரணியில்பெருக்குக்கெற்பநோய்தான், நயக்கவேவந்துதென்னவென்றால்மைநன்மையுடன்ருதுவாகும் நாளிற்றானே, மயக்கவேமாப்பண்டபழத்திலேலே வந்துதடாகூதகத்தின்வயவுதானே. (௮௮௨)

தானென்றகருக்குவழியில்வாய்வுதங்கிதளர்ந்தொருசோரையிசைதான்டி, ஊனென்றதேகமெல்லா மதர்த்துநல்ல வுள்ளஅடிவயிற்றில்வலியுண்டாச்சு, பானென்றகருக்குழிதால்விசென்றி, பரமானவிந்துவங்கேஅணுகாதையா, ஏனென்றால்வாயிவாய்வுகொண்டு இருக்கதினால்கெற்பமதுஇல்லைதானே. (௮௮௩)

கெற்பவாய்வுக்கு உப்பு.

தானப்பாகெற்பமதில்வாய்வுபோக தயவாகமுன்சொன்னவுப்மைந்தா, தேனப்பாஅதில்நாணுக்கிக்குழப்பியுண்ண செடத்திலுபசலங்கள்சேரப்போகும், காணப்பாகெற்பமதில்வாய்வுபோகுநவமானகருக்குழியும்விளக்கமாகும், கோணப்பா குருவருளால்முண்டாம் கூறுகிறேனின்னமொருபாகங்கேளே. (௮௮௪)

கெற்பமுண்டாக எண்ணெய்.

கேளப்பாதேங்காய்ப்பால்மஞ்சள்பாலும் கெடியானதைவேளைவிராவம், நாளப்பாசிலவாகைச்சாறுங்கூட்டி நன்மையுடன்கைக்கொடியாய்வாங்கி, ஆளப்பாபாண்டத்திலிட்டுநல்ல அன்பானவிளக்கெண்ணெப்படியேவார்த்து. மேலப்பா இடுமருந்தைவகையக்கேன்மைதிரிகடுகுதிரிபலையிந்துப்பே. (௮௮௫)

ப்பதுவுங்கால்பலந்தான்வாங்கிநல்ல வுடன்சேர்த்தருந்துஅரைய்வாங்கி, செய்யவேபெருங்காயம்விராகன்பத்து சேரவேகந்தஎண்ணெதனில்கலக்கி, தப்பாமலடுப்பேற்றிமெழுகுபதல் தயவானகுருப்போட்டுவடித்துமைந்தா, அப்பாகேள்பதவைத்துக்கொண்டு அதின்விபரஞ்சொல்லுகிறேன்மைந்தா (௮௮௬)

ளப்பாவிலக்கமுள்ளமூணுநாளும் கெணிதமுடன்படியளைக்கொள்ளு, நாளப்பாமூன்றுநாள்கொண்டபோது நலமில்லா

சித்தி பாடுகேள்கட்டெல்லார், காளப்பா கழன்றுவிடு வெய்யுதீப்போரு
க் குருகாசுவையிற்றுவலிப்புடனே சிக்கும், ஆளப்பாமறுகுதுகாவில்லேமில்
லே அரசராகெம்பமறுவுண்டாம்பாரே, (௮௮௭)

பாரப்பாவுலகத்தில்மலமேடையில்லேபக்குவமாய்செய்வோர்க்குஎல்
லாஞ்சித்தி, காரப்பாகுருபதத்தைத்தொன் டியண்ணுகாயா திறப்பம
றைகமாறக்கிடாதே, ஆரப்பாவுனக்கேதுதிகற்பம்அறுதினமும்நேசமு
டன்பூசைபண்ணு, வீரப்பாசெய்யாமல்மனதடக்கிநில்லு விண்ணுண
கண்ணொளியைமேவிப்பாரே. (௮௮௮)

பாரப்பாபசிதலத்தில்மகிமையொடுக்கியாலகனோரவிபெருக்கிலமு
தந்நிக்கும், ஆரப்பாவுனக்கிடுஅமுதன்சொன்னேன் அன்பானபூரணத்
தை அறிவார் யாரு, சேரப்பாநிக்காலப்பகணம்பண்ணுசெகத்தோர்
க்குஇந்நாலைச்செப்பவேண்டாம், சாரப்பாமன்னிரண்டுநாழைமைந்தா
கண்ணிமைக்குள்வைத்ததலைப்பதனம்பண்ணே. (௮௮௯)

குதைடக்குக்குக்ஷயிலம்.

பண்ணப்பாகுஷ்டமொடுகுறப்பான்போக பண்டுபோன்றுசொல்
லுகிறேன்மைந்தாகேளு நண்ணப்பாபரங்கிபுடபட்டைவாங்கி நல்ல
வெபழச்சாற்றிலூறப்போட்டு, விண்ணப்பாவிட்ட வெயிலாப்போட்
டுவிசைபாகஇப்படியேபத்துமுறைபண்ணு, கண்ணப்பாநன்றாகவு
லர்ந்தபின்பு தாக்கிநன்றாயிடித்துவடிக்கட்டேசாயே. (௮௯௦)

கட்டாகச்சிலநூர்தன்வேம்பையாங்கி கண்டமதாய்நறுக்கிகுழிக்
குழிம்வாங்கி, திட்டமதாய்கயிமைகில்பட்டைக்குளறுந் சேர்த்துக்கல்
லாய்ப்பிசைந்திருட்டி வைத்துக்கொண்டு, மட்டாகநெல்லிக்காயளவு
கொண்டால் மாறுகிரந்தியொடுகுலைப்புண்கள், தெரிட்டவுடனேறுகு
கின்றகுட்டரோகந் சொரிசிரங்குபெருஞ்சிரங்குஇன்னங்கேளே. ()

கேளப்பா மேல்புற்றுவெடிப்புவெடிவெள்ளை கேசரசெவி
யைப்புழுக்கடைப்பு, தாளப்பாமேகத்தால்வந்தரோகந்தநகாமலே
யிவிருபதுநாட்கொண்டால், கேளப்பாசின்றில்லேமுப்பூவுஞ்சேர்த்துக்கு
ணமாகக்கொண்டவு ன்குடிலகீற்கும், நாளப்பாகாளுக்குநாளேதேக
மகன்றுகச்சனுமுடாதமைடாதே. (௮௯௨)

சொரிசிரங்குதயிலம்.

காடாகவின்னமொருத்தயிலஞ்சொல்லே னன்மானதேங்காய்ப்பா
லடிதான்வாங்கி, வாடாமல்தூரிசிஅரிதாரங்கெந்தி வகைவொன்றுக்கு
ஐந்துவிந்திவாங்கிமைந்தா, தேடாமலூமைத்தப்பால்தனிற்கலக்கி செ
ம்மையுடன்காய்ச்சியெண்ணைத்திறமாய்வாங்கி ஆடாமலெண்ணைதனை
வைத்துக்கொண்டு அப்பனேமுற்குருவில்சமிஞ்சிசேரே. (௮௯௩)

சேர்த்ததொருஎண்ணைதனைவைத்துக்கொண்டு மேகமதிற்றுன்
றடவிசாயங்காலம்,பார்த்தல்லோ அரைப்பிட்டுக்குளித்தாயானப்ப
க்குமடாசொரிசிரங்குபறங்கிகுஷ்டம், மாற்றனமேல்பற்றுவெள்ளை,

ணடுகள் மாறுபடாதுகளிலொருவனங்கேளு, காத்தல்லோமோ
ருஞ்சோறுண்டுமைந்தா காசிடைதானுண்டிடவேநாமம்போமே. (௮௯௪)

பேதிக்குழம்பு.

போமப்பாமலசலங்கள்போவதற்கு புகலுகிறேம்புலத்தியனே
நன்றாய்க்கேளு, நாமப்பாவாளமதைபழுத்தின்சாற்றல் நன்றாசமூன்
றுநாளூறப்போட்டு, தாமப்பாமறுநாள்தா னவிழ்த்துப்போடு ச
ண்டாளாகஞ்சதுவுமற்றுப்போகும், ஆமப்பாபருப்பெடுத்துகபயப்
போட்டு அப்பனேநன்றாகவுலரவையே. (௮௯௫)

வையப்பாலிங்கமொருவராகன்வாங்கு வாங்கடாஅதுக்கிரட்டிப்
பெரிக்காரந்தான், மெய்யப்பாஅதுக்கிரட்டிவாளஞ்சேரு விபாமுட
னதுக்கிரட்டிவிள்ளக்கேளு, செய்யப்பாஆமணக்கப்பருப்புங்கூட்டி
திறமாகத்தானறைக்கும்போதில்மைந்தா, கையப்பாதிறத்துடனேஅ
ரைக்கும்போதில் கருவானமுப்பூவில்விராகன்சேரே (௮௯௬)

சேர்த்தல்லோஆட்டிநன்றாய்வழித்துமைந்தா திறமாகச்சிமிழ்த
னிலேபதனம்பண்ணி, பார்த்தல்லோகுன்றியிடையிந்நால்மைந்தாப
குவமாய்மலசலங்களகன்றுபோகும், சார்த்தல்லோபேதியதுமீறிற்
றேல் கடுகேவெமோருஞ்சோறுண்ணகிற்கு, மாற்றுதிரிணைபோட்ட
றுபோல அடைக்குமடாமோரினுடஆண்மைதானே. (௮௯௭)

நவாச்சாரபேதி.

தானென்றஇன்னமொருபேதிசொல்வேன் தயாளானநவாச்சா
ரபலமொன்றுவாங்கி, நானென்றகொடிக்கள்ளிபாலில்நாட்டி நன்று
கலவந்தில்லைமபோலாட்டி,தானென்றசிமிழதனிற்பதனம்பண்ணி
பாமல்குன்றியிடைதயவாய்ச்சொன்டா, ஊனென்றமலக்கட்டுஜல
க்கெல்லாம் ஓடுமடாஅதின்பிறகுபொறுக்காதன்றே. (௮௯௮)

பொறுக்காதேமயக்கினதால்மைந்தாமைந்தா பொக்கெனவேவீ
றந்துப்புளமைகேளு, மறக்காதேளலுமிச்சம்பழத்தைதின்றால்ப
ுகுமடாபேதிதனைவளமாம்பாரு தருக்காதபெருவயிறுவாய்வுகட்டு
பாதமகோதரம்சோம்பலோடு, வருக்காதேகுருகிமலஜலக்கட்டோ
டஉள்வினைகள்திருமடாவுண்மைதானே. (௮௯௯)

அகஸ்தியகுழம்பு.

உண்மையாய்நம்முடையகுழம்பைக்கேளு வீறுதியுள்ளபெருங்
யமிக்குப்போடு, தன்மையுள்ளகடுரோகணியுங்கூட்டி தயவான
ஆனைகராங்கூட்டி,நன்மையுள்ளநிறுவிசமுஞ்சிலையுந்தாரம் நல்
நத்திரசந்திப்பிலியுஞ்சேர்த்து, வண்மையுடன்துசைபார்க்கப்பத்
ரச்க வரிசையுடன்சரியிடையாய்வாங்கிக்கொள்ளே. (௯௦௦)

வாங்கியேதார்மருந்தாக்குறுனை தான்வாளமவளமாகஅதுக்கணை
டச்சைசேர்த்து, பாக்குடனேகலவைத்திவிட்டுக்கொண்டு பக்குவ
மாதுசாமட்டு, இந்தினமுப்பூவும்பததுக்கொன்றுசேர்த்துசி
யின

திரமாகச்சாயமாட்டி, சாங்கமாய்மருந்தரைக்கும்போதிலைமைந்தா த
விருட்டினைசோறுண்டுதுவையாட்டே. (கா௧)

ஆட்டிநன்றாய்வழித்தெடுத்துமேதிக்கொம்பு அடைவானவிழி
முதனில்பதனமபண்ணி,நாட்டிலேமானிடர்க்குவருமோடெல்லா நல
மானஅனுபானமறிந்துசெய்தால், வாட்டமுடனேடிவிடுமைந்தாகே
ளுமகத்தானவித்தையடாகுழம்பின்மார்க்கம், தேட்டிலேயிக்குழம்
பைத்தேடிக்கொண்டு சிவசிவாநம்முடையபேர்வைத்தாரே. (கா௨)

பேர்வைத்ததாரென்றால்மைந்தகேளு பெருமையுள்ளசித்தர்த
போதனர்கள்கூடி,சேர்வைத்தமருந்துக்குநிகுதிப்பைக்கண்டு சேர்மை
யுள்ளஅகத்திசர்குழம்பென்பார்கள்; பார்வைத்தஅகத்திசர்பண்பதிக
தால்மைந்தா, பகினதோர்குழம்புநிதியதிவானப்பா, சேர்மைவைத்
தகுழம்புநிஇன்னவென்றால் ருணமானபரிசையடாவுயிருமாச்சே.

உயிரானபரிச்சேதனையறிந்துகொண்டு வுண்மையாய்கம்முடை
யகுழம்புபண்ணி பயிரானமானிடர்க்குருநோய்கண்டு பாசீசிறவி
தமுனைக்குப்பகருவேன்கேள், துயரானலோகருக்குச்சுரங்கள்கண்டா
ல்மாகஇஞ்சியைசேசம்பண்ணிவபிரானகுழம்பில்காலபணவிடை
தான்கரைத்து வரிசையாய்கொடுத்தவுடன்பேறியாமே. (கா௪)

ஆம்பாபேதித்தபோதில்மைந்தா அனுகின்றசுரமதைத்துதா
மதன்றுபோகும், தாளப்பாசோறுபொங்கிலைக்கீரிட்டு தாமதுதான
டக்கக்குடிக்கச்சொல்லு, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்பத்தியமில்லை என்
மையில்லாதோஷமதுகாடிற்றால்போமப்பாகடுகளவுகண்ணிற்போ
ட்டு புரிசமுடனவிளிலேதிற்றுவாயே. (கா௫)

திற்றிநன்றாய்கண்ணிலிட்டால்முழித்துப்பார்ப்பான் திரமான
சாவாட்சிவிட்டுப்போகும், பார்த்துநன்றாய்ப்பரிஷேனியினிலேது
பருவமுடன்செய்துவந்தால்பலனுமைந்தா, கார்த்துமிகவுமதிக்குகு
ணத்தைக்கண்டு காலதிக்குமேல்நிக்குகாமபோக்கி, போற்றிநன்று
ய்மருந்துமிகச்செய்தாயானால் பூலோகராசனிவர்தானப்பாரே. (கா௬)

பிள்ளைமுதலானவைகளுக்கு.

பாரப்பாபிள்ளைவமுதலேமுநோய்க்கும் பன்பாசவழிசோல்கு
ழைக்கும்பூசு,நேரப்பாவிரமெல்லாந்திருந்திரும் நேர்மையுடன்புரை
முதலாய்புண்கள்தீரும், சாரப்பாவிஷமனைத்தும்போமென்றால் க
டுகளவுகண்ணிலிட்டகாலதோடுந், சாரப்பாவிரியனுக்குசிலுபாகை
ச்சாற்றில் தன்மையுடனகுழைத்துகண்ணில்திற்றே. (கா௭)

திற்றியேகடிவாயில்பூசிப்பாரு செம்மையுடன்விழித்திருந்திரக்
தானப்பா, போற்றியேயாசிலவிஷங்களனைத்தும்போக புதுமையுடன்
சிறுநீரைசிறுகவாங்கி, பார்த்துமேகடுகளவுகரைத்துக்கொண்டால்ப
றக்குமடாசிலவிஷங்களனைத்துமைந்தா, காத்துமேவித்தியமாயிரத்தி
ல்மைந்தா கருவாகவித்தியத்திற்கருதினேனே. (கா௮)

கருதினேன்சவுமியசாகரத்தில்மைந்தா சருவனவமுலைமுதல்
சாத்திரக்கெல்லாம், உறுதியாய்ப்போர்வைகயுமாரணமுறைசொன்னே
ன் உண்மையுள்ளரத்தினமுமித்தருவுஞ்சொன்னேன், பருநினனும்ப
லதிரட்டில்சரிதைகியோகக்கிரிகை பாங்கானஞானமுடன்யோகஞ்சொ
ன்னேன் அறுதியாய்சகலசாத்திரங்களுக்கு மானகுருகுத்திரமாய்ட
க்கினேனே. (கா௯)

அடக்கினேநவையடக்கமிந்தநாலில் அடக்கமென்றபொருள்களெ
ல்லாமிதிலேசொன்னேன், விடக்கடுத்தநாய்போலேவாய்விண்பே
சிமேதினிசிலுனதுசிரம்வெடித்துப்போகுமுடக்கமில்லைபூரணியாளி
ட்டசாபம் தொழ்நுவதியனுக்கவுவெளியில்போட்டால், நடக்குமிந
வாசியதுசாணதோடும் நடப்பறிந்துவாசியைநீகட்டுகட்டே. (கா௰)

கட்டாகவயித்தியபூரணங்காணப்பா கருதினேனுனூற்றிலாதியந்
தம், திட்டமாய்பற்பனைகரசாயனங்கள் திரமானலேகியங்கள்சூரண
ங்கள், சட்டமாய்கற்கவனைகரசயனங்கள் சாத்தமாய்கஷாயகைதைகுடிநீ
ர்போர்க்கு, மட்டாகத்தயிலமுதல்மாத்திரைகளெல்லா மார்க்கமுடன்
சொற்பமகாய்வசனித்தேனே. (கா௰௧)

வசனித்தவயித்தியபூரணத்தைக்கண்டால் வாய்போத்தும்மோ
ய்கொல்லாமைந்தாமைந்தா, நிசனித்தஇராக்கேசித்தர்கூடி நேரகக்
குணதோறுமொழித்தாரையா, திசனித்துதாடிநூலைவாங்கி செக
த்திலேநல்லார்க்குசந்தேகப்பா, அசனித்தமனக்குவிந்தவாறுபோ
ல அப்பாகவயித்தியத்தையழுந்திப்பாரே. (கா௰௨)

வயித்தியனைதர்க்கித்தல்.

பார்வையிலேவயித்தியத்தில்தீர்த்தானாகில் பாிசடனேமுதி
பூவின்பிரகேளு, சேர்க்கையுடன்குருமுறையைச்சொன்னாகில்
செமனையுடனவர்களிடம்பேசுபேசு, மாக்கமுள்ளவகைதனையேஅறி
யெனென்றால் மார்பிலேஅனைத்தவனைஅகலத்தள்ளு, தீர்க்கமுடன்
வாதிவந்துஎதிர்த்தாயானால் நிறமாகச்சரக்குவகைகட்டுகேளு. ()

கோப்பாகட்டுவகைகருவைச்சொன்னால் கிருபையுடனவர்களி
டத்தேகவிபேசு, ஆளப்பாஆதியந்தமறியேனென்றால் அதட்டியேஅ
வன்சிரசிற்குட்டிப்போடு, மேளப்பாகுறியறியாரிடத்திற்றுவுங் கூட
டாதேகூடினதால்தோஷமுண்டு, நாளப்பாஞானிவந்துஎதிர்த்தானா
கில் கண்ணுவதுமனத்தானையங்கேயென்னே. (கா௰௪)

எங்கென்றுகேட்டவுடனுன்னிப்பாய்த்தால் இன்பமுடனவர்களி
டமிருந்துபேசு, மங்கியன்மதிகெட்டுப்போனானாகில் மார்புதனிலே
யேறந்துகண்ணிற்குத்து. வங்கியென்றபயல்களிடம்பேசவேண்டாம்
[illegible]காணுமகலத்தல்ளு, சிங்கமென்றுயோகிவந்துஎதிர்த்
தானாகில் சிவசிவாமூலத்துக்கறிதிகேளே. (கா௰௫)

கேட்கையிலேகைமுறையாய்சொன்னாகில் கிருபையுடனவனிட
திம்கேள்விகேளு, வாழ்க்கையுடன்திடியென்றுசொல்லானாகில் வலு

வாகவாய்த்தனிலே அறைந்துதன்று, திட்டமையுளவைவெள்ளைக்குளிர்ந்து தான்றுவில் அடைபவாளசாரணைக்குகைகை யமக்கேளு கோட்டையுள்ளசாரணைக்குவிசையைச்சொன்னால் வேண்டியேயவனிடத்திலேதொண்டு பண்ணே. (௯௱௰௬)

பண்ணப்பாசாரணைதான்முறையின்னாட்டால் பாதரட்சைதன்றிலேபடைத்துதன்று, கண்ணப்பாகண்ணறியாப்புண்ணர்மேக்தக பட்டுமுளவேடமதுகருத்தாய்ப்பூண்டு விண்ணப்பா அறியாதசித்தர்கோடிவிணைருடன் பேசாமலிருந்துகொண்டு தன்னைப்பா தன்னிலையைத்தானேகண்டு சமர்த்தாகபூரணத்தினின்றிறமாய்நில்லே. (௯௱௰௭)

பஞ்சகன்னக்குகை.

திறமாக அஞ்சுகன்னக்குகையைக்கேளு நீர்க்கமுள்ளகடல்நுரைதான்பலமேவாங்கி, உரமானகருவாலே அரைத்துவழித்து வித்தையிலே மாண்டபின்கல்லுப்பைக்கூட்டி, மறவாமற்கருவாலேயரைத்துவழித்துமார்க்கமுள்ளவெடியுப்புகூடச்சேர்த்து, நிலையாகருவாலேயரைத்துவழுதி நிச்சயமாய்தானெடுத்துச்சொல்லக்கேளே. (௯௱௰௮)

கேளப்பாசினமுடன்கூடக்கூட்டி கெனிதமுள்ளகருவாலேயரைத்துக்கொண்டு, மாளப்பாமிவைத்துவட்டுபண்ணி மார்க்கமுடன்காயவைத்தோடுமூடி, தாளப்பாமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து தன்மையுடன்புடம்போடக்கன்னமாகும், ஆளப்பா அஞ்சிவைமுன்றுகன்றுப்க்கூட்டி அரகராகன்னமதாய்நீறிப்போச்சே. (௯௱௰௯)

போச்சப்பாநீறினகன்னும்மையைமேதாயுகமுகருவாலேகுகைதான்பண்ணு, நீச்சப்பா இச்குகைதான்பஞ்சபூதம் நிறைபானஅஞ்சுகன்னக்குகையுமாச்சு, வாச்சப்பாவாதமெஞ்சக்குகையைக்கண்டால்மகத்தானசரக்கெல்லாங்கட்டுண்டுச்சாகும், ஊச்சப்பாசரக்கிட்டுக்குகையைமைந்தா கடுங்காரச்சுன்னமப்பாய்நீறிப்போச்சே. (௯௱௨௰)

நீறிப்போமின்தவிட்டாற்சுண்ணப்போக்கு நில்லாதுஅஞ்சுகன்னக்குகையைவிட்டால் தேறிப்போமகத்தமது திறமாய்நீறும்திறமான பொன்னீறும்வெள்ளிநீறும் கூறப்போமுப்பாசங்களெல்லாம்நீறும் குணமானகதலிக்குருவியாய்நீறும், ஆறிப்போம்சாமுதற்குருகநீறும் அப்பனேயப்போமெல்லாம்நீற்றே. (௯௨௧)

நீறுமைக்கிதுவிட்டால்கண்ணாட்டில்லை நிறையாகஇந்தமுறைப்படியேபண்ணு, மாற்றுவகைக்கிதைவிட்டால்சுன்னமாகா மக்களாகிசூட்டுமாளவேண்டாம், தேற்றியேமனதடங்கிஅறிவில்நின்றுதிறமாகப்தருமல்வாதம்பார்த்தால், தேற்றியுள்ளபூரணமாய்காணலாகும் நிறையாகவமைதவிபரமீதான்கேளே. (௯௨௨)

ஔஷதமுடிக்குமாதங்கள்

கேளப்பாபங்குனியின்சித்திரையிதுவன்னே கெனிதமுள்ளமுப்பூவுக்குறுதியாகும், பாளப்பாவைகாசியெண்டிகுள்ளேமேகத்தாணெ

பெருக்குறுதியப்பா; நாளப்பாஐப்பசிகார்த்திகையிதுவன்னே நலமானயோகத்தின்தைநாடிப்பாரு, தாளப்பா ஆடிஆவணியிதுவன்னேதவிராமல்திராவகத்தைத்தயவாய்ப்பாரே. (௯௨௩)

பாரப்பாவைகாசிஆனிரெண்டில் பகருமல்சாரணையைத்திருத்திரு, சேரப்பர்புரட்டாசிமார்கழியிரண்டில் நிறையாகச்செந்தூரம்நீவாய்பண்ணு, கானப்பாபனிரண்டுஞ்சரியாய்ச்சொன்னேன் கட்டாகப்பனிரண்டுமாதைப்பார்த்து, தேரப்பாதொழில்முறையைத்தேர்ந்துபாரு திரமாகத்தொழில்முறைமைச்செப்பக்கேளே. (௯௨௪)

தொழில்முறை.

சேளப்பாசவுக்காரமுருகம்ரெண்டுங் கெரிதப்பில் தருகக்குக்கெணிதயில்லே, மாளப்பாகெந்தகமுஞ்சுகம்போனால் மகத்தானசெந்தூரமார்க்கம்போச்சு, தேளப்பாவெடியுப்புசினம்போனால் திராவகத்தின்கேர்மையெல்லாஞ்சிதறிப்போச்சு, ஆளப்பாஅமுரியுடகூர்மைபோனால் அடங்காதசெயநீருமசதிபோச்சே. (௯௨௫)

ஆச்சப்பாவுருக்கினதான்சாரஞ்சாரம் அப்பனேவீரம்விட்டால்நீறும்போச்சு, போச்சப்பாபூரம்விட்டால்சாரணையும்போச்சு போகமாயினதப்பில்வர்ணம்போச்சு, காச்சப்பாதங்கம்விட்டால்சணைகளாதகருவானசம்போனலெல்லாம்போச்சு, பாச்சப்பாஇனிஎன்னபருவம்பாரு பண்பாகத்தொழில்முறைக்கப்பருவம்பாரே. (௯௨௬)

பாரப்பாகன்னம்விட்டால்செயநீர்போச்சு பாங்கானசாரம்விட்டால்கட்டேபோச்சு, வீரப்பாசிங்கிவிட்டால்சூதம்போச்சு வேகாதேவேதுதற்குத்தனியாச்சு, காரப்பாதிராவகத்தைவிட்டானாகில் சகிக்கருகும்வெண்காரஞ்சுருக்கும்போச்சு, தேரப்பாஅறிந்தவர்களினத்தைச்சொன்னேன் தெரியாதப்படியவர்க்குஆடிதான்தானே. (௯௨௭)

ஔஷதபரிட்சை.

தானென்றதுரசதவும்நீற்றுனால் தன்மையுடன்மஞ்சளிலேசிவக்கவேணும், தேனென்றசார்மதுவுருக்கும்போது திரமாசமயிர்தனிலேபுகையவேணும், நானென்றவெங்காரம்உருக்கும்போது நல்லாதேபொங்கிநின்றுஆடவேணும், கோனென்றவெடியுப்புகட்டிச்சானல்குணமாகத்தக்கம்போல்கட்டுகட்டே. (௯௨௮)

கட்டப்பாதல்லுப்புகட்டிற்றானால் கணமாகக்கரியில்நின்றவுருகவேணும், மட்டாமசினமதுகட்டிற்றானால்மார்க்கமுடன்மணிபோலேயாடவேணும், திட்டமுடன்கூடனதுகட்டிற்றானால் திரிகொளுத்தளியாமல் நிற்கவேணும், மட்டானதுரிசியதுகட்டிற்றானால் மார்க்கமுடன்இளகாமல்நிற்கும்பாரே. (௯௨௯)

பாரப்பாஇத்துப்புவெடிக்கறுதாழிதனில்வெருபோடிவிதுவதையப்பா, ஆரப்பா அறிவார்களித்தின்இதை அறிந்தவர்கள்செய்வார்களிதெரட்டு, காரப்பாகவியத்தில்நன்றாய்ச்சொன்னேன்கபடமில்லை

வைத்தியபூரணமுஞ்சொன்னேன், நேரப்பாசவுமியசாகரத்திலன்று
ய்நிறைந்தபொருள்வெளியாகப்பாடினேனே. (௯௰௰)

பாடினேதோர்சாத்திரத்தையெல்லாம்பார்த்து பக்குவமாய்ப்பன்
னிரண்டுநூறுப்பாடி,நாடினேதோர்சாலவித்தைதானுஞ்சொன்னே
ன்மானகுருக்களெல்லாம்வெளியாச்சொன்னேன், தேடினதோர்மந்தி
ரங்கள்திரமாய்ச்சொன்னேன் திறமாகவியமுதல் மார்க்கஞ்சொன்
னேன், ஆடினதோரஞ்சனமும்வாடைசொன்னேன் அஷ்டமாசித்து
மிகஅறிவித்தேனே. (௯௰௧)

அறிவித்தேன்சகலசித்துமாடவேணும் அன்பானபுலத்தியனே
யுனக்குச்சொன்னேன், பிறவித்தமைதிகற்பமலைகளைச்சொன்னே
ன் நிச்சயமாய்வாகமநூலைத்தேனப்பா, தருவித்தநிந்நாலைப்பதனம்
பண்ணிசதாகாலம்பூரணத்திற்சேர்ந்துநில்லு கருவித்துக்கருவிந்துசெ
ய்யவேணுங் கலந்துயோகமதில்கருத்தாயூனே. (௯௰௨)

சிவவேடம்.

ஊனடாசிவவேடமார்க்கந்தன்னை உறுதியாய்ச்சொல்லுகிறே
னுன்கைமைந்தா, வாணடாசெபமாலை அக்கபக்கந்தொற்று கணக்காக
ருத்திராட்சங்கையிலேந்து, தூணடாயோகதெண்டு வுள்ளவைகேளுதண
டாகஅணிவிரல்முப்பத்திரண்டு, பேணடாஅளவாகச்செய்துகொண்
டுபேணியேகைதனிலேயெடுத்துக்கொள்ளே. (௯௰௩)

கொள்ளடாவிபூதியுந் தளமாய்ப்பூசி கொண்டபின்புவெட்டியுட
னளவைகேளு, கல்லடாஅகலமதுழுழம்முழமாகும் கலானகீளமது
ஆறுமுழமாகும், உள்ளடாபினைந்தானைகலக்கூட்டி உத்தமனேகீளம
தாகச்சாணதும், அள்ளடாகாவியிலேகீர்க்காவியாகும் ஆகாசிவ
வேடமிதைதானே. (௯௰௪)

தானென்றவேடமதையுமானபர் சதிரானகாவியைத்துவை
த்துப்பார்த்து, வீணென்றதுடைதனைகாவிற்போட்டு மெய்நிறைய
விபூதிபைத்தன்மெய்க்கப்பூசி, நானென்றஆணவத்தால்மகமேபேசி
கலமானபூரணத்தைஆஷிக்கிறதான், கோவென்றகுருவழியாகுருக்
டுமோட்டை குலத்திலேவைத்துவிட்டுவருக்கிறனே. (௯௰௫)

எங்கியேபுலகரிடம்வாய்விண்போசி எமாறிவயிறுப்பிப்பாதக
ன்றான், தாங்கியேபொழுபேசித்திரிவார்கெந்தவெவாணவார்யெ
ன்றுசாராயத்தை, வாங்கியேகுடித்துமதிகெட்டுப்போகான் மார்க்க
முடன்குருவென்பான்கந்தாதிப்பான், தாங்கியேவாய்புலம்பித்திரிவர்
ஐயா சகலானபூரணத்தைகயபுவிவான்தானே. (௯௰௬)

தானென்றதத்துவத்தின்செயலைக்கண்டு சிர்வாகமூலமாறிந்தனை
தைவைத்து, கோவென்றுநடபதத்திற்சேர்ந்துக்கொண்டு குணமா
னசேசகபூரணமும்பண்ணிமானென்றமோகத்தில்நின்றுமைந்தா மரு
வியேபூரணத்தைமனதாய்க்கண்டு தேனென்றஅறுசுரசங்கொண்டா
லமைந்தா சிவசிவானகைலாசத்திதமாமே (௯௰௭)

க்தாரமதில்பதியவைத்து, நெகிழாமல்மனதுறுதியாகக்கொண்டு தே
சமுடனிருந்ததினால்கேர்மைகேளு, அகலாதகுன்மமுதல்குஷ்டரோக
ம் அசடானதீரிழிவுகாசம்போமே. (௯௫௨)

காசமொடுபவுத்திரங்கள்சைகேரயெல்லாங்கதிகெட்டுஓடுமப்பா
இன்னங்கேளு, கேசமுடன்செந்தூரம்பணவிடைதானெடுத்து வினை
வாகவெல்லமதிற்கொண்டாயாகில், பாசமுடன்சுரபேதிதமோடிப்
போகும் பண்பானமுறைகாச்சலோடிப்போகும், வாசமுள்ளதேனை
திலேகொண்டால்மைந்தா மயக்கமென்றநெஞ்சடைப்புவாங்கிப்போ
மே. (௯௫௩)

போமப்பாமுலைப்பாலில்பணவிடைசெந்தூரம் புரட்டிடவேகொ
ண்டதினால்மைந்தாகேளு, ஆமப்பாதோஷமொடுகவாசந்திரும் அட
ங்காதநாவரட்சிவிட்டுப்போகும், தாமப்பாபறங்கிமுதல்கறப்பான்திரு
ந் தடிப்பானவெருப்புடனேபதுமக்கிரும், காமப்பாசெந்தூரம்தித
மெத்த நலமானபுண்ணியங்களில்லைதானே. (௯௫௪)

தானென்றசெந்தூரந்தினமுங்கொண்டால் சடலமென்றகூட்டது
தான்பிலத்ததப்பா, நானென்றஅவமிருத்தோடிப்போகு நரைதிரை
யுமற்றுதடாமெனரில்லை, தேனென்றஅனுபானமறிந்துகொண்டால்
சிவசிவாகயிலாசதேகமாகும், ஊனென்றவுடம்பெடுத்தாலுறுதிவே
ணும் உழன்றுமனந்திரிந்ததினால்தளர்ந்துபோமே. (௯௫௫)

தளராமலிருப்பதற்கின்னமொன்றுசாற்றுகிறேன்புலத்தியனே
தயவுள்ளானே, புலராமல்செந்தூரம்பணவிடைதானெடுத்து வுண்
மையென்றமுப்பூவில்விடைதான்கொண்டு, சளராமல்மனதுறுதியா
க்கொண்டால் கழலுமடாசட்டையொன்றுகருப்பாய்த்தானே, வளரு
முடாதேகமதுவெளிபோற்காணு மகத்தானதேகமதுபிரமமாமே. ()

ஆமப்பாசித்தாந்தஞானமார்க்கம்அப்பனேவேதாந்தம்யோகமா
ர்க்கம்தாமப்பாஞானவரையோகத்துக்குதயவானமூலமடாகந்திநத்தி
காமப்பாநந்தியடிமூலங்கண்டால் காடலாமாறுவகையதின்மேலப்பா
கானற்பால்கானற்பாவிரண்டுக்கூடி கரைகாணப்பூரணமாய்நிற்குந்தா
னே. (௯௫௭)

சலாசத்தபற்பம்.

தானென்றசலாசத்துபலந்தானென்று தயவானபொரிக்காரம்ப
லந்தானென்று, ஆனென்றபழச்சாற்றால்கலவத்தாட்டி உறுதியுட
ட்டிநன்றாய்வழித்துக்கொண்டு, பானென்றவிழுகதிலுலர்த்திவை
ந்தா பக்குவமாய்புடம்போடபற்பமாகும் தேனென்றபற்பமதுபதன
ம்பண்ணி தேனதிலேபணவிடைதான்கொள்ளச்சொல்லே. (௯௫௮)

சொல்லப்பாநீரடைப்புபிரமேகந்தான் சூழ்ந்தமகோதரமுடனே
வெட்டைபோகும், நல்லப்பாகல்லடைப்புதசையடைப்பு [illegible]
ல்லாமேகத்தாலெழுந்தநோய்கள், அல்லப்பாஓடிவிடும் [illegible]
அரகரானீர்க்கடுப்புநீர்ச்செறிப்பு, சொல்லாமலே [illegible]
ரு சிவசிவா பத்திரங்களில்லைதானே. (௯௫௯)

அப்பிரகச்சிந்தூரம்

தானென்றஅப்பிரகச்சத்துசொன்னேன் சதுரான்அப்பிரகபொடிதான்செய்து, வானென்றபலமொன்று எடுத்துக்கொண்டு மைந்தனேமேல்மருந்தின்வகைகளைச்சேரு, ஆனென்றமைபொடிப்புகாரசாரம் உத்தமனேதாளகமும்கெவுரிகூடம்; மானென்றசிங்கையுடனூராகந்தான் மைந்தனேவகை வகைக்குசமிஞ்சிபாங்கே, (கூகூய)

வாங்கடாமுப்பூவுக்கழிஞ்சிகொண்டு வரிசையாய்மருந்தெல்லாங்கலவத்திட்டு, தாங்கியேபழச்சாற்றாலாட்டிமைந்தா தயவாகஇருசாமம்நன்றாயாட்டி, பாங்குபெறப்பில்லைசெய்துரவியிற்போடு பக்குவமாய்வச்சிரமாங்குகையில்வைத்து, சாங்கமாய்சில்லிட்டுசீலைசெய்து தயவாகக்குகையமுகவூதுவாயே. (கூகூக)

ஊதியகந்தக்குகையாறியெடுத்துப்பாரு உத்தமனேயமதாயுரிகிதிற்தும், வாதியென்றவாதிகளோர்காணப்போனார் மகத்தானயோகியடாசத்துராணப்பாள், ஆதியென்றஅப்பிரகச்சத்துகாண அரகாரவென்றதாளிலங்கேசெத்தார், சோதியென்றஅப்பிரச்சத்தைமைந்தா சிவமாகச்செந்தூரம்பண்ணுபண்ணே: (கூகூஉ)

பண்ணப்பா அப்பிரகச்சத்துவாங்கி பலமொன்றுகுகைதனிலேயுருக்கும்போது, வுண்ணப்பாங்கமொடுபலந்தான்சேர்த்து வுருகியேண்டுகுண்டாகிமணிபோல்நிற்கும், கண்ணப்பாதவமதில்பொடிக்கதாளாக் கண்டிடைக்குவீரமொ கூடத்தேசெரு, அண்ணப்பாகண்டிடைக்குகெந்திகூட்டி அமுகாணபழச்சாற்றாலாட்டிப்பாரே. (கூகூங)

பாரப்பாபழச்சாற்றாலாட்டிப்பின்பு பண்பானபொடிதலையின்சாற்றாலாட்டி, காரப்பாரெண்டுநாளரைத்தபின்பு கருவாகப்பொடிசெய்துதப்பிக்கேற்றி, சாரப்பாமண்சீலையேழுஞ்செய்து தன்மையுடன்காயந்தபின்புசொல்லக்கேளு, கீரப்பாமுன்போலேயெரித்துப்பாரு சிவசிவாசெந்தூரஞ்சிவப்புதானே. (கூகூச)

தானென்றசெந்தூரம்பசனம்பண்ணி தன்மையுடன்பணவிடைதான்தேனிற்கொண்டால், ஊனென்றகாயமதுபிலத்துரல்ல வுறுதியாய்சட்டைகின்றுகள்ளுந்தள்ளும், தேனென்றகற்பமடாசெந்தூரந்தான் திறமானஅனுபானமறிந்துகொண்டால், வானென்றமேகம்போம் [illegible]போகு மக்களேமுந்நூற்றைமகிழ்ந்துகேளே. (கூகூரு)

கேளப்பாமுந்நூற்றிற்செந்தூரமார்க்கம் இருவையுடனிருநூற்றின்பற்பஞ்சொன்னேன், நாளப்பா ஆயிரத்துநூறில்மைந்தா கன்மை [illegible]வயித்தியத்திற்நன்றாய்ச்சொன்னேன், வேளப்பா அறுநூற்றின்விபரமெல்லாம் விரித்துநன்றாய்ச்சொல்லிவிட்டேன்விபரமாக, ஆளப்பாரப்பா [illegible]வில்வயித்தியபூரணந்தான் அன்பாகப்பாடினதைநன்றாய்ப்பாரே. (கூகூசா)

பாரப்பா அப்பிரகச்செந்தூரத்தை பஞ்சடாவென்றுபிலைநூற்றுக்கொன்று, தேரப்பாமற்றதுவுமுன்னூறுக்கும் திறமானகுடவனி

அனைத்திடவேதிறனுமயதுபிள்ளை, காயப்பாமாரியவன்நடனத்தெய்சான் கண்டுள்ளமகிழாதேகருத்தாய்நில்லே. (கூஅஉ)

தில்லென்றகுடவனிலேநூற்றுக்கொன்று நீட்டிஞல்பத்தைதான்தப்பாதுண்மை, சொல்லொன்றுதப்பாதுகருவாய்ப்பாரு சொல்மறந்துபார்த்ததினால்சோதிகாணப், கல்லென்றகல்லரிந்துபுல்லைத்தின்னு காலறிந்துயோகமதிற்கருத்தாய்நில்லு, கொல்லென்றுவாய்ப்பசப்பும்குறும்பரோடே கூடாதுவாசிபிலேகடந்துநில்லே. (கூஅங)

நில்லடாவாசியிலேநின்றுதேறி நினைவாகப்பூரணத்தைக்கண்டுபூசிசெல்லாதமந்திரத்தையுருவேசெய்துசோராமற்கணியுருத்திமணியைப்பூசி, தள்ளாததனையறியார்தன்னைச்தானே சமையமதங்கொண்டாடுந்தவத்தோர்தன்னை, புல்லரென்ற மனுக்களுடன்பொருந்தவேண்டாம் பூரணத்தைத்தினசோக்கிப்பூண்டுநில்லே. (கூஅச)

நாகச்செந்தூரம்.

பூண்டுக்கொள்நாகச்செந்தூரந்தன்னை பூரணமாய்நாதவிக்குமேரிக்கதண்ணீர்; ஆண்டுகொண்டுஅச்சலத்தில் நாகஞ்சாய்ச்ச அப்பனேசிறடங்கிடங்கிக்கட்டும் நீண்டதொருகுகைதனிலேநாகம்போட்டு நினைவாகவுருகையிலேமைந்தாகேளு, மாண்டதொருநாகத்துக்கிடையேதங்க மகத்தானகெங்கிறசசத்தைவாரே. (கூஅரு)

வார்த்துமிகவுருக்கையிலே மூன்றுமொன்றாய் வளமாகவுருகியெதுமணிபோல்நிற்கும், பார்த்துமிகத்தானெடுத்துக்கலவத்திட்டு [illegible]ருமலந்திடைக்குவீரஞ்சேர்த்து, போற்றிநன்றாயிடைக்கிரட்டிசெந்திகூட்டி பொடிசெய்துதானெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, காத்துமிகக்குப்பிதனிலேற்றிக்கொண்டுகனமாகமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்யே. ()

செய்யப்பாவாலுகையில்முன்போல்வைத்து திறமாகஅறுசாமமெரித்துவாங்கு, பையப்பா ஆறவிட்டுஎடுத்துப்பாரு பரமானசெந்தூரமென்னசொல்வேன், மெய்யப்பாசெந்தூரம்பதனம்பண்ணிமெய்க்கவேதேனிலேபணவிடைதான்கொள்ள, ஐயப்பாகிராணியென்றதெல்லாம்போகு மகராகுன்மமென்றதனைத்துப்போமே. (கூஅஎ)

போமப்பாமேகமென்றதெல்லாம்போகும் பொல்லாதகிரிழ்வுகிரந்திருஷ்டம், தாமப்பாமகோதரமும்விஷபாகங்கள் தருகாதபாண்டுமுதல்கணகாசம், ஆமப்பாநாகச்செந்தூரக்கல்[illegible] யகளெல்லாமடக்கிலும், நாமப்பாசொ[illegible]கிராகாரம் [illegible]லமனதாயிருந்தவர்க்குவல்லாஞ்சித்தே. (கூஅஅ)

சித்தாகஇருக்கவென்றால்மைந்தாகேளு சிவமானசெந்தூரம்பூரணத்தோடொக்க, பத்தாசையாகப்பணவிடைதான்கொள்[illegible]க்குமடாதேகமதில்சட்டைபோகும், வற்றுதசெந்தூரந்தின்றால்[illegible]ண்டால் வயதுசொலமுடியாதுமைந்தாகேளு முத்தான[illegible] முத்தியாகு மோகமில்லைசெந்தூரமுறைமையக்கேளே. (கூஅகூ)

மேனப்பா வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்றுமிடு பாஷாணவெள்ளி கம்பில் நூற்றுக்கொன்று, நாளப்பா குடவளிலே நூற்றுக்கொன்று நன்மையில்லாச் செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, மேளப்பா வாராமலைப்பு கூற்றுக்கு பிரியான தங்கமதை பார்க்கக் காண்பார், ஆளப்பா ஆதிதன் மறையக்கண்ணை அறிந்துகொண்டு தவமகிமையறிந்து வாய்மேய அகம்

செய்யடா கவமதி லயனத்தைநாடு தீர்க்கமுடன் குருபதந்தனிற் சேர்ந்துவிட்டு, மெய்யடா கற்பமதை விரும்பியுண்ணு விரும்பி மிகவணையிலே யிடம்பாரு, கொய்யடா கருவிகளைகொய்து போடு கூர்மையுடனமனையைக்கூர்ந்துபாரு, மையடா மூலமதிலாறுதாண்டி பூரபரத்தினருள் தனைபற்றிப்பாரே. (௯௰௧)

பத்திமிகப்பாராமற்பொருளைக்கண்டு பதுமைபோல் பெருமையிலேபறிநின்று, முத்தியில்லாமூடர்களாய்க்கூட்டங்கூடிமேசமென்றபாசமதையிழுத்துக்கொண்டு, சத்தியெனும் பெண்ணை மிகவிழுத்துக்கொண்டு சகல ஆபரணமிகத்தானேசாத்தி, புத்தியில்லாகூடத்தைகளைப்பார்த்தாயானால் பூரணத்தாலுனதுசிரம்வெடித்துப்போமே

வெடித்துமிகப்போவதுவுமெத்தனன்றே வேதாந்தப்பதியினிற்கமிகவுநன்றே, படித்துமிகரெண்டையுமேயறிந்துபார்த்துபக்குவத்தேகோடேயிருந்துபதியில்தாக்கு, வடித்தமெழுகதுபோலவிருந்தநாலில் வசனித்தகாருக்கெல்லாமனதிற்காரு. விடுத்தபொருடனையறிந்துகாரா விட்டால் விண்ணிடியுமண்கரையும்வீணாய்ப்போமே. (௯௰௨)

கருவங்கச்செந்தூரம்.

போகாமலின்னமொருசேதிகேளு பொன்னானகருவங்கம்வாங்கிமைந்தா, வீரகதழுவிக்கருவிலே மகத்தானவங்கத்துக்கங்கிப்பூட்டி, சோகமற்றுடம்போடக்கட்டிப்போகும் நண்மையுடன்தானெடுத்துருகையில்வைத்து, சாகாமற்காரயிட்டுவுருக்கிப்பாரு சங்கம்போல்கண்விட்டுஆடுந்தானே. (௯௰௪)

தானென்றவங்கத்துக்கிடையேநாகந்தயவானதங்கமுடன்சமூலங்கூட்டி, கோவென்றகுருவருளாலுருக்கிப்பார்க்க குணமாகநாலு மொன்றாய்பணியாய்நிற்கும், மாவென்றகலவத்தில்கொட்டிக்கொண்டு மட்டடாவீரமொடுலிங்கந்தானும், தேவென்றகாரமொடுவொன்றாய்க்கூட்டி சிவசிவா இதமிரட்டிகெந்திகூட்டே. (௯௰ரு)

கூட்டிநின்றாய்ப்பொடித்து மிகக்குப்பிக்கேற்றிகுணமாகமண்சீலை பூசி, காட்டியேமுன்போலேஎரித்துவாங்கி நல்லபதமறியவென்றால்சலகைபோடுமாட்டியதோர்சலாகபுனைவெருத்துதானும் மாக்கருக்கவேதானெடுத்துஆறவைத்து, காட்டிகமாய்க்குப்பியையெயுடைத்துப்பார்க்கத் தங்கநிறமானசெந்தூரமாமே. (௯௰௬)

பாரப்பாசெந்தூரம்பணவெல்லத்தில்பக்குவமாய்க்குன்றியிடைகொண்டால்மைந்தா, ஆரப்பாவுனக்கிடுசொல்லப்போகிறன் அரகரா

தேகம்வச்சிரகாயமாகும், தேரப்பாபணவிடைதான்தேனிற்கொண்டால் சிவசிவாமேகமென்றதெல்லாம்போகும், சேரப்பா ஜலபிஷங்கள்குஷ்டரோகம் நிலைநில்லாநீரிழிவுநீக்கிப்போமே. (௯௰௭)

போமடாபவுத்திரமுங்கண்டமாலை பொல்லாதகுன்மமொடுபாண்டுதீரும், நாமடாதோஷமொடுகாசம்போகும்நமுக்காணமூலமுந்தலண்டவாதம், தாமடாகுதிவாதம்நடுக்குவாதஞ் சமர்த்தானவாதமதிற்பச்சைவாதம், ஆமடாபித்தமேன்றதெல்லாம்போகும் அரகராசுருவங்கமதிசந்தானே. (௯௰௮)

தானென்றசெந்தூரத்தொழிலைக்கேளு தப்பாமல்நூற்றுக்குமொன்றுபோட்டால், மானென்றவெள்ளியிலே நூறுமாற்று மகத்தானசெம்பிலேஅன்பதாகும், தேனென்ற வெள்ளிசெம்பிலிருநூறுகும் தெவிட்டாதசுடவனில்ஐம்பதாகும், கோவென்றகுருவருளால்செந்தூரத்தை தறிப்புடனேகொண்ட வீரகுருவாம்பாரே. (௯௰௯)

குருவானசற்குருவைச்சாணவேணுங்குணமாகசந்திதனைப்பணியவேணும், உருவானவுருவதிற்துவுண்ணவேணும் உண்மையுள்ளசத்திசிவங்காணவேணும். திருவானவலமொளியைப்பற்றவேணுந்தெவிட்டாதமதிபமுதக்கொள்ளவேணும், கருவானகற்பகத்தைப்பூசைபண்ணிச் சுதாகாலம்பூரணத்திற்சார்ந்துவிலே. (௱)

தாம்பிரச்செந்தூரம்.

நில்லென்றநினைவுதனிலேநின்றுகொண்டு நினைவாககுருபதத்திற்றூண்டிக்கொண்டு, சொல்லென்றதாம்பிரச்செந்தூரம்பண்ணி துருசுமுடன்கொள்வதற்குவிபரங்கேளு, செல்லென்றதுட்டதனை அராவிக்கொண்டுநிறமாகப்புளிச்சாற்றிலூறப்போட்டு, கல்லென்றகன்னநீர்விட்டுநன்றாய் களிம்பறவேகழுவிவிடக்கெடுபோச்சே. (௱௧)

போச்சென்றுதாம்பிரப்பொடிதானென்று புதுமையுள்ளதங்கமொன்றுநாகந்தானொன்று, நீச்சென்றதாளகமும்வீரமொன்றுநிலைத்தகெந்திருலிங்கமொன்றுநாகமொன்று, பாச்சென்றகலமதிலேமும்போட்டுபக்குவமாய்புளிச்சாற்றாலாட்டிநன்றாய், ஆச்சென்றுசலக்கில்நன்றாயாட்டி அரகராரொட்டிப்புகெந்திகூட்டே. (௱௨)

கூட்டியேபழச்சாறும்பொடித்திலையின்சாறுங்குணமாகவிட்டுநன்றாய்மையோலாட்டி, ஆட்டியேவழித்தெடுத்துக்காயப்போட்டுஅப்பனேபொடிபண்ணிக்குப்பிக்கேற்றி, தாட்டிகமாய்மண்சீலைதானுஞ்செய்து சமர்த்தாகமுன்போலேயெரித்தபின்பு நாளுமே ஆறவிட்டுஎடுத்துப்பாரு நன்மையுள்ளசெந்தூரமதிகந்தானே. (௱௩)

தானென்றசெந்தூரம்பதனம்பண்ணி தண்மையுடனேசாமைப்பூசைசெய்து, தேனென்றதேனதிலேபணவிடைதான்கொண்டால்திராதகுன்மமுதல்குஷ்டந்தீரும், வானென்றமேகமொடுகிராந்திதீரும்வைகையானபீலிகையும் கோதாரமுந்தீரும், ஊனென்றமூலமுதல்கண்டமாலையுள்மூலம்பிறமூலமொழிந்துபோமே. (௱௪)

மாத்திரை.

ஒழியாமலிருப்பதற்குமாத்திரைதானென்று வுத்தமனே சொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு. வழியானஅயக்காந்தாரமொன்று மார்க்சமுளாசச்செந்தூரமொன்று, தெளியாததாளகச்தூரமொன்று கோனதாம்பிரச்செந்தூரமொன்று, அழியாதவங்கச்செந்தூரமொன்றுஅப்பனேஐந்துமோரிடையாய்வாங்கே. (௬௦௫)

வாங்கியேகல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு மகத்தானமுலைப்பாலும்பமுதநின்சாறும், பாங்குடனேரெண்டுநிறைநன்றாய்ச்சேர்த்து பக்குவமாய்கல்வத்திலாட்டும்போது, தாங்கியேநிரிகடுகுநன்றாய்சரியிடையாய்செந்தூரந்தன்னிற்சேர்த்து, ஆங்குக்கொண்டேயரைப்பாயாறுநாள்தான் அதின்பிறகுமத்தன்சாறதனில்வாரே. (௬௦௬)

வார்த்துநன்றாயாறுநாளரைத்தபின்பு மார்க்கமுடன்வழித்துமாத்திரைகள்செய்து, பார்த்துநன்றாய் நிழலுலர்த்தியைத்துக்கொண்டு பக்குவமாய்குணங்குறிகளறிந்துகொண்டு, காத்துமிகஅனுபானமறிந்துசெய்தால் காணுமலோடிவிடுஞ்சுரசதோஷம், சாற்றுகிறேன்கலிக்கமொன்றுசொல்லக்கேளுநன்மனைதைத்தானறிந்துதனதாய்வில்லே.

கலிக்கம்.

தனசர்கிராம்புடனேதிரிகடுகு கூட்டிதன்மையுள்ளகிராம்பதுவுங்கூடச்சேர்த்து, மனதானவானமொன்றுகூட்டிக்கொண்டு மாட்டுமயக்கல்வத்திற்பழச்சாறிட்டு, வனநர்கஅதின்கூட்டிநன்றாயரைத்துச்சாறுதனிலொருநாளரைத்து கனதானகயறுபோலுருட்டிவைத்து காற்றில்லாவிடம்பார்த்துக்காயவைப்பே. (௬௦௭)

வைத்துநன்றாய்க்காய்தபின்பு எடுத்துக்கொண்டு வரிசையுடன்சொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு, கைத்தபொருமுலைப்பாலிலுரைத்துநாவில் கண்ணிலிட்டசகலசன்னிநாணுதோடும், மெத்தவுருத்திரகனிமாத்திரைவைத்து, வேணபடியனுசரியத்தைவிரும்பிச்செய்தால், நைத்தநெருசாத்தியமசாத்தியம்ரெண்டும் நன்றாகத்தீருமடா நலமம்பாரே. (௬௦௮)

வேறுகலிக்கம்.

பாரப்பாகலிக்கமொன்றுசொல்லக்கேளு பக்குவமாய்திரிகடுகுநாரிசிதுத்தம், கோப்பாஅரிதாரமிந்துப்போருக்கேளாவாகரோசனியுஞ்சரியாத்தாக்கி காரப்பாளமைநாலுங்கொண்டு கருவானபழச்சாற்றிலரைத்துமைந்தா, திரப்பாகயறுபோல்திரட்டிக்கொண்டுசிவசிவாநிழலுலர்த்தியதனைப்பண்ணே, (௬௦௯)

பண்ணியதோர்கலிக்கமாத்திரையைமைந்தாபக்குவமாய்ச்சிமிழ்தனிலேயதனைப்பண்ணி, உண்ணியேமுலைப்பாலாற்கண்ணிலிட்டிடதிரியுள்ளஜன்னிமுதல் விஷங்கள்போகும், கண்ணியதேர்குளிர்ச்சுரமும் காடாதோடும் நலமில்லாநெஞ்சடைப்பு மூர்ச்சைபோகும், புண்

லையிருநாறாகும், சாரப்பாவெள்ளிசெம்பில்துமாற்றுவுயர்வாகநனிச்செம்பிலேம்பதாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்செந்தூரப்பேர்க்கு அன்பானபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. (௬௩௦)

பொன்னிமிளைச்சத்து.

கேளப்பாபொன்னிமிளைச்சத்துசொல்வேன் கெடியானமிமிளைபறுபலந்தான்வாங்கி, நாளைப்பாராமதுஇடையேகற்றி நன்றாகக்காரபற்பாசபற்பம், வேளப்பாமிமிளையின்மேல்பூசிக்கொண்டு மேநாகராமத்தைச்சுற்றிலாவிந்தா, தாளப்பாஅதின்மேலேமுப்பூச்சுண்ணந்தபவாகப்பூசிநல்லகுகைக்குள்வையே. (௬௩௧)

வையப்பாகுகைவாய்மூடிநன்றாய் மார்க்கமுடன்புகையிலேவைத்தூது, செய்யப்பாசொல்லுகிறேன்குகையுமூதுமெய்யாகசத்துமெனக்கெமாய்விடும், மையப்பாஆறவிட்டுசத்துவாங்கி பாலகோதுகையிலிட்டுகாரமூட்டி மையப்பாவுருக்கியப்பாதங்கவிட்டநீர்நன்றாகஅதில்சேருமவனகையக்கேளே. (௬௩௨)

சேளப்பாநாகமொடுதங்கம்ரெண்டும் கெடியாளசத்தாருக்குச்சரியாய்த்தாக்கி, வாளப்பாசத்துதின்றவுருகும்போது வரிசையாய்நாகங்கிதிலுட்டு, தானப்பாசத்துடன்ரெண்டுஞ்சேர்த்து தயவாகமூன்றுமொன்றாயுருகுமப்பா, ஆளப்பாகுகையாறியெடுத்துப்பாரு அரகரநலமாகுமைந்தா கேளே. (௬௩௩)

கேளடாகளங்கதன்னைவைத்திட்டு கெட்டியாயடைத்திடவேதாம்பாரு, வாளடாவீரம்துயலந்தான்மூன்று மைந்தனேபூரகம்பலந்தான்மூன்று, தேனடாகெந்தியலமாலுங்கூட்டி தெவிட்டாதகுகைநுதம்பமுங்கூட்டி, அணடாமுலைப்பாலால்நன்றாய்ப்பூசி அதின்பிறகுமொருலேயின்சாற்றாலாட்டே. (௬௩௪)

ஆட்டியேயெடுத்துருட்டிக்காயப்போட்டு அப்பனேபொடிசெய்துகுப்பிக்கேற்றி, காட்டியேவாலுகையில்மூன்றுநாள்தான் கவமாகருகுநன்றாயூட்டி, காட்டியேசவாகைகொண்டுசோதிக்கேட்டால்கதிர்முனையைக்கருக்குமப்பா கண்ணப்பா காட்டிகமாயறவிட்டுவுடைச்சுப்பாத சயர்ந்தானெபான்னிமிளைச்செந்தூரமாச்சே. (௬௩௫)

ஆச்ச பாச்செந்தூரமப்பாவைம்மணி அப்பனேகுன்றிடைவிருதேன் ..., காச்சயப்பாபக்குவமாய் ... கனிற்கொண்டு கதிரொளிமப்பாலே ... கதாகந்தியாகும் சீசபாமுலைப்பாலுங்கூட்டிதெல்லாநோகூதம்பேயகவாசமேபாகும், பாச்சப்பா ... கழுகன்றுநல்ல போக்கம் ... மானமேகமென்றுஞ்சொல்லாம்போமே. (௬௩௬)

போமடாவாதத்திலெழு தத்தோஷம்பொல்லாதபித்தத்திலெழுத்தோஷம், ஆமடாசிலேற்பனத்தாலெழுந்ததோஷம் அஞ்சாதயோகதோஷமென்றுபோகுஞ்சாமடாமிமிளைதன்னைக்கண்டுசெய்த்து ... தனிதேனதொடுவிந்தினையாலுயர், காமடாவனுக்குரகதிதொன்றேனமைய நலமாகச்செந்தூரத்தைதாழிலேக்கேளே. (௬௩௭)

ஒள்ப்பா பணவிடைச்செந்தூரம் வாங்கி கெட்டியாய்வெள்ளியி லேநற்றுக்கொன்று, தாளப்பா கொடுக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டு ச மர்த்தானவெள்ளியிலேபழுத்துப்போகும், வாளப்பாவெள்ளியதுட்ரூ த்துதானல் வயநுசொல்லமுடியாதுமைந்தா மைந்தா, நாளப்பாவெள் ளிசெம்பிலிந்தபாகுல் நன்மையதாய்ப்பழுத்துமிகத்தங்கமாமே. ()

ஆமப்பாகுடவனிலேநூற்றுக்கொன்று அருள்பெருகவுருக்கிகி ப்பாரதிகமாற்று, நாமப்பாசெந்தூரம்வலுவோமெத்த நயமானசெந் தூரந்தன்னைக்கண்டு, தாமப்பாமகிழ்வேதமனடங்கிநில்லு தன்மை யுடன்பூரணத்தைத்தயவாய்ப்போற்று, காமப்பால்காலற்பால்கண்டே கொன்று கமலமலர்முர்தகதுகசிவாய்க்கொள்ளே. (கஎசு)

தாளகசத்து.

சொள்ளப்பா இன்னமொருமுறையைச்சேகுருவான தாளகத் தின்சத்துசொல்வேன், நல்லப்பாதாரமதுபலந்தானென்று நலமாவ துன்னத்திச்சத்திபண்ணி, கல்லப்பாகன்னமுடன்தாருகதுத்தம் சரு வானசாரமுடன்காரங்கூட்டி, அல்லப்பாவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்துஅ ரைத்துஅந்ததாளகத்துக்கங்கிபூட்டே. (கஎஎ)

பூட்டியேகுகையில்வைத்துக்குகையைமூடி புகழ்சுகமண்சீலை மூந்செய்து, தாஷ்டிகமாய்க்குகைதனிலேவைத்துஊதி சமர்த்தாகக் குகையமுகஞதித்திரு, நாட்டியேகுகையாறியெடுத்துப்பாருநலமாக த்தாளகந்தானீயமாகும், ஆட்டினதோரீயம்துபதுவைப்பண்ணு அன் பாகக்காரமிட்டுவுருக்கிப்பாரே. (கஎஅ)

உருக்கையிலேநாகமல்ஓடையேசேரு வுண்மையுள்ளதங்கம ப்படியேசேரு, கருக்காகக்கட்டினதோரசத்தைச்சேரு சருவாககா ரிமொய்ருயுருகுமப்பா, பெருக்கமுள்ளகளங்காகுமப்பாசொன்னே ன் பேணியேகலைத்தில்பொடிக்கந்தூளாங்குருக்கனென்றனிரமந்தி டையேசேரும் குணமாகக்கெட்டிசெட்டிப்பாகச்சேரே. (கஎகூ)

சேர்த்துநன்றாய்ப்பொடிசெய்துருப்பிக்கேற்றி திறமாகமண்சி லைவலுவாய்ச்செய்து, போற்றியேமுன்போலேயெரித்துவாங்கு பூர ணமாயாறவிட்டெடுத்துப்பாரு ஆற்றியேகுப்பிதனையுடைத்துப்பாரு அரகாரசெந்தூரமருணிறமப்பா, தேற்றியேசெந்தூரம்பதனம்பண் ணி சிவசிவாகுன்றியிடைதேனிற்கொள்ளே. (கஅய)

கொள்ளவேகவாசமொடுகாசந்திருஞ் குஷ்டமொடுபரங்கிமுதல் குலைநோய்தீரும், அல்லல்செய்யுகுன்மமொடுமகோதரங்கள் அண் டத்தின்வாதமொடுஅனந்தவாதம், வல்லல்செய்யுங்குஇவாதமுகத்து வாதங் காலசனிமேலசநிகள்த்துவாதம், நல்லதொருசெந்தூரமகண்ட போதே காட்டமலோடிப்போமின்னங்கேளே. (கஅக)

கேளப்பாசெந்தூரத்தொழிலைக்கேளு கெணிதமுள்ளவெள்ளி யிலேநூற்றுக்கொன்று, வாளப்பாகொடுத்திடவேயதுசொல்லவாயே துகாவேதுவுத்தரங்கம்பூளப்பாவெள்ளிசெம்பில்நூற்றுக்கொன்று

வாசியடக்க.

ஆமப்பாமேல்மூலமாறுதாரம் அண்டமெல்லாந் தொட்டுகிற்கு மூலாதாரந், காமப்பாமேல்மூலமூலாதாரந்தன்மையுள்ளமூலமுதலா று தாரம், காமப்பால்சரமெழுகுமேலேதாரங் கமலமென்றஆயிரத்தெ ட்டிதழ்நின்று, நாமப்பாரேசகபூரகமும்பண்ணி நலமாவகும்பகத் தைநாடிப்பாரே. (கூஅ)

பார்க்கையிலேபரமகுரு தெரிசனைதாங்காணும் பரதெளிவின் மையப்பதனில்சத்தங்காணும், நோக்கையிலேயடனவொலிட்டனங்காணு ம் கற்பூரதீபம்போல்தாய்த்தோனும், மார்க்கமுள்ளதீபமதில்மனதைத் வைத்து மந்திரபஞ்சாட்சரத்தைமகிழ்ந்து போற்றி தீர்க்கமுடன்ரேச பூரகமும்பண்ணி சிவசிவாகும்பத்தின்நிர்த்தைப்பாரே. (கூகூ)

செந்தூரமுறை காந்தம்

பாரப்பாசெந்தூரமுறைகள்சொல்வேன் பண்பானகாந்தமதுப லந்தானப்பத்து, தோப்பாவெள்ளைபதுபலந்தானென்று திறமானகாரம துபலந்தானென்று, வேரப்பாதாளகந்தாம்பலந்தானென்று வேசமற் சாரமதுபலந்தானென்று, சாரப்பாபூநீறுபலங்கால்கூட்டி தயவான பூச்சாறுலரைத்துவாங்கே. (உயய)

வாங்கியேபில்லைசெய்துலாயப்போடு மார்க்கமுடன்குகையிலிட் டுக்குகைவாய்மூடி, தாங்கியேமண்சீலைவலுவாச்செய்து சமர்த்தாகவு லையில்வைத்துநன்றாயூது, ஊதியேகுகையுருகநன்றாயூத பதமாகவு நின்றுமணிபோல்நிற்குந் சாங்கமாய்குகையாறியெடுத்துப்பாருகு வானகாந்தமதுமணிபோலாமே. (உயக)

ஆமப்பாமணியெடுத்துவுடைத்துக்கொண்டு அன்பாகமுன்போல் லமருத்துசேர்த்து, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்குகையில்வைத்து நல்ல தமண்சீலைவலுவாச்செய்து, தாமப்பாகுகையமூச்சீலையிலூது தயா னகாந்தமதுசயமாகுந், சாமப்பாசகமதுசயங்கண்டால் தயவா சயமதைப்பதனம்பண்ணே. (உயஉ)

பண்ணினதோரியத்துக்கிடைதான்குதம் பாங்கானவீரமொடு ரசம், உன்னியேமுக்காற்றுவன்றதுக்கொண்டு வத்தமனேபூ லேசெய்துகாயப்போட்டு, கன்னிமேயபோட்டில்வைத்துசிலைசெய்து லமாகப்புடம்போடநீறிப்போகு, புன்னியவனேயிந்நீற்றைப்பதனம் பண்ணி புகழாக்அயத்திலைட்டவிபரங்கேளே. (உயந)

அயத்தின்சம

கேளப்பா அயப்பொடிதான்பலந்தான்பத்து கொடியாகவெள்ளை துபலந்தானென்று, வாளப்பாதாளகமும்பலந்தானென்று வரிசையு ளருகமதுபலந்தானென்றுசீளப்பாகாரமதுபலந்தானென்று, சீனா ரசக்காரமதுபலந்தானென்று ஆளப்பாநீறுகால்பலந்தான்கூட்டி அ பினைகலவத்திலாட்டிஆட்டே. (உயச)

ஆட்டுவாய்ப்பழச்சாற்றிட்டுமைந்தா அம்பரசிங்கா றுசாமமாட்டி தாட்டிகமாய்நன்றாக அரைத்துமைந்தா சமர்த்தாகவழித்தெடுத்துமயில் லைசெய்து, நாட்டியேயரவிருகத்திற்காயப்போடுநன்றாகவுரலைவைத்து க்துணையில்வைத்து, பூட்டியேமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து புரிசமுட ணுமலையிலிட்டுவூதிப்பாரே. (௧௪௫)

பாரப்பாகுணையமுகவூதிக்கொண்டு பண்பாகஆறியபின்னுடை தருப்பாரு, நேரப்பாவெண்கலமாயுருகிநிற்கும் நினைவாகப்பின்பே ருக்காலூதிப்பாத்தால் வீரப்பாதானடங்கிபியமாகும்விசையானஅய் த்திறனுடசபல்காணுர், ஆரப்பாஅறிவார்கள்அயத்திறியும் ஆதியக்கந்த ளையறிந்தோனறிவார்ச்சானே. (௧௪௬)

சாணப்பாஅயக்காந்தமியம்தன்னைக் கண்டவர்கள்சிகமமாகற் தாறுைதும், விணப்பாவென்றுசொல்லிருந்தாறுகில் விடதவும்மில க்காதுவெளிகாறுைது, காணப்பாஇந்நூல்வெளியாய்ச்சொன்னேன் ள்ளமையுடனயக்காந்தமியந்செய்து, கோனப்பாகுருமுனால்செந்தூ ரம்டன்னாதுமியுனக்குச்சொல்லுகிறேன்கேளுகேளே. (௧௪௭)

காந்தசெந்தூரம்.

கேளப்பாகாந்தசெந்தபலம்தானொன்று கேள்மகனேஅயச்செந்து பலந்தானொன்று, வேளப்பாதங்கமொருபலந்தான்றூக்கி விசையாகமு ன்றுமொன்றாயுருக்கிக்கொண்டுவாளப்பா கலவமதில்பொடித்துக்கொ ண்டு வரிசையுடன்கூறுமிறமருந்துகேளு, ஆளப்பாசண்டிடைக்குவி ரம்வாங்கி அப்பனேஇலைக்குகொண்டுந்தீசேரே; (௧௪௮)

சேர்த்தகொருஇடைக்குரிகர்கெந்திசேர்த்து திரமாகமுலைப்பா லாலாட்டிக்கொண்டு, காந்தமேரெண்டுநாளாட்டிபின்பு கருவான முச்சாறுலாட்டிநன்றாய், பார்த்துநீயுலரவைத்துபொடியதாக்கிபின் பாக்கமுப்பிமேலேஅரைமட்டிட்டு, கோத்துமீபாண்டமரையுப்பைக் கொட்டி குணமாகஅதின்மேலேநிரப்பிவைமே; (௧௪௯)

வைத்தபின்புகுப்பியுடகழுத்துமட்டு மறைப்பாகவுப்புடனேம ண்ணுங்கொட்டி, மெய்த்தகொருமேல்மூடிசீலைசெய்து விசையாகவா லுகையிலேறிப்பாயப்பா, மைந்தகொருமுன்றுநாள்முக்கியிட்டு நல மாகஆறவிட்டெடுத்துப்பாரு, நத்தகொருசெந்தூரமுருக்குபூம்போ க்காறும் செந்தூரம்பாண்டிப்பண்ணே. (௧௫௰)

பண்ணப்பாசாரம்பூசைசெய்து பரமகுருசெந்தூரம்பணவி டைதான்கொண்டு, நன்னப்பாபாண்டமதிசீலைகொண்டாயானால் ந ரைதிரையுமற்றுமாட்சட்டப்பாரும், விண்ணப்பாகுருபதமுமக்கு ககாறும்விசையானஅப்பாவிருப்புஞ்செய்யும் பொன்னப்பாவுன் டாகுஞ்செந்தூரத்தில் பூட்டிறனிதமுனக்குப்புகலுவேனே. (௧௫௧)

செந்தூரத்திற்சனுபானம்.

பாலுகிறவிசேஷமுவென்றால்மைந்தா பூட்டிகிறேன்றுதண்டலே லயத்தில், பசுநெய்தனிலே ரயத்தில்கூறித்சிவாங்கி பனைவிடைசே

ளியேனமுழுவானைக்கமப்பா புனிதமுடன்பதனமதாய்வைத்துப் போற்றே. (௩௰௧)

போற்றப்பாசீர்த்தோஷங்கபாலசூலை புகைச்சலைன்றுகண்புகை ச்சல்காதுமாந்தம், பார்த்தப்பாமுக்கடைப்பன்கண்டமாலை பவுத்திர மகோதரமுங்குஷ்டங்குன்மம், ஆற்றப்பாபோவதற்குமருந்துசொல் வேன் அன்பானசாதிக்காய்சா பத்திரி, மாற்றப்பாமதுரமதிவிடைய மோமம் மகத்தானதிரிகடுகுசினங்கூட்டே. (௩௰௨)

கூட்டியேசரியிடையாய்வாங்கிக்கொண்டு குணமாகச்சூரணித் துமுப்பூச்சேர்த்து,நாட்டியேதேனதிலேகொண்டால்மைந்தா நல்ம கநான்சொன்னவியாதிதீரும், தேட்டிலேயிந்நாலைத்தேடவேணுந் தி ரமாகப்பனிரண்டுவருடங்கேளுணுங், காட்டிகமாய்கற்பமதைக்கொள்ள வேணுந் தனதானபூரணத்தைமருவிப்பாரே (௩௰௩)

பாரப்பாபூரணமாம்பச்சைசை பகாதபச்சைதனைப்பதிவாய்ப் பார்க்க, ஆரப்பாஅறிவார்கள்காரசாரம் அம்பரத்தின்தரிசனத்தை ஆர்தான்காண்பார்,தேரப்பாமனதறிவால்தேறிக்கொண்டு தெவிட்டா தபூரணத்தைபணிந்தால்மைந்தா, நேரப்பாமதுராசஞ்சொல்குருப்பா குருவினோாகஅமுர்தமதைப்பானம்பண்ணே (௩௰௪)

காயாதிகற்பமுன்னும்பக்குவம்.

பண்ணப்பாகாயாதிகற்பங்கொள்ள பக்குவத்தைசொல்லுகிறே ன்பண்பாய்கேளு, விண்ணப்பாஆதிபந்தமூன்றாக விளங்குகிற பொருளதனைவிரும்பிக்கேளு கண்ணப்பாஅமுதகற்பம்அகாரபீட மொனபோதமடாஆர்தான்காண்பார், உண்ணப்பாஅகாரமென்றபொ ருளைக்கேளு வுறுதியுளபுலத்தியனேயுண்மைதானே. (௩௰௫)

தானென்றஅகாரமடாவிந்துவிந்து தண்மையுள்ளவிந்துநீர்தன் னிராச்சு, கோவென்றவிந்துநீர்தன்னைவாங்கி குணமாகஅந்திசந்தி கொண்டுமைந்தா, கோவென்றகுருபதத்தில்மனதைவைத்து குண மாகரேசகபூரகமும்பண்ணி, நானென்றஅகமபோக்கிரும்பத்தேவ்ன்று ல் நலமில்லாதேகம்வெகுவுறுதியாமே. (௩௰௬)

ஆமப்பாவுறுதிமனதுறுதியாக, அப்பனேகொண்டுவிடுமண்ட லந்தான்,காமப்பாவாதபித்தசேத்துமத்திலே நாடிவரும்வியாதியெ ல்லாமகாடாதோடும், போமப்பாநரையோடுதிரையும்போகும் பொ லிவாதநிரோதகையின்மாய்கைபோகும், தாமப்பாசுந்தியொளிபிரகா சிக்கும் தயவாகபோகும்வெதுகண்டமதானே. (௩௰௭)

தானென்னநீயென்னரெண்டுமொன்று நடையில்லமனதாகஇரு ந்தாயானால், கோவென்னகுருவென்னநீயேயாகும் குணமானமனது றுதியானதாலே, ஆணென்னபெண்ணென்னரெண்டுமொன்று அரக ராமனதடங்கிஅறிவிற்சேர்ந்து, தேனென்னவந்தொருவிந்துநிலை தெவிட்டாமற்கொண்டுமருந்தப்பங்கேளே. (௩௰௮)

சேளப்பாநடுவான அகாரந்தொட்டு கிருபையுடனடியால் உகாரந்தேனு, ஏளப்பாஉகாரமென்றஅடிதான்மூலங் கமலமானமூலமென்றுலார்தான்காண்பார், கோளப்பாஒன்றுமில்லைநாதங் குருவானவுனமதைகடந்துபோமோ, வாளப்பாநாதமென்றசருகுவாசுகி மைந்தனென்னந்தோற்றம்பூசிப்பாயே. (௯௭௪)

பூசிப்பாய்நாதமென்றசருகுவாசுகி பூரகமாகரேசகபூரகமும்பண்ணி, நேசிப்பாய்கும்பகத்தில்மனதைநாட்டி நினைவாகமனதுறதியாககொண்டால், ஆசிப்பாய்வாசிப்பாயமுத்திப்பாரு அமுர்த்திமிகபார்க்கையிலேயருளேதோன்றும், வாசிக்குமுயிரானவுகாரந்தன்னை சரிசையுடன்பூசிக்கும்வகையைக்கேளே. (௯௭௫)

பூசிக்கும்வகை.

கேளப்பாஉதயாதிசிவத்தைப்பூசி கெனிசமாய்மதியமதில்போசனமேசெய்து, நாளப்பாயாலதனில்உகாரதிட்டசை நன்மையுள்ளசத்தியைபூசைபண்ணு, தாள்ப்பாபூலமுதலானாதாரந் தாண்டினதுமேலானசுழினைக்குள்ளேஆளப்பா அண்டபகிரண்டமெல்லாம்ஆகாரஅகாரமுடன்உகாரந்தானே. (௯௭௬)

தானப்பா அகாரமென்றசத்திதன்னை தன்மையுடன்மண்டலமேபூசித்தாக்கால், தேனப்பா அமுர்தரசங்கனிந்துகாணும் சிவசிவா அமுர்தரசமந்தமாகும், பேணப்பாஉகாரமென்றஅமுர்தரசந்தன்னை மிலக்கபுத்தியறிவதனாற்பேணிப்பார்த்து, ஊணப்பாமூலமதில்ரேசகமேபண்ணி உம்மெனவேநடுவரையில்பூரகமேசெய்யே. (௯௭௭)

செய்யப்பாநடுவரையில்பூரகமேசெய்துகிட்டம்கமேல்மூலஞ்சேர்ந்துகொண்டு, பையப்பாகும்பகத்திற்பற்றிமாறு பருக்கிமதிசுடரொளியில்பருங்கேகில்லு, கையப்பா தடவுவதுமோலமக்காள் கருவானசத்தியைகருத்திலிலைத்தால், மெய்யப்பாவுனதுசெடம்வலுத்துப்போச்சு மேதினியில்சித்தனென்றபேருமாச்சே. (௯௭௮)

ஆச்சப்பாசித்தனிலேஅதிகசித்தன் ஆதியென்றமூலமதைபதிந்ததாலே, போச்சப்பாநரைதிரையும்பயமுமில்லை பொன்போலேபூரணமாய்தேகமாச்சு, பாச்சப்பாவாசியைசிவாசிகண்டு பக்குவமாய்மதியைமெள்ளரவியிற்சேரு, காச்சப்பாபஞ்சமூர்அக்கினியிலே கருத்துறவேசெடதையெள்ளகாச்சகாச்சே. (௯௭௯)

சாச்சதற்குஅக்கினியில்கருவைச்சொன்னேன் கருத்துறதேசிவபூசைகன்றாய்ச்சொன்னேன், பாச்சுதற்குசத்தியடபூசைசொன்னேன் பத்தியுடன்பகுத்தறியாப்புத்திகொண்டு, மூச்சுதற்குமுன்னிலைதான்பீடமாகும் முனையானசுழிமுனையேயவர்பீடம், போச்சுதற்குபேசுதற்குநாவேயில்லைபெருமையுடன்சத்திசிவபூசைகேளே. (௯௮௦)

சத்திசிவபூசை.

கேளபபாசத்தியென்றஉகாரந்தன்னில் கிருபையுள்ளஅகாரமென்றசிவத்தைநாட்டிநாளபபாதினம்பார்த்துநமசிவென்றேநன்றுக

விசுத்தி.

நானென்றவிசுத்தியடகோணமகேளு தயவாகவுகெமென்றவாசிபூட்டி, தேனென்றகுருபதத்தில்நிறமாய்நின்றால் சிவசிவாயவெபயமதுங்கருணைகூர்ந்து, ஊனென்றமதியமுர்தமேவார்பாரு வுகந்துமிகக்கேட்டதெல்லாம்ஒருமையாகும், கோனென்றகுருவருளாலித்தமைந்தாகுவலயத்தில்ராஜரிஷியாவாயப்பாரே. (௯௮௭)

ஆக்கினை.

பாரப்பாசதாசிவத்தின்பெருமைகேளு பண்பானகயமென்றவாசிபூட்டி, சேரப்பாபூரணத்தைநோக்கிநின்றால் சேர்மையுள்ளசகலதும்மிர்த்தந்செய்வார், ஊரப்பாஆவாபத்தைப்பூசைபண்ணகுருவினைமிலேமதியமுர்தங்காட்டிப்பார்கள், ஆரப்பாவுனக்கினிநிகரில்லைபோறேன்அப்பனேதெவ்வுறிசித்தமாமே. (௯௮௮)

மதிநேர்மை.

சித்தானமதியினுடநேர்மைகேளு திறமாக அம்மென்றுவாசிபூட்டி, முத்தான்புருவநோக்கிநின்றால்மைந்தாமூதண்டகோடிகிரணங்களுண்டும், சுற்றுமதியமுர்தமருவியாயுமகத்தான அமுர்தமதைமகிழ்ந்துவுண்டால், சித்தாவெதேமதுக்கழிவேயில்லை வேதாந்தகுருவெனவேவிளங்குவாயே. (௯௮௯)

ரவிநேர்மை.

விளங்கவேரவியினுடகாந்திசொல்வேன் வேகமுடன் உம்மென்வேவிரும்பிச்சொல்லு, கல்லகாமலரவிகோடிகாந்திகாணும் கண்மூக்குமுத்தியிலேக்கரந்திக்கலும், உளங்கவியபூரணத்தைத்தொழுதுபேசிநீஉறுதியுடன்நின்றநிலைமைந்தாகேளு, துலங்குமடாவுன்தேகமதிபோல்மைந்தா துண்டாதமணிவிளக்கின்சோதியாமே. (௯௯௰)

அக்கினிநேர்மை.

சோதியென்ற அக்கினியாமந்தவீடு சொல்லரிதுசொல்லுகின்றேனைக்காயமைந்தா, ஆதியென்றஆதியடாஅங்அம்மென்றுஅப்பனேரேசகபூரகமும்பண்ணே, நீதியுடன்கும்பகத்தில்வாசிபூட்டி நின்றநிலைக்கினியின்பிரமைசெய்தப், பாதிமதியணிந்தசிவன்தன்னால்கூட்டி பரமவெளியெனவேயடகாலாமே. (௯௯௧)

ஆமப்பாபகாதியாமோட்சவீடு அருளானஅருள்பெருகுமதிவீடு, காமப்பாஸ்கானந்பால்செலிக்குமவீடு கற்பூரநிமதுளையும்வீடு, காமப்பாமதியகத்தின்மாவின்வீடு கல்வினையுந்திவினையும்நாடும்வீடு, சோமப்பாவெசாலிக்கும்பூரணத்தின்வீடு சொல்லாதுக்குட்சமடாமவுவீடே. (௯௯௨)

மவுனமென்றவீடதின்குழ்நிலையைத்தள்ளி மகத்தானரவியொளிவிலின்றால், கெவுனமென்றகெவுனமதனைக்குள்ளாகும் கேள்மகனேபூரணமும்உன்னிம்மையாகும், ஈவிலவொன்றுப்பூரணந்தைதகேடுறுக்கால்நரசெய்மமில்லையடா நாயன்நாயன், பலமூலமானகுருபாதம்போற்றி பத்தியுடனுயிராதெட்டதைப்போற்றே. (௯௯௩)

போற்றுதைதானென்னவென்றால்மைந்தாகேளு பூரணமாமவுனம

னைதப்போற்றிக்கொண்டு, தேற்றுவனுமனந்தேற்றிப்பூரணத்தைக்கொண்டு செம்மையுடன்மனந்தேற்றிச்செம்மையாகி, காத்துமனக்கருணையிலேகருத்தாய்ப்பூட்டி கருத்தாகப்பனிரெண்டுநாறைமைந்தா, பார்த்துமனம்பதியவொளிமவுனமாகப் பத்தியுடன்பார்த்தவுடன்விளங்குந்சித்தே. (௧௱௯௪)

நூலுவடக்கம்.

சித்தானசித்தெல்லாமிதிலேசொன்னேன் திறமானகருவெல்லாமிதிலேசொன்னேன், முத்தானஇந்திரமயேந்திரசாலம் மூர்ச்சமுள்ளஜாலமெல்லாமிதிலேசொன்னேன், பத்தானமுப்பூவிலவாந்தன்சொன்னேன்பாலகனேசவுக்காரம்வெகுவாய்ச்சொன்னேன், விஸ்தாரமானமைப்போக்குஞ்சொன்னேன் விலயமதாய்மோடியைநான்விளம்பினேனே, (௧௱௯௫)

விளம்பினேன்செந்தூரம்நன்றாய்ச்சொன்னேன் விள்ளாதபஸ்பமெல்லாம்விளக்கச்சொன்னேன், தளமபெறவேமேருடையவிபரஞ்சொன்னேன் தப்பாமல்செயநீரில்தன்மைசொன்னேன், உளங்கனியுற்பமதுவிரித்துச்சொன்னேன் உண்மையுடன்விளையாடமோடிசொன்னேன், களங்கமறஅஞ்சனமுமார்த்தஞ்சொன்னேன் காயாதிகற்பமதைக்கருத்திச்சொன்னேன். (௧௱௯௬)

சொன்னேனேனிஷ்டைமுதல்சமதிகற்பந் சுறுக்கானமந்திரமுமஷ்டகர்மம், எண்ணவொண்ணுவினோதவகைகள்நன்றாய்ச்சொன்னேன் இயல்பாககாம்சொன்னமுறைநடேல்லா, முன்னமேசொன்னதொருகுகுதிரந்தான் முக்காலுநாற்றிருபாகையும்பாரு, நல்லையமாய்ப்பொருள்களெல்லாம்வெளியாய்த்தோணும் நலமானருத்திரத்தைவெளிவிடாதே. (௧௱௯௭)

வெளியாகச்சூத்திரத்தைவெளிவிடாதே வேதாந்தபுத்தினல்நூலைக்காரு, மொழியாகமுன்சொன்னஅறுபதிலேதான் முக்கியமுன்கருக்களெல்லாம்மொழிந்துவைத்தேன், ஒழியாகருத்திரமுமறுவைபும்பார்த்தால் வகைதோனுமாயிரத்திருநூறுக்குள், தெளிவாகவெண்டையும்நீயடக்கம்பண்ணிதேசதோர்க்கு ட்டாககாலைவெண்டே (௧௱௯௮)

இல்லையென்று ஆணையிட்டுசொல்லிம்போது என்மகனேமேலே ஆணைஆணை, புல்லரென்றபுலையரிடம்நூல்காட்டாதேபூரணத்தைப்புற்றிமனதறிவில்னில்லு. கல்லெனறகுகைசனிலேயிருந்துகொண்டுகருவானகருக்களெல்லாமெடுத்து ஆடு, தொல்லைவரும்வெளியாக்கம்பண்ணினுக்கால் சுகமாகமனதடங்கியறிவிற்சேரே. (௧௱௯௯)

அறிவாகமனதடங்கிமவுனமாக அப்பனேநாலெடுத்துப்பாருரு, குழியானகுருபதத்தில்குணமாய்நில்லு குணமிலாதங்களிடம்வேண்டாம், பரிபானதாகமடாபரப்பிரம்மமாச்சு பாலகனேதமென்றல்பூரணமேதங்கம், நெறியானபூரணதத்தினமுமோகியானபாராபரத்தின்சார்வாய்முற்றே. (௨௱)

சகலகலைக்ஞானவென்னுமழகுகின்ற

அமுதகலைக்ஞானம்-முற்றிற்று.

செய்யப்பாகும்பத்திலமணைதனைவைத்து செயமானபற்பமதில்பணவிடைதானெடுத்து, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன் சற்குருவைப்பற்றி மேலானபற்பமதுகொண்டால்மைந்தா, வயப்பாதே மதுவனுத்துப்போகும் பாரதனில்வெகுகோடிகாலம்வாழும், ஐயப்பாவென்றசொல்லகன்றுபோகு மரகராமவுனமென்றஅமுதமாமே. (௨௱௧)

அமுர்தரசகற்பம்.

ஆமப்பாஅமுர்தரசகற்பமொன்று அன்பானபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு, தாமப்பாஅடிமுடியுமொன்றாய்ச்சேர்த்து சயர்த்தாமபாண்டத்திலிட்டுக்கொண்டு, நாமப்பாகுழித்தயிலம்நன்றாய்வாங்கிநன்றாகக்குப்பிதனில்பதனம்பண்ணி, காமப்பாரவிபீசமபொடித்துள்ளிட்டு கமலமென்றபீங்கானில்பதனம்பண்ணே. (௨௱௨)

பண்ணியதோர்தயிலமதைப்பணவிடைதானெடுத்து பத்தியுடனிருபொழுது மண்டலந்தான்கொள்ள, உன்னியதோர்வியாதியெல்லாமொழிந்துபோகும் உத்தமனேயாக்கைதனில்சட்டைதள்ளும் அன்னமாய்தேகமதிற்காந்திமீறி ரவிபோலவொளிவீசும்நாட்டங்களனும்! புன்னியனேஅமுர்தரசதேகமாகும்புத்திமிகவுண்டாகும்புனிதமாமே. (௨௱௩)

மேருகற்பம்.

ஆமப்பாஇன்னமொருகற்பங்கேளுஆண்டுமொருபூவாதக்காயைவாங்கி, போம்படிகல்லுரல்விருப்புக்கோலால்புத்தியுடன்மைபோலேயிடித்துக்கொண்டு, தாமப்பாசிறுநீர்ச்சரைத்துக்கொண்டு தப்பாமல்மறுதினத்திலிறுத்துப்போடு, நாமப்பாபத்துமுறையிப்படியேபண்ணி நன்றாகரவிமுகத்திலுலர்த்திடாயே. (௨௱௪)

உலர்த்திநன்றாய்முன்போலவிடித்துக்கொண்டு உத்தமனேரவிமுகத்தில்காயப்போடு, சுழித்திமிகநன்றாக்காய்ந்தபின்பு சுருக்காகவராவிட்டுமைபோலச்சி ஜலத்திலிட்டுநன்றாகச்சரைத்தூறியுந்தெளியவைத்துத்தெளிவிறுத்திஜலத்தைவாரு, பிலத்துடனிப்படிபத்துமுறைநீபண்ண பேணியேரவிமுகத்தில்காயப்போடே. (௨௱௫)

போட்டுநன்றாயுலர்த்திமிகக்காய்ந்ததானால் புனிதமுடன்மாப்போலேயிடித்துக்கொண்டு, நாட்டமுடன்வடிகட்டிமேருக்கேற்றிட்டாசர்ச்சக்காரத்தைநன்றாய்க்கிழி, தாட்டிகமாயதின்மேலேமேருவைத்துசமர்த்தாகஈசானம்பூசைபண்ணி, வாட்டமில்லாமலசொளியில்மனைதவைத்துமகத்தானபேருவைநீபதனம்பண்ணே. (௨௱௬)

பதனமதாய்மேருவைநீவைத்துப்போற்றி பராபரபரம்மாங்கேசரத்திலமணைதனைவைத்து, சதமாகரேசகபூரகமும்பண்ணி தன்மையுடன்கும்பகத்தில்சார்ந்துநின்று, மிதமாகப்பணவிடைதானெடுத்துமைந்தாமிஞ்சாயத்தண்ணீரிற்கொண்டாயானால் பானதேகமதுவச்சிரமப்போலும் அப்பனேமண்டலத்தில்சட்டைபோமே. (௨௱௭)

போமப்பாகளை திரையுமொழிந்துபோரும்பொல்போலேதேகமுமாய்புத்தியுண்டாம், ஈமப்பாபோதைகளென்வொல்லப்போதேன் தயவாகம்போதைவெகுதன்மையாகும், தாமப்பாவாசியது அடங்கும்விட்டிடில் காமென்றபேர்போச்சு அாங்காரச்சு, ஆமப்பாஆறுவளையேறுதற்கு ஆகாரவாசிபது அடங்கும்பாரே. (௧௦௪௮)

பாரப்பாவாசிபன்னிரண்டுந்தானும் பக்குவமாயுள்ளடங்கிப்பணியுமப்பா, நேரப்பாசுழிமுனையுந்துலக்கமாகும் நெறியுடனேகற்பூரதீபம்வீசும், தேரப்பா இபமதில்நின்றுதேறி சிவசிவாபூரணத்தைத் தினமும்நோக்கி, காரப்பாஆயிரத்தினிதழைப்பற்றிக் கசிந்துவரும் அமிர்தமதுகசிந்துகொள்ளே. (௧௦௪௯)

கொள்ளப்பாபூரணத்தைத் தினமுங்கொண்டால் கொடிதானவவி நத்தின்குடிலம்போகு, மல்லப்பாசொல்லேவன்மண்டலமூன்றுமேயப்பனெவபதுமாயிரமுமாகு, நல்லப்பாகருவைமது கொண்டாக்கமைந்தா நலமானவயதுபதினாயிரந்தான், சொல்லப்பாயணக்கேதறிசுதாகாலங்கொள்ள சிவசிவாவயதுசொல்லமுடியாதென்னே. (௧௦௫௦)

எண்ணவேபூரணத்தைக் கயிலத்தோடே யேகமாயொன்றுக்கிபதனம்பண்ணி, முன்னவனைத்தான்பணிந்துபணவிடைதாம்கொள்ள முதுமையுள்ளதேகமதுவாலவயதாகும், ஆண் கையிலே கழிமுனையில்மனத்தைவைத்து உம்மெனவேகும்பித்து ரேசகமேபண்ணி, நன்மையமாய்பூரணத்தைபூரகமேசெய்ய தனிமதாய்த்தேறுவச்சிரக்காயமாமே. (௧௦௫௧)

ஆமப்பா தேகவச்சிரக்காயமாகும் அப்பனேஆதியந்தமறைவிற்காட்டும், காமப்பாவெவுணரசர்தேகமாகுஞ் சதாசிவமாயபூரணத்தைச் சார்ந்துநிற்கும், போமப்பாஅண்டவரைஉசரத்தாக்கும் போக்கான அஷ்டமாசித்துமாகும், நாமப்பாசொல்லுகிறேம் இன்னமொன்று நலமாவல்லாரைச்சூரணத்தைக்கேளே. (௧௦௫௨)

வல்லாரைச்சூரணம்.

கேளப்பாவல்லாரைச்செடிபூண்டல்லோ செனிதமுள்ளஇக்கலியிலே அருந்திங்கள், நாளப்பாதினம்பார்த்து வல்லாரைவாங்க நாமொன்று சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேள், ஆளப்பாவல்லமதில்ரவிபிசஞ்சேர்த்து அப்பனேபிசைந்துநட்டிபண்டாய்க்கொள்ளு, வாளப்பா... இவ்வல்லாரைவாங்கிமைந்தனேவிரகத்திலுலர்த்திடாயே. (௧௦௫௩)

உலர்த்திமிகநன்றாகவுரல்ல்தாகத் இடித்தபனேதானிடித்துத்தூளதாக்கி, கலத்தி மிகத்தான்போட்டுக்காடிவார்த்து கரைத்துநன்றாய் விரகத்திற்காயப்போடு, செலத்தில்மிசவுறிநன்றாய்க்காந்தபின்புசிவசிவாமறுபடியும் காடிவார்த்து, பிலத்துடனேயிப்படியே பத்துமுறைகாய்ந்தால்சிகாதுவெல்லாவருக்குமிர்தாகுச்சே. (௧௦௫௪)

வல்லாரைமெழுகு.

ஆச்சப்பாசுத்திசெய்த வல்லாரைவங்கி அப்பனேயிடித்துவச்சிரகாயமதுபண்ணி, பாச்சப்பாநீரொழிவிட்டுக்கொண்டு பக்குவமாய்ப்

பழச்சாறுந்தேனும்விட்டு காச்சப்பாபிசைந்துரவிமுகத்திலேவைக்கருவானமெழுகாகுமந்தநாளில், பேச்சப்பாபேசுதற்குநாகமுண்டோ பேணியேபரணிதனில்பதனம்பண்ணே. (௧௦௫௫)

பண்ணியேசோர்மெழுகுதன்னில்பணவிடைதானெடுத்து பரமானகுருபதத்தைப்பணிந்துபோற்றி, உண்ணியே மூலமதில்மனதைவைத்துறைமனவேயொருமனதாய்க் கொண்டால்மைந்தா, கண்ணிமைக்குள்மூலமென்லவன்னிமீறிக்காட்டுமடா கர்ப்பூரதீபந்தன்னை, செகன்னிவளரதீபமதைக்கண்டால்மைந்தா தேகசித்தியோகசித்திஞானமாமே. (௧௦௫௬)

ஆமப்பாஞானமென்றால்மெய்ஞ்ஞானமாகும் அப்பனேயையானைக்காணவென்றால், நாமப்பாசொல்லுகுறேந்நேராய்ச்சேருநலமானசரிதையிலேநின்றுதேறி, தாமப்பாகிரிகையிலேசார்ந்துகொண்டுதயவானமனதோடேயிருந்தாயாகில்; காமப்பால் காணப்பால்ரெண்டுங்கொண்ட கயிலாசசற்குருவும்வருவார்பாரே. (௧௦௫௭)

வருவார்கள்வெகுவிதமாய்மனதுகாண மைந்தனேபெரியோரைதெண்டம்பண்ணி, பருவமுடனவர்பதத்தைப்பணிந்துகொண்டு பக்குவமாய்மனதுகட்டக்தாயாகில், குருவானசற்குருவந்தாண்டுகொண்டுகுலவிப்பரீக்சவும்விடத்திவிருப்பாரையா. கருவாசமனம்பதியநடந்துகொண்டால் காட்டுவாராதியந்தக்கருவைத்தானே. (௧௦௫௮)

அகஸ்தியர்தன்வரலாறுரைத்தல்.

தாஞ்ஞான்பெற்றபேறைக்கேளு சத்தியமாய்மேருவுக்குத்தென்புறத்தில், தேறனாசமொழுகிக்குருவியாயுந்தெவிட்டாதஅருவிசுனைக்கருவிலேதான், சோனுணபிரமகுலராஜயோகி குருவானசற்குருவாமாதியானை, மானுனமவுனமவுனமான மகத்தானபிரமகுலவேதியோனே. (௧௦௫௯)

வேதியனைக்காக்குமுன்னேமனந்தான்தேறி விரும்பிமிகக்கற்பானைதமேவிக்கொண்டு, ஆதியிலேபிறந்தசடமறியாமல்தான் ...செயலறிந்து அறிவோர்கூடி, நீதியுடன்சஞ்சாரசமாதிசெய்துநேரானநிலைபறிந்து இருந்தகும்போ, சோதியெனுஞ்சற்குருதான்வந்தார்ப்போசொல்லரியவேறுமொழியத்தாப்பாரே. (௧௦௬௦)

பாரப்பா அந்தமிகச்சென்றேனப்போ பரிவாகவென்குருவுப்பாவென்பார், நேரப்பாநின்றகுருவாலேநாதம் நெஞ்சாரக்கேட்டவுடன் நேர்மையாக, மாரப்பாமணலமுந்தப்பணிந்தேனப்போ மனமகிழ்ந்து அருகிலேனேபிருத்திக்கொண்டு, தேரப்பாதசதீட்சைவைப்பதற்குதிடசுத்திசெய்தகொருநிரத்தைக்கேளே. (௧௦௬௧)

இராமகப்பஞ்சகணதீட்சையாலே தீர்க்கமாயெக்கியங்கள்வளர்த்தாரையா, வுரமாகவக்கியம்வளர்குண்டந்தன்னில் உறுதியுடன்கும்பமொன்றுவதிந்ததையா, பரமானகும்பமதிலடியேன்தனைப்பாமயன்றுசொன்னவுடன்பாய்ந்தேனப்போ, திறமானகும்பமதுவாலேயாச்சுதியுள்ளாவாலேபடா்குப்பப்பெண்ணே. (௧௦௬௨)

பெண்ணுனகும்பேஸ்பரிக்கும்பிள்ளை பேர்பெற்றஎங்கிபேவதிய ர்க்குப்பிள்ளை, கண்ணுன்மணிபோலேயெனைவளர்த்துக் கருவானகுரு க்களெல்லாந்திரட்டிமைக்தா, கண்ணுனசீஷனென்றேயிங்காரையாத ண்மையுடனுஅவாங்கிக்கொண்டேனப்பா, பண்ணுனசீஷன்வெகுத ன்மையென்று பாவித்தார்பரமானஆதிதானே. (௧௦௬௩)

ஆதியிலேஆதிகளையறிந்தேனப்போ அரகராபிர்மரிஷிக்கூட்ட் மாச்சு, சோதியெனுமாலயனுங்காணுநாதன் கருதியுள்ளவிகவனுக்கு ச்சொன்னகுட்சம், நீதியிலேபோதகிரிதன்னிற்சென்றுநினைவுடனிரா மல்மனதுறுதியாக, பாதிமதியணியுமரன்தேவிபாதம் பதம்பிடித்தும னதறிவிலமர்த்தினேனே. (௧௦௬௪)

அமர்ந்தகொருநல்லானையறியமாட்டார் அப்பனேஆதியென்றபி ண்டங்காணுர், சுமந்தகொருகேசரிபோல்சிரிகாரையா சொல்லுகிறே ன்பிண்டவித்தையண்டஞ்சாக, நமந்தகளிச்சுன்னமடாநந்திநந்தி நாத ஞர்விந்துமுறைநகவில்லாரையா, சமைந்தகொருபெண்ணீராற்கொல் லுங்கொல்லுந்தன்மையுள்ளவிந்துவடாசாரமாச்சே, (௧௦௬௫)

சாரமென்றுங்காரமென்றும்வழலையென்றுந்தன்மையுடன்சொ ல்லுவார்தன்மைகாணுர், பூரமென்றும்வீரமென்றும்புரவிபேசார் பு கழ்பெரியநல்லானைமதர்தைக்காணுர், காரமென்றஅண்டமதைகாண மாட்டார் கருவானசாரமென்றமூலங்காணுர், வீரமென்றவீரமதுஅந் சாங்காச்சல் விசையானகம்பியுப்ப திதானே. (௧௦௬௬)

ஆதியென்றுமந்தமென்றுமடிமுடிதானப்பா அப்பனேஆதியது அடிமுடியிற்சேர்ந்துகுடியென்றுதிடியொடுத்தாங்கும்பாச்சொன்னே ன்கொள்வதற்குசெலமுணமுடிதான்போச்சு, பதியென்னமுடிபோ லுலடிதானேது பார்மகனேஅடிமுடியுமாதியந்தம், மதியென்றபருதி மதியழியவேண்டி மக்களேசடாதாரஞ்சித்திபண்ணே. (௧௦௬௭)

சித்திச்தால்சிவன்வேறேயுண்டோஜபா தேகசித்தியில்லாட்டா ல்சிவன்வேறுண்டு, முத்திகொண்டயெதிரேகும்பமுனியென்றுமூ ச்சியமாயைக்கியத்திற்கும்பகத்திற்பாய்ந்து, சித்திகொண்டுவந்ததினு ல்கும்பமுனியென்றும் பதிவானபொதிகைமுனிஅகஸ்திசரென்றும்பு த்தியுள்ளகெட்சணமூர்த்திமுனியென்றும் போதமிகவுண்டாகும்பூர ணமேபாரே. (௧௦௬௮)

பாரப்பாவல்லாரையார்தான்காண்பார் பக்குவமாய்குருசொல்ல க்காணவேணும், கோப்பாகுருவுரைத்துக்கண்டாலுந்தன் நினைவாக மனதுறுதிபாகவேணும், காரப்பாமனதுறுதியானாலுந்தான் [illegible] ஞ்செய்பாகங்காணவேணும், ஆரப்பாவானாலுங்குருவில்லாதவித்தை அசத்தியந்தான்சத்தியந்தானகாதென்னே, (௧௦௬௯)

நவநீதவெண்ணெ.

என்னப்பாபுலத்தியனே நவநீதவெண்ணெ இன்பமுடன்சொ ல்லுகிறேனென்றுரைக்கிறேனு, நன்னப்பாநவக்கிரகம்ஒன்பதுக்குங்குரு

௨

சிவமயம்

பொருளட்டவணை.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
அ		ஆ	
		ஆகருஷ்ணம்	௧௬௧
அகஸ்தியக்குழம்பு	௧௨௧	ஆகாசஜெயத்திருப்பு	௰௫
அகஸ்தியர் தன்வரலாறுரை	௧௫௧	ஆக்கினை	௧௬௪
அக்கினிஸ்தம்பனசித்து	௮௩	ஆதியுப்பு	௱௬
அக்கினிசேர்மை	௧௬௧	ஆதியண்டகற்பம்	௧௫௭
அங்கிசசித்து	௬௪	ஆதிபிண்டத்தைலம்	௧௫௮
அசுரகுலச்சித்து	௬௭	ஆறுதாரம்	௯௨
அகவதியின்சித்து	௭௯	ஆறுதாரசாயவிர்த்தி	௫௬
அஞ்சனம்	௫௯	ஆனைக்கல்சத்துமெழுகு	௰௬
அடக்குமதிச்சித்து	௭௭		
அஷ்டகன்மசிலே	௧௫௮	இ	
அணுமாதிரிசித்து	௯௧	இக்கோலச்சித்து	௮௫
அண்டமெழுகு	௫௩	இடம்பச்சித்து	௬௩
அதிமோகசித்து	௮௪	இரவிமண்டம்	௬
அபக்குவர்களிவரானல்	௰௧		
அபக்குவர் தன்மை	௧௰௨	ஈ	
அப்பிரகப்பொடி	௧௨௧	ஈசுரகுலச்சித்து	௬௬
அப்பிரகச்சித்து	௧௩௮	உ	
அமிர்தசஞ்சீவி	௪௮	உச்சாடனம்	௧௬௧
அமிர்தரசகற்பம்	௧௬௧	உத்திகுருச்சித்து	௮௰
அமிர்தரசமெழுகு	௧௫௧	உப்புமெழுகு	௬௦
அயந்திஸ்மயம்	௧௩௫	உருமறைப்பு	௮௰
அரவிஞ்சித்து	௮௫	ஏ	
அரிசாரக்கட்டு	௨௨		
அரித ரசம்	௫௭	ஏமரசக்களங்கு	
[illegible]	௧௰௭	ஏரழிஞ்சித்தைலம்	௧௫௯
அருணசித்து	௭௪		
அருவைச்சரக்குமை	௫௮	ஐ	
அழிவுபுறல்	௧௨௧	ஐங்கோலத்தயிதம்	௧௫௫
அறுபத்துநாலுசித்து	௯௩	ஔ	
அனுகமம்	௧௬௮		
அன்னபேதிமை	௫௭	ஔஷதமுறைக்கும் தங்கள்	௩௨
அன்புக்கேச்சித்து	௯௪	ஔஷதபரிட்சை	௩௩

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
க		கொ	
கடுக்காய்பற்பம்	௱௨	கொள்ளும்பொருள்	௰௫
கருவங்கச்சுன்னம்	௰௬	ச	
கருநெல்லிக்கற்பம்	௨௬	சடாட்சரமகிமை	௮
கருவங்கச்செந்தூரம்	௧௪௨	சதாசிவசடப்பின்மெழுகு	௰௯
கர்ப்பூரக்கட்டு	௰௨	சதாசிவலிங்கம்	௧௱௭
கர்ப்பூரச்சுன்னம்	௰௬	சத்துருநாசனம்	[illegible]
கன்கம்	[illegible]	சத்துருவசியம்	௧௰௪
கல்லுப்பக்கட்டு	[illegible]	சத்துருமாரணம்	௧௰௪
களங்குசெந்தூரம்	[illegible]	சத்திசிவபூசை	௧௪௬
கனலின்தோஷம்	[illegible]	சரசிமம்	௧௬௩
கற்பத்துக்குப்பத்தியம்	[illegible]	சமாதியிடம்	௱௰
கா		சருவசூலத்திற்கு	[illegible]
காந்தச்சுன்னம்	[illegible]	சலஸ்தம்பனசித்தி	௮௨
காந்தச்செந்தூரம்	[illegible]	சலஅப்பிசித்து	௭௮
காப்பு	[illegible]	சலாசத்தம்பம்	௬௭
காயவங்கம்	[illegible]	சவுக்காரக்கட்டு	௰௬
காயாதிகற்பவல்லாரை	[illegible]	சவுக்காரமிருக்கு	௨௬
காயாதிகற்பமுன்னூறு	[illegible]	சவுக்காரமிருக்குமிடம்	௨௭
காரசாரமெழுகு	[illegible]	வேறு சவுக்காரக்கட்டு	௨௭
காரீயக்கட்டு	[illegible]	வேறு சவுக்காரக்கட்டு	௨௮
காரீயபற்பம்	[illegible]	வேறு சவுக்காரக்கட்டு	௨௮
காருபச்சிகற்கு	[illegible]	சவுக்காரபற்பம்	௨௯
காலங்கிப்பெறுதல்	[illegible]	சவுக்காரவழலை	[illegible]
கு		சன்வீரன்வப்பு	[illegible]
குண்டைக்கிருக்குத்தயிலம்	[illegible]	சா	
குருமுறை	[illegible]	சாதிலிங்கக்கட்டு	௬௫
குன்மத்துக்குமெழுகு	[illegible]	சாதிலிங்கக்களங்கு	௬௫
கெ		சாதிலிங்கக்கட்டு	௱௪௮
[illegible]	[illegible]	சாத்துவிதசித்து	௫௮
கெந்தகச்சுன்னம்	[illegible]	சாரவைப்பு	[illegible]
கெந்தகமெழுகு	[illegible]	சாராயத்தோஷம்	௱௪௨
கெந்தகபாஷாணம்	[illegible]	சாலசித்து	௮௨
கெந்தகபஸ்பம்	[illegible]	சி	
கெவுரிரசம்	[illegible]	சிங்கமுகச்சித்தி	௭௪
கெற்பவிபாதிபோக்க	[illegible]	சித்துமேழுகு	௱௧
கெற்பவாயுவுக்கு	[illegible]	சிங்கிமெழுகு	௱௨
கெற்பமுண்டாகவெண்ணெ	[illegible]	சித்தம்பரசக்கிரமகிமை	௧

சத்திவியாவரும்பாரு, வாளப்பாஉகாரமுடன் அகாரஞ்சேர்ந்துமா மூடன்சிவனென்றுருவேசெய்து, கோளப்பாவாராதுமண்டல செய்தால் குடிலமென்றதேகச்சித்தாயமாமே. (௧௦௨௬)

காயமதுபிலத்துதடாகல்போல்மைந்தாகாயாதிகற்பென்றதே கச்சு, கெட்டுமைச்சத்திசிவபூசையாலே நிலைத்துதடா ஐந்துருவுநீ ற்றான், மாயமென்றகரைதிரையுமாறிப்போகும் மகத்தானதே கவலுக்குப்போச்சு, தேயுமதுமறிதானுந்தேய்ந்துதேய்ந்து நிறமா கியதுவுமொளியுமாச்சே. (௧௦௨௭)

ஆச்சப்பாபாமவெளிகண்கொள்ளாது அரகராசோதியிலேஅதி சாதி, மூச்சப்பாகோடாதுமுன்பின்னுக முக்கியமுடன்பன்னிர ண்டங்குலவிட்டில், பாச்சப்பாமூலமென்றஅலைநீக்கணுபத் மமாய்ச்சாபூரகமும்பண்ணி, காச்சப்பாஆகுசமுமாக்கிளிபிலிங்கி கருத்துறவேகும்பகத்தில்நிற்பேமற்றே. (௧௦௨௮)

ஏற்றப்பாநீபமதானென்னசொல்வேன் ஏகாந்தமானதொருவகையே போற்றப்பாதூண்டாததீபக்கன்னே புந்திமனதொன்றுகவேபொரு ளின்று, காத்தப்பாசத்திசிவபூசைப்பண்ணி கமலமலர்முதமஞ்சுக் கத்தாய்க்கொண்டு, சாத்தப்பாவாடாதமலரைக்கொண்டு தூபவானை ஞ்மணியைப்பூசைபண்ணே. (௧௦௨௯)

மகேனுண்மணிபூசை.

பண்ணப்பாமகேனுண்மணியைப்பூசைபண்ண பக்குவத்தைநீசொ லுகிறேன்பையக்கேளு, நண்ணப்பாஅகாரமுடன்உகாரங்கூட்ட லங்காமல்சிவசிவயென்றுருவேசெய்து, விண்ணப்பாதானேகுமே ரங்கன்னை மேலினதாண்மாபூரத்திருளியேதானுக் கண்ணப்பா ஏக்கண்ணுக்கசிந்துபாரு கமலமென்றஆயிரதளத்தனிலிருந்தான டே. (௧௦௩௦)

காணப்பாஇதுநிற்றுபூசைபண்ண களிப்புடன்அமுதமுதுகலி யபாயும், பேணப்பாஅமுதமதைபூசைபண்ண பெரிதானமகேனுண் மணிதான்பிரகாசிப்பான், ஊணப்பாமகேனுண்மணியின்பீசஞ்சேரு வ முனைவசிங்கென்றுவுநுருவேசெய்தால், பேணப்பாமகாரமென்றஅ டங்கேதாறும் பெரிதானஅண்டமதுப்ராமதாமே. (௧௦௩௧)

பரத்தின்பூசை—காயாதிகற்பம்.

[illegible] சிவபூசைசொன்னேன். அாகராப [illegible] , சொல்லுசிரேங்சத்தியொன்று நலமானசிவமொன்றுட த்தென்று, தாமப்பாமுன்றுக்கும்விபரங்கேளு சத்தியென்றஉ மாச்சு காமப்பாசிவமென்றஅகாரந்தன்னை கருவானவிந்துமென் சாரமாச்சே. (௧௦௩௨)

ஆச்சப்பாமகாரமென்றயகாரந்தானும் அப்பனே [illegible] அண்ட ாச்சு, காச்சப்பாதாரமுடன்சாரம்ரெண்டும் கருவானவிந்துவு [illegible] ாச்சு; பாச்சப்பாநாதமதில்விந்துசேர்ந்துபதிவாகத்தெளிவிழுந்துப

சனைப்பண்ணி, பேசப்பாவொன்றுமில்லையண்டந்தன்னை பேணி பேசலையதில்லொடுக்கிக்கொள்ளே. (௧௦௩௩)

கொள்ளப்பாநாகவிந்துதெளிந்தபின்னீர்கூர்மையுள்ளபறச்சா றென்றிறற்குாமம்,கல்லப்பாவென்றகல்உண்டக்தன்னைசமுறையா யநன்றாகஆட்டிடப்பாரு, நல்லப்பாஆட்டியேபார்க்கும்போது நலமான மெழுகாகுமண்டக்தானுஞ்,செல்லப்பாஅண்டமென்றமெழுகுதன்னை சிவசிவாதானுருட்டிவட்டிபண்ணே. (௧௦௩௪)

பண்ணியதோர்வட்டசனைகாயயபோட்டு பக்குவமாய்காய்ந்தபி ன்புனைக்காலிறை வுன்னியேகாரோட்டில்வைத்துமைந்தா வுரமாக மண்டுமேவலுவாய்ச்செய்து,புண்ணியனேயீசானம்பூசைசெய்து புனி தமுடன்கசடையென்றபுடத்தைப்போடு, தன்னிமையாய்நிய துதவ ளம்போனாஞ் சதாகதியானதொருபற்பந்தானே. (௧௦௩௫)

தானென்றபற்பமதுக்கிணைதானில்லை தன்மையுள்ளரசபற்பமி துக்குமீடோ, ஊனென்றகாந்தத்தின்செந்தூரந்தான் உற்றுப்பாரிதற் குதிகருண்டோ, கோனென்றபூபதியுமிதற்குமீடோ சொடிதானமாத் திரைக்கிசற்குமீடோ,தேனென்றபற்பமதுஆறிவித்தை சிவசிவாகா யாதிகற்பமாமே. (௧௦௩௬)

ஆமப்பாபற்பமதில்பணவிடைதானெடுத்து அமுதமென்றதேத திலேஅமுத்திமைந்தா, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்மேல்மூலத்தாணிதன் றாகவாசியையேயிழுத்துமைந்தா, தாமப்பாதன்னிலேயடத்தான்தானிந் ண்டு சமரசமாய்ரேசகத்தைப்பூரணமேசெய்து, காமப்பாஙிலையை தறிகும்பகத்தேநின்று, கருணையுடன்பற்பமதைபூசைபண்ணே. ()

பூசையென்னமனதுறுதியாகக்கொண்டு பூசணத்தைபற்றிமன துபிசாய்நின்றாக்,கேசமுள்ளமனதுறுதியாகுமாகும் நிஷ்டையிலேஅ ஷ்டாங்கயோகக்காலும், பாஷையென்றபரிபாஷைபண்பாய்க்காலு ம் பக்குவமாய்கற்பூரத்திபந்தோணும், ஆசையென்றதசதீட்சைகார ந்தோன்றும் அரகரஇன்னமொருகற்பங்கேளே. (௧௦௩௮)

பூரணகற்பம்.

கேளப்பாஆதியென்றபூரணத்தைப்பற்றி கிருபையுடனுதவிக்கு வொன்றுய்வாங்கி,விளப்பாபிங்கானில்பதனம்பண்ணி மகத்தானசெ யசீராங்கனைத்தாண்டு, கோளப்பாவாமல்ரவியில்வைக்க குது ககனாறுயற்றியபின்மைந்தாமைந்தா, ஆளப்பாயிப்படியேபத்துமு றைகாச்சு அப்பனேகசடற்றுநீறிப்போமே. (௧௦௩௯)

நீறிப்போமதுபடியும்பத்துமுறைகாச்சு நிச்சயமாய்நீறிய துபற் பமாகும், கூறியேநீனதோர்பற்பந்தன்னை குணமாககுண்டலியைக் கண்டுபோற்றி, மாரியேபிங்கான்தன்பரணிதன்னில் மார்க்கமுடன்ப தனமுடன்வைத்துப்போற்றி,தேறியேமனதறிவால்பூரணத்தைப்பற்றி சிவசிவாரேசகபூரகமுஞ்செய்யே. (௧௦௪௦)

வாய்நாடிநின்றஅனுக்கிரகமாகக்தான்காண்பார், விண்ணப்பாஆகா சமார்க்கந்தான்காண்பார் விதமானவுனமடாஅண்டக்கூறு, தன்னை ப்பாதன்னிலேயைத்தானேகண்டு தயவானவீரமடாஇன்னாந்தானே.

தானென்றஅண்டமடாபூமிநாதக் கருவானபூரணமாம்நாதவிந்து நாவென்றஆண்வத்தாவிரண்டுமொன்றாய் நன்மையுடன்கூடினதைக் காணப்போமோ,கோவென்றகுருவருளாற்கண்டுகொண்டு குணமா ணபதிபறிந்துகுருவைப்போற்றி, தேனென்றபூரணமாஞ்சோதிதன் னில் சிவசிவாவென்றுசொல்லிஅண்டம்வாங்கே. (௧௦௪௧)

அண்டமெழுகு.

வாங்கப்பாஅண்டமதுவாங்குதற்கு வளமையோன்றுசொல்லு இறேன்மைந்தாகேளு, பாங்குடனேஜனித்தவொருபதினொன்றுன்ட மையுடன்கொண்டுவந்துபதனமாற்றி, திங்கானதிங்கெல்லாஞ்சத்திப ண்ணி திருவானமுப்பூவும்வீரம்பூரம், சாங்கமாய்வகைக்குநாலுபலமா ய்வாங்கி சமரசமாய்கலவமதில்சாத்திடாயே. (௧௦௪௨)

சாத்தியேகுருபரனைத்தியானம்பண்ணி, கருவானசெயநீரைவி ட்டுமைந்தா, போற்றியேமெழுகுபோலரைத்துக்கொண்டு புதுமை யுள்ளஅண்டமதில்வைசம்பண்ணி, தேற்றியேபானையைபுடலைகொ ட்டி திருவானஅண்டமதைத்தின்மேல்வைத்து, வாழ்த்தியேபுடைக் கிகிரமபக்கொட்டி வரிசையுடன்மேல்மூடிச்சீலைசெய்யே. (௧௦௪௩)

செய்யப்பாசற்குருவைப்பணிந்துபோற்றி இடமாகக்குழிவெட் டிசமாதிவைத்து,பையப்பார்கேசரியினொருவைக்கொட்டி பாங்காகமே ல்மூடிமண்ணுஞ்செய்து, மெய்யப்பாஅதின்மேலேயிருந்துநீயுமேன் மையுய்செபதபங்கள்செய்துமைந்தா, கையப்பாதவிரமல்மண்டல மேசென்று கருத்தறவேசானம்பூசைபண்ணே. (௧௦௪௪)

பண்ணப்பாசிவபூசைகுருவின்பூசை பண்பாகச்செய்தபின்புப தனமாக, விண்ணப்பாநிறைந்ததோரண்டந்தன்னை விரும்பியேயெ டுத்துப்பாமென்னசொல்வேன்,பொன்னப்பாமென்மெழுகுபோலமை ந்தா புதுமையுள்ளஅண்டமதுமெழுகாகிறது, நன்னப்பாமெழுகெடு த்துபதனமாக பாடியேபரணிதனில்வைத்துகேளே. (௧௦௪௫)

கேளப்பாதேகமதுசுத்திபண்ணிகிருபையுடனாத்மாவைபூசைப ண்ணி, மேலப்பாமவுனமதைமனதுட்கொண்டுமேன்மையுள்ளகுருப தத்தைவிரும்பிமைந்தா ஆளப்பாமூலவன்னிகலைத்தாண்டிஆதாரா ரேசகபூரகமும்பண்ணி, காளப்பாகும்பகத்தில்தாழ்ந்துக்கொண்டுத ன்மையுடன்மேருசக்கரத்தைசெய்யே. (௧௦௪௬)

செய்துவொருசக்கரத்தைநன்றாய்க்கீறி இரமாகபரவசிசனையுதன் மேல்வைத்து,மெய்யானசட்டதிஇடவுலையைகண்டு மேலான அண்ட மதின்மெழுகிலப்பா,கையாரப்பணவிடைதானெடுத்துநல்ல கண்ணொ ளியைவின்மேளிக்குள்கருதிப்பார்த்து, ஐயாகொள்மெழுகுதன்னைப் பூசைபண்ணிஅப்பனேதேகமதுகட்டிப்போச்சே. (௧௦௪௭)

போச்சென்னுவிடுகாதேவின்னங்கொள்ளு பூரணமானதைப் பற்றின தறிவில்லேனு, பேச்சென்றதைரை திரைகளைவன்சொல்லுவேன் இயல் பாகதைகளெல்லாமுதிர்க்துப்போச்சு, பேச்சென்ற திரைகளதைட டைபோலே பேணியேதிரைகளெல்லாங்கழன்றதுபோச்சு, ஆச்சென் றதேகமதுவாலையாச்சு அரகராகயிலாசத்தேகமாச்சே. — (௫௰௮)

தேகமென்ற ஆதிதனைப் பூசைபண்ண சிவசிவா ஆண்டோன்றில்லெ வனமாகும், பாகமுடன்ரெண்டாண்டிலதைடமித்தும் பலிக்குமடாமூ ன்றாண்டில்பான்மைகேளு, ஆகமுடனண்டவரைதெளிதான்தோற்று ம் அப்பனேநாலாண்டில் அதிசயங்கள்காணும், தாகமுடன்தாரதலை சேதிசொல்ல தரணிதனிற்குருவாய்த்தானுவாயே. (௫௰௯)

தானைனுல்நின்றநிலைதானேதோற்றும் தன்மையுள்ளபூரணமே சித்தியாகும், தானைலாமூலமுதலாறுதாரங் கயிலாசத்திருநடனங்கண் ணிக்காட்டும், பேணிவேவாசிப் பூசைதனையார் செய்தவர்சித்திய ஈசியாகும், தோனைவேவுமுஞ்சுழுதலதிகமானுல் சொல்லுகிறேன்முக் திரைத்தேகமாச்சே. (௬௰)

தேகமென்றசெடமழியாமாத்தர்மெத்தச்செய்கின்றவர் நிராதிரு டர்மெத்த, யோகமென்றயோகநிலையறியார்மெத்த ஒண்டவிடந்தனை யறிந்தவொண்டார்மெத்த பாகமென்றகலையறியாபழுதர்மெத்த பச மழியார்குருவறியார்பாரில்மெத்த ஆகமென்றபொருளறியாவுலகத்துள் ளோளம்பரத்தைதயறியாமலைமிருத்தம். (௬௰௧)

அளிர்ந்தேவதாதைக்காணுமல்தான் அப்பனேகவியானர்மொ ழியைப்பார்த்து, குளறினர்குரவறிந்தகூறுமல்தான் குறும்பர்வெகு வேடமதைக்கொண்மாய்ப்போட்டு தவருவார்தயங்கிமிகத்தன்னைக்கானு ர்சத்திசிவகுருபதத்தின்தன்மைகானர், மலரறிந்தமலரினுடவாசங்க ண்டு மதியமுதங்கொள்ளார்குருடர்சோரத்தே. (௬௰௨)

சோராதேதுஷ்டருடன்வாசராதே தெவிட்டாதமதியமும்பொ ருள்சொல்லாதே, கூறுதமந்திரத்தின்குறிசொல்லாதே குறித்தவிட வங்காட்டாதேகுணஞ்சொல்லாதே, கோரானமனதுமுறிசொல்லாதே நேர்மையுள்ளயோகநிலைக்கர்ல்சொல்லாதே, மாறுதவாசியுடகருச்சொ ல்லாதே மகிமையுள்ளபுலத்தியனேயின்னங்கேளே (௬௰௩)

கேளப்பாமுப்பூவின்கருச்சொல்லாதே கிருபையுளபூரணத்தின் ன்வழிசொல்லாதே, வாளப்பாவாழ்வதோர்வகைசொல்லாதேமகத்தா னவெம்புடனேபொய்சொல்லாதே, தாளப்பா அகங்கொண்டசண்டா ளர்க்குத் தாழ்ந்துநின்றகுணமில்லாதன்மையாகும், காலப்பாகாலத்தி லேயோகஞ்செய்யுங் கற்பமுண்டதேகமதைக்காருகாரே. (௬௰௪)

காரப்பா அரிக்கண்மனக்கண்ணியலேதான் கனிந்திருந்தால்சகலசித்து ம்கைக்குள்ளாகும், பாரப்பாபன்னிரண்டுதாறைதனைமைந்தா பக்குவமா ய்த்தானேநித்தம்பதனமாக, செரப்பாபொருள்ளைத்துமனதிற்சே

சித்தியுடனஷ்டசித்துங்கைக்குள்ளாகும் திறமாகும்வாசியதுசி தறுதையா, புத்தியுடன்மூன்றாண்டில்புருவந்தன்னில் புதுமைவெ குஅதிசயங்கள்தானேதோற்றும், பத்தியுடனுண்டானுண்டால்மங் காபாய்தண்டம்போய்வரலாம்பதனமாக முத்திபெறஆண்டுபனிர ண்டுதொண்டால்முத்தரென்றகமலரிஷிக்கொப்பாம்பாரே. (௬௰௫)

முப்பமண்டலம்.

பாரப்பாமூலமுதலாறுவரைதாண்டி பண்பானமேல்வரையில் மண்டலங்கள்மூன்று சேரப்பாமுதலானமண்டலந்தான்சந்திரன்தே தாகுமதின்மேல்சூரியமண்டலந்தான்; சாரப்பா அதின்மேலே அக்கி னிமண்டலந்தான் கருவாகஇதையறிந்துசந்திரனில்நின்று, சேரப்பா சூரியன்தன்மண்டலத்திலேசெம்மையுடனக்கினியின்மண்டலத்தைச் சாரே. (௬௰௬)

சேரப்பாஅக்கினியின்மண்டலத்தில்மைந்தா சேர்ந்துபராபத்தி னுடதரிசனையைப்பாரு, காரப்பாகருத்துறவேதரிசனையைக்கண் டால்கயிலாசக்கொடிமுடியைக்காணலாகும், ஆரப்பா அறிவார்கள் கொடிமுடியின்போக்கு அம்பரமாய்நின்றதொருஆதியாதி, பாரப்பா பத்திகொண்டுஆதியென்றஅண்டம் பரமகுருதன்னையாலண்டம தைச்சேரே, (௬௰௭)

ஆதியண்டகற்பம்,

அண்டமென்றுலாரறிவார்மூதண்டப்போக்கு அப்பனேபக்குவ மாய்ப்போற்றி யண்டமதின்தோடகற்றிக்கருவைவாங்கிப்சகா மல்சட்டியிற்குள்ளிட்டுமைந்தா, கண்டதொருஅமுரிதனிற்கரைத்து க்கொள்ளு கருத்துறவேரவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு, விண்டிடவே விமுகத்தில்நன்றாய்க்காந்தால் விரும்பியேமுன்போலேகரைத்துக்கா ய்ச்சே, (௬௰௮)

காச்சப்பா இடைசமுப்பத்திரண்டு கைமுறையாய்செய்தபின்பு முறக்கேளு, ஆச்சப்பா அமுதமென்றமுப்பால்விட்டு அன்பாகக்கரை த்தவிமுகத்தில்வைப்பாய், பேச்சப்பாமுலைப்பாலில்மூன்றுதிட்டை பிரமாகச்செய்தபின்புதிருநீறச்சு, பாரப்பா திருநீற்றைக்குப்பிக்கு ள்ளே பக்குவமாய்தானடைத்துபதனம்பண்ணே. (௬௰௯)

பண்ணப்பாநூற்பத்துமூன்றுகோணம் பக்குவமாய்த்தானெழு திவிடுக்கோணத்தில், நண்ணப்பா திருநீற்றின்குப்பிவைத்து நவமான மலராலர்ச்சனைகள்செய்து, கண்ணப்பாவின்னேதுக்கிக்கமலதீபங்கொ த்துறவேகண்டுதரிசனத்தைப்போற்று, வுண்ணப்பாதிருநீற்றில்பண விடைதானப்பா உண்டபின்புகுருபாதமுணிப்பாரே. (௭௰)

உணிமிகப்பார்க்கையிலேரேசகமேபண்ணு வுத்தமனேரேசக த்தால்கும்பகமேசெய்து, பேணியேகும்பகத்தில்மனதுறுதியானுல் பிறழாதுவாசிசுழிமுனையில்நிற்கும், காணியாய்நின்றதல்லைகமே யானுல் தாயாதியுறுதியடாகரைதிரைகளில்லை, ஆணியாயேய்காணுந் தேகஞ்செத்தால்ஆண்டுவொருநாழிகைபாயமருந்தானே. (௭௰௧)

தானென்றதிருநீற்றில்தயிலஞ்சேர்த்து தன்மையுடன்பிசைக்குருட்டிபணவிடைதான்சொன்னா; ஆனென்றதேகமதையா துகல்லாயுத்தமனேபெருஞ்சடைபசியுந்தோணு, ஜீவனென்றநற்பஞ்சாயாதியாசுருந்திக்கைதமனசெதான்றுதின்றுமுகண்டால் கோனென்றதேகமதுதங்கநிறமாகும் குருவாலாமுதராசக்கற்பம்பாரே. (௧௱௭)

ஆதிபிண்டத்தயிலம்.

பாரப்பாஆதியென்றபிண்டமதுவாங்கி பக்குவமாய்திரிக்குஞ்சோரையதுநீக்கி, சேரப்பாகல்லுரலில்லிட்டுமிகஇமைந்தா சேர்த்துமிடித்தானிடித்துபாண்டமதில்வாங்கி, வாரப்பாசுத்தசலம்பாலவைமட்டும்வாராகக்கிண்டியதைஅடுப்புதனிலேற்றி, காரப்பாதிமூட்டிபக்குவமாய்க்காய்ச்சகருகாமல்மதமாகக்காச்சிவடிம்பாலே. (௧௱௮)

பாருவேல்காச்சினன்றுய்பதமாம்போறில் பண்பாகவடிகுவோல்தயிலமிற்கும், வாருடனேதயிலமதைவடித்துமைந்தாமதக்கானகுப்பிதனில்வைத்துப்போற்றி, தாகமுடன்கிருதுவம்பதனமப்பண்ணிதன்மையுடனிதன்விபரஞ்சாற்றக்கேளு, ஆர்முடன்சாணம்பூசைசெய்துஅன்பாகச்சற்குருவைப்பணிந்துகல்லே. (௧௱௯)

நில்லப்பாகுருபதத்தில்சேர்ந்துகொண்டு நேசமுடன்பூசைபண்ணிஉடையந்தன்னில், கொள்ளப்பாகடுகதில்கழிஞ்சிகொள்ளு கொண்டபின்னுமாலையில்கூறக்கேளு, உள்ளப்பாதயிலங்காசிடைதான்கொண்டுமேன்மையுளபூரணகதிவழிவாய்ப்பில்து, கள்ளப்பாஆறுசுவைதன்னிமைந்தா தயவாயோர்பொருத்துபாலைக்கொள்ளே. (௧௱௰)

கொள்ளப்பாநம்சொன்னமுறைதப்பாமல் கொண்டதினால்மேனிவச்சிரகாயமாகு, மென்னப்பாமண்டலம்கொண்டிந்தால்மேனியவிலவயதாகுந், செல்லப்பாகெவுனமதாய்யண்டவரைசுற்றும்செம்மையுடனிமைக்குமுன்னேயிருதிடமுங்காணும், நில்லப்பாகமுமுனையில்நிக்குவமென்றுநிச்சயமாய்நின்றதினால்சித்தாகேளே, (௧௱௰௧)

கேளப்பாகமுமுனையில்தீபந்தோற்றும் கிருபையுடன்தீபவொளிகண்டால்மைந்தா, வாளப்பாவிளக்கதில்நெய்யையூற்றி மைந்தனேதிரிபோட்டனைதயூணி, ஆளப்பாமனக்கண்ணால்திரியைப்பார்த்துஅப்பனேதிரிதானுமற்றுப்பாரு, கோளப்பாஒன்றில்பூரணத்தின்மைகொண்டதினால்நினைத்தபடிகூடும்பாரே. (௧௱௰௨)

பாரப்பாநினைத்தபடியாடலாக்கேள் பக்குவமாய்தியங்கப்பறிசுனலே, நேரப்பாநின்றபொருள்கண்டதாலே நினைவாகமனதுறுதிக்கொண்டதாலே, வீரப்பாகொண்டதொருலகிரியாலே வின்னாதபூரணத்தின்செயல்தன்னாலேசாரப்பாமதிபமுதங்கொண்டதாலேசாலேசித்துவளைகவசமாய்ச்சார்ந்துபோச்சே. (௧௱௰௩)

அஷ்டகர்மச்சிலே.

சார்ந்துபாரஷ்டவகையோகத்தாக்கும் சமரசமானவகையொன்றுசொல்லக்கேளு, சேர்ந்துபாருலகமதின்மறைப்பூன்றுகோடானகோடி

செய்யப்பாமாரணத்தின்விபரஞ்சொன்னேன் திறமாகவுச்சாடனஞ்செப்பக்கேளு, மெய்யப்பாதேகசுத்தினன்றாய்ச்செய்து விரும்பிநீறுத்தனமாய்மெய்யிற்பூசி, கையப்பாமான்றோலிஞசனத்தைகருத்துறவேதிருநிமுசங்காத்துமைந்தா, பையப்பாமூலமுதல்மனைதைஓட்டிபாங்காகரேசகபூரகமும்பண்ணே. (௧௦௨௯)

பண்ணப்பாகும்பகத்திற்பதியநின்று புத்தியுடன்துளசிமணிக்கையில்வாங்கி, விண்ணப்பாதானேக்கிமசிவயநவென்று விரும்பியேநூற்றெட்டுசெபித்தால்மைந்தா, கண்ணப்பாநினைத்தவொருபொருள்சாடிக்கும் நலமில்லாமார்தரையுமாரணமேசெய்யும், உண்ணப்பாநீறுதொட்டுத்தெளித்தாயாகில் உறுதியுள்ளவியாதியெல்லாமாரணித்துப்போமே. (௧௦௩௰)

போமப்பாவெள்ளிபாத்திதிசெய்து புத்தியுடன்மசிவயநவென்றுமாறி, ஆமப்பாகருத்தொட்டுஅழித்திப்பூசி ஆறுதநோய்களுக்குஅவித்தாயானால், தாமப்பாநோய்களெல்லாமுச்சாடிக்கும் தன்மையுடன்கண்டதெல்லாமுச்சாடிக்கும்,நாமப்பாகருவித்தைஅதிசயவித்தைகாட்டினோமபன்னிரண்டுநாழிற்றுனே. (௧௦௩௧)

ஆகருஷணம்.

தானப்பாவுச்சாடனத்தைச்சொன்னோமைபா தயவாகஆகருஷணத்தைக்கேளு, பேணப்பாதக்கத்திசெய்துக்கொண்டு பிலத்தபுத்தியுமிவதினால்நீறுபூசி, தானப்பாமேற்குமுகமிருந்துக்கொண்டு தயவாகசெற்பையாசனத்தில்மைந்தா, வானப்பாதானேக்குநீயைப்போற்றி மனதாகரேசகபூரகமுஞ்செய்யே (௧௦௩௨)

செய்யப்பாகும்பகத்திலறிவாய்நின்று செயமாலைசங்குமணிக்கையில்வாங்கி, பையப்பாநசிமயவஎன்றுசொல்லி பதுமநூற்றெட்டுசெபித்ததினால்மைந்தா, மெய்யப்பாநினைத்தவண்ணமாகருஷணமாகு மேலானவித்தைதயிலேயதிகவித்தை, கையப்பாவுதவுவதுபோலமைந்தாகாட்டினோமாகருஷணத்தைகருத்தாய்ப்பாரே. (௧௦௩௩)

பாரப்பாகுடவனிலேதகடுதட்டிபத்தியுடன்நசிமயவவென்றுமாறி, நேரப்பாகருத்தொட்டுநன்றாய்ப்பூசி நேர்மையுடன்மானிடர்க்குகட்டினால்அப்பாஅறிவார் ஆகருஷணத்தின்போக சம்பாத்தையறிந்தவர்களறிவீரையா, தேரப்பாமனத்தைநன்றாய்த்தேர்ந்துகொண்டுதேறினபின்அஷ்டகர்மச்செயலைப்பாரே. (௧௦௩௪)

வித்துவேஷணம்.

பாரப்பாஆகருஷணத்தைச்சொன்னேன் பத்தியுடன்வித்துவேஷணத்தைப்பகரக்கேளு, காரப்பாதால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி கபமேனேதிருந்துதனாய்ப்பூசி, ஆரப்பாஅறிவார்கள் ஆசனியில்பலகை

அப்பனைடமேற்குவாய்வைப்பற்றி தேரப்பா மேல்மூலப்பதியில்நின்
றுசெம்மையுடனெட்டுமணிகைக்கில்வாங்கே. (௧௦௯௫)

வாங்கினன்றுய்சேசகபூரகமும்பண்ணி வரிசையுடன்கும்பகத்தி
ல்மனத்தைக்கவைத்து, பாங்குபெறமயவாசியென்றமாறி பத்தியுடநூ
ற்றெட்டுசெபித்தால்மைந்தா, தாங்கியேவிசித்தெடுத்துபூமியினுறவிக
ள்மையுடனீர்வார்க்கஷணத்தில்மைந்தா, ஆக்கதிலொண்டேவளர்க்கு
காயகுமப்பா ஆகருஷணத்தினுடஆண்மைதானே (௧௦௯௬)

தானென்றகுருத்தோலைநுக்கிமைந்தா தடவாகமா வாசியென்
றுமாறி, ஊனென்றகருகதொட்டுதடவிமைந்தா வுறுதியுடன்மானிட
ர்க்குகட்டினைச்கால், வினைன்றயிர்மையெல்லாந்திருந்திரும் விதமான
வித்வேஷணைதன்திருத, தேனென்றதேகமதுவெகுசெம்மைபாகுஞ்
சிவசிவாவித்துவேஷணத்திறந்தான்பாரே. (௧௦௯௭)

பேதனம்

பாரப்பாவித்வேஷணத்தைச்சொன்னேன் பண்பானபேதனத்
தைபகரக்கேளு, தேறிப்பாமனதைதனன்றுய்சுத்திபண்ணி சிவசிவாவெ
ன்றுதிருநீறுபூசி, சோப்பாஆசனத்தான்தேர்ந்தேரஞ்செம்மையுடன்கு
பேரனுடதிசையைநோக்கி, காரப்பாகருணையில்மேல்குருக்களைதவை
த்து கருவானமுத்துமணிகைக்கில்வாங்கே. (௧௦௯௮)

வாங்கிமனதொன்றுகியபாவசியென்று வரிசையுடனூற்றெட்டு
வளமாயோத, சாங்கமாய்கண்டதெல்லாம்பேதனமேயாகுஞ் சமாசமா
யெடுத்ததெல்லாம், பேதனமேயாகும், பாங்குபெறபேதனத்தின்வகை
செய்தாக்கால் பாரினுள்ளோருனதுபதம்பணிவாரப்பா, ஆக்கவினை
ஆக்கதுகொண்டெட்டுசித்தும் அரகராமனதடங்கிஅறிவாச்செய்யே

செய்யப்பாஇரும்பினுல்தகடுசெய்து நீர்க்குடன்நயவசியமன்
றுமாறி, மெய்யப்பாகருக்கொட்டுதடவிமைந்தா மேதினியில்வாழ்மானிட
ர்க்குகட்டினைக்கால், பையப்பாநோய்கள்பேதனமாய்போகும்பார்த
னிலேஒருவாக்கும்பகரவேண்டா, மெய்யப்பாபூரத்தின்கருவினுலேமா
ர்க்கமுடனெட்டுவகைசித்தும்பாரே. (௧௧௦௦)

பாரப்பாஅஷ்டகன்மமெட்டுஞ்சொன்னேன் பதிவானதசதீட்
சைபெற்றோர்க்காமே, நேரப்பாதசதீட்சைசும்மா ஆகுமோ, செம்மையு
டன்மனதுறிமையானுல்மைந்தா, காரப்பாமனதுறிமையில்நுறைக்கண்
டு கருணையுடன்கடாட்சிப்பார்தசமானதீட்சை, ஆரப்பாஆறுலுந்தச
தீட்சைபெற்றோர் அவரிடமாயஷட்சித்துமாடுந்தானே, (௧௧௦௧)

தானென்றஅகம்போக்கித்தான்தானுக்கி தண்மையுடன்குருபத
த்தில்சார்ந்துகொண்டு, ஊனென்றகாயாதிகற்பங்கொண்டு ஒருமையுட
ன்பூரணத்திலோடுக்கிமைந்தா, தேனென்றமதியமுதங்கொண்டால்
மைந்தா செம்மையுடன்சடலமதுவலுத்துப்போச்சு, நானென்றஆண
வங்காற்று நல்ல தலமானகாலனுமைசத்துபோச்சே. (௧௧௦௨)

போச்சப்பாபூரணத்தைமறந்தால்சித்துபொய்யாகுமோர்தன்மே
ல்குற்றமில்லை, பாச்சப்பாபூரணந்தான்மதியமுதமாகும் அருளாகும்
பொருளாகுமாசானுகும்ஆச்சப்பாவாசிதனக்குயிருமாகும் அருளாகு
ம்பொருளாகுமாசானுகும், பேச்சப்பாகொள்ளித்ததொருசத்தமாகும்
பேசாதசத்தமடாசுத்தசிவமாச்சே. (௧௧௦௩)

ஆச்சப்பாசத்திசிவஞ்சத்திசிவமாச்சு அப்பனேசத்திசிவமதிந்து
கொண்டு, பாச்சப்பாகாலைசிவமாலைசத்தி பக்குவமாய்நோமையுடன்
பூசைபண்ண, மூச்சப்பாவோடாதுமுன்பின்னுமூனைகண்டால்கை
லாசமுடிவுகாணுங், காச்சப்பாமவுனத்திலமுதமுண்ணு சற்பூரதீபம
ாக்கண்ணும்பாரே. (௧௧௦௪)

கண்ணுனகண்ணதிந்துகனலைத்தாண்டிக் கருவறிந்துயோகமதா
ல்கருத்தாய்நின்றால், விண்ணுனஅமுர்தமதுஅருவிபாயும் விள்ளா
தேமதியமுர்தமனதுமாகும், சொன்னலுந்தெரியாதுமவுனப்போக்கு
தொட்டுமிகக்காட்டினதால்தோணுந்தோணும், பொன்னுனகமலமடா
பிர்மமாச்சுபொற்கமலமானதொருஅண்டமாமே. (௧௧௦௫)

அண்டமுடன்பிண்டமதையார்தான்காண்பார் அரகராஅண்ட
பிண்டமாறியந்தம், விண்டாலுமாறியந்தமறியப்போமோ வின்னுங்கேற
ன்புலத்தியனேநன்றாய்கேளு, கண்டாலுங்காணுதுநாதவிந்து கருவாக
கச்சொல்லுகிறேன்காலதலையுமாச்சு, வுண்டானகால்தலையில்மண்வி
ண்ணுச்சு வுறுதியுள்ளமண்விண்ணுஞ்சத்திசிவமாச்சே. (௧௧௦௬)

சத்திசிவம்.

சத்தியென்றசந்திகனையார்தான்காண்பார் சிவமானசிவமதனைய
றியமாட்டார், புத்தியுடன்ரெண்டையுந்தான்சொல்லக்கேளு புத்தியை
யுள்ளசத்திசிவம்ரவிமதியுமாச்சு, பத்தியுள்ளரவிமதிதான்காரசாரம்
பிரகாசமாடாரவியுமாச்சு, வெற்றியுள்ளமதியதுவும்சாரமாச்சு
வேதாந்தத்துவமுமிதுவேயாச்சு. (௧௧௦௭)

ஆரப்பாரவிமதியிலாண்மைசேரு அப்பனேகுருவினுல்செய்யு
மார்க்கம், நீச்சப்பாமதிதனிலேமதியில்நின்று நினைவுதடுமாறியவர்
திசைபக்காணுர், பேச்சப்பாரவிகாணுமாந்தர்தானும் பிறந்திறந்துமாள்
வார்பேனைப்போலே, பாச்சப்பாஇடைகலையைரவியிற்சேரு பக்
குவமாய்ச்சேர்ந்திதினுற்பாலனுமே. (௧௧௦௮)

பாலதிந்துபால்பொசித்துப்பதியில்நின்றால் பக்குவமாய்த்தமர்
வாசற்பூட்டுத்தோணுங், காலறிந்துகால்பிடித்துவாசிபூட்டி கலங்கா
மல்நின்றநிலைக்கால்காண்சென்று, மேலானதமர்வாசற்பூட்டிமைந்தா
விசையாகநிற்குமடாவாசிகென்று, மேலானதமர்வாசல்திறந்தால் செ
ம்மையுடன் பூரணம்நால்காணலாமே. (௧௧௦௯)

காணலாம்பரப்பிர்மமாபாலாதன்னை கருவான்கபாலமடாகயிலா
சமாச்சு, பேணலாங்கயிலாசமேறிச்சென்று பிலத்தபுத்தியறிவதனை
மூர்தங்கொண்டு, பூணலாமபூரணத்தினமுர்தங்கொண்டால் யோகை

யென்னை தாபோனதை புகழ்ந்த காணும், தோணலாமப்போனதுகன்னி
லின்று நலங்காமச் சுவைகதிஷ்டை கேளே. (௧௦௫௯)

கேளப்பா ஆதியிலே மேருபூசை கெணிதமுடன் செய்ததினால்
பொரிகைமுனியானேன், காளப்பா ஆண்டோன் நிலைத்தியமானேன்
நலமான மேரிவுட அமுர்தங்கொண்டேன், காலப்பாஷிசையறிந்துகயி
லைதன்னிற்செல்ற கலங்காமல் காயாதிகற்பங்கொண்டேன், ஆளப்பா
அதினாலே கும்பமுனியானேன் அரகரா மேரியுட ஆண்மைதானே.

மேருபூசை.

பாரப்பா மேரியுட பூசைசொல்வேன் பத்தியுடன் புலத்தியனே
நீயிருந்துகேளு, சாரப்பா சாணகலஞ்சாண் தானேங் கருவாய்ச்சக்கர
த்தின்கட்டுடனே நிலை, சேரப்பா பலனிகலன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு திற
மாகக்கால்நாலுங்கனைந்து செல்போட்டு, மேரப்பா பலகைநிமெதுவாய்ப்
பண்ணி சேர்மையுள்ள பூசையுள முறைநயைக்கேளே. (௧௦௬௦)

கேளப்பா கேசர்த்திப்பண்ணிக்கொண்டு சிறுமையுடனுத்தமமா
ய்நீறுபூசி, வாளப்பா பலகையின்மேனி நுசாத்தி வங்கென்றுதான்பார்
த்தவளமேசெய்து, கேளப்பா கரமியாசஞ்செய்துக்கொண்டு செம்மை
யுடன்வடமாவைச் சிறப்பாய்ச்சாத்தி, கேளப்பா மந்திரத்தை உச்சரித்து
கூர்மையுடனருச்சனைக்குமலர் தான்கொய்யே. (௧௦௬௧)

கொய்துமென்ன அருச்சனைகள்செய்துநீயுங் கூர்மையுடன்மன
ம்பதியஅறிவில்நின்று, வுய்சமுடன் தாம்பூலபொற்புறங்கள்வைத்து
வண்மையுடன்தேங்காய்தானுடைத்துப்பரப்பி, கைதன்னியாகவேதீ
யுடைத்துப்பாத்தி தன்மையுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, தொய்தமு
ள்ள கும்பகத்தில் பராபரத்தைநோக்கி சக்திசிவயோகபிராணாயாமம்ப
ண்ணே. (௧௦௬௨)

பிரமனிஷ்டை.

பண்ணியபின்பிரமனிஷ்டைதனைக்கேளு புறிவாகச்செம்மை
யுடனிருந்துகொண்டு, புண்ணியபின்னிக்கமுகநிறையேசெய்து பூர
ணமாய்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, சண்ணிகமாய கும்பகத்தில்சார்ந்துக்
கொண்டு சமரசமாயமாதாவைப்பூசைபண்ணு, தண்ணியேபிராணா
யம்பண்ணிக்கொண்டு நலமானதிருநீறு வதப்பூசுவாயே. (௧௦௬௩)

பூசியேதிருநீற்றுபணைவிடைதான்கொள்ள புத்தமையுள்ளமைந்தா
அக்ஷராதுவயம்கா, பிசமுடன் ஆண்டொன்றிற்பூசைபண்ணிற் கூர்மை
யுடன்கொண்ட திறல்தேகஞ்சித்தி, வாசமுளமலரொளியில்மனதை
வைத்து பூரணப்பூரணத்தைமைந்தா, பாசமுடன் பதிந்து பூரணத்
தைநோக்க பப்பிரமமானதொருதேகமாச்சே. (௧௦௬௪)

விஷ்ணுனிஷ்டை.

ஆச்சப்பா பிரமனிஷ்டைசொனேன்மைந்தா அன்பாகவிஷ்ணுவு
டனிஷ்டைகேளுபேச்சப்பா சுகாசனமாயிருந்துகொண்டு பேணியேயி

கூடுமொருவர்காணார், சேர்த்துக்கொண்டு சற்குருவினாலேயேபோற்று
மாகமதனைப்பூண்டதனைவாங்கி, சேர்த்துக்கொண்டு ஜெகாயமதின்
நல்பூசி நினைவாகவிமுகத்தில்காயப்போடே. (௧௱௰௪)

போட்டவுடனன்றாச்சக்கரத்தாலால் புசமுடனேபந்தநுறை
திவாட்டு, கட்டமுடனதிற்சிவுகமுன்றுபோகும் நன்மையுள்ளது
தாவுந்துரும்புபோலாங், காட்டாதே இப்பூசையுலகத்தோர்க்குகாட்
டால்குற்றம்வருங்கருவாய்ப்பாரு, காட்டிகமாயிதற்குப்பேரென்ன
வென்றால்தயவானஅஷ்டகன்மசித்தியுமாச்சே. (௧௱௰௫)

ஆமப்பா அஷ்டகன்மசித்தியைகாட்டி அதிலிருந்துஅஷ்டகரும
முறையைக்கேளு, நாமப்பாவகைதனையாய்ச்சொல்லேன்கேளு நல
னெட்டுவகைசன்மத்துக்குந், தாமப்பா நன்றாகவிரித்துச்சொல்வே
ன் தவமானபுலத்தியனே தயவாய்க்கேளு, காமப்பாமதியசற்பிரவியிற்
சருகருவானவியறிந்தாலெல்லாஞ்சித்தே. (௧௱௰௬)

ஸ்தம்பனம்.

சித்திக்குந்தம்பனமாம்வகையைக்கேளுசிவசிவாயிதகத்திபண்
ணிக்கொண்டு, முத்திபெறஇந்திரன்தன்திசையேநோக்கி மூர்க்கமு
ள்ளஆசனமாம்புலித்தோல்போட்டு, பத்தியுடனதிலிருந்துநீறுபூசி பதி
னாபூரணத்தைமனதிநேர்க்கி, வெற்றிபெறரேசகபூரகமும்பண்ணி
வைதாந்தகும்பகத்தில்மெல்லச்சேரே. (௧௱௰௭)

சேரப்பாமூலமதில்சேர்ந்துக்கொண்டுசிங்கென்றுகமலமன்மணி
யபஞ்சாவாங்கி, காரப்பாசிவயவென்றுசொல்லிகருத்தறவேநாற்றெ
ட்டுசெபித்தால்மைந்தா, கூரப்பாகண்டதெல்லாந்தம்பனமேயாரு
ங்கொடிதானமிருகமுடன் அஷ்டநாகம், கேரப்பாசொன்னபடிகேட்டு
ஸ்வநேர்மையுளதம்பனத்தின்நேர்மைதானே. (௧௱௰௮)

தானென்றதாம்பிரத்தகடுதன்னில் தயவாகசிவயவென்றெமை
ந்தா, வேனென்றகருப்பூரதகடுதன்னைசெம்மையுடன்மானிடர்க்குச்க
ருக்கால்; ஊனென்றதேகமதில்நோய்களெல்லாம் ஒடுங்கியேதம்
பித்து ஓடிப்போகும், மானென்றலோகத்திலேனக்கண்டால்மனதட
ங்கித்தம்பித்துவசமாவாரே. (௧௱௰௯)

மோகனம்.

வாரப்பாதம்பனத்தைச்சொன்னேன்மைந்தா வரிசையுள்ளமோ
கனத்தின்வளமைகேளு, தேரப்பாமனதடங்கிதேகசுத்திசெம்மையுட
ன்செய்துகொண்டுநீறுபூசி, காரப்பாதலைத்தோலாசனத்தில்மைந்தா
நம்மெனவேஅக்கினியின்திசைநேராக, பாரப்பாமனம்பதியஇருந்து
கொண்டு பக்குவமாய்மிளகுமணிக்கையில்வாங்கே. (௧௱௨௰)

வாங்கியேமூலமதில்மனதைவைத்துவரிசையுடன்ரேசகபூரகமு
ம்பண்ணி, தாங்கியேகும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு தயவாகச்சிவயநம
[illegible]வென்றுமோது, பாங்குபெறநாற்றெட்டு வோதிகைக்கால் பாரிலுள்ள

மாளிகைஞானிமோரைவர், பூரணமான்திருமாயமுதகலைதப்பா புண்ணி
யனேசகலசித்திகாணமாமே. (௧௦௨௧)

ஆமப்பா அரியதனில் தக்கதெய்வமதாய்ப் பேணியென்றுதா
ர்க்கோ, நாமப்பா கருப்பூரிலைலக்கத்தோர்க்கு கன்மையுடன்கட்டினதால்
காட்டினோர்கள், தாமப்பா மோகனமாய் தன்மையாகும் சதாசத்தியக
லாதசாந்தமாவான், காமப்பா மோகமதாய்க் கன்னியர்கள் வந்தால் கால்
பிடித்து வசதாமேவியன்று போகிறே. (௧௦௨௨)

வசியம்.

போறவே மோகனமாக்கசொன்னேன் மைந்தா புதுமையுள்ள
வசியமதுகலக்கேளு, நேற்றியேமனதிலோர்த்திசக்தி செம்மை
யுடன்செய்துநீ தத்தனமாய்ப்பூசி, காற்றிலே யானையாசனக்கதைப்
போர்ப் வடமிருக்குமுகமாயிருந்துகொண்டு, சாற்றுவாய்பூரணத்
தில்மனதைக்கண்டுசாற்றியே சசபூரகமும்பண்ணே. (௧௦௨௩)

புண்ணப்பா கும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு பக்குவமாய்நத்திரா
ட்சங்கையில்லரெண்டு, விண்ணப்பா தாலோகக்கியாலயென்று விரும்
பியெதுரிற்கொண்டெதிர்த்தல்மைந்தா, கண்ணப்பா வுன்னையேவ கண்
டால் தான் காடுமேவியந்திருவணங்கிடுமப்பா, அண்ணப்பா துகம
இல்திவசிப்பது வுன்ன ஈசனுடன் பூவெல்லாம்வசியமாமே. (௧௦௨௪)

வசியமாய்க்காரியத்தைச்செய் ஆகேவமாகஸ்யமவசிமென்றுயது உதி
தமதாய்க்கருதிநோக்கித் தவிசன்றாய் உண்மையுள்ளமாக்குருக்கள்
டினுக்கால், பக்திதமான மோபரமனைக்கண்டோர்கள் பணிவார்கள்ளு
சிய வசியப்பனாயவனுக்கு, கிருதமானமிருகதாபசங்கள் சேர்
மையுடன்தசியதருவனக்கும்பாரே. (௧௦௨௫)

மாரணம்.

பாரப்பா வசியமொன்றுசொன்றேனும் பக்குவமாய்மா
ணத்தைநடத்தக்கேளு, நேரப்பா நக்ஷத்திரன்றாயச்செய்து வினைவா
ஞ்சனமாய்நிறுபூசி, காரப்பா அந்தியாசனத்தைப்போடு சுருக்குநற்
தென்றுகுமாரிருக்குமைந்தா சேரப்பா கும்பகத்தில் மனத்தைநாட்டி
செம்மையுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணே. (௧௦௨௬)

பண்ணியேகும்பகத்தால் பணித்துகொண்டு பக்குவமாய்க்காசிம
ணிக்கையில்வாங்கி, நன்னியே நயதிருமுனையில்காட்டமுற்று கசிமபது
நீரெட்டுவுருத்தாதேது, வண்ணியேயுனக்குவினைசெய்தோரெல்லா
முக்கமனேமாரணித்துமடிந்திடுவாரே, தன்னிமையாப்பாரானத்
தானதிகமாகும் தானிஜனித்துனக்குவினைசெய்தால்பாரே. (௧௦௨௭)

பாரப்பா வெள்ளியுருக்குகட்டி பச்சுமாய்ச்சிமயவன்று
ஊதி, சேரப்பா கருக்கெட்டுகட்டித்தூபிசெடுதானநோயோர்க்குகட்
டினக்கால், மாரப்பா நோய்களெல்லாமாரணித்துப்போகும் வஞ்சக
மசத்துருவும் கையுள்ளோரும், வேரப்பா அற்றமரம்போலேபோவ
ர் மெய்யானமாரணத்தை விரும்பிச்செய்யே. (௧௦௨௮)

ருசெந்தரிகொண்டுமனதடங்கி அறிவில்நில்லு, ஆரப்பாவுனக்கிடு சொ
ல்லப்போறேன் அரகராஅடிமுடியில்மாந்துவில்லே. (௧௦௮௫)

ஆமாம் துயிகளின்றநிலைநின்னைக்கூடுமானந்தலகிரியுடன் அருளே
வாய்க்கும். நமக்குமிகவேபோகாமல்நாலேக்காரு நாலானபூரணமேதெரி
வந்தெயவந், சிவந்தசடந்தனராமல்கம்பங்கொள்ளு சிவசத்திரெண்
டையுமேதினமுங்காரு, சமைந்தகருகம்பமதைதினமுங்கொண்டுசதா
காலம்பூரணத்திற்சார்ந்துநில்லே. (௧௦௮௬)

நில்லென்றசொல்லதிந்துநின்றுகொண்டு நேரானபூரணத்தில்ம
னதைவைத்தால், சொல்லென்றுந்தப்பாதுஎல்லாஞ்சித்தி சொரூபமு
ள்ள அமுர்தசம்சொலிக்குமப்பா, கல்லென்றகல்லறிந்துகாரமேற்றிக
டுங்காரமானதொரு ஆனைக்கல்லாம். தெல்லென்றஆனைக்கல்மடிந்துதா
னே சென்றசரக்கதனையுங்கட்டிப்போச்சே. (௧௦௮௭)

ஐங்கோலத்தயிலம்.

கட்டாகஐங்கோலத்தயிலமொன்று கருத்தாகவுந்தனுக்குச்சொ
ல்லக்கேளு, மட்டான அழிஞ்சியடாமதனைப்பூசி [illegible] வான
பதியைப்பார்த்து, இட்டமாய்பதியறிந்துபதியிற்சேர்ந்து இடமாகம
னதுறுதியாகநின்று, சட்டமாயஷ்டபந்தமேட்டுச்செய்து சமூலமா
ய்வடவேநதன்னைவாங்கே. (௧௦௮௮)

வாங்கியதவடவேரைமைந்தாகேளு வரிசையுடன்கண்டமதாய்
நறுக்கிக்கொண்டு, பாங்குபெறகிழுலர்த்திபாண்டத்திட்டு பக்குவ
மாய்முப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து, திங்கில்லாரவிபிசங்கூடச்சேர்த்து செம்
மையுடன்வாய்மூடிசீலைசெய்து, சாங்கமாயீசானம்பூசைபண்ணி தன்
மையுடன்குழித்தயிலந்தயவாய்வாங்கே. (௧௦௮௯)

வாங்கியந்தயிலத்தைமேருக்கேற்றி வரிசையுடனீசானம்பூசை
பண்ணி, தாங்கியந்தத்தயிலத்திறபணவிடைதான்கொள்ளு தயவாக
நாடிசாம்பிறுகிப்போகும், தூங்கியேகோர்தூக்கமதுமோடிப்போகும் சு
கந்தரம்போல்சுதபூரத்தேகமாகும், பாங்குபெறநரைதிரைகளுந்தீர்ந்து
போகும் பழுப்பா[illegible]தையெலும்புவலுத்துடபோமே. (௧௦௯௦)

வலுத்துப்போம்தேகமதுபழுப்பொண்ணாது வாசியதானின்றிலங்
குத்திடம்போலே, துலுத்தசடஞ்சுத்தமாய்துலங்குமையா சுருக்கா
கவேவனசித்திகைக்குள்ளாகும், அழுக்கமுடன்அஷ்டசித்துவெட்டுமா
கும் அரகராதேசமதுதங்கம்போலாம், பழுத்ததங்கத்தேகமதானங்
சொல்வேன் பரமவிலாசமொன்றதேகமாச்சே. (௧௦௯௧)

ஆச்சப்பாதயிலமதிற்பழுதுசேர்த்து அப்பனேமத்தித்துநீக்கு
ம்போடு, பேச்சப்பாநிறத்தின்றாய்க்கேட்கும் பெருமையுள்ளசெ
ட்டத்தையவர்காணமாட்டார், நீச்சப்பாவெகுதயில்கண்ணுடட்டக்கொண்
டும், கோரகப்பாதாலத்துவசாமேனும், காச்சப்பாதயிலமதனைகயி
ல்செய்து கருவாகவாக்கோக்கட்டிப்போமே. (௧௦௯௨)

போமப்பா பூரமொடுமெழுகு சேர்த்து புனிதமுள்ள தயிலமதால் குலைத்தாட்டி தாமப்பா இலைதமிடவியமாகும் கண்ணையுடன் பார்ப்போர்க்கு த்திபம்போலாம், நாமப்பா சொல்லுகிறோம் உமக்கிதுள்ளோர் நார் தாக்கநாதனை வணக்குமையா, ஆமப்பா அழிஞ்சியுட ஆண்மைமெத்த ஆறியப்போமுர் எரழிஞ்சிதானே. (௪௦௬௩)

ஏரழிஞ்சித்தயிலம்.

தானென்றவேரழிஞ்சியுலகத்துள்ளே தயவாகமெத்தவுண்டு அறியமாட்டார், கோனென்றகுருவருளால் காணவேணும் குருமுறையாய்க்கைபாகஞ்செய்யவேணும், நானென்ற அகமதினுல் முறைகள்தப்பி நரகானநூகமது எய்தும்பாரு, தேனென்றசற்குருவின் கடாட்சம் பெற்று செய்யாசஞ்செய்வதினுல் தீர்க்கமாமே. (௪௦௬௪)

தீர்க்கமாயைக்காலஞ்செய்துணைந்தா செம்மையுடன் காணிருந்ததிரமாய்நின்றால் மார்க்கமுடனொட்டெட்டு சித்துமாடு மக்களே சித்திரகாய மதுந் சேர்க்கையுடன் சிவயோகம் புதுமையாகுது செகத்திலொருபல்லீர்க்கவானுய்வார்க்கமுள்ளமுனியாவாய்நீவி யுமாவாய்மூதண்டசரிஷியாவாய்பாரே. (௪௦௬௫)

அமுர்தரசமெழுகு.

பாரப்பா அமுர்தரசத்தபஞ்சொல்வேன் பரமானஆதியடா அண்டமண்டம், சேரப்பா ஆதிதனையன்பாய்க்கண்டு தினைவாகப்பூரணத்தைகப்பதிவாய்வாங்கி, வாரப்பாபிங்காவில்வைத்துக்கொண்டு வளமானரவிமதியுங்கூட்டச்சேர்த்து காயப்பாரவியில்லருய்க்காயவைத்துக சாறுபோக்காய்ந்தபின்புமெழுகாய்ப்போமே. (௪௦௬௬)

மெழுகானபூரணந்தான்பூரணமேபாருமென்மைபதாயதின்வாளைமிக்கசேரு, அமுர்தமின்டமடா ஆதியாதி அன்பானபூரணமேதெய்வந்தெய்வம்; பமுக்காதபொருள்களெல்லாம் பழுக்குமையா பரமானபூரணத்தின்பக்குவமே, தழுகாதுகாசிப்தமுதன்பின்னுகநாடிநின்றநாடிதனை நாடிக்கேளே, (௪௦௬௭)

கேளப்பாசிகம்பாச்சைநிதானம்பண்ணி திருவைபுள்ளமெழுகிருக்குமேதன்னை நாளப்பா இனம்பார்த்துதாக்காக்கின்மேலே நடுவானமேருநவமையதின்மேல்வைத்து, கோளப்பாவாராமலர்ச்சனைகள்செய்து; குருவானமூலமதில்மனதைவைத்து, ஆளப்பாரோசகபூரகமும் பண்ணி ஆதியென்றகும்பகத்திலிருந்தேப்போற்றே. (௪௦௬௮)

போற்றிப்பேபூரணத்தைப்பணித்துகொண்டு பொருளானமெழுகுதனிற்பணிவிடையாமெரித்து, ஆற்றியேமனக்கேதற்றிக்கொண்டாலமைந்தா அரகராதன்றித்தசடமிறதிப்போகும், தேற்றியேமண்டலந்கொண்டாலையாதேகமேம்றகயிலாசதேகமாகும், வாழ்த்திபோதுன்டொன்றில்லெவ்வமாரும் வாலையுடனிரண்டாண்டிலறிசித்தி. ()

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
சித்தர் அகஸ்தியரைக்கண்டு வசனித்தல்	௨	தாளகமெழுகு	௬௬
		தாளக்கட்டு	௧௧௨
சித்தர்கள் குலமும் அவர்கள் பாடிய நூல்களும்	௯௯	தாளகசத்து	௱௪௦
		தானியசித்து	௬௮
சித்திரசித்து	௭௰	தி	
சிவசிச்சித்து	௭௪	திரிகடுகுலேகியம்	௧௨௨
சித்துமிகச்சித்து	௮௰	திரிகடுகுகஷாயம்	௧௨௨
சிவவேடம்	௧௯௪	தீ	
சீ		தீயெரியுஞ்சித்து	௮௪
சீனமாதிமுப்பூச்சுன்னம்	௨௯	தீயழியுஞ்சித்து	௮௫
சினைவைப்பு	௬௪	து	
சு		துஷ்டரைத்தண்டித்தல்	௧௨௭
சுக்குலசித்து	௬௬	தும்பிவனச்சித்து	௭௫
சுரத்துக்குத்தயிலம்	௧௨௨	துருசுகட்டு	[illegible]
சுவாதிஷ்டானம்	௧௫௮	துருசுசுன்னம்	௨௧
சூ		துருசுமுப்புச்சுன்னம்	௨௪
சூகரிஷிகற்பம்	௪௰	துருசுவைப்பு	௬௫
செ		துருசுசெந்தூரம்	௧௧௪
செந்நாரவகை	௯௬	தொ	
செந்தூரமுறைகாந்தி	௧௯௫	தொட்டிபாஷாணவைப்பு	௱
செந்தூரத்திற்கனுப்பானம்	௧௯௬	தொழில்முறை	௧௯௯
செம்புமை	௫௮		
செயநீர்	௰௪	நடுவனையமுது	[illegible]
செயநீர்ப்பச்சித்து	௭௫	நத்தியுப்பு	[illegible]
சொ		நரிபரியாஞ்சித்து	[illegible]
சொரிசிரங்குத்தயிலம்	௧௨௮	நவக்கிரகசாபனிவர்த்தி	[illegible]
ஞா		நவநீதவெண்ணை	௧௫௨
ஞானமார்க்கம்	௮௮	நவச்சாரக்கட்டு	௯௪
த		நவச்சாரபேதி	[illegible]
தத்துவசாபனிவர்த்தி	௫௪	நனையாதசித்து	[illegible]
தம்பனம்	௧௫௧	நா	
தன்னும்பொருள்	௰௫	நாகக்கட்டு	௯௫
தா		நாகசக்கட்டு	௨௨
தாய்பிரந்தின்சித்து	௭௮	நாகசமுப்பூச்சுன்னம்	௨௪
தாம்பிரபஸ்பம்	௧௰	நாகக்கட்டு	௨
தாம்பிரச்செந்தூரம்	௧௪௯	நாகக்கட்டு	[illegible]
தாரக்கட்டு	௯௧	நாகக்களங்கு	[illegible]
தாளகமெழுகு	௧௮		

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்
நாகமுறை	ாகூ	பாஷாணக்கட்டு	சுகூ
நாகச்செந்தூரம்	கசுக	பாஷாணக்கட்டுருக்கு	சுஎ
நாதரிஷியையழைத்தல்	கூசு	பாஷாணவைப்பு	கூகா
நாதரிஷியைச்செபித்தல்	கூசு	பி	
நாதரிஷிவரலாறு	கூரு	பிரமரிஷிகற்பம்	சுக
நாதவிந்துப்பு	ாகூ	பிரமரிஷிகற்பம	சுசு
நாதாந்தவழலை	ாஎ	பிரமசாபநிவர்த்தி	ருக
நாற்பத்துமுக்கோணம்	எ	பிரமவதிகச்சித்து	கூகூ
		பிரமகுலச்சித்து	சுசு
நீ		பிரமாதிசித்து	கூகூ
நீரிழிவுகஷாயம்	சஉகூ	பிரமநிஷ்டை	கூஅ
நீரிழிவுக்குலேகியம்	கஉக	பிளவைமுதலானதுகளுக்கு	ககூய
நீரிழிவுக்குலேகியம்	கஉகூ	பிறையதிகசித்து	கூகூ
சூ		பு	
சூயத்துக்கு...நம்	கஉச		
சூயத்துக்குலேகியம்	கஉச	புசுண்டருக்குச்சொன்ன தாரக்கட்டு	சாஅ
சூயத்துக்குதயிலம்	கஉச		
நூ		புசுண்டரிஷிகற்பம்	கூக
நூலுளடக்கம்	கஎய	புத்திகூறல்	கயகூ
நூல்வகை	கூ		
நூல்பதனமுறைத்தல்	ச	பூ	
நூற்பெருமை	யஎ	பூசிக்கும்வகை	கசாகூ
ப		பூநீற்றுகட்டு	யக
பஞ்சாட்சரமாற	எ	பூமிநாதம்	யச
பஞ்சபூதப்பிரைகையுரைத்தல்	ய	பூமிநாதம்	கூகூ
பஞ்சாட்சரமகிமை	யக	பூரணமகிமை	ரு
பஞ்சபூதமெழுகு	யஉ	பூமியப்புமகிமை	சாரு
பஞ்சிகரணச்சித்து	அய	பூரணமகிமை	கயக
பஞ்சசுண்ணக்குகை	கஙஉ	பூரணபூசை	கயச
பத்தியம்	ாஉ	பூரணநிலைகியம்	கயஅ
பரம்பரச்சித்து	அய	பூரணகற்பம்	கசஅ
பரத்தின்பூசைகாயாதிகற்பம்	கசஎ	பூரணதயிலமெழுகு	ருரு
பராசரிஷிகற்பம்	சஉ	பூரவைப்பு	கூச
பரிநகுலச்சித்து	எஎ	பூரணதரிசனமகிமை	எ
பருநிவிம்பச்சித்து	எஉ	பெ	
பவழமூலச்சித்து	கூரு		
பஸ்பவகை	ாய	பெண்மயச்சித்து	கூரு
பா		பெரியோர்மகிமை	ாச
பாரையுப்புகட்டு	கூஅ	பே	
பாஷாணபற்பம்	சக	பேதனத்திஞ்சித்து	அர்

டதுகால்வலதுகால்மேல், பாசப்பாவிந்துமுத்திரையைச்செய்து பஇவாகவும்பெனவேதிபானம்பண்ணி, மூசடபாமுனைப்ங்கப்பிராணையஞ்செய்து முழுநீறுத்தளமாகமெய்யிற்பூசே. (௧ாருஎ)

மெய்நிறையவிபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி மேருவாஞ்சக்கரத்தைநிராணம்பண்ணி, கைநிறையமலரெடுத்துக்கருணையாரக்கருத்தறவேசிவய்வசியென்றுசாற்றி, தொய்சமுடன்கூடமாலைப்பால்பழங்காள்வைத்துசுகமாகத்தேங்காய்த்தாம்பூலம்வைத்து, செய்பாகந்தவிராமல் தூபமொடுதீபம்செம்மையுடன்தாஞ்படைத்திடங்கேளே. (௧ாருஅ)

திற்கமேசுழிமுனையில்சிங்கென்றோட்டி ஏறமாசவாசியதைஅடைத்தாணி, மாற்கமுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி மருவியேகும்பகத்தில்மனதாய்நின்று,சேர்க்கையுடபிராணையஞ்செம்மையாக திரமாகச்செய்தபின்புசிவசிவாவென்று, ஏற்கையுடன்சக்கரவிபூதிபூசி யின்பமுடன்பணவிடையுட்கொண்டுகேளே. (௧ாருகூ)

கேளப்பாஇப்படியேபூசைபண்ணி கிருவையுடன் குருமொழியைக்கூர்ந்துநில்லு, ஆளப்பாபூரணந்தான்சொன்னபடிகேட்குமம்பரத்தின்தரிசனமுமழலாய்க்காணு, நீளப்பாமனதுசந்துவழிவிச்சாநிந்தால்நினைத்தபடியேயுனக்குநினைவாய்க்காணும் ...லப்பாவாசியாசிவாசிவாவென்று சிந்தைமனதொன்றுகஅறிவிறகிடே. (௧கூக0)

கூடிநின்றுவாசியைநீ குறித்துப்பார்த்து தும்மெனவேஅம்பரத்தின்குறிகண்ணூட்டி, நாடியேநின்றதிறல்சிவஞானமாச்சு நலமானதசநாதங்கேட்கலாச்சு, தேடிநின்றவாசியடாபூரணமேயாகுஞ்சிவசிவாபூரணமேதெய்வந்தெய்வம், ஆடிநின்றுஅலைந்தாலும்பூரணத்தைக்காணாய் அகாரமுடன்உகாரம்ரெண்டுமழுத்திப்பாரே. (௧ாகூக)

ருத்திராக்ஷடை.

பாரப்பாமாவினுடைநிஷ்டைசொன்னேன்பரிவாசரு...டைபகரக்கேளு, காரப்பாகால்முகக்கள்சுத்தியு...ாயுடன்விபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி, கேரப்பாகோர்மையுடனிருந்துகொண்டு வைகலக்காலையிடக்கால்மேலுங், கேரப்பா இடக்காலைவலக்கால்மேலுஞ்செம்மையுடனிதானித்துப்பிராணையப்பண்ணே. (௧ாகூஉ)

பண்ணப்பா...ாணம்பண்ணிக்கொண்டு பலகையின்மேல்மேருவைநீபதிவாய்ச்செய்து, வுன்னிமேலரெடுத்துவைத்துக்கொண்டுலங்காரயந்திசிவசியென்றுசாத்தி, புண்ணியமேவடமாலைபால்பழங்கள்வைத்துப்புனிதமுடன்தேங்காய்தம்பூ...தன்னிலையாய்நாபதிபங்கள்காட்டி. சமரசமாய்ரேசகபூரகமும்பண்ணே, (௧ாகூங)

பண்ணுவதுகும்பகத்திற்பதிவாய்நின்று பரமருமாத ...ையைப்பணிந்துகொண்டு, வுண்ணுமாய்ஓம்கிலிசிவாயவென்றுவுத்தமனேருத்திராக்ஷத்தைநன்றாய்ச்செய்சி, கண்ணுமேற்புருவமதில்கனலைத்தாண்டிக் சற்பூரதீபத்தைக்கருத்தாய்ச்சேவி, மண்ணுலகில்கன்னிமேவுதுநீத்தியாசி வள நம்டாஅஷ்டசவுபாக்கியந்தானே, (௧ாகூச)

தானென்றசக்கரத்தினிறுபூசி தூயமாகப்பணவிடைத்தூறட்டெர ண்டாக்கல், வாவென்றருத்திரியாள்கேட்டவரமெல்லாம வரிசையுட ன் தானீவாள்மைந்தாமைந்தா, தேனென்றதேகமதனெடுத்தால்மைந்தா சிவசித்திபூசைசெய்யவேணும் ஊனென்றதேகத்துக்குறுதியென்ன வுத்தமனேசத்திசிவபூசையாமே. (காகரு)

சத்திசிவபூசையென்று வார்தான்காண்பார் தூயவானமேருவல் லேசத்திசிவமாச்சு, மூத்திகொண்டசத்திசிவமென்னவென்றால் மூர் க்கமுளநாற்பத்துமுக்கோணமொன்று, பத்திகொண்டசிதம்பரசக்கர ந்தானென்று பார்மகனேயிதினுடையபரிசுகேளு, புத்தியுடனுப்பத் துமூன்றுக்குந்தான் பூரணமாகின்றசிதம்பரமதாச்சே, (காகசு)

ஆச்சப்பாசத்திக்குசிவன்தான்கண்ணூ அன்பானசிவக்துக்கு சதா சங்கேளு, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசத்தியுடனேசம்பிலமானமேச மென்னவென்றால்மைந்தா, மூச்சப்பாவொடுங்கிநின்றநாதநாதம் மூர் க்கமுள்ளநாதமுக்கோணமப்பா, பாச்சப்பாமுக்கோணத்தன்னிலே தான்பதமானசிதம்பரமாம்விக்கைபாச்சே. (காகஎ)

பாச்சப்பாவிந்துவுடனாதஞ்சேரப் பதிவானபாதத்துக்குவுயிருமா ச்சுகீச்சப்பாவுயிருநிந்துவுயிரிற்சேர்ந்தால் நிசமானவாலையதுகர்த்தஞ் செய்வாள், ஆச்சப்பாவாலையவள்கிர்த்தஞ்செய்தால் அப்படனேவாசிய துவ்கலாதையா, பேச்சப்பாதொனிக்கதொருவாசிநன்றால்பிசகாது காயசித்திஅனைவோர்க்குமாமே. (காகஅ)

மகேசுரநிஷ்டை.

ஆமப்பாருத்திரநிஷ்டைசொன்னேன்மைந்தா அரகராமயேசுர த்தினிட்டைகேளு, நாமப்பாஇல்லாதவஸ்துச்சுத்திபண்ணி தம்பனந் தால்திருநீறுத்தூளியப்பூசி, நாமப்பா சொல்லுகிறேம்பிராணயந் தை நமசிவாயவென்ன நிமையாகச்செய்து, சேயப்பாசெம்பொன்றபல கைதன்னிலிருந்துயடன் திருநீற்றைப்பரத்திநிகேளே. (காகக)

கேளப்பாமேருசக்கரத்தைதானும் கெணிதமுடனீதானித்துக் கிருபைகூர்ந்து, ஆளப்பாமலரால்ச்சனைகள்செய்து அன்பாகவடமா லைஅன்பமடத்து, வாளப்பாபால்பழந்தாம்பூலமுந்தான் வைத்துவரிசையா ய்தேங்காயையுடைத்துவைத்து, நீளப்பாதூபமுடன்தீபங்காட்டி நிச் சயமாய்தோத்திரத்தைநினைவாய்செய்யே. (காஎ௰)

செய்யப்பாசெம்மையுடனிருந்துக்கொண்டு திறமாசவலதுகாது சாத்தூக்கி, மையப்பா இடதுமுழங்கையில்வைத்துபண்பாகசிரசக பூரகமும்பண்ணி, மெய்யப்பாகும்பகத்தில்அங்கென்றோட்டி மேலா னதீபமதைநோக்கிமைந்தா, வையப்பாவாசியைநீதிப்தன்னில்வைத் தூஉவதினுடையமகிமைகேளே, (காஎக)

மகிமையென்ன மயேஸ்பரியாள்கிர்த்தஞ்செய்வாள் மனதுகந்து கேட்டதெல்லாம்வளமாயீவாள், உகமையில்லாப்பூரணத்தைபூட்டி வைப்பாள் உண்மையுடன்தன்மையாயுதவிசெய்வாள், அதப்வாரு

பொருள்வளருமாயிபூசைஅன்புடனேசெய்தபின்புஜயாகேளு, சக்ர மருஞ்சக்கரத்தின்விபூதிதன்னை, அதற்குமுடன்தானெடுத்துவைத்து போற்றே. (காஎஉ)

போற்றிநன்றாய்மெய்க்கனிந்துவுடனொண்ணாக்கால் பூலோகம னைரெல்லாம்வசியமாவர், பார்த்திபனேசகலசித்துங்கைக்குள்ளா ம்பரமானகயிலாசதேகமாகும், சாற்றியதோர்சகலகலைக்ஞானந்தோ ரும் தயவாகமதியமுர்தங்கதிர்ந்துசாறும், அத்தியேயடைந்தேற்றிஅ ட்பாலிவாள் அரகராம்மரிணுடஆண்மைதானே. (காஎ௩)

சதாசிவநிஷ்டை.

தானென்றமயேசுரத்தினிஷ்டைசொன்னேன் சதாசிவத்தினிஷ் டதனைசாற்றக்கேளு, ஊனென்றதேகமதைச்சுத்திபண்ணி உத்த மாய்நீறணிந்துவுண்மைபோற்றி, காவென்றஅம்போக்கிதானே மாறு நன்மையுடன்ஒட்டியாணம்பெந்தம்பண்ணி, கோனென்றகுருப த்திமனதைவைத்துகூர்மையுடன்பிராணயகுணமாய்ச்செய்யே

குணமாகச்செய்தபின்புபலகைமீதில் கும்மெனவேநீறெடுத்து குவித்துமைந்தா, மனதாகமேருவைநீதானித்தப்பூ[illegible]ரிசையுட னாசனத்தின்மேலேவைத்து, தனதாகமலரெடுத்தர்ச்சனையேசெய்தத ன்மையுடன்கும்பமொன்றுதயவாய்வைத்து, தனமானகும்பகத்துக்கா டசாத்தி கருக்துறவேயிதங்க யவைத்தர்ச்சனைநீசெய்யே. (காஎ௪)

செய்யப்பாஅர்ச்சனைகள்செய்தபின்பு சிறப்பாகவடமாலைகள்ரு ச்சாத்தி, மையப்பாரசவற்கங்கனிவற்றுங்கள்வளமானபரமான்ந்தாம் நலஞ்சள், மெய்யப்பாநேங்காய்சடுடைத்துவைத்து விரும்பியேதீப மாடுதூபங்காட்டி, சையப்பாதான்கூப்பிதோத்திரஞ்செய்துகண் ணக்குநெற்றியிலேசதாசிவத்தைநோக்கே. (காஎ௫)

நோக்கியேவாசிதனைஅம்மென்றேத்தி [illegible]சகபூ ரகமும்பண்ணி, தாக்கியேகும்பத்தில்தமென்[illegible]நன்மையுடன்சா சிறுத்திபூரணத்தைநோக்கி, வாக்குமனதொன்றுசவாசமவைத்தாங்கம தான தீபவொளியதனைக்கண்டால், நாக்குநுனிநடுமூக்குதாசித்தனில் நின்றல் கலைமானமதிஞானமணியினுட்டமதைகாணே. (காஎ௬)

நாட்டமதைக்க[illegible]ன்தாயேயென்று நன்மையுடனெருமன ாய்நயந்தாயாகில். கேட்டவரந்தானீவாள்கிலேசமில்லை கேசரத்தின் ஈசரியாள்கிருபையத்தும், வாட்டமிலாமஞானமணிதானருட்பாலி யாள்வரிசையுடன்கொண்டிடவேசித்தியாகும், தேட்டமுடன்சக்கரத் தினீறுதன்னை, செம்மையுடன்தானிணைந்துட்கொள்வாயே (காஎஅ)

வாய்ாரமந்திரத்தை வழுத்தவேணும் மனதுமேதாந்துபூசையிலே நினைக்கவேண்டும், நேயமுடன்செபதங்கள்செய்யவேணும் நிலைமை யுள்ளதவமதனைகாணவேணும், தயாகமாய்பூரணத்தைசாதித்தே தான்சதாசித்தம்நந்தியிட ஞானவேணும் நேயமுத்துக்கனிபோசித்து நினைக்கவேணுங்கற்பமுதுண்டுநிற்றங்காணுகாணே. (காஎ௯)

காணுகிற கண்ணதிலே அகணு காணுகருவானகண்ணை நீதான்மன க்கண்ணுச்சு, காணுகிறகண்ணதிந்துஞுணுவுணு வகுதியுள்ளகசிபி ஞானிப்பாரு, கோணுகிறபொருள்ளதுசுடரொளி காண்கண்ணந்தாக டானவொளியதுதான்பரமவொளியாகும், பேணுகிறவொளியதுஞ யாஜுபா பிலமானகற்பூரவொளியைப்பாரே, (௭௱அ௰)

ஒளியானபேரொளிதாஞ்ஞியந்தம் உத்தமனே அறிஞுடையவுண் மைகேளு, அழியாதமோட்சமடா அர்த்தமீடு அதுநடந்தால்மேலேயொ ரு அருபவீடு, வெளியாத அருபவீடதனிலேதான் நின்றுமெங்கற்பூரத் தீபந்தானும், மொழிபாததீபமதினருகிலேதான் மோனமுள்ள அமு தரசமிருக்கும்பாரே. (௭௱அக)

மூலாதாரம்.

பாரப்பாப்திபதிந்து அமூர்தக்கொண்டால் பசியாறுசாயமதுகத் தானுரும், நேரப்பாவாசியதுனிர்த்தஞ்செய்யும்பிச்சமாய்ப்பூரணத் தை தனிலேவாங்கிவிண்டச்சு, ஆரப்பாவுனக்கிடுஜயாஜயா அப்பனே ஆதாரமூலமிடம், காரப்பாமூலமதில்கணேசன்பாதங் கருணையுடன் ஓமெனவுஞ்சுபோற்றே. (௭௱அஉ)

போற்றியேமூலைமதில்வாசிபூட்டி புகளையுடன்ஓமென்றுசெபி த்தாபாகில், தேற்றியேகேட்டதெல்லாங்கணபதிவல்லபையுந் திறப் பாவுங்கனிடத்தில்அகலானின்று, வாழ்த்தியேகேட்டதெலாமீவார்பா ரு வரிசையுடனவர்கள்பதம்போற்றிநக்கால், பார்த்திபனேசகலசவு பாக்கியமுண்டாம்பார்த்தனிலேபிர்மரிஷியாவாய்பாரே. (௭௱அ௩)

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கல்லஞ்ஞாரமூலந்தொன்னேன் பாலகனேசுவாதிஷ்டா னப்பரிசுசொல்வேன், ஏக்கையுடனங்கென்றுவாசிகொண்டு இருந் திடத்திலேபிர்மதேவர், மார்க்கமுடனுன திடத்திலிர்ந்தஞ்செ ய்வார்வணங்கி அப்பதத்தைதாபூசைபண்ண, சேர்க்கையுடன்கே ட்டவரமீவிரைந்தாசெமமையுடன் மனம்பதிந்துபூசைபண்ணே, ()

மணிபூரகம்.

பண்ணப்பாபூரகத்தின்பெண்மைசொல்வேன் பதிவாகயுங்கென்றே வாசிபூட்டு, விண்ணப்பாதானுக்கிருந்தீர்ந்துமங்தா விஷ்ணுவுடன் லட்சுமியும்விரும்பியேதான், கண்ணப்பாவுனக்குவசமாவார்பாரு கயங் துமிகக்கேட்டதெல்லாமீவாரீவார். பொன்னப்பா வுலகமதில்சம்பத் தோடுபுகழாகவாழ்ந்திருவாய்மைந்தாகேளே. (௭௱அ௫)

அனாகதம்.

கேளப்பா அனாகதத்தின்கிறமைதன்னை கிருபையுடன்சிங்கென் றுவாசிபூட்டி, ஆளப்பாசுழிமுனையைமுந்திப்பார்க்க அாகாருத் திரருமப்பவீவார், வாளப்பாகேட்டதெல்லாம்வரிசையாக வரிசையு டன்தான்கொடுப்பார்மைந்தாமைந்தா, காளப்பாவுனக்குநாளேமத் தாவயங்குமிகவாகுமடாபாக்கியர்தானே. (௭௱அ௬)

பொருளட்டவணை.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
பேதனம்	ககூஉ	மூலாதாரம்	
பேதிக்குழம்பு	கஉகூ	மெ	
பேய்ச்சுரைத்தயிலம்	கஉ௰	மெழுகுவகை	௱அ
பேரண்டமை	௫கூ	மே	
		மேருகற்பம்	ககக
பொ		மேருபூசை	ககஅ
பொரிக்காரகற்பம்	௬க		
பொன்னிமிளைச்சத்து	ககடக	மை	
ம		மைபோடும்வகை	௫ள
கேசரிஷ்டை	க௫க	மோ	
மணிபூரகம்	ககூஉ	மோகனம்	க௫க
தனகெளிச்சித்து	எக	மோகினிச்சித்து	எஅ
திருபச்சித்து	எஉ	யோ	
திநேர்மை	௱கக	யோகமுறைகூறுதல்	௰௬
தர்கெளிச்சித்து	அக	ர	
வுனமகிமையுரைத்தல்	௬	ரசமணி	உக
னத்தியக்கச்சித்து	அக	ரஞ்சிதமெழுகு	௬க
ஜெஞ்மணிபூசை	௯க	ரவிநேர்மை	க௫க
மா			
மாத்திரை	௬௬	ரி	
மோகச்சித்து	அக		
ரணம்	கக௰	ரிஷபமுகச்சித்து	எக
னதபூசை	க	ரு	
மி			
ளகுதயிலம்	கஉ௫		
மு		ருத்திரசாபநிவர்த்தி	௫க
க்கட்டுச்சுன்னம்	௰உ	ருத்திரநிஷ்டை	௫௫
த்துதிருஞ்சித்து	அக	ரோ	
ப்பூச்சுன்னம்	௰உ	ரோமரிஷிவேதை	௬அ
ப்பூவின்பெயர்	௰க	வி	
ப்பூமகிமை	௰க	விங்காரசமெழுகு	௰க
ப்பூமுடிக்கும்வகை	௱௫	விங்ககளங்கு	உ௰
ப்பூச்செயநீர்	௱அ	விங்கக்கட்டு	௱அ
ப்பூவிபரம்	௰		
மண்டலம்	க௫க	வ	
		வகாரமயச்சித்து	எஎ
மூ		வசியம்	கஅ
மூலத்துக்குமுளிகை	கஉக	வசியம்	க௫௰
மூலத்துக்குலேகியம்	கஉக	வயித்தியனைதர்க்கித்தல்	ககஅ
மூலத்துக்குதயிலம்	கஉக	வல்லாரைசூரணம்	௫௫௰

பொருளட்டவணை.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
வல்லாரைமெழுகு	கரு௰	விஷ்குலச்சித்து	சாஎ
வவ்வால்தயிலம்	கஉ௰	விஷஇருநிஷடை	கசாச
வழலைாதமுப்பூச்சுன்னம்	உஉ	விதனம்வருஞ்சித்து	அஉ
வழலைமுப்பூச்சுன்னம்	உசா	வித்துவேஷணம்	கசாக
வழிகடக்குஞ்சித்து	அஎ	விநாயகசக்கரம்	கூ
வன்னிகற்பம்	சஎ	விந்துநாதம்	௩சா
வா		விரோதமயச்சித்து	எ௩
வாசியடக்கம்	க௩ரு	வினைதவித்தைசித்து	அச
வாடைசித்து	அ௩	வெ	
வாதத்திற்குகருவுரைத்தல்	ரு	வெண்சாரைகற்பம்	அஅ
வாய்வுஸ்தம்பனசித்து	அச	வெண்காரவைப்பு	கூச
வி		வெள்ளியபற்பம்	சஎ
விகுர்தசித்து	எ௰	வெற்றிமனச்சித்து	அ[illegible]
விகுர்தாசசித்து	எச	வே	
விசுத்தி	கசாகூ	வேறுலேகியம்	க௰
விசையபாசசித்து	எரு	வேறுகலிக்கம்	கச
விஷ்ணுசாபநிவர்த்தி	ருக		

பொருளட்டவணை.

முற்றிற்று.